

2011
2011

ОСНОВНОМ СУДУ У НОВОМ ПАЗАРУ

КРИВИЧНОМ ВАНРАСПРАВНОМ ВЕЦУ

Izvoljan resenjem Osnovnog suda u Novom Pazaru K.br.696/06 od 08.04.2011.godine, mocnik ostecenog kao tuzioca Muratovic Sulja i ostecenog Dzigal Mustafe, advokat sandar Cvejic, blagovremeno izjavljuje sledeću

Ž A L B U

log:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja;
- bitne povrede odredaba krivičnog postupka;

Образложење:

Napadnutim resenjem odbijen je kao neosnovan zahtev punomocnika ostecenog kao tuzioca Muratovic Sulja i ostecenog Dzigal Mustafe za isplatu nagrade i naknade troskova za zastupanje ostecenih nastalih u postupku K.696/06 koji je vodjen pred ovim sudom protiv optuzenih Karlicic Milica i dr. zbog krivicnog dela iznudjivanje iskaza iz clana 136 st. 2 u vezi st. 1 KZ RS.

Napadnuto resenje je krajnje nezakonito, protivreci kako ZKP i relevantnoj sudskoj praksi, tako i elementarnoj logici.

U obrazloženju resenja, prvostepeni sud navodi da je „...nakon ocene cinjenicnog stanja odlucio kao u dispozitivu ovog resenja...nagrada i nuzni izdaci punomocnika ostecenog kao tuzioca i punomocnika ostecenog ne padaju na teret budzetskih sredstava suda prema odredbi cl. 197 ZKP, vec naprotiv odredba cl. 198 st. 1 ZKP predvidja da je nagradu i nuzne izdatke punomocnika ostecenog dužno da plati zastupano lice. Naime, odnos izmedju punomocnika i zastupanog lica je ugovorni odnos o punomocstvu i pruzanju pravne pomoci te je zastupano lice dužno da plati punomocniku nagradu na ime zastupanja.“

Pre svega, podnosilac ove zalbe je neobicno zahvalan prvostepenom sudu na objasnjenju ugovornog odnosa izmedju punomocnika i zastupanog lica, sto ovaj punomocnik, za 15 godina bavljenja ovim poslom nije saznao i naucio.

S druge strane, sudu je verovatno poznato, da je i odnos branioca i okrivljenog ugovorni odnos kada postoji punomocje, ali sud nije nasao za shodno da i o tome pouci ovog punomocnika, na temu mu je ovaj punomocnik izuzetno zahvalan.

СЕРБИЈА
РЕПУБЛИКА
СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД
НОВОМ ПАЗАРУ

Medjutim, kako je za izradu napadnutog resenja prvostepenom sudu bio potreban ekstremno dug period od vise od 6 meseci, utisak je ovog punomocnika da je za odbijanje zahteva punomocnika mozda mogao biti nadjen i neki razlog koji, makar svojim obrazlozenjem, ne vredja inteligenciju.

Naime, vec i povrsnim citanjem citiranih clanova ZKP, prvostepeni sud je mogao doci do zakljucka da osteceni kao tuzilac, kada je preuzeo gonjenje, ima sva prava koja ima i javni tuzilac, shodno clanu 64 ZKP, moze da izjavljuje zalbu po svim osnovima i ima prava na troskove postupka. Od obilja sudske prakse u ovom pogledu ovaj punomocnik ukazuje na presudu **Vrhovnog suda Srbije Kzz 96/2006 od 14.12.2006. godine** u kojoj stojipa je tuzilac u vezi ovog krivicnog postupka imao procesnu ulogu ostecenog kao tuzioca, a nakon odbacivanja krivicne prijave od strane nadleznog javnog tuzioca, to sledstveno napred navedenom, troskovi krivicnog postupka treba u smislu clana 197 ZKP da padnu na teret budzetskih sredstava suda.

Nadalje, cak je i nepotrebno u predmetnom slucaju citirati sudska praksu, obzirom da clan 198 ZKP, koji citira prvostepeni sud jasno navodi :*“nagradu i nuzne izdatke branioca i punomocnika privatnog tuzioca ili ostecenog dužno je da plati zastupano lice, bez obzira ko je po odluci suda duzan da snosi troskove krivicnog postupka, osim ako po odredbama ovog zakonika nagrada i nuzni izdaci branioca padaju na teret budzetskih sredstava.”*

Pravosnaznom presudom u predmetu K.br. 696/06 odredjeno je da troskovi postupka padaju na teret budzeta suda i nema nikakve dileme u pogledu prava ostecenog i ostecenog kao tuzioca, u smislu citiranih odredaba ZKP, na naknadu troskova postupka.

S druge strane, ovom punomocniku je jasno da je kasa budzeta suda uglavnom prazna, ali to sa pravom na naplatu troskova postupka nema nikakve veze.

Sve gore izneto jasno ukazuje da je napadnuto resenje zahvaceno **bitnom povredom odredaba krivicnog postupka iz člana 368 stav 1 tačka 11 ZKP**, obzirom da je izreka resenja nerazumljiva i protivrečna samoj sebi i razlozima resenja, kao i logici. Istovremeno, **činjenično stanje je pogrešno i nepotpuno utvrđeno, u smislu člana 370, stav 1 ZKP**.

Imajući sve gore navedeno u vidu, predlažem da krivicno vanraspravno vece Osnovnog suda u Novom Pazaru, UKINE resenje Osnovnog suda u Novom Pazaru K.br.696/06 od 08.04.2011.godine i predmet vrati prvostepenom sudu, ali drugom sudiji, radi ponovnog odlucivanja.

U Beogradu,
18.04.2011.godine

PUNOMOCNIK

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ

Број: 3. Кв.262/11
Дана: 19.10.2012.године,
НОВО ПАЗАР

ОСНОВНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ, у већу састављеном од судије Драгана Митријевића као председника већа и судија Спасоја Чорбића и Ђорђа Гојгића као чланова већа уз учешће записничара Санеле Шипчанин, одлучујући по жалби пуномоћника оштећених као тужилаца Муратовић Суља и Џигал Мустафе, адвоката Александра Цвејића из Београда, изјављеној против решења Основног суда у Новом Пазару К.бр.696/06 од 08.04.2011.године, у седници већа одржаној дана 19.10.2012. године, одлучио је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба пуномоћника оштећених као тужилаца Муратовић Суља и Џигал Мустафе, адвоката Александра Цвејића из Београда, изјављена против решења Основног суда у Новом Пазару К.бр.696/06 од 08.04.2011.године, КАО НЕОСНОВАНА.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Пазару К.бр.696/06 од 08.04.2011.године, одбијен је захтев пуномоћника оштећених као тужилаца Муратовић Суља и Џигал Мустафе, адвоката Александра Цвејића из Београда, за исплату награде и накнаде трошкова за поступање оштећених насталих у кривичном поступку К.бр.696/06 који је вођен пред Основним судом у Новом Пазару против оптужених Милића Карличића из Новог Пазара због два кривична дела изнуђивање исказа из чл.136.ст.2. у вези ст.1.КЗРС, Радослава Стефановића из Новог Пазара и Мила Недића из Сјенице, због кривичног дела изнуђивање исказа из чл.136.ст.2. у вези ст.1.КЗРС, као саизвршиоци, као неоснована.

Против наведено решења жалбу је изјавио пуномоћник адвокат Александар Цвејић из Београда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде кодредаба кривичног поступка, наводећи да је побијано решење незаконито и да је противречи како ЗКП-у и релевантној судској пракси, тако и елементарној логици. Оштећени као тужилац када је преузео гоњење има сва права која има и јавни тужилац, сходно чл.64.ЗКП-а, може да изјављује жалбу по свим основима и има право на трошкове поступка. Правноснажном пресудом у предмету овог суда К.бр.696/06 одређено је да трошкови поступка падају на терет буџета суда и нема никакве дилеме у погледу права

оштећеног и оштећеног као тужиоца на накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога побијано решење захваћено је битном повредом одредаба кривичног поступка из чл.368.ст.1.тач.11.ЗКП-а, па је предложио да се исто укине и предмет врати првостепенем суду али другом судији ради поновног одлучивања.

Веће из чл.24.ст.6.ЗКП-а, размотрило је списе овог кривичног предмета заједно са побијаним решењем и жалбом пуномоћника, па је нашло:

Жалба је неоснована.

Неосновано се жалбом истиче да је побијано решење незаконито, као и да је доношењем истог учињена битна повреда одредаба кривичног поступка, имајући у виду одредбу чл.197.ст.1.ЗКП-а, у којој се прецизно наводи да у случају када се донесе пресуда којом се окривљени ослобађа од оптужбе у пресуди односно решењу изрећиће се да трошкови кривичног поступка из чл.193.ст.2.тач.1 до 6. овог законика, као и нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда. У члану 193.ст.2. тач.1 до 6. наведено је шта обухватају трошкови кривичног поступка који се исплаћују из буџетских средстава суда, у које не спадају награда и нужни издаци пуномоћника оштећеног као тужиоца или пуномоћника оштећеног, из којих разлога су супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци овог решења сходно чл.194.ст.3.ЗКП-а.

ОСНОВНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ

Дана 19.10.2012. године

Записничар
Санела Шипчанин

Председник већа - судија
Драган Димитријевић

ПРАВНА ПОУКА:
Против овог решења није дозвољена жалба.

ДНА:
Адв Александар Цвејић ул. Молерова 17- Београд.

Pristup na glavni pretres dana 27.10.2004.godine (nije održan).....	13.125,00
Pristup na glavni pretres dana 18.11.2004.godine	26.250,00
Pristup na glavni pretres dana 16.12.2004.godine	26.250,00
Pristup na glavni pretres dana 24.01.2005.godine	26.250,00
Pristup na glavni pretres dana 10.02.2005.godine	26.250,00
Pristup na glavni pretres dana 28.03.2005.godine	26.250,00
Pristup na glavni pretres dana 19.04.2005.godine (nije održan).....	13.125,00
Pristup na glavni pretres dana 19.05.2005.godine	26.250,00
Žalba punomoćnika od 31.10.2005.godine.....	50.000,00
Prisustvo na javnoj sednici Vrhovnog suda dana 08.06.2006.godine....	26.250,00
Pristup na glavni pretres dana 01.03.2007.godine	39.400,00
Odsustvo iz kancelarije dana 01.03.2007.	4.000,00
Putni troškovi punomoćnika 01.03.2007. (550 km x 30 din).....	16.500,00
Pristup na glavni pretres dana 28.03.2007.godine	39.400,00
Odsustvo iz kancelarije dana 28.03.2007.	4.000,00
Putni troškovi punomoćnika 28.03.2007.(550 km x 30 din).....	16.500,00
Pristup na glavni pretres dana 25.04.2007.godine (nije održan).....	19.700,00
Odsustvo iz kancelarije dana 25.04.2007.	4.000,00
Putni troškovi punomoćnika 25.04.2007. (550 km x 30 din).....	16.500,00
Pristup na glavni pretres dana 24.05.2007.godine	39.400,00
Odsustvo iz kancelarije dana 24.05.2007.	4.000,00
Putni troškovi punomoćnika 24.05.2007. (550 km x 30 din).....	16.500,00
Pristup na glavni pretres dana 26.06.2007.godine	39.400,00
Odsustvo iz kancelarije dana 26.06.2007.	4.000,00
Putni troškovi punomoćnika 26.06.2007. (550 km x 30 din).....	16.500,00
Pristup na glavni pretres dana 26.09.2007.godine	39.400,00
Odsustvo iz kancelarije dana 26.09.2007.	4.000,00
Putni troškovi punomoćnika 26.09.2007. (550 km x 30 din).....	16.500,00
Pristup na glavni pretres dana 23.10.2007.godine (nije održan).....	19.700,00
Odsustvo iz kancelarije dana 23.10.2007.	4.000,00
Putni troškovi punomoćnika 23.10.2007. (550 km x 30 din).....	16.500,00
Pristup na glavni pretres dana 22.01.2009.godine	39.400,00
Odsustvo iz kancelarije dana 22.01.2009.....	4.000,00
Putni troškovi punomoćnika 22.01.2009. (550 km x 30 din).....	16.500,00
Pristup na glavni pretres dana 05.02.2009.godine	39.400,00
Odsustvo iz kancelarije dana 05.02.2009.....	4.000,00
Putni troškovi punomoćnika 05.02.2009. (550 km x 30 din).....	16.500,00
Žalba punomoćnika od 18.03.2009.godine.....	50.000,00
Prisustvo na javnoj sednici Apelacionog suda dana 12.07.2010.g.....	39.400,00
Odsustvo iz kancelarije dana 12.07.2010.g.....	4.000,00
Putni troškovi punomoćnika 12.07.2010. (300 km x 30 din).....	9.000,00

UKUPNO..... 1.172.725,00 dinara

NAPOMENA: Obračun izvršen na osnovu advokatske tarife AK Srbije, koja je stupila na snagu dana 06.08.2010.godine, sa paušalom i prvim započetim časom. Počevši od pretresa dana 01.03.2007.godine, pa nadalje, obračun izvršen uz

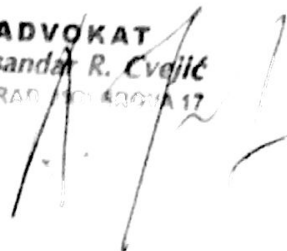
iznosi iznosa od 50% na ime zastupanja dve stranke. Obračun putnih troškova izvršen prema ceni najjeftinijeg derivata nafte (D2) na relaciji Beograd - Novi Pazar - Beograd i Beograd - Kragujevac - Beograd). U prilogu dostavljam specijalno punomoćje za naplatu troškova postupka.

Navedeni iznos uplatiti na ime advokata Aleksandra Cvejića, iz Beograda, ulica Molerova br.17, a na račun koji se vodi kod **Volksbanke a.d.** pod brojem **285-2031050000059-51**.

U Beogradu,
10.10.2010.godine

PUNOMOĆNIK

ADVOKAT
Aleksandar R. Cvejić
BEOGRAD, MOLEROVA 17

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ
К.бр. 696/06
Дана: 08.04. 2011. године
Нови Пазар

ОСНОВНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ, судија Мира Маринковић као судија појединац уз учешће записничара Сенаде Црновршанин у кривичном предмету против оптужених: Карличић Милића из Н.Пазара због два кривична дела изнуђивање исказа из чл. 136. ст2. у вези ст. 1. КЗРС, Стефановић Радослава из Н.Пазара и Недић Мила из Сјенице због кривичног дела изнуђивање исказа из чл. 136.ст.2. у вези ст.1. КЗРС као саизвршиоци, одлучујући о захтеву пуномоћника оштећеног као тужиоца Муратовић Суља и оштећеног Цигал Мустафе, Александра Цвејића адвоката из Београда за исплату награде и накнаде трошкова, донео је дана 08.04.2011. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев пуномоћника оштећеног као тужиоца Муратовић Суља и оштећеног Цигал Мустафе, Александра Цвејића адвоката из Београда за исплату награде и накнаде трошкова за заступање оштећених насталих у кривичном поступку К.бр. 696/06 који је вођен вођен пред овим судом против оптужених Карличић Милића из Н.Пазара због два кривична дела изнуђивање исказа из чл. 136.ст.2.у вези ст.1. КЗРС, Стефановић Радослава из Н.Пазара и Недић Мила из Сјенице због кривичног дела изнуђивање исказа из чл. 136.ст.2. у вези ст.1. КЗРС као саизвршиоци, као **НЕОСНОВАН.**

Образложење

Правоснажном пресудом Општинског суда у Н.Пазару К.бр. 696/06 од 06.02.2009. године ослобођени су од оптужбе оптужени: Карличић Милић из Н.Пазара да је извршио два кривична дела изнуђивање исказа из чл. 136.ст.2. у вези ст.1. КЗРС, Стефановић Радослав из Н.Пазара и Недић Миле из Сјенице да су извршили кривично дело изнуђивање исказа из чл. 136.ст.2. у вези ст.1. КЗРС као саизвршиоци. Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава овога суда с ходно одредби чл. 197.ст.1. ЗКП-а.

Пуномоћник оштећеног као тужиоца Муратовић Суља и оштећеног Цигал Мустафе, Александар Цвејић адвокат из Београда поднео је овом суду захтев за исплату трошкова у укупном износу 1.172.725,00 динара за заступање оштећених током вођења овог кривичног поступка.

Суд је извршио увид у списе предмета К.бр. 696/06 па је након оцене чињеничног стања одлучио као у диспозитиву овог решења а из следећих разлога:

Сходно одредби чл. 197.ст.1. ЗКП-а кад се донесе пресуда којом се окривљени ослобађа од оптужбе изрећи ће се у пресуди да трошкови кривичног поступка из чл. 193.ст.2.т.1. до 6. ЗКП-а као и нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава суда. Дакле трошкови из чл. 193.ст.2. т.1-6 ЗКП-а који се исплаћују из буџетских средстава суда су: трошкови за сведоке, вештаке, тумаче, стручна лица, трошкове увиђаја, трошкове превоза окривљеног, издаци за довођење окривљеног, путне трошкове службених лица, трошкове лечења окривљеног за време док се налази у притвору, трошкове техничког прегледа возила, медицинских и биолошких анализа, док награда и нужни издаци пуномоћника оштећеног као тужиоца или пуномоћника оштећеног не падају на терет буџетских средстава суда према одредби чл. 197. ЗКП-а већ напротив одредба чл. 198.ст.1. ЗКП-а предвиђа да је награду и нужне издатке пуномоћника оштећеног дужно да плати заступано лице. Наиме, однос између пуномоћника и заступаног лица је уговорни однос о пуномоћству и пружању правне помоћи те је заступано лице дужно да плати пуномоћнику награду на име заступања.

Са изнетих разлога суд није усвојио захтев адвоката Александра Цвејића из Београда за исплату награде и нужних издатака насталих у кривичном предмету овога суда К.бр. 696/06 па је одлучено као у изреци овог решења а сходно одредби чл. 197.ст.1. ЗКП-а.

ОСНОВНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ
Дана 08.04.2011. године

Записничар,
Сенада Црновршанин

СУДИЈА,
Мира Маришковић

ПРАВНА ПОУКА: Против овог решења може се изјавити жалба у року од 3 дана од дана пријема Кривичном већу овога суда

ДНА: - адв. Александру Цвејићу

л
о
с
л
с
го
а

у
сп
ст
ин
ви
ди

6/
1.1
1.
сп
ро
с

лог
за:
шт

сон
зло

Opštinski sud u Novom Pazaru

20 03 2009

3 11.29

K.br. 696/06

203

OPŠTINSKOM SUDU U NOVOM PAZARU

ZA

L

OKRUŽNI SUD U NOVOM PAZARU

Nezadovoljan presudom Opštinskog suda u Novom Pazaru K.br. 696/06 od 06.02.2009. godine, punomoćnik oštećenog kao tužioca Muratović Sulja, advokat Aleksandar Cvejić, izjavljuje sledeću

Ž A L B U

- **iz svih zakonskih razloga;**

Obrazloženje:

Napadnutom presudom okrivljeni Nedić Mile i Stefanović Radoslav, na osnovu člana 355 st.1. tač 3 ZKP, oslobođeni su optužbe da su, u vreme i na način kako je to opisano u optužnici oštećenog kao tužioca Muratović Sulja, kao saizvršioци izvršili krivično delo iznuđivanje iskaza iz člana 136 stav 2 u vezi stava 1 KZ RS.

Istom presudom okrivljeni Karličić Milić, na osnovu člana 355 stav 1 tačka 3 ZKP, oslobođen je optužbe da je izvršio dva krivična dela iznuđivanje iskaza iz člana 136 stav 2 u vezi stava 1 KZ RS.

U obrazloženju napadnute presude, prvostepeni sud je našao da „navodi optužnice u pogledu okr. Stefanović Radoslava nisu dokazani...“, a iz razloga što je sud „u celosti prihvatio iskaze svedoka Milijanović Radoja, Belopavlović Dragiše i Jovanović Slava, jer su međusobno saglasni, jasni, detaljni, radi se o osobama koje nisu zainteresovane za ishod ovog postupka i nepristrasne su, a sve je potkrepljeno uvidom u fotokopiju beležnice Stefanović Radoslava za dana 22. – 24.06.1994. godine, te iskazom svedoka Mirka Rakonjca koji je sud takođe prihvatio obzirom na saglasnost iskaza ovog svedoka sa napred navedenim iskazima... i pismenim dokazima u vezi statusa okr. Milića Karličića.“

терет дужн
забрану

50/2

Ovakav zaključak prvostepenog suda, bez obzira što ovaj punomoćnik razume motive za donošenje istog, ne može se prihvatiti kao logičan.

Naime, svi ovi svedoci su bivši ili sadašnji radnici MUP Srbije, kao i svi okrivljeni, pa su, kao takvi, svesno ili nesvesno, pristrasni u korist okrivljenog, tako da je obrazloženje ožalbene presude prihvatljivo samo u delu ukome se kaže da su ovi iskazi „međusobno saglasni“. Prosto je zaprepašujuće fotografsko pamćenje koje ovi svedoci poseduju kada se radi o krajnje beznačajnom sastanku, ako je isti ikada i održan, u šta ovaj punomoćnik osnovano sumnja, a koje pamćenje je i po njihovim iskazima, svojim podsećanjima van suda „osvežavao“ upravo okr. Stefanović. Ovo „osvežavanje“ pamćenja ide toliko daleko da se svi ovi svedoci napadno jasno „sećaju“ pokvarenog fotokopir aparata, što je previše čak kada se uzme u obzir poslovično dobro pamćenje ovakvih detalja koje poseduju i u svojim iskazima redovno iskazuju, funkcioneri i radnici MUP Srbije.

Nadalje, prihvatanjem validnosti i neosporne tačnosti „fotokopije beležnice okr. Stefanović Radoslava“, istrajava se na onome što je ovaj punomoćnik u svojoj žalbi na odluku Okružnog suda u ovom postupku nazvao „pružanje alibija samom sebi“ i u pogledu čega nema šta da doda, osim da se u poverenju okr. Stefanoviću otišlo predaleko i sa stanovišta zakona i sa stanovišta logike.

Pored toga, prvostepeni sud, uz nekritičko a priori prihvatanje odbrane okrivljenih i „nezainteresovanih“, gore navedenih, svedoka, krajnje nekritički zaključuje da „nije mogao u celosti prihvatiti iskaze svedoka Janićijević Radomira, Muratović Seada, Ibrović Jonuza, Mujović Mehmeda, Smajović Mehmeda, Hamidović Nusreta i Muratović Begana... jer se ne poklapaju... počev od apsolutnog negiranja izvršenja krivičnog dela od strane okr. Karličića...“. Po kom osnovu uopšte prvostepeni sud nalazi da bi se iskazi bilo kog svedoka, a posebno ovih, morali poklapati sa, između ostalog, „apsolutnim negiranjem dela okr. Karličića“.

U vezi prednjeg treba obratiti pažnju na iskaz svedoka Muratović Begana, za koga, uzgred, prvostepeni sud, mimo svog običaja kada je reč o svedocima, ne navodi da li je isti „nepriistrasan i nezainteresovan za ishod postupka“.

Ovaj svedok kaže još pred istražnim sudijom Okružnog suda u Novom Pazaru da je dana 21.06.1994. godine, nakon što je i sam priveden, video oštećenog Muratović Sulja vezanog liscama za radijator u hodniku. Ovo isto su videli i Smajović Mehmed i Ibrović Jonuz, dok je svedok Hamidović Nusret video ošt. Muratović Sulja i sledećeg dana (22.06.1994.godine) takođe vezanog za radijator u hodniku SUP Novi Pazar. Ponovo ističem činjenicu da je, kao jedan od načina izvršenja krivičnog dela koje je optuženom Stefanoviću stavljeno na teret, predviđena i primena sile ili pretnje ili drugih nedopuštenih sredstava ili načina, to je jasno da je vezivanjem oštećenog, tada starog 60 godina, za radijator liscama i ostavljanjem u tom mučnom i ponižavajućem položaju preko noći, izvršeno krivično delo koje se optužnicom okr. Stefanoviću stavlja na teret. Ovo krivično delo je, dakle, okr. Stefanović vršio u kontinuitetu od 21.06.1994. godine,

52/5

kada je i po sopstvenom priznanju obavljao informativni razgovor sa oštećenim. Rezultat tog informativnog „razgovora“ detaljno je opisan u brojnim nalazima i mišljenjima sudskih veštaka medicinske struke.

U pogledu čudnog načina tumačenja iskaza svedoka, stoji i iskaz svedoka Muratović Hamča, koji je na glavnom pretresu, pod zakletvom, izjavio da nikada nije potpisao navodnu svoju izjavu kojom je optužio Muratović Sulja za izazivanje opšte opasnosti, a koja je izjava korišćena u postupku u kome je Muratović Suljo oglašen krivim i osuđen u odsustvu!

Prihvatajući krajnje nekritički iskaze svedoka odbrane, a naročito, ne prihvatajući niti za to dajući razloge, iskaza svedoka optužbe, prvostepeni sud je počinio **bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368 stav 1 tačka 11 ZKP**, obzirom da izreka presude protivreći sama sebi i razlozima presude, iskazima učesnika u postupku i zapisnika o tim iskazima.

Istovremeno, **činjenično stanje je pogrešno utvrđeno, u smislu člana 370 ZKP**, obzirom da je pogrešno utvrđena ključna činjenica koja se odnosi na način i vreme izvršenja krivičnog dela, što je za posledicu imalo donošenje oslobađajuće presude.

Što se tiče okrivljenog Nedić Mila, prvostepeni sud nalazi da je njegov alibi nesporan i potkrepljen iskazom svedoka Rajković Miloja, kao i depešama OUP Sjenica i iskazom svedoka Vranić Vlada, dakle sve samim „nepriistrasnim i nezainteresovanim“ svedocima i institucijama, što je ovaj alibi, po stanovištu prvostepenog suda učinilo „čvrstim“.

S tim u vezi, nijedan dokaz izveden u ovom pravcu nije potvrdio da se okr. Nedić od 0 do 24 časa 24.06.1994. godine nalazio u selu Vapa, verovatno stoga što bi se to čak i prvostepenom sudu učinilo sumnjivim i ugrozilo „čvrst“ alibi okrivljenog. Po mišljenju ovog punomoćnika, od sela Vapa se do Novog Pazara više puta u toku dana može doći bez ugrožavanja kontinuiteta rada na terenu, a sve u cilju „dodatnih aktivnosti na prikupljanju oružja u pogledu oštećenog Muratović Sulja“.

Takođe, u svemu čudna činjenica da je svedok Rajković, ključni svedok koji potvrđuje alibi okr. Nedića, pronađen kao svedok tek u veoma kasnoj fazi glavnog pretresa, očigledno kada je alibi okr. Nedića izgubio potrebnu čvrstinu, ako je istu ikada i imao.

U pogledu oslobađajuće presude u odnosu na okr. Karličić Milića, ovaj punomoćnik nema pravo izjavljivanja žalbe, obzirom da je isti optužen od strane OJT Novi Pazar, ali svakako ima pravo da određene nelogičnosti predoči Okružnom sudu.

Naime, bez upuštanja u radno pravne vratolomije, za koje, uostalom, nije odgovoran prvostepeni sud, već Vrhovni Sud Srbije, ukazujem na to da je okr.

13/4

Karličić Milić u prekrivičnom postupku prema Džigal Mustafi i Muratović Sulju preduzima sledeće radnje koje može preduzeti samo ovlašćeno službeno lice MUP Srbije i to: pretresanje lica i stvari, oduzimanje predmeta izvršenja krivičnog dela, potpisivanje zapisnika o oduzimanju predmeta na mestu OSL, obavljanje informativnog razgovora i uzimanje izjava od osumnjičenog lica. Iz ovoga proizilazi da je okr. Karličić u preduzimanju ovih radnji postupao kao ovlašćeno službeno lice MUP Srbije, da su dokazi koje je on prikupio korišćeni protiv Muratović Sulja u krivičnom postupku, da je na osnovu istih Muratović u odsustvu osuđen, dakle da je u svemu postupao u svojstvu OSL osim kada se radi o batinanju privedenih lica, za šta jedino važi njegov status pripravnika.

Ovaj stav predstavlja nečuveno pružanje zaštite pripadnicima MUP koji primenjuju nedozvoljenu silu i prinudu i za koje najveću odgovornost zbog sramne presude snosi Vrhovni Sud Srbije.

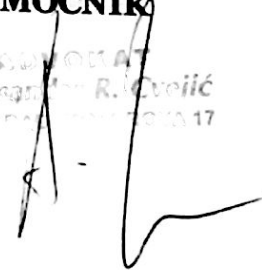
Okružni sud u Novom Pazaru mora da se izjasni odakle Džigal Mustafi sve one povrede koje su nabrojane u medicinskom izveštaju, odakle Muratović Sulju polomljeno rebro, kada se veruje nepristrasnim svedocima pripadnicima MUP Srbije.

Imajući u vidu sve gore navedeno, punomoćnik oštećenog kao tužioca Muratović Sulja predlaže da Okružni sud u Novom Pazaru, kao drugostepeni, zakaže i održi javnu sednicu veća, na koju pozvati ovog punomoćnika i oštećene Muratović Sulja i Džigal Mustafu, kao i da nakon iste donese odluku kojom se UKIDA presuda Opštinskog suda u Novom Pazaru K.br. 696/06 od 06.02.2009. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U Beogradu,
18.03.2009. godine

PUNOMOĆNIK

ADVOKAT
Aleksandar R. Čvrlić
BEOGRAD, BEOGRADSKA 17

V 52

Извршио сам увид у медицинску документацију приложени у то
лекарско уверење о здравственом стању бр. 62 издато дана 24.05.1994.године у
Сјеници, затим отпусну листу бр. 194 са инерног одељења у Новом Пазару,
затим извештај ОРЛ од 20.05.1994.године, и на основу тога дајем следећи

НАЛАЗ И МИШЉЕЊЕ

ЦИГАЛ МУСТАФА лечен је на интерном одељењу у Сјеници у
периоду од 11.05.1994. до 16.05.1994. године, због следећих повреда: нагњечење
грудног коша, обе шаке и оба стопала, многобројни крвни подливи у пределу
дланова обе шаке и табана оба стопала, ове повреде су лаке телесне природе.]

У документацији се такође налази извештај ОРЛ од 25.05.1994.
године у коме је констатовано пуцање бубне опне на левом уху поводом ове
повреде сматрам да је потребно додатно специјалистичко вештачење од стране
специјалисте за ухо, грло и нос изјашњавање дали се ради о траумарском или
спонатном пуцању бубне опне. У пределу десном седалном такође постојао је
крвни подлив али то не мења квалификацију повреде.]

НОВИ ПАЗАР
14.01.2002. Г.

ЛЕКАР ХИРУРГ,
ДР. Синаи Маровац

IZVEŠTAJ OTORINOLARINGOLOGA.

Dana 25.V.1994 g. Džigal Mustafa javio se na pregled u Zd. Centru
Novi Pazar zbog povrede levog uva nanete od poznatih lica.

DG: RUPTURA MEMBRANAE TYMPANI IA. SIN.

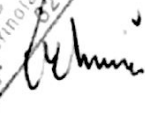
(Rascep leve bubne opne)

Kvalifikacija: Teška telesna.

Da li su ostale posledice u smislu oslabljenog sluha, ovom
kolegijumu nije poznato pošto se pacijent nije javio na zakazani
kontrolni pregled.

u Novom Pazaru
31.1.2002

Dr. Kasim Mušić
otorinolarinološki

21.
V 53

Дана 14.01.2002. године у просторија тог Тужилаштва сам у својству
вештака као лекар хирург дао своје налазе и мишљења у четири предмета и то
КТ.бр. 27/01, 29/01, 28/01 и 40/01.

Припадајућу награду вештака тражим за сваки појединачно
извештачен предмет како је увичајена и прихваћена пракса пред Окружним судом
у Новом Пазару.

Жиро рачун на који ће те ми извршити исплату накнадно ћу вам
доставити.

ЛЕКАР ХИРУРГ,
Др. Сијан Маровац

ЗАПИСНИК О САСЛУШАЊУ СВЕДОКА

астављен дана 11. 09. 2002. године пред Истражним
Окружног суда у Н.Пазару
судијом Карличих Милића из Н.Пазара
кривичном поступку против
бог кривичног дела из члана 65 ст.2 кз. РС.

Истражни — судија

Ибрахим Делимећац

Сведок

ЦЕМАИЛ СУЉОВИЋ

Записничар

Исмаил Жунић

Саслушању сведока присуствују и:
Јавни тужилац

окривљени

бранилац

Започето у 10.10 часова

Сведок је опоменут да је дужан да говори истину и да не сме ништа прешутати, упозорен је на последице давања лажног
сказа, као и да није дужан да одговара на поједина питања, ако је вероватно да би тиме изложио себе или свог блиског
родника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу (члан 229. ЗКП), па на општа питања сведок
даје одговоре:

- 1) Име и презиме ЦЕМАИЛ СУЉОВИЋ
- 2) Име оца Салко
- 3) Занимање архитекта
- 4) Боравиште Сјеница Ул.Краља Петра 1 бр.1/7
- 5) Место рођења Аливаровиће
- 6) Година рођења 1948.г.
- 7) Однос са окривљеним и оштећеним несродан
- 8) овим сведок о самом предмету износи следеће:

Те 1994. године био сам председник координиционог тела СДА и председник Општинског одбора СДА за Сјеницу. У том периоду имало је више случајева да су мештани овог краја били матретирани, тучени и то масовно, радило се по мени о хиљадама лица, тадашњи овлашћени радници СУП-а Н.Пазар и Сјеница вршили су тортуру над бошњачким живљем, ислеђивали су их уз батињање да признају да ли они имају оружје или пак да кажу друга лица која наводно поседују оружје, између којих је био и Цигал МУстафа из Тријебина.

Ја сам отишао у село Тријебине код његове куће да га обиђем, али они су у почетку одбијали да ме пусте у кућу, да бинакон извесног времена одлучили да ме пусте да га обиђем. Ја сам ушао у кућу и видео сам Цигал Мустафу како лежи у једном кревету савијен у некој кожи. Видео сам да су му ноге биле отечене, био је модар, тешко је дисао и глава му ј била завијена.

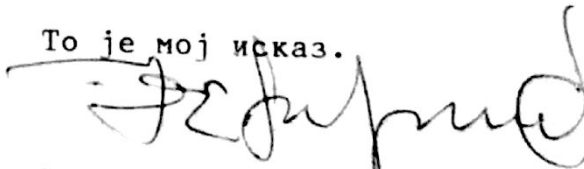
У разговору ми је рекао да су га привели у СУП Н.Пазар и да су га тамо тукли. Рекао ми је да лично на познаје лица која су га тукла али да је у њиховом разговору чуо да се ради о неком Краличићу.

Сутрадан сам поново дошао код њега и фотографисао сам га, а када сам видео да тешко дише, убедио сам га да треба да се јави лекару, па сам га својим колима пребацио у Дом здрвља у Сјеницу, где је и задржан на лечењу, а знам да је касније добио упут уздравствени центар Н.Пазар, а једном сам га ја лично возио за Н.Пазар.

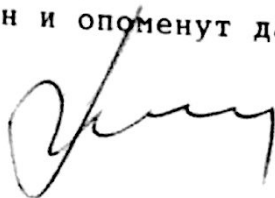
Цигал МУстафа је био у таквом стању да тих дана није могао да сам да устане или хода.

У вези овога могао би још да говорим за друга лица над којима је вршен масован терор од стране тадашње полиције, али видим да то сада није предмет овог разговора.

То је мој исказ.

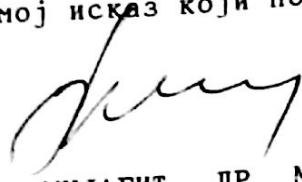
Сведок ТАХИРОВИЋ МЕХИМ, из Сјенице Ул.А.Абдагића 66, рођен 1947. године у Сјеници, од оца Османа, фотограф, несродан, упозорен и опоменут да говори истину и на последице

давања лажног исказа, каза:

По професији сам фотограф и имамам фоторафску радњу у Сјеници. Знам да је то било пре негде око 8 година у селу Тријебине у кући фотографисао Џигал Мустафу. Ушао саму кућу и видео сам једног старијег човека који је лежао на каучу обавијен пријесним кожама, глава му је била завијена неким повезом, видео сам да је имао модрице по рукама. Стварно не могу да се сетим на чији захтев то фотографисао. У вези овога ја више немам шта да кажем.

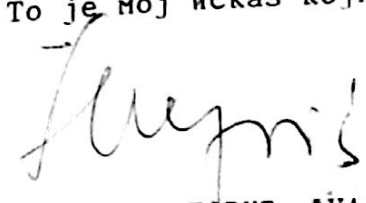
То је мој исказ који потписујем.

Сведок МУЈАГИЋ ДР МУРАДИЈА, из Сјенице, интерниста, Ул. Краља Петра првог бр.2, од оца Лутвије, рођена 1950. године у Сјеници, несродна, упозорена и опоменута да говори истину и на последице давања лажног исказа, каза:

Током 1994. године, као и сада радим у Дому здравља у Сјеници, као началник стационара - интерниста. Дана 11. 05. 1994. године до 16. 05. 1994. године Џигал Мустафа из Тријебина, пољопривредник примљен је на лечење због повреда нанетих од стране радника МУП-а Сјеница или Н-Пазар, чега се добро не сећам, али знам да нам је то рекао приликом пријема. Повреде су се односиле на леву страну грудног коша са јако болном осетљивишћу без прелома коштаних структура и јаких отока и крвних подлива на обе ноге, због тих отока није могао да хода. Консултован је хирург и неуропсихијатар, због измењеног психичког стања.

Не знам због чега сам била позвана на име Даглар, а то ми је девојачко презиме Даглар.

То је мој исказ који потписујем.

Сведок ЂАТОВИЋ ФУАД, из Сјенице Ул. Јаворска бр.30, од оца Ахмета, по занимању лекар, рођен 1963. године, несродан, упозорен и опоменут да говори истину и на последице давања лажног исказа, каза:

Оштећени Џигал Мустафа обратио се за лекарску помоћ Дому здравља Сјеница, а из приложене документације се види да се јавио 11. о5. 1994.године. Када сам га први пута видео и прегледао у разговору ми је рекао да је од куће одведен у СУП Сјеница, а затим и НОви Пазар и да су га тамо тукли. Пацијент је био уплашен и салабо се са њим успостављао контакт, жалио се на болове у рукама - шакама, стопалима и другим деловима тела о чему постоји моје лекарско уверење у списима предмета.

У вези овога више немам шта да кажем.

Сведок ФИЈУЉАНИН ФАХРУДИН, из Сјенице, Ул.М.Горког бр.2, од оца Месуда, по занимању стоматолог, рођен 1964.године у Сјеници, несродан, упозорен и опоменут да говори истину и на последице давања лажног исказа, каза:

Од 1987.године радим као стоматолог у Домуздра у Сјеници, у међувремену сам постао специјалиста за ортопедију вилице.

Џигал Мустафу познајем од раније. Био сам упознат да је Мустафа био привођен у СУП-у, да је био тучен и да је после тога тражио од мене да ја ургирам да буде лечен у Дом здравља у Сјеници и да му се касније изда лекарско уверење о повредама које је имао.

Када је први пут дошао код мене, приметио сам да тешко дише и да је улошем здравственом стању. Ја сам тада приметио неке модрице по глави које су биле жућкасто зелене, што указује да су раније нанеше од момента када сам га ја видео. Обзиром да ја нисам вршио никакв преглед над њим, ја сам ургирао да га приме моје колеге односно да му се изда лекарско уверење, што је вероватно и учињено. У вези овога мени стварно више ништа није познато.

То је мој исказ, који потписујем.

Завршено у 11.15 часова.

О в е р а в а ј у:

Записничар,

Истарање ИИП - Савремена администрација а.д.
Издавачка делатност - Београд 07/92
Ознака за поштомату бр. бр. 21/276

Истражни судија

Истарање ИИП - Савремена администрација а.д.
Графичка делатност - Бранко Бонковић - Београд

ЗАПИСНИК О САСЛУШАЊУ СВЕДОКА

Испитан дана 12. 09. ²⁰⁰¹ 2. године пред Истражним
ОКружног суда у Н.Пазару
 судијом Карличић Милића из Н.Пазара
 у кривичном поступку против 65 ст.2 кз. РС
 због кривичног дела из члана

Истражни — судија

Ибрахим Делимећац

Сведок

ЕНЕС МАЉЕВАЦ

Записничар

Исмаил Жуних

Саслушању сведока присуствују и:
 јавни тужилац

окривљени

бранилац

Започето у 7.20 часова

Сведок је опоменут да је дужан да говори истину и да не сме ништа прећутати, упозорен је на последице давања лажног исказа, као и да није дужан да одговара на поједина питања, ако је вероватно да би тиме изложио себе или свог блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу (члан 229. ЗКП), па на општа питања сведок даје одговоре:

- 1) Име и презиме ЕНЕС МАЉЕВАЦ
- 2) Име оца АБДУЛАХ
- 3) Занимање ЛЕКАР - радиолог
- 4) Бораиште Н.Пазар Ул.Р.Халиловића ББ/15
- 5) Место рођења Нови Пазар
- 6) Година рођења 1953.г.
- 7) Однос са окривљеним и оштећеним несподан

За овим сведок о самом предмету износи следеће:

Поседујем приватну специјалистичку ординацију од 1991.године по називу ЕХО - МЦ

Презентиран ми је мој извештај - лекара специјалисте за лице Муратовић Суља од 25.06. 1994.године, па у вези тога могу да кажем следеће:

Именовани је дошао на преглед и код мене му је учињен рендгенски преглед грудног коша са посебним снимањем леве половине грудног коша. Прегледао сам начивече радиографије и утврдио сам да постоји фрактура - лом предњег крајка седног ребра са леве стране уз то постоји још претерана надутост дебелог црева и наглашено подизање леве хемидијафрагме - пречаге са те исте стране.

Што се тиче лечења препоручио сам да узима таблете против болова и да се јави на контролу по потреби.

Обзиром да је од тада протекло више од 8 година ја не могу да се сетим других детаља везаних за овај случај, а све што сам приметио приликом прегледа ја сам унео у писани извештај, а све везано за рендгенски преглед.

У вези овога ја немам шта више да кажем. Записник је на глас диктиран и у свему га признајем за свој исказ.

Завршено у 7.30 часова.

— Енес Маџевац —

О в е р а в а ј у:

Записничар,

М. Шукрић

Истражни судија,

М. Шукрић

Република Србија
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
СЕКРЕТАРИЈАТ У НОВОМ ПАЗАРУ
Одељење за заједничке послове
Број: 02-3432
Дана: 23.09.2002. године
Нови Пазар

23 IX 02

ОКРУЖНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ
- ИСТРАЖНОМ СУДИЈИ -
- Господину Ибрахиму Делимеђцу -

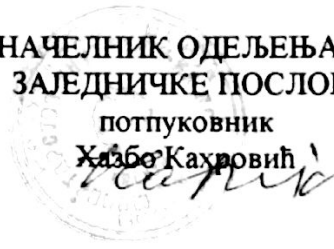
Н О В И П А З А Р

У вези Вашег акта Ки бр. 54/02 од 18.09.2002. године достављамо Вам следеће тражене податке:

Радник Секретаријата унутрашњих послова Нови Пазар Карличкић Милић засновао је радни однос у МУП-у Р. Србије - СУП-у Нови Пазар 01.06.1993. године. У периоду од 09.05.1994. године до 25.06.1994. године обављао је задатке и послове на радном месту "сузбијање кријумчарења и наркоманије у Одељењу за сузбијање криминалитета СУП-а Нови Пазар.

ПРИЛОГ: фотокопија решења о распоређивању

НАЧЕЛНИК ОДЕЉЕЊА ЗА
ЗАЈЕДНИЧКЕ ПОСЛОВЕ
потпуковник
Хазе Кахровић

Република Србија
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
04 број: 112-361
21.05.1993.
БЕОГРАД

Григор Јовановић
Милић Рајичић

На основу члана 34. став 5. Закона о унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Србије", број 44/91) и Одлуке министра унутрашњих послова Републике Србије 04 број: 112-558/93 од 27.04.1993. године, доносим

РЕШЕЊЕ

МИЛОЈА

КАРЛИЧКА Борислава МИЛИЋ

рођен-а 01.11.1966.

у с. Брајка, општина Сјетина

ПРИМА СЕ у радни однос на неодређено време у Министарство унутрашњих послова Републике Србије - Секретаријат унутрашњих послова у Новом Пазару на задатке и послове СУЗБИЈАЊЕ КРИЈУМЧАРЕЊА И НАРКОМАНИЈЕ у Општини за сузбијање криминалитета, предвиђена под ред. бројем 15 I 15.2/11 у Правилнику.

Радни однос тече од 01.06.1993. године.

Именовани-а се прима на рад у својству приправника.

Приправнички стаж траје 12 месеци, после чега је обавезан-а да у року од шест месеци, а најкасније до 01.12.1994. положи приправнички испит. У противном престаје радни однос.

Програм и датум полагања приправничког испита утврдиће се посебним решењем, на захтев радника, најкасније месец дана пре истека приправничког стажа.

Висина плате утврдиће се посебним решењем.

Образложење

Правилником о изменама и допунама Правилника о систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова 09 стр. пов. бр. 021-4591/92. од 31.12.1992. године, предвиђено је у Секретаријату у Новом Пазару радно место као у диспозитиву, под редним бројем 15 I 15.2/11, са статусом ОСЛ. Као услов за пријем на рад предвиђено је да извршилац има завршен VII-1 степен стручне спреме.

Из документације коју је кандидат приложио, утврђено је да има одговарајућу школску спрему и да испуњава друге услове за пријем на рад предвиђене чланом 34. Закона о унутрашњим пословима.

Пошто именовани-а нема потребног искуства, то је у смислу члана 11. Закона о радним односима у државним органима дужан да у року од шест месеци по истеку приправничког стажа положи приправнички испит.

Против овог решења може се уложити приговор министру унутрашњих послова у року од 8 дана од дана пријема.

Решење доставити: раднику, Управи за заједничке послове

ПОМОЋНИК МИНИСТРА
ЗАЧЕЛНИК
СЕКТОРА
ЈАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ
Радован Стојичић

Радован Стојичић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
КТ.БР.28/01 И 14/02
26.09.2002. ГОДИНЕ
НОВИ ПАЗАР

Ки. 54/02

27. IX 02

ОКРУЖНОМ СУДУ
-Истражном судији-

НОВИ ПАЗАР

Уз доставу ваших списа Ки.бр. 54/02, у смислу чл. 257.ст.2.ЗКП-а,
подносим

ПРЕДЛОГ ЗА ДОПУНУ ИСТРАГЕ

Окривљени Карличкић у својој одбрани између осталог наводи да је као дипл.правник 01.06.1993.године, засновао радни однос у СУП-у Нови Пазар у својству приправника и да му је приправнички стаж трајао до 1994. године.

Из изреке решења МУП-а Републике Србије у Београду бр. 112-301 од 21.05.1993.године се потврђују предњи наводи одбране окривљеног. Из образложења истог решења призилази да је исти са статусом овлашћеног службеног лица а из дописа Одељења за заједничке послове СУП-а у Новом Пазару бр. 02-3432 од 23.09.2002. године да је Карличкић у периоду од 09.05.1994.године до 25.06. исте године обављао задатке и послове на радном месту "сузбијање криминалности и наркомафије у Одељењу за сузбијање криминалности у СУП-у Нови Пазар".

Обзиром на статус осумњиченог у наведеном временском периоду потребно је у својству сведока саслушати: РАСОВАЦ МУАМЕРА, ЧОЛОВИЋ СПИРА, оба на адреси СУП Нови Пазар и РАКОЊАЦ МИРКА, тада начелник СУП-а Нови Пазар, сада на адреси Нова Лучна зграда ул. О, према хијерархији у служби и начину организовања службе на сузбијању криминалности које подразумева набавку и продају оружја, на околности како је Карличкић у својству приправника био распоређен на послове овлашћеног службеног лица и притом вршио службене радње на спречавању набавке и трговине оружјем, ко је, на који начин конкретно руководио акцијама те врсте, те да ли су пратили рад Карличкића с обзиром на дужину његовог радног искуства и на основу тога имали сазнања да је користио физичку силу и гумену палицу у складу или супротно чл. 98. Правилника о начину вршења послова службе јавне безбедности, те да ли је Карличкић у том правцу подносио извештај, и коме, о раду о сваком појединачном случају који је имао за циљ

Bebe

утврђивање постојања нелегалне набавке оружја, конкретно и у случају његовог оперативног рада са лицима Муратовић Суљо из села Житниће код Сјенице и Цигал Мустафом из села Тријевине код Сјенице, затим да ли су о предузетим акцијама извештајима обавештавали МУП Републике Србије и на друге сличне околности које могу бити од значаја за закључак о постојању сазнања предложених лица о томе да ли је осумњичени Карличић поступао у складу са датим упуштвима у предузимању службених радњи или супротно те да није био контролисан од лица која су му била надређена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА,
Славица Јовановић

Slavica Jovanovic

А Д В О К А Т
ЗОРАН М. ЈАНИЋИЈЕВИЋ
36300 НОВИ ПАЗАР, Житни трг б.б.
020 / 332-760 и 315-802
063/ 628 – 804
011/32-22-136
E-mail: zoranras@ptt.yu

27. IX 02

ОКРУЖНОМ СУДУ У НОВОМ ПАЗАРУ
- ИСТРАЖНОМ СУДИЈИ -

Бранилац окривљеног **КАРЛИЧИЋ МИЛИЋА** из Новог Пазара, на основу одредаба члана 76. став 1. и члана 250. став 1. и 2. Законика о кривичном поступку (Сл.лист СРЈ бр. 70/01) подноси

П Р Е Д Л О Г
ЗА ПРЕДУЗИМАЊЕ ОДРЕЂЕНИХ РАДЊИ

Ради прибављања доказа којима се утврђује вероватноћа одлучних чињеница бранилац према стању ствари у досадашњем току истраге предлаже да се:

І САСЛУШАЈУ У СВОЈСТВУ СВЕДОКА:

1. Мушић Др. Касим, на адреси Здравствени центар Нови Пазар који је у свом извештају једини констатовао повреду код ошт. Џигал Мустафе у виду пуцања бубне опне коју не описује детаљно. Наиме, повреде у виду расцепа бубне опне могу бити не само трауматског, већ и спонтаног карактера а што помиње и вештак Маровац Др. Синан у свом извештају. Ове врсте расцепа се разликују само по свом детаљном опису па је потребно да овај сведок опише расцеп бубне опне код овог оштећеног како би се утврдило које је природе и механизма nanoшења ове повреде.

2. Стефановић Радослав, радник МУП Р. Србије-СУП Нови Пазар који се у исказима свих оштећених и сведока помиње као лице које је присуствовало свим догађајима који су претходили повредама оштећених и који је гледао наводно батинање оштећених. овај сведок би требао да се изјасни и на околности које је службене радње обављао у односу на оштећене окривљени и у ком својству, пошто се помиње чињеница да је окљивљени у критичном, периоду био још приправник.

3. Ракоњац Мирко, пензионисани радник МУП Р. Србије-СУП Нови Пазар, на исте околности.

4. Вранић Владо, радник МУП Р. Србије-СУП Нови Пазар, ОУП Сјеница, на исте околности

5. Недић Миле, радник МУП Р. Србије-СУП Нови Пазар, ОУП Сјеница, на исте околности, а посебно на околност како је дошло до nanoшења повреде ошт. Муратовићу и како се зове лице које је нанело повреде овом оштећеном а које он у свом исказу наводи као "непознати полицајац".

Прве кривичне пријаве које је подносио оштећени Муратовић, а који је одраније познавао окр Карличића (јер су из суседних села) су биле усмерене на НН лице, тако да се поставља питање одакле сада прецизно навођење имена пријављеног и усмеравање само према неком кога познаје од рођења.

II По изведеним напред предложеним доказима спроведе вештачење механизма задобијања повреда оштећених од стране СУДСКО МЕДИЦИНСКОГ ОДБОРА МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ.

Наиме, вештак Марковић Др. Родољуб је вештачио повреде на основу списка и без расположивих снимака повреде, посебно повреде оштећеног Муратовића где ни одбрана, нити оптужба нисмо видели Ртг. снимак прелома ребра који би потврдио размимоилажење поломљених крајака које повреду квалификује као тешку.

Овај вештак се упуста у вештачење повреде ува које не спада у домен хирургије, већ оториноларингологије што је посебна специјализација и обзиром на напред наведено у вези сведока Мушића дошли смо до несигурног налаза.

Тек по извођењу ових доказа моћи ће да се одлучи и оптужба у погледу подизања оптужнице или другачијег окончања овог случаја те омогућило и већу суда да одлучи о подигнутој оптужници са далеко више вероватноће.

У Новом Пазару, 26. 09. 2002. године

БРАНИЛАЦ
[Handwritten signature]

Записник о саслушању сведока

Састављен дана 09. 10. 2002. 199... године пред истражним

судијом Округног суда у Н.Пазару

у кривичном поступку против Карличић Милића из Н.Пазара

због кривичног дела из члана 65 ст.2 КЗ РС КЗ.

Истражни - судија

Ибрахим Пелимећац

Сведок

РАСОВАЦ МУАМЕР

Записничар

Саслушању сведока присуствује и.
Јавни тужилац

Исмаил Жунић

Окривљени

Бранилац

Започето у 9.10 часова

Сведок је опоменут да је дужан да говори истину и да не сме ништа прећутати, упозорен је на последице давања лажног исказа, као и да није дужан да одговара на питања, ако је вероватно да би тиме изложио себе или свог блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу (члан 229. ЗКП), па на општа питања сведок даје одговоре:

- 1) Име и презиме Муамер Расовац
- 2) Име оца Чазим
- 3) Занимање начелник ОКП СУП-а Н.Пазар
- 4) Боравиште Н.Пазар Ул. АВНОЈ-а 4/21
- 5) Место рођења Нови Пазар
- 6) Година рођења 1955. г.
- 7) Однос са окривљеним и оштећеним несродан

За овим сведок о самом предмету износи следеће:

Запошљен сам у СУП-у Н.Пазар од 1983.године. Од 1990.године радио сам на радном месту шефа одсека за сузбијање општег криминалитета у одељењу криминалистичке полиције СУП-а Н.Пазар.

Знам да је окр. Карличић Милић 1993.године примљен на рад у СУП-у Н.Пазар прво у својству приправника и знам да је у периоду и то у другој половини 1993.године а затим и 1994.године радио као оперативни радник и да је по решењу обављао послове сузбијања кријумчарења и наркоманије, као и на пословима сузбијања кријумчарења оружја.

Стоји чињеница да је окривљени Милић радио у мом одељењу и да сам му ја био као први непосредни старешина, међутим у то време посебно 1992 до 1995.године где се радило на одузимању оружја ја сам био изузет из тих акција и послова, јер нисам имао никаквог увида у рад Карличић Милића, Росић Горана и других радника који су радили на тим пословима у вези набавке и продаје оружја, а познато ми је ту тим пословима руководили веће старешине од мене. У то време начелник СУП-а је био Миррко Ракова, помоћник Стефановић Радослав, а у то време непосредно виши старешина за мене у СУП-у је био Чоловић Спирос.

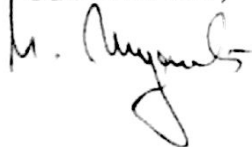
Мени уопште није познато да је Карличић подносио било какве извештаје о свом раду нити пак да је подносио извештаје о употреби силе, јер сам ја тотално био искључен у вези рада на откривању и сузбијању кријумчарењу оружја.

То је све што ја знам да кажем у вези рада окр. Карличића.

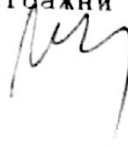
Немам примедби на запитник те га потписујем.

О в е р а в а ј у:

Записничар,

Истражни судија,

ЗАПИСНИК О САСЛУШАЊУ СВЕДОКА

ављен дана 08. 11. 2002. године пред истражним
Окружног суда у Н.Пазару
 кривичном поступку против Карличић Милића из Н.Пазара
 кривичног дела из члана 65 ст.2 КЗ РС уз.

Истражни — судија

Сведок

Ибрахим Делимећац

СПИРО ЧОЛОВИЋ

Записничар

Саслушању сведока присуствују и:
 јавни тужилац

Исмаил Жунић

окривљени

бранилац

Започето у 10.00 часова

ок је опоменут да је дужан да говори истину и да не сме ништа прећутати, упозорен је на последице давања лажног
 изјаве, као и да није дужан да одговара на поједина питања, ако је вероватно да би тиме изложио себе или свог блиског
 човека тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу (члан 229. ЗКП), па на општа питања сведок
 одговоре:

име и презиме Спиро Чоловић

име оца Петар

образовање правник

позивање Н-Пазар Ул.С.Немање Д2/12

место рођења с.Голице СО Н.Пазар

датум рођења 10.01. 1962.г.

однос са окривљеним и оштећеним несродан

изјави сведок о самом предмету износи следеће:

Ja сам запошљен у СУП-у Н.Пазар од 1. 07. 1992. године и обављао сам функцију начелника за сузбијање криминалитета све до 01. 05. 2002. године.

По хијерархији у току 1994. године нама је начелник тада био Мирко Ракова, његов заменик Радосав Стефановић, па затим сам ја, па Расовац Муамер, који је био шеф одсека за сузбијање општег криминалитета.

Добро знам да је половином 1993. године у радни однос у СУП-у Н.Пазар, а у својству приправника примљен Карличић Милић, и знам да је решењем из Београда био распоређен на пословима изадацама сузбијања кријумчарења и наркоманије а у који реферат спада и кријумчарење оружја. Знам да је у току 1994. године са њим заједно на овим радним задацима радио и Росић Горан.

Обзиром да су Росић Горан и Карличић Милић покривали тај реферат, све информације - подаци су се сливали код њих двојице, као и код лица Недић Мила, који је радио у ОУП-у Сјеница.

Мени као старешини није познато да је Карличић користио физичку силу и гумену палицу и није ми подносио о томе никакве извештаје, па самим тим и ни за лица чија сте ми имена прочитали - Муратовић Суља и Џигал Мустафу.

Ми смо у конкретном случају поступали по решењу МУП-а Србије од 21.05. 1993. године и распоредили Карличића у том одељењу где су се искључиво ова три наведена лица бавила спречавањем трговином оружја, набавке оружја и томе слично, откривању особа које су илегално поседовале оружје.

Више немам шта да кажем. Записник је на глас диктиран те га признајем за свој исказ.

Завршено у 10.20 часова.

Записничар,

V. (Muzic)

Stojanovic

Истражни судија,

Muzic

Записник о саслушању сведока

Састављен дана 18. 09. 2002. године пред истражним

судијом Окружног суда у Н.Пазару

кривичном поступку против Карличић Милића из Н.Пазара

ог кривичног дела из члана 65 ст.2 КЗ РС. КЗ

Истражни - судија

ИБРАХИМ ПЕЛЧМЕБАЏ

Сведок

Записничар

АВЛО ЂЕРАНИЋ

Исмаил Чунић

Саслушању сведока присуствује и:
Јавни тужилац

Окривљени

Бранилац

Започето у 10.20 часова

Сведок је опоменут да је дужан да говори истину и да не сме ништа прећутати, упозорен је на следице давања лажног исказа, као и да није дужан да одговара на питања, ако је вероватно да тиме изложи себе или свог блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу (члан 229. ЗКП), па на општа питања сведок даје одговоре:

Име и презиме Авдо Ђеранић

Име оца Рашчд

Занимање специјалиста за хирургију

Боравиште Н.Пазар Ул.Палчх бобаца 52

Место рођења Затон - Б.Поже

Година рођења 1951.г.

Однос са окривљеним и оштећеним несрода

Како о овим сведок о самом предмету износи следеће:

Мени лице Муратовић Суљо уопште није познат. Како сте ми рекли да је то лице долазило 1994. године, дакле пре 8 година у болници ја се стварно сада тога не сећам. Па сам ја то лице прегледао сигурно би постојала евиденција у протоколу. Такође се не сећам да је то лице долазило са адвокатом Радом Јанићијевићем, из Н. Пазара и да је његов адвокат Јанићијевић тражио да га прегледа конзилијум лекара, а не само ја и да је то наводно био разлог да је не извошим преглед над лицем Муратовић Суљом.

Дакле ја у вези овога више немам шта да кажем, нити ми је билошта познато.

То је мој исказ.

О в е р а в а ј у:

Записничар,

Истражни судија,

А Д В О К А Т
ЗОРАН М. ЈАНИЋИЈЕВИЋ
11000 НОВИ ПАЗАР, Житни трг б.б.
☎ 020 / 332-760 и 315-802
063/ 628 – 804
011/3222-136
-mail.zoranras@ptt.yu

К. бр. 75 / 02
Кв. бр. 114 / 02

112

ОКРУЖНОМ СУДУ У НОВОМ ПАЗАРУ

Бранилац окривљеног **КАРЛИЧИЋ МИЛИЋА** из Новог Пазара, благовремено од дана доставе подноси на основу члана 271. ЗКП-а

ПРИГОВОР

ПРОТИВ оптужнице ОЈТ Нови Пазар Кт.бр.28/01 и 14/02 од 02. 12. 2002. године и наводи следеће

разлоге

Из списка предмета истраге и доказа који су прикупљени, очигледно је да нема доказа да је окривљени извршио дела за која се оптужује

Наиме, у погледу кривичног дела које се односи на оштећеног Џигал Мустафу може се рећи да у истрази није изведен ниједан доказ који би био релевантан у погледу бића кривичног дела за које се оптужује, а за које је тежина повреда и последице квалификаторни основ за поступање. У истрази је одбрана окривљеног указивала да би услед самих противречних исказа лекара који су саслушавани током поступка, требало извршити вештачење од стране неке институције а не појединаца лекара који су лично заинтересовани за исход поступка. Предложено је вештачење од стране СУДСКО МЕДИЦИНСКОГ ОДБОРА МЕДИЦИНСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ.

То је предложено и у погледу повреда које је наводно задобио Муратовић Суљо.

Наиме, вештак Марковић Др. Родољуб је вештачио повреде на основу списка и без расположивих снимака повреде, посебно повреде оштећеног Муратовића где ни одбрана, нити оптужба нисмо видели Р-тг. снимак прелома ребра који би потврдио размимоилажење поломљених крајака које повреду квалификује као тешку. Иначе теоретски је налаз чист, али дали је то присутно на лицу места?

Овај вештак се упушта у вештачење повреде ува које не спада у домен хирургије, већ оториноларингологије што је посебна специјализација. Саслушани сведок Мушић Др. Касим, радник Здравственог центра Нови Пазар у свом извештају једини констатовао повреду код ошт. Џигал Мустафе у виду пуцања бубне опне коју не описује детаљно. Наиме, повреде у виду расцепа бубне опне могу бити не само трауматског, већ и спонтаног карактера а што помиње и вештак Маровац Др. Синан у свом извештају. Ове врсте расцепа се разликују само по свом детаљном опису па је потребно да овај сведок опише расцеп бубне опне код овог оштећеног како би се утврдило које је природе и механизам доношења ове повреде. Услед разних инфекција у пределу средњег ува долази често до пуцања (спонтаног) бубне опне, а управо овај оштећени живи у забити Пештери где су хигијенске навике заиста на једном нивоу који може условити честе инфекције ува и тиме довести до оваквог исхода за који нико ни окривљени не може бити одговоран.

У свом исказу сам оштећени Муратовић јасно наводи да ударац којом приликом је задобио тешке телесне повреде није задобио од стране окривљеног Карличића већ да га је неко трећи ударио ногом, а како сам каже из приложене изјаве у списима се види да је сам рекао "... у том тренутку ме неко од њих ударио с леђа ципелом у пределу слабинског дела леђа када су ми поломљена три ребра а четврто напрсло..." Значи да нема основане сумње, већ индиција према осумњиченом Карличићу. У свом исказу је јасан и недвосмислен. Услед тога је и предложено саслушање управо оних лица које овај оштећени наводи да су била присутна: Недић Мила, Стефановић Радослава, Вранић Влада и тадашњег начелника СУП-а Нови Пазар Ракоњац Мирка. Уместо тога се саслушавају лица која нико у својим исказима не помиње Расовац Муамер, Чоловић Спиро и др.!?

Очигледо је да је истрага вођена нестручно и у погрешном правцу. Да ли намерно или ненамерно то ће рећи наставак поступка.

Обзиром на третман браниоца од стране истражног судије током поступка на који је овај бранилац указивао писмено више пута, јасно је какав се може дати одговор на ово питање.

Наиме, после сада већ јасног одговора зашто је то тада тражено, тражења браниоца да се од поступања изузму судије Окружног суда у Новом Пазару, када је Врховни суд Србије решењем VII Су.бр. 166/02 од 18.07.2002. године одбио захтев, истражни судија се буквално окомио на браниоца ускраћујући му сва права поступања пред судом. Чак је дана 04.09.2002. године када је овај бранилац тражио да изврши увид у списе предмета јер су саслушавани сведоци почео да га вређа, истерава из писарнице суда са разним претњама уз разне вулгарности. О томе је овај бранилац обавестио председника суда поднеском који је у суду примљен 06.09.2002. године.

ДОКАЗ: Увид у фтк. поднеска од 06.09.2002. године

Председник Окружног суда у Новом Пазару о томе не даје никакво обавештење тако да је одбрана окривљеног била на један непримерен начин за поступање пред судовима у цивилизованим земљама, онемогућена да поступа и користи ЗКП-ом утврђена права. Стога бранилац поново, а шта ће друго, свакодневно долази у писарницу и код председника суда да умоли некакву дозволу за разгледање списа предмета. Тек 18.10.2002. године, председник Окружног суда у Новом Пазару дописом VI Су.бр.36/02 обећава браниоцу да је постигао "договор" са судијом да се придржава одредаба ЗКП и Правилника о унутрашњем уређењу судова!?

ДОКАЗ: Увид у фтк. дописа VI Су.бр.36/02 од 18.10.2002. године.

Пошто је било очигледно да се против његовог брањеника води поступак на начин како је то својевремено прописао чувени тужилац СССР-а Вишински у Стаљинским чисткама, бранилац поново дописом од 18.11.2002. године тражи увид у списе предмета, али нема одговора. Даном 28.11.2002. године поново тражи исто, али нема одговора. Поново се обраћа председнику 04.12.2002. године и тек тада се добија оптужница.

ДОКАЗ: Увид у копије дописа браниоца окривљеног.

Заиста се ради о непримереном поступању које захтева изузеће судија Окружног суда у Новом Пазару како би се исправило оно што је пропуштено приликом претходног одлучивања о истом захтеву.
Са изложеног бранилац окривљеног

п р е д л а ж е

да се од одлучивања по овом приговору ИЗУЗМУ од поступања судије Окружног суда у новом Пазару Хубић Ђамил, Јовићевић Миломир, Бибић Адил, Радисављевић Драгиша, Деимеђац Ибрахим, Суљевић Изет, Поповић Мара и Васојевић Верица, а због сумњи у њихову непристрасност за одлучивање, те да по спроведеном поступку по захтеву за изузеће, вансудско веће Окружног суда који одреди Врховни суд Србије, применом одредбе члана 273 став 2 ЗКП-а ВРАТИ оптужницу ОЈТ Нови Пазар Кт.бр 28/01 и 14/02 од 02. 12. 2002. године да се допуни истрага како би се основаност исте могла испитати.

Б Р А Н И Л А Ц

COMMISSIONERS OF THE GENERAL LAND OFFICE

18 XII 2002 2

F

[Handwritten signature]

Врховни суд Србије у Београду, и то председник суда мр Лепосава Карамарковић, одлучујући о захтеву Зорана М. Јаничијевића, адвоката из Новог Пазара, браниоца осумљиченог Карличић Милића из Новог Пазара, за изузеће председника Окружног суда у Новом Пазару Ћамила Хубића и судија истог суда Миломира Јовичевића, Адила Бибића, Драгише Радисављевић, Ибрахима Деимеђаца, Изета Суљевић, Маре Поповић и Верице Васојевић, у предмету Окружног суда у Новом Пазару Ки.бр. 54/02, дана 18. јула 2002. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Зорана М Јаничијевића, адвоката из Новог Пазара, браниоца осумљиченог Карличић Милића из Новог Пазара, за изузеће председника Окружног суда у Новом Пазару Ћамила Хубића и судија истог суда Миломира Јовичевића, Адила Бибића, Драгише Радисављевић, Ибрахима Деимеђаца, Изета Суљевића, Маре Поповић и Верице Васојевић.

Против овог решења није дозвољена посебна жалба.

НАЛАЖЕ СЕ подносиоцу захтева за изузеће, Зорану М Јаничијевићу, адвокату, да на име судске таксе уплати износ од 300,00 динара.

Странка се опомиње да је дужна да судску таксу уплати у року од пет дана од дана пријема решења, под претњом принудне наплате.

Образложење

У жалби изјављеној против решења Окружног суда у Новом Пазару Ки.бр. 54/02 од 9. јула 2002. године бранилац осумљиченог поднео је захтев за изузеће председника Окружног суда у Новом Пазару и наведених судија истог суда, наводећи да сумња у њихову непристрасност, јер су на функције изабрани од стране партије која је раније била на власти.

Увидом у списе предмета и изјаве председника суда и судија, датих у смислу одредбе члана 43. став 3. ЗКП, оцењено је да захтев за изузеће није основан.

ац
а
ка
исс
дије
ане
ста
из
је
ца
те
за
а
л
е

Одредбом члана 40. став 1. тачка 1-5. ЗКП, прописани су разлози за изузеће судија од судијске дужности, на које се не указује, а разлог који се наводи у захтеву за изузеће не може бити основ за примену тачке 6. наведене одредбе, јер нема значај околности која би довела у сумњу непристрасност у одлучивању.

Одлука о судској такси донета је у складу са одредбом члана 1, 2. и 3. Закона о судским таксама и Тарифним бројем 40 Таксене тарифе која је саставни део овог закона.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци, у смислу одредбе члана 43. став 1. ЗКП.

ПОУКА О ПЛАЋАЊУ ТАКСЕ:

Уплату судске таксе извршити у готовом новцу у корист Републичке судске таксе, на општем обрасцу Службе за платни промет, на рачун број: 40802-845-1258, са позивом на број 99, прималац Врховни суд Србије. Доказ о извршеној уплати доставити председнику овог суда с позивом на VII Су бр.166/02, у року од 8 дана. Уколико такса не буде плаћена у остављеном року, биће покренут поступак принудне наплате судске таксе и 50% од те таксе, на име казнене таксе у смислу члана 40. Закона о судским таксама.

ОКРУЖНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ и то председник суда Хубић Ђамил, у крив. предмету оптуженог Карличић Милића из Н. пазара, због два крив. дела изнуђивања исказа из чл.65.ст.2.КЗ РС, одлучујући по захтеву браниоца оптуженог Карличића, адв. Јанићијевић Зорана из Н. Пазара, за изузеће председника Округног суда у Н. Пазару, Хубић Ђамила и судија истог суда Јовићевић Миломира, Бибић Адила, Радисављевић Драгана, Делимећац Ибрахима, Суловић Изета, Поповић Маре и Васојевић Верице, за поступање у предмету оптуженог Карличића К.бр.75/02, дана, 21. 07. 2003. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев браниоца оптуженог Карличић Милића из Н. Пазара, адв. Јанићијевић Зорана из Н. Пазара за изузеће председника Округног суда у Н. Пазару Хубић Ђамила и судија истог суда: Јовићевић Миломира, Бибића Адила, Радисављевић Драгана, Делимећац Ибрахима, Суловић Изета, Поповић Маре и Васојевић Верице.

Образложење

ОЈТ из Н. Пазара пред овим судом подигао је оптужницу Кт.бр.28/01 и 14/02 од 02. 12. 2002. године против Карличић Милића из Н. Пазара, због два крив. дела изнуђивања исказа из чл.65.ст.2. КЗ РС.

Против наведене оптужнице бранилац оптуженог Карличића, адв. Јанићијевић Зоран из Н. Пазара поднео је приговор и у истом захтевао да се од одлучивања по приговору изузму од поступања судије Округног суда у Н. Пазару Јовићевић Миломир, Бибић Адил, Радисављевић Драгана, Делимећац Ибрахим, Суловић Изет, Поповић Мара и Васојевић Верица, као и председник суда Хубић Ђамил, због сумње у њихову непристраност за одлучивање, те да по спроведеном поступку по захтеву за изузеће вансудско веће Округног суда који одреди Врховни суд Србије применом чл.273.ст.2. ЗКП-а, врати оптужницу ОЈТ-а Нови Пазар Кт.бр.28/01 и 14/02 од 02. 12. 2002. године да се допуни истрага како би се основаност оптужнице могла испитати.

Одлучујући по захтеву за изузеће председника Округног суда у Н. Пазару и свих судија истог суда извршен је увид у списе предмета оптуженог Карличић Милића К.бр.75/02 при чему је утврђено да је захтев браниоца оптуженог Карличића за изузеће председника Округног суда у Н. Пазару и свих судија истог суда недозвољен.

Увидом у списе предмета оптуженог Карличића утврђено је да је бранилац оптуженог Карличића, адв. Јанићијевић Зоран раније поднео захтев за изузеће председника Округног суда Нови Пазар и поименично свих судија истог суда и то приликом подношења жалбе против решења о спровођењу истраге против сада оптуженог Карличића Ки.бр.54/02 од 09. 07. 2002. године, при чему је као разлог за изузеће навео да сумња у њихову непристраност јер су на функције изабрани од стране партије која је раније била на власти, из чега произилази да је том приликом тражио изузеће председника и свих судија Округног суда Нови Пазар, због наводног постојања основа за њихово изузеће из чл.40.ст.1.тач.6.ЗКП-а. Наведени захтев за изузеће браниоца оптуженог Карличића решен Врховног суда VII Су.бр.166/02 од 18. 07. 2002. године одбијен је као неоснован, а бранилац оптуженог Карличића захтевајући у приговору против оптужнице ОЈТ-а Нови Пазар изузеће

председника Окружног суда Нови Пазар и свих судија истог суда као разлог навео је некоректно понашање према њему од стране истражног судије Окружног суда у Н. Пазару, Делимећац Ибрахима који је поступао као истражни судија у кривичном предмету оптуженог Карличића, те да то упућује на сумњу у непристрасност поступања у овом предмету како председника суда тако и свих судија Окружног суда у Н. Пазару, те да произилази да је поново тражио изузеће председника суда и свих судија Окружног суда у Н. Пазару, због чињеница које наводно доводе у сумњу непристрасност при поступању у овом предмету како председника Окружног суда Нови Пазар, тако и судија истог суда, што значи да је поново тражио изузеће због постојања фактички истих разлога, због којих је и раније тражио изузеће председника и свих судија овог Суда, а који његов захтев је напред поменути решењем Врховног суда РС одбијен.

У смислу чл.42.ст.6.ЗКП-а, у захтеву за изузеће се не могу поново наводити разлози који су истицани у ранијем захтеву за изузеће, који је одбијен, те је у смислу чл.43.ст.5.ЗКП-а, захтев браниоца опт. Карличића за изузеће председника Окружног суда, свих судија истог суда вало одбацити као недозвољен како је то и учињено у диспозитиву овог решења.

ОКРУЖНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ,
Дана, 21. 07. 2003. године.

ПРЕДСЕДНИК СУДА,
Хубић Ђамиљ

ПРАВНА ПОУКА:

Против овог решења
није дозвољена посебна
жалба.

ОКРУЖНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ, у већу састављеном од председника суда Хубић Ђамила, као председника већа и судија Радисављевић Драгице и Суловић Изета, као чланова већа, уз учешће записничара Петровић Драгице, у крив. предмету оптуженог Карличић Милића из Н. Пазара, због два крив. дела изнуђивање исказа из чл.65.ст.2. КЗ РС, одлучујући по приговору браниоца оптуженог, адв. Јанићијевић Зорана из Н. Пазара, изјављеног против оптужнице ОЈТ-а, Нови Пазар Кт.бр.28/01 и 14/02 од 02. 12. 2002. године, на седници већа одржаној дана, 22. 07. 2003. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор браниоца опт. Карличић Милића из Н. Пазара, адв. Јанићијевић Зорана из Н. Пазара, поднет против оптужнице ОЈТ-а из Н. Пазара Кт.бр.28/01 и 14/02 од 02. 12. 2002. године.

Образложење

ОЈТ из Н. Пазара, пред овим судом подигао је оптужницу против Карличић Милића из Н. Пазара, због два крив. дела изнуђивања исказа из чл.65.ст.2. КЗ РС.

Против наведене оптужнице бранилац оптуженог Карличића, адв. Јанићијевић Зоран из Н. Пазара, благовремено је уложио приговор и у истом истакао да у истрази нису прикупљени докази да је оптужени Карличић извршио крив. дело за које се оптужује из разлога што нема ваљаних доказа о тежини повреда које су задобили опт. Цигал Мустафа и Муратовић Суља, те да су искази оштећених дати у предкривичном поступку и у току остраге недоследни и контрадикторни, па је из тих разлога предложио да кривично веће овог Суда применом одредбе чл.273.ст.2.ЗКП-а, врати оптужницу Окружном јавном тужиоцу Нови Пазар са налогом да се допуни истрага како би се основаност оптужнице могла испитати, а посебно да се изврши ново вештачење повреда оштећених, те да исто буде поверено судско-медицинском Одбору медицинског факултета у Београду.

Одлучујући о приговору браниоца оптуженог Карличића, кривично веће овог Суда на седници већа одржаној дана, 22. 07. 2003. године пажљиво је размотрило све наводе из поднетог приговора и извршило увид у списе предмета оптуженог Карличића К.бр.75/02 и нашло да је приговор браниоца оптуженог, неоснован.

Наводи из приговора браниоца оптуженог Карличића да у току истраге нису прикупљени докази довољни за подизање оптужнице, у суштини представљају понављање одбране коју је у истрази дао Карличић када је негирао да је извршио крив. дела која му се оптужницом стављају на терет, међутим наспрот оваквој његовој одбрани стоје искази оштећених Муратовић Суља и Цигал Мустафе из којих произилази да их је оптужени Карличић маја, односно јуна месеца 1994 године као овлашћено службено лице СУП-а Нови Пазар, у просторијама поменутог СУП-а, тукао и злостављао тражећи од њих да признају да лично поседују ватрено оружје, те да су том приликом обојица задобили тешке телесне повреде у вези с чим су се изјаснили и бројни вештачи медицинске струке, а посебно вештак хирург, Др. Марковић Родолуб, међутим оцена овако противуречних доказа у овој фази кривичног поступка не може се вршити, већ само на гл. претресу у једном контрадикторном поступку

где је оцена овако противуречних доказа једино и могућа, а по оцени већа на основу доказа прикупљених у истрази Окружни јавни тужилац из Н. Пазара имао је довољно основа за подизање оптужнице против сада оптуженог Карличића, за напред наведена крив. дела, те се оптужница ОЈТ-а Нови Пазар Кт.бр.28/01 и 14/02 од 02. 12. 2002. године по оцени већа показала као основана, а приговор браниоца оптуженог као неоснован, због чега је исти као такав ваљано одбити.

Са напред изложеног а на основу чл.277.ст.1.ЗКП-а, одлучено је као у диспозитиву овог решења.

ОКРУЖНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ,
Дана, 22. 007. 2003. године.

Записничар,
Драгица Петровић

ПРЕДСЕДНИК СУДА -
ВЕЋА,
Ванил Хубић

ПРАВНА ПОУКА:
Против овог решења није
дозвољена жалба.

о да решења
Број: 14 решења / Верен.
3 дописа / Окр.
4 ошобе / Особ. 2

Јавно, 23. 07. 2003 год
И. Стефановић

А Д В О К А Т
Драгиша Добрић
СТАНЕ БАЧАНИН 12 TEL 27-542
36300 Нови Пазар

ОКРУЖНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ
ПРИМУЉЕНО
Дана 19. 7. 04 год. у 9,30^с

К. бр. 75 / 02

О К Р У Ж Н О М С У Д У
Н О В И П А З А Р
ЗА
В Р Х О В Н И С У Д Р Е П У Б Л И К Е С Р Б И Ј Е
Б Е О Г Р А Д

На основу члана 42, у вези са чланом 40. став 1 тачка 6 Законика о кривичном поступку, подносим

ЗАХТЕВ ЗА ИЗУЗЕЋЕ

Председника Округног суда у Новом Пазару - Ћамила Хубића, и

Судија тог суда :

Изета Суљевића,
Адила Бибића,
Ибрахима Делимеђца,
Верице Спасојевић,
Драгише Радисављевић и
Миломира Јовићевића,

од даљег поступања у предмету тог суда К. Бр. 75 /02, а истовремено стављам и Предлог за преношење месне надлежности са Округног суда Нови Пазар,, на други Округни суд, за шта постоје ваљани разлози у смислу члана 35 и 36 став 1 Законика о кривичном поступку.

Захтев за изузеће подносим,

- Зато што је, Председник Округног суда у Новом Пазару, под притиском локалних медија и Регионалне радио телевизије, утичући на рад Судија тог суда, оценио да има места спровођењу истраге и подизању оптужница по тужбама оштећених као тужилаца, где је Округно тужшлаштво након брижљиве оцене доказа, утврдило да неме места кривичном гоњењу, као што је случај у списима предмета тог суда К Бр. 75 / 02, по тужби оштећеног као тужиоца Муратовић Суља из села Житнића СО Сјеница.

Регионална радио телевизија Нови Пазар, која нема одобрење за рад, уназад 5-6 месеци организовала је гостовање лица Муслиманске националности у емисији „Хоћу да питам” у ударном термину сваког петка од 20,00 часова. Циљ водитеља емисије је, да се докаже теза Санџаког одбора за заштиту људских права –који је неосновано поднео преко 50 кривичних пријава, да су радници СУП-а Нови Пазар, који су радили на сузбијању кријумчарења оружја дроге и муниције, као и руководни састав Суп-а а по налогу МУП-а Р. Србије у току 1993 и 1994 године, приводили лица Муслиманске националности само зато што су Муслимани, а не зато што је дошло до масовног наоружавања грађана Муслиманске националности, где је само у акцији „МАЈ 93 одузето преко 5.000 дугих цсви.

Активности, планови и циљеви масовног наоружавања у организацији странке СДА, детаљно су описани у Кривичној пријави бр. 14/56 од 01. 09. 1993. поднетој против 24 лица муслиманске националности, који су припремали извршење кривичног дела, угрожавања територијалне целине из члана 116 став 1 КЗЈ, у којим се списима налази Устав републике Санџак и сва друга пратећа документација, а по којој још увек није одлучено из разлога познатих само Окружним судом у Новом Пазару.

- Зато што је, дана 05. 12. 2003. године, као гост на Регионалној радио телевизији у емисији „Хоћу да питам”, коментарисао ток кривичног поступка по списима тог суда К. Бр. 75/02 и саопштио, да је суђење заказано, и да ће се одржати крајем децембра 2003 године. У време давања ове изјаве, Веће суда није донело одлуку по мом приговору изјављеном на оптужницу оштећеног Муратовић Суља као супсидијарног тужиоца. На овај начин председник суда је прејудиицирао одлуку по приговору и сам одредио време одржавања главног претреса.

- Након јавно датог саопштења о суђењу, изузео је списе предмета од судећег судије Драгише Радисављевића, коме су исти били распоређени по Пословнику суда, и исте дао на рад судији Изету Суљевићу, председнику другостепеног грађанског већа – судији парничару. Ангажовањем судије на ког може утицати да донесе осуђујућу пресуду, стиче углед и политичке поене код локалне власти, Регионалних средстава информисања и разних ванстраначких удружења.

- Зато што је, учествовао у доношењу одлуке да се списи предмета оштећеног Муратовић Суља као приватног тужиоца, сдружи списима истог суда К. Бр 75 / 02, где се поступак води по оптужници Окружног тужиоца, стварајући на тај начин вештачки процес са више оптужених. Све то побуђује већу пажњу јавности и медија, а посебно екстремних муслимана, којих је на суђењу дана 25. 12. 2003. године било преко 150, и ако се знало да се поступка неће спровести због процесних сметњи.

- Национална екстремност присутних, дошла је до пуног изражаја када је оптужени Миле Недић у судници, и ван суднице вређан од наведене масе и називан четником, месождером, прећено је преким судом и скоро је физички нападнут.

Председник суда није нашао за потребним да уз процену ситуације са Председником већа, обезбеди ваљане мере обезбеђења како би оптужени били заштићени физички и морално, те постоји реална опасност да у даљем току судског поступка, дође до тежих екцеса, а којих је и раније било, када је за време суђења у судници у Новом Пазару убијен оптужени пок. **Бешировић Нусрет**.

- Зато што није у могућности да у складу са законом формира Судско веће, од постојећих судија, јер је судија **Миломир Јовићевић** раније тражио изузеће, оптужени су против **Вернице Спасојевић**, поднели кривичну пријаву по ком основу је била суспендована око годину дана, **Ибрахим Делимеђац** је учествовао у истрази, **Адил Бибић** је у сродству са више оштећених што су они изјавили у емисији „Хоћу да питам“, а **Изет Суљевић** суди како Председник суда нареди. Изузимањем списка предмета К Бр 75/02 од судије **Драгише Радисављевића**, извршено је и његово изузеће, само зато што је по оцени Председника суда пристрасан према оптуженим зато што су Срби, и очигледно је, да настоји да формира **једнонационално Веће, сатављено само од судија муслиманске националности**,

Када се сагледа све напред изнето, неспорно је, да Председник и судије Окружног суда у Новом Пазару, нису у могућности да организују и спроведу суђење по предмету К. Бр. 75 / 02 у складу са Законом, нити да непристрасно утврде на бази чињеница, све битне елементе који чине биће кривичног дела .

Само у досадашњем току поступка, систематски се крши Закон на штету окривљених, а што је резултат политизације целог случаја нажалост по националној основи, чему је највише допринео својим незаконитим радом председник Окружног суда.

Оваквим организовањем суђења у овом предмету од стране Окружног суда у Новом Пазару, уз вешто организовану медијску кампању против радника Српске националности Суп-а Нови Пазар, где јавност већ очекује судске одлуке са максималним казнама, у потпуности сумњам у непристрасност суда иза којег стоји Председник **Тамил Хубић**.

У интересу је Окружног суда у Новом Пазару, рад његовог законитог и професионалног рада, да се, изузму у даљем поступања у овом предмету Преседник и судије Окружног суда, и да Врховни суд Србије одреди други стварно надлежан суд у поступању по овом предмету

у Новом Пазару,
Дана:

Подносилац захтева,
О п т у ж е н и

Стефановић Радослав

Врховни суд Србије у Београду, председник суда Соња Бркић, одлучујући о захтевима окривљених Милића Карличића и Радослава Стевановића, за изузеће председника Окружног суда у Новом Пазару Ђамила Хубића и судија Окружног суда у Новом Пазару Суљевић Изета, Адила Бибића, Драгише Радисављевића, Миломира Јовићевића, Верице Спасојевић и Ибрахима Делимеђца, у предмету Окружног суда у Новом Пазару К. 75/02, дана 20.01.2004. године, донела је

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви окривљених Милића Карличића и Радослава Стевановића, за изузеће председника Окружног суда у Новом Пазару Ђамила Хубића и судија Окружног суда у Новом Пазару Суљевић Изета, Верице Спасојевић и Драгише Радисављевића у предмету Окружног суда у Новом Пазару К. 75/02.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев окривљених Милића Карличића и Радослава Стевановића за изузеће судија Окружног суда у Новом Пазару Адила Бибића, Миломира Јовичевића и Ибрахима Делимеђца у предмету Окружног суда у Новом Пазару К. 75/02.

Против овог решења није дозвољена посебна жалба.

НАЛАЖЕ СЕ подносиоцима захтева за изузеће, окривљенима Милићу Карличићу и Радославу Стевановићу, да на име судске таксе уплате износ од по 300,00 (трисотине) динара.

Странке се опомињу да су дужне да судску таксу уплате у року од пет дана од дана пријема решења, под претњом принудне наплате.

Образложење

Окривљени Милић Карличић и Радослав Стевановић, поднели су захтеве за изузеће председника Окружног суда у Новом Пазару Ђамила Хубића и судија Окружног суда у Новом Пазару Суљевић Изета, Адила Бибића, Драгише Радисављевића, Миломира Јовићевића, Верице Спасојевић и Ибрахима Делимеђца, у предмету Окружног суда у Новом Пазару К. 75/02, на основу члана 40. став 1. тачка 6. ЗКП, наводећи да сумњају у њихову непристрасност.

У изјавама датим на основу члана 43. став 3. ЗКП, председник Окружног суда у Новом Пазару Ђамил Хубић и судије које поступају у наведеном кривичном предмету, навели су да не постоје законски разлози за њихово изузеће.

Увидом у списе предмета утврђено је да захтев за изузеће председника Окружног суда у Новом Пазару Тамила Хубића и судија Окружног суда у Новом Пазару Суљевић Изета, Драгише Радисављевића и Вернице Спасојевић, није основан.

Одредбом члана 40. став 1. тачка 1-5. ЗКП прописани су разлози за изузеће које се у захтеву не указује, а разлози који се наводе, не могу бити основ за примену тачке 6. наведене законске одредбе, јер немају значај околности које би довеле у сумњу непристрасност у одлучивању, носилаца судијске функције чије је изузеће тражено.

Чланом 42. став 5. ЗКП, прописано је да овлашћена лица могу тражити изузеће само поименично одређеног судије који у предмету поступа као и да ће се захтев за изузеће који је поднет противно овој одредби одбацити (члан 43. став 5. ЗКП).

Како судије Окружног суда у Новом Пазару Адил Бибић, Миломир Јаковљевић и Ибрахим Делимеђац не поступају у овој кривично-правној ствари захтев окривљених за њихово изузеће оцењен је као недозвољен.

Одлука о судској такси донета је у складу са одредбом чл. 1, 2. и 3. Закона о судским таксама и Тарифним бројем 40. Таксене тарифе, која је саставни део овог закона.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци овог решења на основу члана 43. став 1. и 5. ЗКП.

ПРЕДСЕДНИК
ВРХОВНОГ СУДА СРБИЈЕ

Соња Бркић

ПОУКА О ПЛАЋАЊУ ТАКСЕ:

Уплату судске таксе извршити у готовом новцу у корист Републичке судске таксе, на општем обрасцу Управе за јавна плаћања на рачун бр. 840-10845-88, прималац Врховни суд Србије. Доказ о извршеној уплати доставити председнику овог суда с позивом на VII Су бр. 11/04-1, у року од 8 дана. Уколико такса не буде плаћена у остављеном року, биће покренут поступак принудне наплате судске таксе и 50% од те таксе, на име казнене таксе у смислу члана 40. Закона о судским таксама.

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Лазаревић Јанка, председника већа, Милојевић Драгомира и Инић-Дреџун Милене, чланова већа, са саветником Врховног суда Сандић Ксенијом, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог Стефановић Радослава, због крив. дела изнуђивање исказа из члана 65. став 2. Кривичног закона Републике Србије, решавајући о предлогу оптуженог Стефановић Радослава за преношење месне надлежности на други стварно надлежан суд, у седници већа одржаној дана 20.01.2004. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен предлог оптуженог Стефановић Радослава за преношење месне надлежности на други стварно надлежан суд у кривичном предмету против оптужених Стефановић Радослава, Недић Мила и Карличић Мила, због кривичног дела изнуђивање исказа из члана 65. став 2. Кривичног закона Републике Србије у предмету К. број 75/02 Округног суда у Новом Пазару.

Образложење

Из садржине списка предмета произилази да се пред Округним судом у Новом Пазару води кривични поступак против оптужених Стефановић Радослава, Недић Мила и Карличић Мила због кривичног дела изнуђивање исказа из члана 65. став 2. КЗ РС.

Оптужени Стефановић Радослав ставио је предлог за преношење месне надлежности са Округног суда у Новом Пазару на други округни суд, због постојања важних разлога у смислу члана 36. ЗКП.

Врховни суд је размотрио све списе предмета, заједно са предлогом оптуженог, па је нашао:

Прописом члана 36. став 1. и 3. ЗКП, је предвиђено да суд одређен републичким законом може за вођење поступка одредити други стварно надлежан суд на свом подручју, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако постоје други важни разлози, а да решење о томе доноси на предлог истражног судије, судије појединца или председника већа или на предлог надлежног државног тужиоца.

С обзиром да оптужени не спада у круг лица која су овлашћена да у смислу члана 36. ЗКП, могу поднети предлог за преношење месне надлежности, Врховни суд је предлог оптуженог за преношење месне надлежности одбацио као недозвољен, а као је то ближе назначено у изреци овога решења.

Записничар,
Сандић Ксенија, с.р.

За председника већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

ЈЧ

покривали ОУП Сјеница и Тутин. Објаснио је да према ошт. Муратовић Суљу није употребио никакву принуду нити силу и да га није «ни прстом такоа» и да је од истог одузео једну аутоматску пушку и поднео кривичну пријаву, да је посао одрадио заједно са Росићем и да са оштећеним није насамом разговарао. У односу на оштећеног Цигал Мустафу, објаснио је да се не сећа његовог имена и да је први пут чуо за њега када је поднет захтев за спровођење истраге и такође према истом није предузео никакве радње принуде.

На главном претресу одржаном дана 22.07.2004. године, делимично је изменио и допунио своју одбрану тако што је објаснио да од оштећеног Муратовића није одузео аутоматску пушку, јер у то време није имао својство овлашћеног службеног лица и због тога није ни узимао изјаву од оштећеног, већ је изјаву узимао Гос. Росић, а да се он као приправник само с времена на време укључивао у разговор и постављао по неко путање. У то време окривљени није имао својство овлашћеног лица јер је тек у јулу 1994. године, положио државни испит и након тога стекао својство овлашћеног лица када је самостално могао да узима изјаве и спроводи остале службене радње која предузимају овлашћена службена лица.

У својој одбрани окривљени Стефановић Радослав, истакао је да је у току 1994. године, вршио функцију заменика начелника СУП-а Нови Пазар, и да се са Муратовић Суљом, први пут срео онога дана када му је одређен притвор од стране овлашћених радника СУП-а Нови Пазар, у трајању од 3 дана, чега се добро сећа јер је био крај радног времена, било је нешто после 15,00 часова, и пошао је кући, када су му из дежурне службе јавили да екипа са терена тражи неког од старешина. Пошто се јавио речено му је да треба да обави разговор са Муратовић Суљом, на околност поседовања аутоматске пушке и другог оружја јер су они добили податак да је Суља пријавио рођак на околност да је пре пар дана пуцао из аутоматског оружја, након чега су му у канцеларију привели оштећеног Муратовић Суља, с којим је обавио разговор на околност да је безбедоносна ситуација лоша и да Суљо треба да утиче у свом селу на народ да не наседну на провокације.

На главном претресу делимично је изменио своју одбрану и истакао да је добронамерни грађанин пријавио да оштећени Муратовић има једну пушку и да је на дан 21.06.1994. године, око 16,00 часова, водио разговор са Муратовићем да је после једног сата дошао оперативни радник Горан Росић којем је препустио вођење разговора са ошт. Муратовићем. Истакао је да је 22. и 23.06.1994. године, радио на случају фингираног разбојништва Назиће Угљанин, а 24.06.1994. године, био је на службеном путу у Краљеву. Муратовић Суља видео је само једном и то приликом првог разговора физичку силу и тортуру није примењивао према ошт. Муратовић Суљу.

Оптужени Недић Миле је у току истраге на записнику Ки. 89/02 од 18.02.2003. године, истакао да је 1994. године, био на радном месту инспектора за кријумчарење и наркоманију са распоредом на подручју ОУП-а Сјеница. Ошт. Муратовића познаје од раније јер су обојица ловци и да је по сазнању да Муратовић поседује оружје био са опт. Карличићем и Росићем у с. Житиће, код куће ошт. Муратовић Суља, и упутили га да се јави у СУП Нови Пазар, наредног дана и више није имао контакта са њим, а према Муратовићу није примењивао никакву силу нити га је тукао и малтретирао, обзиром да Муратовића познаје од раније јер се обојица баве ловом.

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Лазаревић Јанка, председника већа, Милојевић Драгомира и Инић-Дрецун Милене, чланова већа, са саветником Врховног суда Сандић Ксенијом, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог Стефановић Радослава, због крив. дела изнуђивање исказа из члана 65. став 2. Кривичног закона Републике Србије, решавајући о предлогу оптуженог Стефановић Радослава за преношење месне надлежности на други стварно надлежан суд, у седници већа одржаној дана 20.01.2004. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен предлог оптуженог Стефановић Радослава за преношење месне надлежности на други стварно надлежан суд у кривичном предмету против оптужених Стефановић Радослава, Недић Мила и Карличић Мила, због кривичног дела изнуђивање исказа из члана 65. став 2. Кривичног закона Републике Србије у предмету К. број 75/02 Округног суда у Новом Пазару.

Образложење

Из садржине списка предмета произилази да се пред Округним судом у Новом Пазару води кривични поступак против оптужених Стефановић Радослава, Недић Мила и Карличић Мила због кривичног дела изнуђивање исказа из члана 65. став 2. КЗ РС.

Оптужени Стефановић Радослав ставио је предлог за преношење месне надлежности са Округног суда у Новом Пазару на други округни суд, због постојања важних разлога у смислу члана 36. ЗКП.

Врховни суд је размотрио све списе предмета, заједно са предлогом оптуженог, па је нашао:

Прописом члана 36. став 1. и 3. ЗКП, је предвиђено да суд одређен републичким законом може за вођење поступка одредити други стварно надлежан суд на свом подручју, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак или ако постоје други важни разлози, а да решење о томе доноси на предлог истражног судије, судије појединца или председника већа или на предлог надлежног државног тужиоца.

С обзиром да оптужени не спада у круг лица која су овлашћена да у смислу члана 36. ЗКП, могу поднети предлог за преношење месне надлежности, Врховни суд је предлог оптуженог за преношење месне надлежности одбацио као недозвољен, а као је то ближе назначено у изреци овога решења.

Записничар,
Сандић Ксенија, с.р.

За председника већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

ЈЧ

покривали ОУП Сјеница и Тутин. Објаснио је да према ошт. Муратовић Суљу није употребио никакву принуду нити силу и да га није «ни прстом такао» и да је од истог одузео једну аутоматску пушку и поднео кривичну пријаву, да је посао одрадио заједно са Росићем и да са оштећеним није насамом разговарао. У односу на оштећеног Цигал Мустафу, објаснио је да се не сећа његовог имена и да је први пут чуо за њега када је поднет захтев за спровођење истраге и такође према истом није предузео никакве радње принуде.

На главном претресу одржаном дана 22.07.2004. године, делимично је изменио и допунио своју одбрану тако што је објаснио да од оштећеног Муратовића није одузео аутоматску пушку, јер у то време није имао својство овлашћеног службеног лица и због тога није ни узимао изјаву од оштећеног, већ је изјаву узимао Гос. Росић, а да се он као приправник само с времена на време укључивао у разговор и постављао по неко питање. У то време окривљени није имао својство овлашћеног лица јер је тек у јулу 1994. године, положио државни испит и након тога стекао својство овлашћеног лица када је самостално могао да узима изјаве и спроводи остале службене радње која предузимају овлашћена службена лица.

У својој одбрани окривљени Стефановић Радослав, истакао је да је у току 1994. године, вршио функцију заменика начелника СУП-а Нови Пазар, и да се са Муратовић Суљом, први пут срео онога дана када му је одређен притвор од стране овлашћених радника СУП-а Нови Пазар, у трајању од 3 дана, чега се добро сећа јер је био крај радног времена, било је нешто после 15,00 часова, и пошао је кући, када су му из дежурне службе јавили да екипа са терена тражи неког од старешина. Пошто се јавио речено му је да треба да обави разговор са Муратовић Суљом, на околност поседовања аутоматске пушке и другог оружја јер су они добили податак да је Суља пријавио рођак на околност да је пре пар дана пуцао из аутоматског оружја, након чега су му у канцеларију привели оштећеног Муратовић Суља, с којим је обавио разговор на околност да је безбедоносна ситуација лоша и да Суљо треба да утиче у свом селу на народ да не наседну на провокације.

На главном претресу делимично је изменио своју одбрану и истакао да је добронамерни грађанин пријавио да оштећени Муратовић има једну пушку и да је на дан 21.06.1994. године, око 16,00 часова, водио разговор са Муратовићем да је после једног сата дошао оперативни радник Горан Росић којем је препустио вођење разговора са ошт. Муратовићем. Истакао је да је 22. и 23.06.1994. године, радио на случају фингираног разбојништва Назиће Угљанин, а 24.06.1994. године, био је на службеном путу у Краљеву. Муратовић Суља видео је само једном и то приликом првог разговора физичку силу и тортуру није примењивао према ошт. Муратовић Суљу.

Оптужени Недић Миле је у току истраге на записнику Ки. 89/02 од 18.02.2003. године, истакао да је 1994. године, био на радном месту инспектора за кријумчарење и наркоманију са распоредом на подручју ОУП-а Сјеница. Ошт. Муратовића познаје од раније јер су обојица ловци и да је по сазнању да Муратовић поседује оружје био са опт. Карличићем и Росићем у с. Житиће, код куће ошт. Муратовић Суља, и упутили га да се јави у СУП Нови Пазар, наредног дана и више није имао контакта са њим, а према Муратовићу није примењивао никакву силу нити га је тукао и малтретирао, обзиром да Муратовића познаје од раније јер се обојица баве ловом.

OKRUŽNOM SUDU U NOVOM PAZARU
ZA VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRBIJE

Protiv presude Okružnog suda u Novom Pazaru K.br.75/03, od 20.05.2005. godine, kao optuženi, u zakonskom roku izjavljujem

Ž A L B U

Zbog:

- bitne povrede odredaba krivičnog postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i
- zbog povrede krivičnog zakona.

Stavom prvim pobijane presude oglašen sam krivim zbog dva krivična dela Iznudjivanje iskaza iz Čl. 65. st.2. KZRS, navodno izvršene na štetu Džigal Mustafe iz sela Trijebine, SO Sjenica, i Muratović Sulja iz sela Žitnića SO Sjenica. Za ista sam, nakon utvrđivanja pojedinačnih kazni, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine, i obavezan da nadoknadim troškove krivičnog postupka i paušala u iznosima navedenim u izreci pobijane presude.

U pobijanoj presudi nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a oni razlozi koji su i navedeni potpuno su nejasni. O pojedinim odlučnim činjenicama postoji znatna protivurečnost između onog šta se navodi u razlozima presude od sadržine isprava ili zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava i zapisnika, što predstavlja apsolutno bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz Čl. 368. st.1. tačka 11 ZKP-a.

Naime, u obrazloženju pobijane presude, na strani 6, četvrti i peti pasus, prikazano je utvrđeno činjenično stanje iz kojeg bi, kada bi bilo istinito, proizilazile radnje izvršenja krivičnog dela na štetu oštećenog Muratović Sulja za koje sam oglašen krivim, dok je na strani 7 obrazloženja navedeno da je prikazano činjenično stanje utvrđeno na osnovu iskaza oštećenog Muratović Sulja, kojem je sud, u ovom delu, poklonio punu veru iz razloga što je isti potkrepljen ostalim izvedenim dokazima, kao i da verodostojnost iskaza

oštećenog nije dovedena u pitanje njegovim neznatnim odstupanjem u odnosu na način na koji je dobio udarce cokulom u predelu ledja.

Ovakvo zaključivanje prvostepenog suda je krajnje površno i paušalno i u potpunoj je suprotnosti sa stanjem u spisima predmeta, i kao takvo, neodrživo je.

Navodno oštećeni Muratović Suljo tri puta je saslušan u krivičnom postupku, jednom u istrazi i dva puta na pretresima. Pored toga, u spisima postoji i njegova svojeručno napisana izjava, koju je dao 27.01.2002. godine nekakvom Sandžačkom odboru za zaštitu ljudskih prava i sloboda, koja je pročitana na glavnom pretresu, pri čemu je svaki put, navodnu torturu sprovedenu nad njim, različito prikazivao. Pri tom je, u pomenutoj svojeručno napisanoj izjavi, naveo da su ga, kritičnog dana, po dovođenju iz pritvora tukli oko deset nepoznatih policajaca, koji su ga sačekali postrojeni u kancelariji br.25, gde sam ga ja navodno uveo, a zatim namignuo pomenutim policajcima i izašao iz kancelarije u koju sam se vratio tek kada su policajci prestali da ga tuku, pri čemu je decidirano naveo da sam mu ja, faktički, pomogao tako što sam ga osvežavao polivajući ga vodom.

Ni jendom rečju u ovoj izjavi Muratović Suljo nije pomenuo da sam ga ja lično, u opisanoj situaciji, bilo kada udario. Ali, to mu nije smetalo da u svojim, kasnije datim, izjavama neistinito tvrdi da smo ga kritičnom prilikom ja i optuženi Stefanović Radostav i Nedić Mile tukli i pri tom mu naneli brojne telesne povrede, i to teške, za čije postojanje nije imalo nikakvih pouzdanih dokaza.

Opšte je poznata činjenica da je neistine nemoguće dva puta na istovetan način prikazati, pa to, u ovoj krivičnoj stvari, nije uspeo ni Muratović Suljo, koji je najpre tvrdio da ga je nogom, u predelu slabine, udario nepoznati policajac, nakon što sam ga ja navodno podigao na stolicu i pritom mu polomio tri rebra, da bi kasnije tvrdio da ga je najpre udario policajac Biorac Momčilo, a da sam ga nakon toga udario ja cokulom sa nekim „železnim ojačanjem“ i polomio mu tri rebra.

Pored navedenih kontradiktornosti, u svom kazivanju, navodno oštećeni Muratović najpre u svojoj svojeručno napisanoj izjavi, a zatim u istrazi, kao i prilikom prvog saslušanja na pretresu, ni jednom rečju nije pomenuo da ga je bilo koje lice, koje ga je navodno tuklo, po njegovom dovođenju iz pritvora, o bilo čemu ispitivalo. Obzirom na to, i pod uslovom da je tačno, da je on tučen na način kako je lično prikazao, u tom slučaju ni na koji način se nebi moglo raditi o krivičnom delu iznijdjivana iskaza, već o nekom od krivičnih dela protiv života i tela, ili eventualno krivično delo zlostave u službi, a za koja krivična dela je odavno natupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja.

Kod napred prikazane činjenice i pravne situacije, verovatno poučen od svojih pravnih i drugih savetnika, Muratović Suljo, tek prilikom poslednjeg saslušanja na pretresu od 10.02.2005. godine, i to tek „na pitanje suda“, što je indikativno, prvi put je pomenuo da su, za svo vreme dok su ga tukli, tražili da preda oružje i da kaže da ima oružje, što znači da bi se tek nakon ovakvog njegovog iskaza, pod uslovom da je istinit i da predstavlja dovoljan i pouzdan dokaz, moglo govoriti da u mojim radnjama postoje elementi krivičnog dela za koje sam oglašen krivim, a koje sam navodno izvršio na štetu Muratović Sulja.

Pored navedenih, brojnih, kontradiktornosti i nedoslednosti u kazivanju Muratović Sulja, a koje se odnose na odlučne činjenice, prvostepeni sud u obrazloženju presude na strani 7, u drugom i trećem pasusu, navodi da je činjenično stanje koje se odnosi na krivično delo, navodno izvršeno na njegovu štetu, utvrdio na osnovu njegovog iskaza kojemu je u celosti poklonio punu veru, jer je isti „logičan, ubedljiv i podkrepljen drugim dokazima“, i da isti nije doveden u sumnju njegovim neznatnim odstupanjima u odnosu na način na koji je zadobio udarce cokolama u predelu ledja.

Pri oceni iskaza Muratović Sulja prvostepeni sud nije našao za shodno uopšte da prikaže sadržinu istog, nije čak ni naveo da je njegov iskaz, bar u bitnim elementima, identičan predhodno prikazanom utvrdjenom činjeničnom stanju, pa se nezna, niti se iz ovakvog obrazloženja može zaključiti, koja odlučna činjenica, na osnovu kojih navoda iz iskaza Muratović Sulja je utvrdjena i iz kog njegovog iskaza, obzirom da ih je bilo četiri, i to sva četiri različita, čija sadržina je predhodno u bitnim elementima prikazana.

Svoju nedoslednost i kontradiktornost u iskazima navodno oštećeni Muratović Suljo, najjasnije potvrđuje rečenicom (na strani 2, zadnji pasus zapisnika o glavnom pretresu od 10.02.2005. godine) :“Istina je ovo što sam danas rekao ...“ To znači da ono, ranije rečeno, nije istina, kao i činjenica da „ oštećeni nezna kako je došlo do razlike u iskazima“ (strana 3, prvi pasus istog zapisnika). Može li se verovati nekom kada se utvrdi da je već izrekao nekoliko puta neistinu.

Prvostepeni sud je bio dužan da navode iz iskaza Muratović Sulja detaljno ceni i to, kako one koji idu na moju štetu, tako i one koji idu u moju korist, kao i da pri tom da potpuno i uverljive razloge koje navode iz njegovih iskaza i kojih (bilo ih je više i to potpuno različitih), je prihvatio a koje nije i da navede koje odlučne činjenice je na osnovu kojih navoda utvrdio. Pošto tako nije postupljeno razlozi o odlučnim činjenicama dati u presudi su potpuno nejasni i nerazumljivi, a uz to razlozi o odlučnim činjenicama, navodno utvrdjenim na osnovu iskaza Muratović Sulja u znatnoj su suprotnosti sa sadržinom zapisnika o njegovim iskazima što predstavlja jednu od brojnih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz Čl. 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a.

Navodno oštećeni Muratović Suljo, prilikom prvog saslušanja na prvom pretresu izjavio je da mene lično poznaje „od malih nogu“, da on i moji roditelji žive u susednim selima i da su odnosi između naših porodica uvek bili dobri, što je jedino u njegovim brojnim izjavama tačno. Uz to, izjavio je da je odmah, nakon puštanja iz pritvora, istog dana kada je navodno tučen, svom tadašnjem advokatu Janičijević Radomiru ispričao da sam ga ja tukao. Međutim, pomenuti advokat je, odmah nakon puštanja iz pritvora, navodno oštećenog Muratovića, podneo krivičnu prijavu protiv NN počinioca zbog krivičnog dela iznude iskaza, a nakon toga i predlog za pribavljanje dokaza u kojima uopšte nije označio počinioca krivičnog dela za koje je podneo krivičnu prijavu, što nije učinio ni prilikom saslušanja u istrazi. Iz ovog proizilazi jasan zaključak da Muratović Suljo njemu nije spomenuo moje ime i da to ja ni u kom slučaju nisam učinio, jer bi, u suprotnom, obzirom da me je Muratović od ranije poznavao, on sigurno svom advokatu pomenuo moje ime, te ovaj nebi podnosio krivičnu prijavu protiv NN počinioca krivičnog dela, već protiv mene lično i eventualno drugih NN počinioca.

Iako je na glavnom pretresu izvršen uvid u predhodno pomenute podneske advokata Janićijevića i pročitana njegova izjava data u istrazi (jer je advokat Janićijević u medjivremenu umro), u obrazloženju presude o ovim dokazima nema ni reči, a po mojoj proceni to nije propušteno slučajno. U suprotnom, da su ovi dokazi, kao i mnogi drugi, pravilno cenjeni ocena suda da je iskaz oštećenog Muratovića uverljiv i potvrđen drugim izvedenim dokazima ostala bi mrtvo slovo na papiru, čime je prvostepeni sud i u ovom delu učinio još jednu od mnogobrojnih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz ranije navedene odredbe ZKP-a.

Navodno oštećeni Muratović Suljo u istrazi i u dva navrata na glavnom pretresu, uporno je ponavljao da su ga kritičnom prilikom, pored mene, tukli optuženi Stefanović R i Nedić M. Medjutim, prvostepeni sud je ovu dvojicu optuženih oslobodio od optužbe, jer je izvedenim dokazima utvrđeno da oni u vreme navodnog izvršenja krivičnog dela na štetu Muratovića nisu bili u Novom Pazaru (alibi), što znači da je Muratović Suljo i po oceni prvostepenog suda, u odnosu na njih dvojicu, govorio neistine. To faktički znači da su 2/3 njegovog iskaza lažne. Medjutim, za prvostepeni sud to ne predstavlja nikakav problem da iskaz Muratovića, u delu koji se odnosi na mene, i pored brojnih kontradiktornosti i nedoslednosti, ceni kao „logičan, uverljiv i potrepljen ostalim izvedenim dokazima“.

U obrazloženju presude, na strani 8, prvi i drugi pasus, navedeno je da je na osnovu medicinske dokumentacije, nalaza i mišljenja veštaka – hirurga Dr. Rodoljuba Markovića i iskaza stručnog svedoka Dr. Maljevac Enesa – radiologa, utvrđeno da je Muratović Suljo zadobio tešku telesnu povredu u vidu frakture – preloma rebra, a ovamo dati razlozi u znatnoj meri su protivurečni sa sadržinom navedene medicinske dokumentacije koju predstavlja jedan jedini specijalistički nalaz, kao i sadržine zapisnika o iskazima stručnog svedoka Dr. Maljevca, što predstavlja još jednu bitnu povredu krivičnog postupka iz ranije navedenog člana ZKP-a.

Naime, navono oštećeni Muratović tokom postupka uporno je tvrdio da je RTG – snimanje nad njime obavljeno u privatnoj ordinaciji Dr. Enesa Maljevca, što je ovaj na glavnom pretresu, a nakon toga i pisanim podneskom, odlučno negirao tvrdeći da je svoj nalaz dao na osnovu RTG snimka koji mu je doneo Muratović, a koji snimak Muratović nikada sudu nije prezentirao, što dovodi u sumnju verodostojnost samog nalaza Dr. Enesa Maljevca, tim pre što uz podnetu krivičnu prijavu od strane punomoćnika Muratović Sdulja od 01.07.1994. godine ovaj nalaz nije priložen, niti se isti pominje u naknadnom podnesku od 25.07.1994. godine, što bi značilo da je isti bio izdat 6 dana pre podnošenja navedene krivične prijave. Treba imati u vidu i činjenicu da Muratović Suljo nije medicinski tretiran u zdravstvenom centru Novi Pazar, niti bilo kojoj drugoj zdravstvenoj ustanovi, pa ni tu nije mogao pribaviti RTG snimak, na osnovu koga je kasnije sačinjen specijalistički izveštaj Dr. Enesa Maljevca.

No, i preden navedenih, po meni, opravdanih sumnji pomenuti nalaz ne može predstavljati dokaz da je Muratović Suljo zadobio tešku telesnu povredu u vidu preloma rebra, pa i pod uslovom da ranije pomenute sumnje u njegovu verodostojnost ne postoje. Ovo iz razloga jer je isti nejasan i sam sebi protivurečan. Naime, u istom se konstatuje fraktura, što bi značilo prelom sedmog rebra, dok se u opisu povrede navodi „prekid kontinuiteta

AN
IT
51
DV
IM
11

gornje ivice sedmog rebra i to njegovog prednjeg okrajka“, iz čega proizilazi da nije konstatovan prekid po celom obimu pomenutog rebra, već samo prekid kontinuiteta jedne njegove ivice. Po logici stvari, upućuje na zaključak da se u konkretnom slučaju radi o napsnuću rebra koje se uvek kvalifikuje kao laka telesna povreda, a ne o prelomu kojeg je veštak – hirurg kvalifikovao kao tešku telesnu povredu. Čak i kad bi se uzelo za nesporno da je postojao prelom rebra, sporni nalaz nije mogao predstavljati validan osnov za zaključak veštaka hirurga da se u konkretnom slučaju radi o teškoj telesnoj povredi, jer i, po mišljenju samog veštaka, svaki prelom rebra ne predstavlja tešku telesnu povredu, već samo prelom sa dislokacijom – mimoilaženjem koštanih fragmenata o čemu u nalazu Dr. Maljevca nema ni reči, niti postoji RTG snimak na kome bi se moglo videti eventualno mimoilaženje koštanih fragmenata.

Vrlo je indikativno što prvostepeni sud nije ni uzeo u razmatranje i ocenu iskaza svedoka Dr. Avda Čeranića, tzv. stručnog svedoka koji ima stručnu kvalifikaciju kao i veštak Marković (specijalista opšte hirurgije), gde na glavnom pretresu od 16.12.2004. godine, (strana 5, peti pasus zapisnika) kaže da „nalaz o koštanim frakturama nije validan bez RTG snimka, a rendgenski snimak nije validan bez odštampanog imena i prezimena tretiranog pacijenta.“ Zbog dijametralno suprotnih mišljenja o istoj stvari dvoice stručnjaka iste specijalizacije, tokom pretresa, zatražili smo super veštačenje što prvostepeni sud nije odobrio.

Umesto da detaljno ceni navode iz iskaza Muratović Sulja, tako i ostale, napred navedene, dokaze koji se odnose na njegovu navodnu povredu i njenu kvalifikaciju, prvostepeni sud se zadovoljava samo nabrojanjem dokaza na osnovu kojih je vrsta i težine navodno zadobijene povrede utvrdjena uz paušalnu i ničim podkrepljenu ocenu da je te dokaze prihvatio. A, obzirom da se radi o odlučnoj činjenici, to pobijana presuda ni u ovom delu ne sadrži razloge o istim, što predstavlja još jednu bitnu povredu krivičnog postupka, zbog čega je, kao i zbog mnogih drugih razloga, neodrživa.

Pobijana presuda u delu koji se odnosi na krivično delo navodno izvršeno na štetu Džigal Mustafe, uopšte nema baš nikakvih razloga o odlučnim činjenicama, jer ista faktički ne sadrži utvrdjeno činjenično stanje iz kojeg bi proizilazilo da sam izvršio krivično delo na njegovu štetu i za koje sam oglašen krivim.

U obrazloženju presude, na strani 8, pasus 3, prvostepeni sud je naveo: „u toku dokaznog postupka sud je utvrdio da je optuženi Karličić izvršio krivično delo na štetu Džigal Mustafe“ a zatim se navode radnje iz kojih proizilazi postojanje navedenog krivičnog dela. Međutim, u daljem tekstu obrazloženja sud uopšte ne navodi na osnovu kojih dokaza je koja činjenica utvrdjena, već u 4 pasusu strane 8 presude konstatuje da je iskazu oštećenog poklonio punu veru, jer je isti „logičan, ubedljiv i podkrepljen ostalim izvedenim dokazima“, ne navodeći uopšte ni jednom jedinom rečju sadržinu iskaza oštećenog. Shodno tome, ni koji navodi iz njegovog iskaza su podkrepljeni i u kojem delu ostalim izvedenim dokazima koje, mora se priznati, taksativno je naveo u preostalom delu obrazloženja presude, ne upuštajući se u njihovu detaljnu i sveobuhvatnu analizu, što je u ostalom slučaj i sa svim drugim izvedenim dokazima. Iz ovoga proizilazi da pobijana presuda u ovom delu uopšte nema nikakvih razloga o odlučnim činjenicama, što predstavlja još jednu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz Čl.368. stav 1. tačka 11. ZKP-a.

Na strani 9 u 4. pasusu pobijane presude prvostepeni sud konstatuje da je iz nalaza i mišljenja veštaka Dr. Rodoljuba Markovića (hirurga) i Dr. Kasima Mušića (otorinolaringologa) utvrđeno da je oštećeni zadobio tešku telesnu povredu u vidu naprsnuća bubne opne i više lakih telesnih povreda, a zatim se navode kratki razlozi zbog kojih je sud nalazu pomenutih veštaka poklonio punu veru. Međutim, iz izvedenih dokaza proizilazi sasvim drugi zaključak. Naime, Džigala su uz molbe i nagovaranje kod lekara odveli njegovi stranački aktivisti, a ovde svedoci, Džemail Suljević i Faruk Fijuljanin (lekar). To im je bilo potrebno u političke i stranačke svrhe. U unapred pripremljenom ambijentu fotografisao ga je Suljović, ali se eventualni tragovi palice nigde ne primećuju. Suljević, u svom iskazu, kaže da ga je ubedio da podje u dom zdravlja u Sjenici i da ga je svojim vozilom povezao. Kada su stigli u dom zdravlja u Sjenici, Faruk Fijuljanin – lekar, kako sam u svom iskazu kaže, je urgirao da ga prime njegove kolege i da mu se izda lekarsko uverenje, što je verovatno i učinjeno. Zašto je potrebna bilo čija urgencija ako je čovek zaista povredjen?

Prvi pregled Džigal Mustafe izvršio je Dr. Čatović Fuad koji ga je, nakon pregleda, uputio kući, jer nije bilo potrebe za zadržavanjem. Međutim, ovima što su ga doveli nije se to uklapalo u planove pa su Džigala, bez uputa lekara koji ga je pregledao, smestili na interno odeljenje, u bolnički krevet. Lekar Čatović Fuad u svom iskazu deciderano kaže „Ja nisam dao uput Džigal Mustafi za prijem na interno odeljenje“. Načelnik tog odeljenja, Mujagić Muradija, u svom svedočenju kaže „Ja sam prvi put videla Džigal Mustafu na internom odeljenju kada je već bio u krevetu“. Iz ovoga se jasno vidi da nije utvrđeno kako je Mustafa dospelo do smeštaja na internom odeljenju. To bi verovatno znali lekar Fijuljanin i Džemail Suljević, ali prvostepeni sud nije na tome istrajao, na žalost. Prilikom pregleda Džigal Mustafe kod lekara Čatović Fuada nadjeno je da ima upalu srednjeg uva (otitis medija latera sinistri). Ali, tom prilikom nije utvrđjen rascep leve bubne opne, za koju veštaci Marković i Mušić kažu da se lako otkriva.

Prema iskazu Čatovića, Džigal nije naveo imena lica koja su mu navodno nanela povrede, jer bi on to upisao u knjigu povreda i u lekarskom uverenju koje je izdao, iako Džigal u svom iskazu kaže da sam mu se ja navono predstavio.

Smešten tako, na nezakonit način, Džigal je ležao oko 6 dana. Za svo to vreme, a i ranije, nikada se nije požalio na tu najtežu povredu (rascep leve bubne opne), niti mu je ko od lekara tu povredu otkrio. Nakon otpuštanja, u otpusnoj listi su notirane povrede osim te najteže. U svojem kazivanju, načelnik internog odeljenja Mujagić Muradija kaže „Povrede koje nisu opisane u otpusnoj listi nisu ni postojale“. Ni u uverenju o zdravstvenom stanju od 24.05.1994. godine nije konstatovan rascep bubne opne. Međutim, za ove što su ga smestili na odeljenje to nije bilo dovoljno, jer su sve povrede lake, pa su ga, uz predhodno obezbedjen uput, odvezli svojim automobilom u Novi Pazar „da pribavi“ neku tešku telesnu povredu, jer im lake ne vrše posao. Tu je, opet na nezakonit način, dobio specijalistički nalaz ORL Dr. Kasima Mušića, na kome nema faksimila lekara, broja na nalazu i bez zavodjenja u službene knjige zdravstvenog centralno-medicinski protokol. U tom tzv. Izveštaju lekara specijaliste ORL, ne postoji nikakav širi opis, što bi bar po svom nazivu izveštaj trebao da sadrži. Tu je samo upisana dijagnoza, terapija i kontrola za 7 dana, na koju se on nije javio.

Svestan propusta u tom nalazu i način na koji je izdat Dr. Mušić Kasim je sam predložio da se pacijent, nakon 11 godina, ponovo pregleda, kako bi na taj način pokušao da osnaži taj ranije dati nalaz na nezakonit način. Indikativno je da taj ključni nalaz specijaliste

ORL od dana, 25.05.1994. godine, na osnovu koga je sve počelo i na osnovu koga sam oglašen krivim, prvostepeni sud u presudi nigde i ne spominje. Izostavljanje ove odlučne činjenice predstavlja grubu povredu odredaba krivičnog postupka iz Čl.368. stav 1. tačka 11. ZKP-a.

Taj naknadni pregled, tj. Izveštaj sačinjen na osnovu tog pregleda sadrži, sve što je trebalo da sadrži taj polazni nalaz ORL od 25.05.1994. godine, a našta je odbrana tokom postupka ukazivala. Medjutim, veštak Kasim Mušić, u svom iskazu, nije se mogao izjasniti o vremenu nastanka povrede, a obzirom da nalaz nije zaveden u medicinski protokol postoje široke mogućnosti zloupotreba nesavesnih lekara, u vidu antidatiranja nalaza, što je i jedan od razloga za obavezno zavodjenje svih nalaza u medicinski protokol, o čemu su se potvrdno izjasnili svi lekari svedoci tokom postupka. Nalaz koji je zaveden u službene knjige, ne može se antidatirati. Vreme nastanka povrede je odlučna činjenica koja nije utvrđena. Veštak Kasim Mušić vreme nastanka povrede vezuje za vreme - datum na nalazu specijaliste ORL od 25.05.1994. godine, kod kojeg je mogućnost antidatiranja velika, jer nije zaveden u medicinski protokol. Za izveštaj specijaliste ORL od 25.05.1994. godine, nije moguće utvrditi ko ga je sačinio. Prvostepeni sud to nije ni pokušao, iako sam tokom postupka, čak i u pisanoj varijanti, u formi „Primedbe“ od 20.04.2005. godine, sudu dostavio svoja saznanja i predloge da se utvrdi ko je sačinio taj specijalistički izveštaj. O tome sam sudu pisao i u svojim „predlozima sudu“ koji su u spisima.

Naime, oštećeni Džigal tvrdi da ga je dana, 25.05.1994. godine pregledao Dr. Djordje Jeftović, a da sam Dr. Jeftović pred sudom na pretresu od 10.02.2005. godine, negira sporni izveštaj, tvrdeći da ga on nije sačinio, već da je to učinio Dr. Kasim Mušić. Medjutim, Mušić tvrdi da on nije sačinio sporni izveštaj, već da je to učinio izvesni Dr. Mersid Dreković. Nakon dobijenih saznanja, svojim proverama, utvrdio sam, a što ću uz žalbu priložiti, da je Dr. Mersid Dreković postao specijalista ORL dana 28.06.1996. godine, tj. Dve godine kasnije u odnosu na vreme - datum na izveštaju lekara specijaliste ORL od 25.05.1994. godine, tako da on nije mogao sačiniti taj sporni izveštaj, jer, prosto, i nije bio specijalista u to vreme. Prvostepeni sud je nažalost, poklonio punu veru iskazu takvog „stručnog“ veštaka koji pod zakletvom, pred sudskim većem i javnošću govori neistine. Isti veštak je na glavnom pretresu od 10.02.2005. godine (strana 6, pasus 3 zapisnika), tvrdio da je pomenuti izveštaj specijaliste ORL od 25.05.1994. godine zaveden u medicinski protokol zdravstvenog centra u Novom Pazaru, da bi kasnije kada je dokazima „priteran uza zid“ kao direktor zdravstvenog centra, u pisanoj formi u aktu br. 607, od 28.03.2005. godine, sam sebe demantovao rečenicom „Pregled nije evidentiran u protokolu“. Za prvostepeni sud ovako grubo kršenje odredaba krivičnog zakona i krivičnog postupka iz Čl.368. st. 1. tačka 11 ZKP-a na predstavlja nikakvu smetnju da nalazu ovog veštaka u celosti pokloni veru, imajući u vidu njegovu stručnost i dugogodišnje radno iskustvo.

Takodje, za prvostepeni sud nije od značaja totalna promena iskaza na glavnom pretresu u odnosu na iskaz dat u istrazi, svedoka Tahirović Fehima. I on je, bez ikavih posledica, pred sudskim većem i javnošću, a pod zakletvom, i predhodno „opomenut i upoznat ...“ promenio svoj iskaz.

U uputu za nalaz lekara specijaliste ORL od 25.05.1994. godine, stoji da je to kontrolni pregled, a nema dokaza o predhodnom pregledu, u kojem bi trebala biti utvrđena dijagnoza. Druga nejasnoća u ovom kontekstu je, ako je to teška povreda, zašto je taj uput dat 16 dana kasnije u odnosu na kritični dan 09.05.1994. godine, a imajući u vidu iskaz veštaka Mušića da ove povrede vremenski zarastaju, u velikoj većini slučajeva, za 5 do 7 dana.

Navodno oštećeni Džigal Mustafa je, u svom iskazu na pretresu od 06.04.2004. godine, (strana 4 pasus 5 zapisnika), isticao da je dobio udarac u predelu desnog uva, a u nalazu od 25.05.1994. godine stoji da je povredjeno levo uvo, da su mu pukle obe bubne opne, da ništa ne čuje na oba uva, da bi kasnije lekarski konzilijum utvrdio da stanje sluha i tip oštećenja odgovara životnoj dobi, kao i da navodni rascep nije dao posledice po sluh, da čuje na oba uva simetrično. I pored utvrđenih predhodno pomeutih kontradiktornosti i mnogih drugih protivurečnosti prvostepeni sud je iskazu oštećenog poklonio veru da je „logičan, ubedljiv i podkrepljen iskazima svedoka“.

Veštak Kasim Mušić vrlo pristrasno, proizvoljno i bez ikavih dokaza, govori da je taj rascep nastao udarcem šake – pesnice, a pri tom zaboravlja da rascep može nastati i usled jače eksplozije u blizini, tzv. Aerblast efekat, kao i raznim drugim mehaničkim i spontanim načinima. O navedenim činjenicama u pobijanoj presudi nema ni reči, a obzirom da se radi o odlučnim činjenicama to ista ni u ovom delu kao uostalom i na sve druge odlučne činjenice nema razloga, što čini još jednu od mnogobrojnih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz Čl.368. st.1. tačka 11. ZKP-a.

Krivična dela za koja sam oglašen krivim, po zakonu, može da izvrši lice zaposleno u državnom organu koje ima status službenog lica. Radni odnos sam zasnovao u SUP-a Novi Pazar 01.06.1993. godine, na poslovima i zadacima suzbijanja krijumčarenja i narkomanije, i to u svojstvu pripravnika, sa pripravničkim stažom u trajanju od godinu dana, uz obavezu da u roku od 6 meseci po završenom pripravničkom stažu položim stručni ispit, koji sam položio dana, 29.06.1994. godine, do kada mi je pripravnički staž i trajao. Za vreme trajanja pripravničkog staža, što znači i u vreme kada su navono i izvršena krivična dela, ja nisam imao nikakva ovlašćenja, odnosno nisam bio ovlašćen da preduzimam samostalno ni jednu službenu radnju, već sam se samo obučavao za buduće samostalno postupanje – vršenje službenih radnji. Shodno tome, sve dok nisam položio stručni ispit (29.06.1994. godine), nisam imao svojstvo ovlašćenog službenog lica u organu unutrašnjih poslova, pa sledstveno tome ni svojstvo službenog lica koje u državnom organu vrši službene dužnosti, pa shodno tome i pod uslovom i da sam izvršio radnje koje su u pobijanoj presudi navedene kao radnje izvršenja krivičnog dela za koja sam oglašen krivim, zbog toga što nisam imao svojstvo ovlašćenog službenog lica, ta krivična dela nisam mogao ni izvršiti, već eventualno neka druga koja može izvršiti svako drugo krivično odgovorno lice.

Za sve napred navedeo, u spisima predmeta postoje dokazi, i to rešenje o prijemu u radni odnos od 21.05.1993. godine, rešenje od 16.06.1994. godine, kojim mi je odobreno polaganje stručnog ispita za rad na operativnim poslovima (bez tog ispita iste nisam mogao obavljati) i uverenje o položenom stručnom ispitu od 29.08.1994. godine, kao i službena legitimacija koja mi je izdata 03.11.1994. godine od kada sam faktički tek i mogao da samostalno postupam, tj. izvršavam službene radnje.

Svi napred navedeni dokazi izvedeni su na glavnom pretresu. No, i pored toga, u pobijanoj presudi na strani 9 prvostepeni sud suprotno sadržini rešenja o zasnivanju radnog odnosa „utvrđuje“ da sam radni odnos zasnovao prema važećem pravilniku sa statusom ovlašćenog službenog lica, što je po navodima iz pobijane presude navedeno u prvom stavu obrazloženja navedenog rešenja. Međutim, suprotno ovakvom tvrdjenju, u pobijanoj presudi pažljivijim čitanjem kompletnog obrazloženja, a ne samo istrnutog iz konteksta, dela prvog pasusa može se izvesti jednostavan zaključak da je, tada važećim pravilnikom o sistematizaciji radnih mesta u MUP-u R. Srbije, Sekretarijata u Novom Pazaru, bilo predviđeno radno mesto na koje sam primljen istim rešenjem, da je za izvršioca poslova na tom radnom mestu predviđen status OSL, da sam ja za to radno mesto imao odgovorajuću stručnu spremu, da sam ispunjavao i druge uslove za prijem na rad predviđene Čl.34 Zakona o unutrašnjim poslovima, ali da nisam imao potrebno radno iskustvo, zbog čega sam obavezan da u roku od 6 meseci po isteku pripravničkog staža položim stručni ispit, iz čega jasno proizilazi da sam radni odnos zasnovao u svojstvu pripravnika a ne sa statusom OSL-a. To je jasno regulisano dispozitivom rešenja, a koji deo rešenja je jedino merodavan. U prilog tome je i činjenica da sam u vreme trajanja pripravničko staža primao umanjen lični dohodak za 20% u odnosu na primanja OSL-a, kao i činjenica da se taj period radnog staža ne računa u uvećanom – beneficiranom obimu. U konkretnom slučaju, o mojem statusu u vreme kada su navodno izvršena krivična dela za koja sam oglašen krivim, kao jednoj od odlučnih činjenica postoji znatna protivurečnost iznedju onog što se navodi u razlozima presude o sadržini isprava i samih tih isprava, što predstavlja još jednu, ko zna koju po redu, bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz Čl.368. st.1. tačka 11 ZKP-a.

U obrazloženju presude, pored ostalog, navedeno je da je iz iskaza Čolović Spira i Rasovac Muamera, mojih neposrednih starešina, u toku 1993 i 1994. godine, utvrđeno da smo ja i Rosić Goran radili na poslovima suzbijanja krijumčarenja oružja, što je delimično i tačno, s tim što sam ja u to vreme imao svojstvo pripravnika i nisam bio ovlašćen za preduzimanje bilo kakve službene radnje već sam, ukoliko bih i neku radnju preduzeo, to činio isključivo pod kontrolom faktički mojeg mentora Rosić Gorana, sa kojim sam bio u kancelariji, koji me je i obučavao za buduće samostalno obavljanje službenih radnji, razume se po isteku pripravničko staža i dobijanja odogovarajućeg zvanja, a time i potrebnih ovlašćenja. Svojim iskazima Čolović i Rasovac uopšte se nisu izjašnjavali o mom tadašnjem statusu i ovlašćenjima, a po meni to nije bilo neophodno jer je to sve utvrđeno na osnovu ranije pomenutih pisanih dokaza (rešenja i dr).

Da sam u vreme navodno izvršenih krivičnih dela, za koja sam oglašen krivim, imao svojstvo pripravnika a ne OSL i da nisam imao nikakvih ovlašćenja za samostalno obavljanje službenih radnji, da iste nisam ni obavljao, potvrdno su se izjasnili optuženi Stefanović Radoslav, svedok Rakonjac Mirko (tada načelnik SUP-a) i Rosić Goran. Međutim, ovako date njihove iskaze prvostepeni sud ne ceni, izuzev iskaz Rosić Gorana koji ne prihvata, iako u spisima postoji krivična prijava podneta protiv Muratović Sulja zbog izvršenog krivičnog dela iz Čl.33/3 Zakona o oružju i municiji RS koju je potpisao Rosić Goran, kao i izjava Muratović Sulja koju je takodje potpisao Rosić. Iz toga proizilazi da je sve službene radnje kritičnom prilikom obavljao on, a ne ja, zašta sam

neosnovano oglašen krivim uz napomenu da prvostepeni sud, iako je izvršio uvid i u pomenutu prijavu i izjavu, iste ne pominje.

Takodje, i sud i veštaci gube iz vida činjenicu da je za veštačenje povreda stacionarno lečenog lica (Džigal Mustafe) neophodna istorija bolesti, koju u dokaznom materijalu nismo videli.

Pored brojnih, u ovoj žalbi navedenih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, postoje i mnoge druge čije bi detaljno i pojedinačno prikazivanje zahtevalo još mnogo vremena i prostora. Medjutim, za neodrživost pobijane presude dovoljno je postojanje i manjeg broja povreda odredaba krivičnog postupka koje su u ovoj žalbi navedene. Mnogobrojne učinjene povrede odredaba krivičnog postupka u ovoj presudi, i to kako one koje su prikazane u ovoj žalbi, tako i one koje nisu, za direktnu posledicu imale su pogrešno utvrđeno činjenično stanje da sam ja imao svojstvo ovlašćenog službenog lica, da sam u tom svojstvu, u nameri da iznudim iskaze, upotrebom sile i pretnje, izvršio teško nasilje prema oštećenim Muratović Suljom i Džigal Mustafom, i pritom im naneo teške telesne povrede.

Učinjene bitne povrede krivičnog postupka i pogrešno utvrđeno činjenično stanje za posledicu imalo je povredu krivičnog zakona na moju štetu, jer sam oglašen krivim i osuđen za krivična dela koja nisam izvršio, niti sam ih mogao izvršiti, te je na taj način primenjen krivični zakon koji se u konkretnom slučaju nije mogao primeniti.

Uz sve do sada navedeno, protiv mene je vodjena i svojevrsna^{SVODJEVRSNA} medijska hajka kako bi formirali negativan stav u javnom mnjenju i tako izvršili pritisak na sud, kao i preko mnogobrojnih krivičnih prijava koje su uglavnom odbačene.

Predlažem da Vrhovni sud Srbije, kao drugostepeni, zbog svih razloga navedenih u ovoj žalbi, pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje i odluku.

Tražim da me drugostepeni sud obavesti o sednici veća kako bih istoj prisustvovao.

PRILOG: Overena fotokopija Uverenja o položenom specijalističkom ispitu Dr. Mirsada Drečkovića Br. 04 br.2951 od 28.10.2005. godine.

U Novom Pazaru, Судна палата у Новом Пазару

Dana: 03.11.2005. godine, Датум: 03.11.2005. год.

у 1 прилогу 1 рубрика.

Предато на пошту _____

у _____

Именом писмено се _____

Podnosilac žalbe:

Opt. Karličić Milić

Ul. Stevana Nemanje D1/10

36300 Novi Pazar

лица поседују или набављају оружје, наневши при томе оштећенима Цигал Муетафи и Муратовић Суљу бројне лаке и тешке телесне повреде.

Међутим, резултати доказног поступка нису поткрепили наводе оптужнице у вези статуса окривљеног. Полазећи од првог елемента крив.дела да је окр.Милић Карличић поступао као овлашћено службено лице суд је нашао да конкретно овај елемент бића крив.дела током гл.претреса није доказан.

Наиме, из писмених доказа уверења МУП-а РС 04 бр.152-1848/94 од 29.08.1994.године о положеном стучном испиту и легитимацију на име Карличића од 03.11.94.године, решења МУП-а РС број 112-6/94 од 01.03.1994.год.решења МУП-а РС 04 број 112-361 од 21.05.1993.године, решења МУП-а РС Одељења за персоналне и радно правне послове 04 број 152-1848/94 од 16.06.94.године, суд је утврдио да је окр.Карличић Милић у критично време примљен у радни однос на радно место обављање послова и задатака на сузбијању кријумчарења и наркоманије у својству приправника и да му то својство траје 12 месеци од 01.06.1993.године до 01.12.1994.године до када најкасније мора положити приправнички испит а да су програм и датум полагањем тог испита утврђује посебним решењем то решење је донето 01.06.1994.године и њиме је одређен датум полагања испита за 29.06.1994.године. након тога окр.је добио уверење о положеном испиту Министарства унутрашњих послова РС 04 бр.152-1848/94 од 29.08.1994.године а 03.11.1994.године добио је службену легитимацију број 1763 од 03.11.1994.године са којом је овлашћен да предузима службене радње у складу са законом. Законом о унутрашњим пословима и то чл.18. је прописано да радници који у вршењу унутрашњих послова имају посебне дужности и овлашћења предвиђена законима о кривичном и прекршајном поступку и другим прописима су овлашћена службена лица Министарства унутрашњих послова. Овлашћеном службеном лицу издаје се службена легитимација овлашћеног службеног лица ради доказивања својства, одредба тог члана Закона о унутрашњим пословима је појашњена одредбом чл.115.Закона о полицији којом је одређено да приправник стиче статус полицијског службеника по завршеном приправничком стажу, положеном приправничком испиту и стеченом звању. Приправнику за полицијског службеника престаје служба ако у прописаном року не положи приправнички испит. Када се доведе у везу ове законске одредбе са конкретним чињеничним стањем да је окр.Милић Карличић у периоду мај и јун 1994.године обављао послове у својству приправника при СУП-у Нови Пазар неизоставно произилази закључак да исти у том периоду није имао својство ОСЛ већ да је исто својство стекао полагањем стрчног испита и добијањем службене легитимације са којом је био овлашћен да предузима службене радње у складу са законом.

Суд је мишљења да се у конкретном случају окривљени не може сматрати службеним лицем коме је фактички поверено вршење појединих службених дужности или послова обзиром да се ради о делатностима за које је предвиђена посебна процедура и посебни услови за стицање звања службеног лица почев од приправничке обуке, радног искуства, полагања стручног испита а потом и формално уверење о положеном стучном испиту Министарства унутрашњих послова као и формално издавање службене легитимације. У противном уколико би се прихватило да предузимање неке службене радње у овим областима извршиоцу те радње даје својство овлашћеног службеног лица то би представљало

сув
те
зак
сво
ли

Ср

то
ли
је
см

ок
те.
ст
да
за
би
ра
за
за
ч
на
да

М
о:
С
н:
п
т
к
к

и
О
н
С
Р
Т
д
М

С
к

сувишну делатност за накнадно издавање уверења о положеном стручном испиту те издавању службене легитимације. Дакле, из оваквог мишљења суд је дошао до закључка да је окривљени Карличић Милић у конкретном случају поступао у својству приправника припремајући се за стицање својства овлашћеног службеног лица.

До оваквог мишљења суд је дошао имајући у виду и став Врховног суда Србије истакнут у решењу Кж.бр.1 2241/05 од 08.06.2006.године.

Обзиром на напред изнети правни став и мишљење суда те да није доказано током гл.претреса својство окривљеног да је поступао као овлашћено службено лице из тог разлога, по мишљењу суда, окривљени се морао ослободити оптужбе да је извршио два крив.дела изнуђивање исказа из чл.136.ст.2.у вези ст.1.КЗРС, у смислу одредбе чл.355.ст.1.тач.3.КЗРС

Даље разматрање описаних радњи које је по оптужници предузео окр.Карличић Милић исте би могле представљати извршење крив.дела тешка телесна повреда из чл.121.ст.1.КЗРС, када се прихвати и налаз и мишљење дат од стране Судско медицинског одбора у Београду СМО бр.63/07 од 21.11.2008.године да су повреде које је задобио ошт.Цигал Мустафа тешке телесне природе, међутим за то крив.дело је предвиђена казна затвора у трајању од 6 месеци до 5 година, па би за то крив.дело апсолутна застарелост наступила 10 година након предузимања радњи извршења у конкретном случају Цигал Мустафа је тешке телесне повреде задобио дана 09.05.1994.године а апсолутна застарелост крив.гоњења је наступила за то крив.дело дана 09.05.2004.године у смислу одредбе чл.104.ст.6.у вези чл.103.ст.1.тач.5.КЗРС. Док је оштећени Муратовић Суљо према напред наведеном налазу и мишљењу Судско медицинског одбора задобио лаке телесне повреде тако да би застарелост извршења овог крив.дела наступила 24.06.2000.године.

Када се доведу у везу овако утврђене чињенице са одбраном окривљеног Милића Карличића, иста се не може прихватити као основана. Наиме, тачна је одбрана окр. да у конкретном периоду није поступао као овлашћено службено лице СУП-а, већ да је у том периоду био приправник из разлога које је суд претходно навео и чињенично образложио, међутим у осталом делу се његова одбрана показује као неоснована и срачуната на избегавање кривичне одговорности, јер је током поступка утврђено да је у односу на оштећене предузимао одређене радње како је оштећени Цигал Мустафа навео а делимично и Муратовић Суљо у делу у којем је његов исказ потврђен исказима напред цитираним сведоцима.

Суд је пажљиво ценио и исказ оштећеног Цигал Мустафе, па је нашао да се исти у основи може прихватити. Наиме, оштећени Цигал наводи да му је дана 09.05.1994.године у СУП-у Н.Пазар Карличић нанео телесне повреде, које су напред у пресуди констатоване и описане, након чега се лечио у дому здравља у Сјеници, а потом и у Новом Пазару. У овом делу његов исказ су потврдили сведоци Наиловић Сабахудин, Мујагић Мурадија, Ђатовић Фуад, Дрековић Мерсид, Тахировић Фехим, Цемаил Суљевић и Фијуљанин Фахрудин, расположива мед. документација на име оштећеног а потом су и искази потврђени вештачењем СМО Мед. факултета у Београду.

Сведок – вештак др.Родољуб Марковић је описао тел. повреде Муратовић Суља и то: повреду прелом седмог ребра на левој страни грудног коша-прекид континуитета горње ивице седмог ребра и то његовог предњег краја и дао

15
KU-89/02
16 XII 02

Advokat
Mehmed HOT
36500 Novi Pazar
AVNOJ-a F/I
i Fax 080-311-777
Mob. 063-607-318
E-mail: emeshok@ptt.yu

OKRUŽNOM SUDU

NOVI PAZAR

Nakon dobijanja obaveštenja od strane Okružnog javnog tužilaštva u Novom Pazaru, Kt. br. 28/01 od 02. 12. 2002. godine, koje mi je uručeno 10. 12. 2002. godine, da je moja krivična prijava za krivično delo iznuđivanje iskaza iz čl. 65 st. 2 KZS protiv prijavljenih Stevanović Radoslava, radnika SUP-a u Novom Pazaru i Nedić Mila, radnika SUP-a u Sjenici, odbačena, saglasno pravnoj pouci u obaveštenju, oštećeni Muratović Suljo iz sela Žitnica opština Sjenica, lično i preko svog punomoćnika, preuzima krivično gonjenje u smislu čl. 61 st. 2 ZKP-a podnošenjem

ZAHTEVA ZA SPROĐENJE ISTRAGE

- sa dva priloga.

PROTIV:

1. STEVANOVIĆ RADOSLAVA, radnika SUP-a u Novom Pazaru i
2. NEDIĆ MILA, radnika SUP-a u Sjenici, čije će bliže generalije uzeti sud u postupku, -

ZBOG TOGA ŠTO SU:

Dana 21. juna 1994. godine, kada se ošt. Muratović Suljo javio po pozivu u prostorije SUP-a u Novom Pazaru oko 09 časova, Stevanović Radoslav započeo ispitivanje oštećenog Sulja, tražeći od njega da prizna posedovanje puškomitraljeza zv. "šarac", kao i drugog oružja, koje oštećeni nije posedovao. Pošto je oštećeni negirao posedovanje traženog oružja, po naredbi Stevanovića oštećeni je vezivan liscama za radiator u hodniku, gde bi tako vezan proveo po nekoliko sati, a nakon toga ponovo uveden u kancelariju i na istu okolnost ispitivan, sve do 19 časova, kada je vezan za radiator u hodniku, gde je u takvom krajnje ponižavajućem položaju i prenoćio.

Narednog dana 22. juna 1994. godine oko 08 časova ponovo je Stevanović Radoslav započeo ispitivanje oštećenog Muratović Sulja, upućujući mu pogrдне psovke i uvredljive reči, da ima bukovu glavu, da se nije pravilno zakleo, da je lukav, da je komandant za celu Pešter, da mu je stranka SDA donela ceo kamion oružja koje je on navodno podelio građanima, da je organizovao stanovništvo da ne glasaju za Miloševića, a kada mu je Suljo rekao da je Milošević jedino u njegovom slu, gde je on bio predsednik izborne komisije, dobio, opsovao mu balijsku majku govoreći "zašto niste glasali za

Šešelja nego za Miloševića". Tada je telefonom pozvao Nedić Mila u Sjenici, a onda dao slušalicu ošt. Sulju preko koje mu je Mile Nedić rekao: "Predaj oružje Suljo, jer ako ti ja dođem nećeš imati glave na ramenima". Oštećeni je ubeđivao Stevanovića da ne poseduje oružje koje se od njega traži, pa je molio da ga pusti kako bi negde kupio to oružje i doneo, ali je Stevanović to odbio govoreći: "Od sada sve što ti se bude dogodilo, da znaš, to ti je od mene", a nakon toga mu rešenjem odredio pritvor u trajanju od 3. dana

Dana 24. juna 1994. godine oko 13,15 časova oštećeni Muratović Suljo je iz zatvora doveden u prostorije SUP-a u Novom Pazaru u kancelariji br. 25, gde su ga čekali okr. Stevanović Radoslav, Karličić Milić i Nedić Mile, kao i 10-tak policajaca, nakon čega su odmah otpočeli da tuku oštećenog sva tri okrivljena pesnicama i nogama u predelu grudi i testisa, a po njihovoj naredbi i prisutni policajci su ga tukli pendrecima po rukama i svim drugim delovima tela, nakon čega se oštećeni Suljo onesvestio, a kada se osvestio nije mogao da reaguje ni norma ni rukama. Sva tri okrivljena su iznuđivali iskaz oštećenog da prizna da poseduje oružje koje on nije imao. Posle toga, postavljen je kolenima na jednu stolicu gde ga je Karličić držao da ne padne, a okrivljeni nastavili da ga tuku. Tada je od jednog od okrivljenih dobio udarac cipelom u slabinski deo tela, kada su mu polomljena tri rebra, a četvrto naprslo. Iz SUP-a je izvučen u popodnevnim časovima i policijskim kolima prebačen u zatvor, odakle je odmah otpušten, jer zatvor nije smio da ga drži tako povređenog, plašeći se da ošt. Suljo ne podleagne povredama.

Dakle, na taj način okrivljeni su u svojstvu ovlašćenih službenih lica SUP-a u Novom Pazaru upotrebom sile i pretnje, sa nedopuštenim sredstvima, a u nameri da iznude iskaz od ošt. Muratović Sulja da poseduje oružje koje on nije posedovao, a takvo iznuđivanje je praćeno teškim nasiljem u trajanju od puna tri dana, kao teškim telesnim povredama,

čime su izvršili krivično delo iznuđivanje iskaza iz čl. 65 st. 2 KZS kao saizvršiooci.

S toga oštećeni Muratović Suljo P R E D L A Ž E:

Da istražni sudija Okružnog suda u Novom Pazaru protiv okrivljenih, a nakon njihovog ispitivanja, donese rešenje o sprovođenju istrage za krivično delo iznuđivanje iskaza iz čl. 65 st. 2 KZS.

Da se u istrazi pozovu i kao svedoci saslušaju sledeća lica:
Bejtović Džemko iz Novog Pazara, Kej Skopskih žrtava bb,
Ibrović Jonuz iz sela Kamešnice,
Hamidović Nusret iz sela Draževića,
Mujović Medo iz sela Draževića,
Smajović Mehmed iz sela Draževića i
Muratović Sead iz Novog Pazara, Svojbtor bb, kao i drugi dokazi koje će oštećeni naknadno predložiti.

Da se od Okružnog tužilaštva u Novom Pazaru pribave svi prilozi koje je oštećeni podneo uz krivičnu prijavu koja je odbačena i u iste izvrši uvid.

Da me, nakon završene istrage, istražni sudija obavesti, kako bi protiv okrivljenih podneo optužnicu.

U Novom Pazaru,
13. decembar 2002. god.

Oštećeni,
Muratović Suljo

Suljo Muratović

15
KU-89/02
16 XII 02

Advokat
Mehmed HOT
36500 Novi Pazar
AVNOJ-a F/I
i Fax 080-311-777
Mob. 063-607-318
E-mail: emeshok@ptt.yu

OKRUŽNOM SUDU

NOVI PAZAR

Nakon dobijanja obaveštenja od strane Okružnog javnog tužilaštva u Novom Pazaru, Kt. br. 28/01 od 02. 12. 2002. godine, koje mi je uručeno 10. 12. 2002. godine, da je moja krivična prijava za krivično delo iznuđivanje iskaza iz čl. 65 st. 2 KZS protiv prijavljenih Stevanović Radoslava, radnika SUP-a u Novom Pazaru i Nedić Mila, radnika SUP-a u Sjenici, odbačena, saglasno pravnoj pouci u obaveštenju, oštećeni Muratović Suljo iz sela Žitnica opština Sjenica, lično i preko svog punomoćnika, preuzima krivično gonjenje u smislu čl. 61 st. 2 ZKP-a podnošenjem

ZAHTEVA ZA SPROĐENJE ISTRAGE

- sa dva priloga.

PROTIV:

1. STEVANOVIĆ RADOSLAVA, radnika SUP-a u Novom Pazaru i
2. NEDIĆ MILA, radnika SUP-a u Sjenici, čije će bliže generalije uzeti sud u postupku, -

ZBOG TOGA ŠTO SU:

Dana 21. juna 1994. godine, kada se ošt. Muratović Suljo javio po pozivu u prostorije SUP-a u Novom Pazaru oko 09 časova, Stevanović Radoslav započeo ispitivanje oštećenog Sulja, tražeći od njega da prizna posedovanje puškomitraljeza zv. "šarac", kao i drugog oružja, koje oštećeni nije posedovao. Pošto je oštećeni negirao posedovanje traženog oružja, po naredbi Stevanovića oštećeni je vezivan liscama za radiator u hodniku, gde bi tako vezan proveo po nekoliko sati, a nakon toga ponovo uveden u kancelariju i na istu okolnost ispitivan, sve do 19 časova, kada je vezan za radiator u hodniku, gde je u takvom krajnje ponižavajućem položaju i prenoćio.

Narednog dana 22. juna 1994. godine oko 08 časova ponovo je Stevanović Radoslav započeo ispitivanje oštećenog Muratović Sulja, upućujući mu pogrdne psovke i uvredljive reči, da ima bukovu glavu, da se nije pravilno zakleo, da je lukav, da je komandant za celu Pešter, da mu je stranka SDA donela ceo kamion oružja koje je on navodno podelio građanima, da je organizovao stanovništvo da ne glasaju za Miloševića, a kada mu je Suljo rekao da je Milošević jedino u njegovom slu, gde je on bio predsednik izborne komisije, dobio, opsovao mu balijsku majku govoreći "zašto niste glasali za

Šešelja nego za Miloševića". Tada je telefonom pozvao Nedić Mila u Sjenici, a onda dao slušalicu ošt. Sulju preko koje mu je Mile Nedić rekao: "Predaj oružje Suljo, jer ako ti ja dođem nećeš imati glave na ramenima". Oštećeni je ubeđivao Stevanovića da ne poseduje oružje koje se od njega traži, pa je molio da ga pusti kako bi negde kupio to oružje i doneo, ali je Stevanović to odbio govoreći: "Od sada sve što ti se bude dogodilo, da znaš, to ti je od mene", a nakon toga mu rešenjem odredio pritvor u trajanju od 3. dana

Dana 24. juna 1994. godine oko 13,15 časova oštećeni Muratović Suljo je iz zatvora doveden u prostorije SUP-a u Novom Pazaru u kancelariji br. 25, gde su ga čekali okr. Stevanović Radoslav, Karličić Milić i Nedić Mile, kao i 10-tak policajaca, nakon čega su odmah otpočeli da tuku oštećenog sva tri okrivljena pesnicama i nogama u predelu grudi i testisa, a po njihovoj naredbi i prisutni policajci su ga tukli pendrecima po rukama i svim drugim delovima tela, nakon čega se oštećeni Suljo onesvestio, a kada se osvestio nije mogao da reaguje ni norma ni rukama. Sva tri okrivljena su iznuđivali iskaz oštećenog da prizna da poseduje oružje koje on nije imao. Posle toga, postavljen je kolenima na jednu stolicu gde ga je Karličić držao da ne padne, a okrivljeni nastavili da ga tuku. Tada je od jednog od okrivljenih dobio udarac cipelom u slabinski deo tela, kada su mu polomljena tri rebra, a četvrto naprslo. Iz SUP-a je izvučen u popodnevnim časovima i policijskim kolima prebačen u zatvor, odakle je odmah otpušten, jer zatvor nije smio da ga drži tako povređenog, plašeći se da ošt. Suljo ne podleigne povredama.

Dakle, na taj način okrivljeni su u svojstvu ovlašćenih službenih lica SUP-a u Novom Pazaru upotrebom sile i pretnje, sa nedopuštenim sredstvima, a u nameri da iznude iskaz od ošt. Muratović Sulja da poseduje oružje koje on nije posedovao, a takvo iznuđivanje je praćeno teškim nasiljem u trajanju od puna tri dana, kao teškim telesnim povredama,

čime su izvršili krivično delo iznuđivanje iskaza iz čl. 65 st. 2 KZS kao saizvršiooci.

S toga oštećeni Muratović Suljo P R E D L A Ž E:

Da istražni sudija Okružnog suda u Novom Pazaru protiv okrivljenih, a nakon njihovog ispitivanja, donese rešenje o sprovođenju istrage za krivično delo iznuđivanje iskaza iz čl. 65 st. 2 KZS.

Da se u istrazi pozovu i kao svedoci saslušaju sledeća lica:
Bejtović Džemko iz Novog Pazara, Kej Skopskih žrtava bb,
Ibrović Jonuz iz sela Kamešnice,
Hamidović Nusret iz sela Draževića,
Mujović Medo iz sela Draževića,
Smajović Mehmed iz sela Draževića i
Muratović Sead iz Novog Pazara, Svojbtor bb, kao i drugi dokazi koje će oštećeni naknadno predložiti.

Da se od Okružnog tužilaštva u Novom Pazaru pribave svi prilozi koje je oštećeni podneo uz krivičnu prijavu koja je odbačena i u iste izvrši uvid.

Da me, nakon završene istrage, istražni sudija obavesti, kako bi protiv okrivljenih podneo optužnicu.

U Novom Pazaru,
13. decembar 2002. god.

Oštećeni,
Muratović Suljo

Suljo Muratović

ОКРУЖНОМ СУДУ У НОВОМ ПАЗАРУ
ЗА
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Ж А Л Б А

Ђока Спасојевића, адв. из Краљева -
бран илац окр. **Карлички Милић** из
Новог Пазара – на пресуду Окружног
суда у Новом Пазару К. 75/03 од 19.05.
2005. године, и то у делу изреке како је
под I .

Бранилац окривљеног и окривљени
траже да у смислу чл. 375. ЗКП буду
обавештени о седници већа.

Напред поменутом пресудом Окружног суда у Новом Пазару оглашен је кривим Карлички Милић из Новог Пазара да је радњама поближе описаним како је изреци те пресуде под I учинио два кривична дела у реалном стицају из чл. 65 ст.2 КЗ РС на штету оштећених Џегал Мустафе и Муратовић Суља, оба са територије Општина Сјеница, па након што му је за свако дело утврђена казна по наособ од по једну годину и два месеца, онда је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године, а уз то окривљени Милић је обавезан да плати на име трошкова поступка износ од 12.652,00 динара, као и 10.000,00 динара на име паушала, све у року од 15 дана по правноснажности те пресуде под претњом принудног извршења, док су окривљени Стефановић Радослав и Недић Миле, како је то у изреци те пресуде под II ослобођени од супсидијарне оптужбе оштећеног Суља, за кривично дело из чл. 65. ст.2. КЗ РС.

Окривљени Милић није задовољан напред означеном пресудом како је то у делу изреке под I, па његов бранилац тај део пресуде овом жалбом побија због:

- Битне повреде поступка,
- Погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,
- Погрешне примене материјалног права, и
- Због одлуке о висини изречене казне, те и трошкова поступка, па се жалбом предлаже да Врховни суд ову жалбу УВАЖИ и УКИНЕ пресуду Окружног суда у Новом Пазару К. 75/03 од 19.05.2005. године у делу изреке под I према окр. Милићу Карличкићу и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење и одлуку, а тако са ових р а з л о г а:

Изрека првостепене пресуде у ожалбеном делу противуречи разлозима пресуде, а дати разлози, и то о одлучним чињеницама, потпуно су произвољни и нејасни, противуречни стању ствари у списима, те и садржини исправа и записницима о исказима датим у поступку, чиме је учињена битна повреда поступка из чл. 368. ст.1. тачка 11. ЗКП, а што је последица погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, а то је резултирало да је таквом пресудом повређен кривични закон на штету окр. Милића када је оглашен кривим за дела у питању и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године.

Наиме, да је првостепена пресуда у ожалбеном делу погрешна и незаконита, како је већ напред истачено, на то указују, поред осталог, писмени докази који говоре о радном статусу окр. Милића у критично време и о томе ко је у критично време у СУП-у у Новом Пазару ислеђивао оштећене Мустафу и Суља, онда невалидна медицинска документација која говори о повредама и карактеру повреда код оштећених, као и недоследна и контрадикторна казивања оштећених о критичним догађајима почев од кривичних пријава, њихових изјава пред санџачким одбором за заштиту људских права, њихових недоследних и нелогичних сведочења о догађајима у истрази и на претресима. Указаћемо редом и појединачно на стање ствари повезано са предњим:

1. Код окривљеног Милића –

Из писмених решења у списима видљиво је када је окривљени Милић примљен на рад у СУП у Новом Пазару у својству приправника, на које је послове распоређен да се као приправник обучава (а не да самостално ради) а био је распоређен на обуку у одељењу за субијање криминалитета. Даље се види када је окривљени Милић положио стручни испит, па онда и добио статус овлашћеног радника за самостално поступање у служби. Повезано са предњим, није спорно, да је окривљени Милић стажирао као приправник у одељењу за сузбијање криминалитета и то код овлашћеног радника у том одељењу Росић Горана, који му је практично био ментор, а Горан је пред судом тврдио да је окривљени Милић радио само као приправник, а ништа у смислу самосталног узимања изјава и другог од странака.

Првостепени суд није поверовао исказу сведока Горана, оцењујући његов исказ пристрасним, није ценио значај решења окр. Милића о његовом радном статусу, па је погрешно закључио да је окривљени Милић у критично време имао својство овлашћеног лица те и да је у том својству поступао са оштећеним Мустафом и Суљом у критично време. Такво закључивање првостепеног суда о статусу окр. Милића је просто нелогично и неприхватљиво, јер је опште познато шта један приправник ради у неком органу. Држимо да и у Окружном суду у Новом Пазару раде приправници, да

су додељени да се обучавају уз неког судију, да могу присуствовати и суђењима, али ником напамет не пада да каже и да узме да је тај судски приправник био и судија у односном случају. Даље, а повезано са предњим, ниједан писмени доказ – белешка, кривична пријава, решење и сл., у списима не постоји из чега би се видело да је окривљени Милић поступао као иследник према оштећеном Мустафи у критично време 9.05.1994. године, а у списима постоји кривична пријава против овде оштећеног Суља ОЈТ-у у Новом Пазару број Кт.472/94 од 23.06.1994. године, изјава оштећеног Суља и решење о задржавању оштећеног Суља у притвору, те и потврда о одузимању ватреног оружја и муниције власништво оштећеног Суља, а та потврда је датирана са 21.06.1994. године. Сва та писмена, изузев потврде о одузетом оружју, потписао је Росић Горан, а Горан је потписао и потврду о одузетом оружју на којој заиста постоји и потпис окривљеног Милића. Но, међутим, на дан 21.06.1994. године оштећени Суљо и није био присутан при вршењу претреса па се и не може узети да је према њему конкретно окривљени Милић том техничком радњом имао Суља у поступку, јер је поступак водио према Суљу, како је то речено, овлашћени радник Росић Горан.

Дакле, предњи писмени докази показују да је иследник код оштећеног Суља био Горан, а не окр. Милић, што обеснажује тврдњу оштећеног Суља да је окривљени Милић у његовом случају био иследник, па да је од Милића тучен и злостављан дана 24.06.1994. године. Овде указујемо на диспозитив супсидијарне оптужнице оштећеног Суља у којој је критични дан 24.06.1994. године где се тврди да је тог дана из затвора приведен по налогу Радослава Стефановића у зграду СУП-а, а онда тучен од Стефановић Радослава, Недић Мила (по тој оптужници одговарали су само Стефановић и Недић) и окр. Милића па да су му тада поломљена три ребра а четврто напрсло. Радослав и Миле су ослобођени оптужнице, како је у изреци првостепене пресуде под II са разлога алибија код њих. Ово напомињемо како би и тиме нагласили сву недоследност оштећеног Суља у представљању догађаја, а којем је суд поклатио веру, а не верујући окр. Милићу да је Суља само познавао, али да са њим и према њему није поступао службено нити га је било чиме ударио и повредио. Све напред истачено упућује на закључак да окривљени Милић није имао нити је могао имати статус овлашћеног лица нити је поступао као службено лице у случају оштећеног Суља.

2. Медицинска документација о повредама оштећеног Мустафе и Суља је невалидна и дубиозна. Погледајмо стање ствари:

а/ код оштећеног Мустафе –

- У уверењу Дома здравља у Сјеници за Мустафу број 62 од 24.05.1994 године садржане су лаке телесне повреде код оштећеног Мустафе, како је то описано у изреци ожалбене пресуде под I – 2, а у том уверењу не садржи се

тешка телесна повреда – расцеп леве бубне опне левог уха, а која повреда је садржана у изреци тог дела пресуде.

- То уверење није издато на бази историје болести оштећеног Мустафе, јер је историја болести код Дома здравља у Сјеници ИЗГУБЉЕНА, што је суд на претресу расправио и утврдио.

- Оштећени Мустафа поседује (постоји у списима) отпусну листу Дома здравља у Сјеници да је код те установе лечен у периоду од 11.05.1994. године до 16.05.1994. године, у којој стоји да се болесник субјективно жалио на болове у левој половини грудног коша, на главобољу, болове у табанима и у оба ручна зглоба, па се даље у отпусној листи каже да се **опис повреда налази у историји болести**. У отпусној листи **нема информације** да се болесник Мустафа жалио и **на болове у левом уху** и да је од бола у уху лечен, што би било логично да је лечен ако је 6.05.1994. године заиста задобио расцеп бубне опне левог уха зашта је оптужен и како се сада у изреци та повреда узима као тешка телесна повреда.

Код таквог стања ствари није јасно – ако историје болести није било, јер да је изгубљена, а ако ни у отпусној листи нису биле описане лаке телесне повреде – онда се поставља питање на основу чега је могло бити издато уверење са таквим повредама – лаким телесним повредамакоје су стављене на терет окривљеном Милићу. Заиста чудно и нешто неприхватљиво.

- За Мустафу постоји извештај специјалисте за ухо и грло из Новог Пазара од 25.05.1994. године у којем стоји да је при прегледу код Мустафе констатован расцеп леве бубне опне левог ува и да се ради о тешкој телесној повреди. Потпис оринирајућег лекара је нејасан на извештају, а извештај нема број протокола о прегледу. Суд је на претресу расправио и утврдио да се на бази документације болнице у Новом Пазару не може утврдити да ли је оштећени Мустафа заиста и прегледан у тој болници дана 25.05.1994. године из којег дана потиче поменути извештај – налаз.

У вези са предњим оштећени Мустафа је тврдио да га је прегледао и извештај издао др Ђорђе Јевтовић, а Ђорђе Јевтовић је на претресу 10.02.2005. године након увида у извештај, изјавио да то није његов извештај нити је он прегледао то лице, да је преглед извршио др Касим Мушић, а Др Касим Мушић је пред судом тврдио да је оштећеног прегледао др Дрековић Мерсид. Доктор Мерсид од суда **није саслушан** на околност да ли је он оштећеног Мустафу прегледао и спорни извештај издао.

Све напред говори да са сигурношћу нису утврђене ни лаке телесне повреде као ни тешка телесна повреда код оштећеног Мустафе поузданом медицинском документацијом без обзира на извештај конзилијума лекара

болнице у Ново Пазару од 8.03.2005. године где стоји да је при прегледу код оштећеног Мустафе виђен ожиљак на левој бубној опни. Јер, иако је сада заиста виђен ожиљак код оштећеног, питање је да ли је ожиљак последица неке болести, мимо трауматске повреде, и када је евентуално оштећени Мустафа имао повреду тог уха пре критичног догађаја или касније. И још, а у вези са предњим, истичемо да су др Марковић Родољуб и Мушић Касим, као вештаци оставили утисак некомпетентности па и дозу пристрасности код утврђивања ове повреде уха код оштећеног Мустафе. Дакле, по становишту ове жалбе, првостепени суд на поуздан начин није утврдио одлучне чињенице – постојање повреда и карактер повреда код оштећеног Мустафе.

б/ код оштећеног Суља:

- Оштећени Суљо нема лекарско уверење за доказ да му је кричног дана 24.06.1994. године нанета тешка телесна повреда - прелом седмог ребра на левој страни грудног коша са прекидом континуитета горње ивице ребра и то његовог предњег краја.

Оштећени Суљо је у поступку тврдио (макар да то ниједан сведок није потврдио већ напротив) да лекарско уверење није извадио јер да је лекарима било забрањено да издају лекарска уверења за повреде које су задобили од радника СУП-а.

- Оштећени Суљо поседује (у списима) извештај лекара специјалисте приватне ординације др Енеса Маљевца из Новог Пазара датиран са 25.06.1994. године из којег би произилазила тешка телесна повреда ближе описана у изреци ожалбене пресуде под I-2, а оштећени Суљо је тврдио да је дана 24.06.1994. године, након што је злостављан и тешко претучен од окр. Милића (и Стефановић Радослава и Недић Мила који су ослобођени како је у пресуди под II) враћен у затвор, а онда у тешком стању пошао у болницу у Нови Пазар, заједно са адв. Јанићијевићем, па да због неспоразума са др Ћеринић Авдом у болници није прегледан, те да је сутрадан 25.06.1994. године отишао у приватну ординацију др Енеса Маљевца, да је у тој ординацији рентгенски сниман и прегледан и да му је др Енес Маљевац издао извештај у питању датиран са 25.06.1994. године.

Др Енес је на претресу тврдио да је предметни извештај он написао и потписао, да оштећеног не познаје, јер да рентгенски техничар врши снимања, а да он само тумачи снимке на основу којих и издаје извештаје, односно налазе, а да прегледани своје снимке носе са собом, па да је тако учинио и оштећени Суљо.

Будући да извештај о повреди код оштећеног Суља није имао број из књиге прегледа – заводни број, на тражење суда др Енес је одговорио да

25.06.1994 године, односно у то време његова ординација и није имала рентген апарат, па оштећени Суља и није могао бити прегледан тог дана рентгенским снимањем, већ да је он – др Енес извештај о повреди оштећеном Суљу написао на бази рентген снимка болнице у Новом Пазару, па с обзиром на то преглед оштећеног Суља и није у протокол евидентиран.

Дакле, Суља је на претресу до краја остао да је рентгенски сниман у ординацији др Енеса а не у болници, а др Енес је известио да у то време није имао рентген апарат, па да оштећени није могао бити на рентген ни прегледан. Код тога, и др Теринић Авдо је казао да оштећени у болници није прегледан, а то значи ни рентгенски сниман.

Даље, пред судом је др Енес Маљевац тумачио, као сведок, свој извештај па је разјашњавајући питање да ли је стајала дислокација костију горње ивице седмог ребра код оштећеног Суља и стим у вези да ли се ради о тешкој повреди, па је др Енес, уз остало казао, да је код Суља «вероватно» постојало померање ребра горе – доле, а што се не види из извештаја прекид континуитета на доњој ивици ребра, да је то последица оптичке невидљивости.

Дакле, остало је нејасно да ли је било дислокације костију или није и стим у вези да ли постоји или не постоји тешка телесна повреда или је дислокација «вероватно» постојала, а стим у вези и да је «вероватно» постојала и тешка телесна повреда. Код тога и стим у вези зна се – суд не пресуђује на претпоставци већ на несумњиво утврђеној чињеници, односно чињеницама. И код таквог стања ствари када се тиче валистности тог лекарског извештаја за оштећеног Суља, вештак др Родољуб Марковић изјаснио се да се код Суља радило о тешкој телесној повреди, да је постојало размакнуће костију ребара, ушта ни др Енес није био сигуран већ је узео да је размакнуће «вероватно» постојало. Истина, своје тумачење свог извештаја др Енес је дао након што је своје мишљење пред судом дао и изложио вештак др Родољуб Марковић. По становишту жалбе ни накнадни преглед оштећеног Суља од конзилијума лекара болнице у Новом Пазару где је наводно примећен калус санираног седмог ребра код оштећеног Суља, није допринео да суд са сигурношћу можети узети за утврђено да је оштећени Суља имао прелом ребра који датира из критичног дана, јер се није добио одговор да ли је постојало или није постојало размакнуће костију горе – доле све и да је на том ребру постојало неко напрснуће и остао неки ожиљак- калус.

Све напред истачено показује да и код оштећеног Суља, као и код оштећеног Мустафе, са сигурношћу није доказано да је он уопште имао повреду означену у специјалистичком извештају од 25.06.1994. године издатом од др Маљевић Енеса, нити је на поуздан начин расправљено да се код оштећеног Суља радило о тешкој телесној повреди, а то је **једина последица** код оштећеног у оптужењу и у изреци пресуде. Стога је требало та одлучна

питања за правилно пресуђење, како у случају оштећеног Мустафе тако и у случају оштећеног Суља, расправити путем вештачења од стране судско – медицинског одбора Медицинског факултета у Београду, што је био предлог одбране окр. Милића, али, погрешно, првостепени суд то није прихватио а у образложењу ожалбене пресуде нема разлога зашто је предлог одбијен и зашто таквом предлогу није било места.

3. Казивање ошт. Мустафе и Суља у поступку:

а/ оштећени Мустафа:

У пријави Општинском јавном тужилаштву у Сјеници датирано са 11.05.2001. године против Вранић Влада, Недић Мила, оба из Сјенице и Карличић Милића из Новог Пазара, оштећени Мустафа истиче да је од тих лица тучен, мучен и злостављан и тешко повређен у периоду од 24.04.1994 године завршно са 9.05.1994. године, без ближег опредељења какве је повреде и од кога задобио нити посебно указује да је у том периоду задобио повреду бубне опне левог уха.

У пријави санџачког одбора за заштиту људских права Општинском јавном тужилаштву у Новом Пазару датирано са 25.05.2001. године, за оштећеног Мустафу, пријављени су Карличић Милић, Антић Н. и неки начелник НН, сви радници СУП-а у Новом Пазару, у којој се пријави каже да је Мустафа 9.05.1994. године тешко телесно повређен и злостављен од тих лица, али се опет ближе не опредељују повреде па ни повреда бубне опне. У изјави, уз ту пријаву, оштећеног Мустафе пред санџачким одбором за заштиту људских права од 9.05.2001. године говори се да је Мустафа 9. маја 1994. године ислеђиван за оружје у Новом Пазару од пријављених лица и да је од истих злостављан и тучен, а да га је највише тукао окр. Карличић Милић. У том извештају стоји да је добио упалу уха али се не објашњава којег уха и када је ту упалу добио, и да је лечен након тога у болници у Сјеници.

У истрази Мустафа каже да га је окривљени Милић тукао са још два – три полицајца у просторијама у СУП-у 9.05.1994. године и да га је окр. Милић ударио песницом у предлу «десног уха» и да му је повредио уво на које сада не чује (ударен у пределу десног ува, а према извештају лекара стајало би да му је повређена бубна опна левог ува), што је нејасно и нелогично.

На претресу оштећени је и даље тврдио да је критичног дана 9.05.1994 године тучен од окр. Милића и још два – три полицајца додајући да га је једном у пределу крста ударио и Росић Горан (Горан као сведок то негира, а Горан је био ментор окр. Милићу као приправнику код њега), да га је окр. Милић песницом ударио у пределу ува па да су му бубне опне попуцале. Објашњавао

је да је бол у ушима осетио када га је окр. Милић ударио у пределу десног ува. Каже да су му пукле бубне опне на оба ува и да сада на ниједно уво не чује.

Дакле, Мустафа је пред санџачким одбором у изјави тврдио да је добио упалу ува, у петрази да је ударен песницом од Милића у пределу десног ува и тако био повређен, на претресу да је песницом од Милића ударен по десном уву, али да су му повређена оба уха, па да сада ништа не чује.

На захтев суда оштећени је прегледан у болници у Новом Пазару, па је суд писмено обавештен (извештај у списима) да оштећени Мустафа добро чује на оба уха, с обзиром на његово животно доба.

Из предњег јасно произишља да је оштећени Мустафа о одлучним питањима био недоследан па му није требало поклонити веру, како је то првостепени суд учинио узимајући да је исказ оштећеног Мустафе логичан и убедљив и поткрепљен исказима све дока (којих сведока када нико није рекао да је видео да је окр. Милић ударио оштећеног Мустафу), те и лекарским уверењем (видели смо да то уверење и није базирано на историји болести, видели смо какав је извештај специјалисте о наводној повреди бубне опне код оштећеног, а видимо какав је исказ оштећени Мустафа давао у току целог поступка - противуречан и нелогичан. С тим у вези нејасни су разлози првостепеног суда где у образложењу пресуде на страни 8 став 3 где суд узима да је Мустафа био ударен од окр. Милића у пределу десног уха и да је добио расцеп леве бубне опне. Ти разлози су просто нејасни, а суд није објаснио како је то било могуће. Дакле, укупни разлози ожалбене пресуде о повредама код оштећеног Мустафе су нејасни, произвољни и неутемељени на валидним медицинским доказима.

б/ Оштећени Суљо:

Оштећени Суљо је преко свог адвоката 1.07.1994. године Окружном јавном тужиоцу у Новом Пазару поднео кривичну пријаву против НН извршилаца - непознатих радника СУП-а у Новом Пазару, тврдећи да је од тих непознатих лица злостављан и тучен критичног дана 24.06.1994. године. У пријави није истакао да је имао прелом ребра нити је приложио извештај лекара ће медицинску документацију накнадно доставити. Након 25 дана, односно 25.07.1994. године оштећени Суљо је преко свог адвоката писмено ургирао код Окружног тужилаштва да се поступи по његовој поднетој пријави против опет извршиоци из СУП-а у Новом Пазару, а у СУП-у је радио и окривљени Милић.

На претресу 23.03.2004. године оштећени Суљо је казао да окр. Карличић Милића познаје и зна када је овај рођен. С тим у вези онда се поставља

питање зашто оштећени Суљо није окр. Милића у пријави Окружном јавном тужиоцу означио као извршиоца. То је прва недоследност у казивању о догађају код оштећеног Суља.

Тек у кривичној пријави од 26.02.2002 године поднетој против Стефановић Радослава, Карличић Милића, Недић Мила и Росић Горана (против Горана повучена касније, јер да није он извршилац) а за критични дан 24.06.1994. године са критичним временом око 13,15 часова оштећени Суљо каже да је тог критичног дана тучен од Карличића, Стефановића и Недића, па каже **«Карличић ме држао на столици јер нисам био способан да седим, и у том тренутку неко ме од њих ударио с леђа ципелом у пределу слабинског дела леђа када су ми поломљена три ребра, а четврто напрело. Дакле, у односу на раније сада зна која су га наводно лица тукла и повредила.**

У писменој изјави пред санџачким одбором дана 27.01.2002. године оштећени Суљо за критични дан 24.06.1994. године каже да је у канцеларији 25 у СУП-у у Новом Пазару, где су били Карличић, Недић и Биорац – боксер, **било око 15 полицајаца** па када је он – Суљо, ушао у канцеларију да им је окр. Милић **намигнуо и изашао из собе**, а онда да је био тучен од тих полицајаца, потом да је Милић ушао и рекао полицајцима – **немојте умрије човек** дајте воде, па да га је **Милић заливао соком**, али да га је окр. Милић исправио и поставио на столицу и **онда да га је неки милиционер ударио у леђа**. Казао је да су му том приликом поломљена три ребра а четврто напрело. Ваља запазити да у овој изјави не помиње присуство и деловање **Стефановић Радослава**, макар да је у исправљеној и прецизираној пријави како је напред речено, да је и Стефановић био ту и да га је Стефановић тукао.

У истрази оштећени Суљо објашњава да је у канцеларији 25 критичног дана тучен и повређен и да је добио највише од окр. Милића, затим Стефановића и Недића, а да га је један непознати полицајац ударио цокулом преко леђа, те да му је тада највероватније поломио три ребра. У истрази на питање тужиоца оштећени Суљо је казао – Карличић ме савио, ја сам седео на столици, Карличић је рекао једном полицајцу да ме удари, полицајац ме цокулом ударио у пределу левог слабинског дела.

На претресу оштећени Суљо је тврдио да је био уведен у канцеларију 25, да су ту били присутни Росић, Стефановић Недић и Карличић са десетак полицајаца и да је у канцеларији тучен, а да га је оштећени Карличић Милић ударио неким предметом у пределу левог рамена, мисли да је то **била аутоматска пушка**, да је окр. Милић командовао једном полицајцу неком Мому и да га је овај ударио у грудни кош.

Због укупних недоследности у казивању оштећеног Суља до тада у погледу тога од кога је и како повређен суд је накнадно (мимо реда и тока

ствари), на претресу 10.02.2005. године поново саслушао оштећеног Суља па је том приликом Суљо, поред осталог казао да је ударац од кога су му поломљена ребра задобио само од окр. Милића, тврдећи да га је овај ударио у плексус цокулом у слбински део са леве стране, а да га је пре тога у плексус ударио цокулом Биорац Момчило. Тврдио је да му је Карличкић поломио три ребра, а да је командовао и поменутом Мому да га удари. Казао је да га је Стефановић ударао боксовима и да му је поломио три зуба, а Недић Миле да га је ударао од позади по леђима и вратним жилама. Иначе, за све време да су од њега тражили да преда оружје или да каже ко има оружје. Рекао је да је ту било још десетак полицајаца.

На претресу је расправљано о површини канцеларије 25 па је утврђено да је та канцеларија око 3 x 3 метра са столом, столицама и ормаром. Уз сву нелогичност у представљању догађаја у канцеларији 25 дана 24.06.1994. године од стране оштећеног Суља почев од пријављивања па даље кроз поступак од стране оштећеног Суља, те и да је у тако малом простору било око 14 људи када је тучен, тешко је веровати и узети за истину да су му тог критичног дана поломљена три зуба и још три ребра зашта нема никакве медицинске документације, па макар и невалидне, као што је случај за наводну повреду седмог ребра, за коју повреду одговара окривљени Милић, а та је повреда уз још три поломљена ребра стављена на терет да су му је задали Стефановић Радослав и Недић Миле, у присуству окр. Милића, али су, како је то већ истачено Стефановић и Недић ослобођени оптужбе за ту повреду. Код овог истичемо нелогичност исказа оштећеног Суља да је окр. Милић као приправник неком могао командовати и налагати да туче оштећеног Суља и то у присуству Стефановић Радослава, који је био начелник СУП-а, а Недић Миле и Росић Горан овлашћена лица и инспектори СУП-а. Свеукупно такав исказ оштећеног Суља у погледу предњег просто је нелогичан.

Но, и поред свих таквих недоследности и нелогичности у исказу оштећеног Суља, како је напред указано, суд је Суљу поверовао у делу којим терети окр. Милића узимајући да је његов исказ логичан и убедљив, да није доведен у сумњу због «незнатних одступања у његовом исказу» (ако су показана одступања како је напред указано онда је заиста питање шта би била знатна одступања), да је његов исказ поткрепљен исказима саслушаних сведока Муратовић Бегана, Муротовић Сенада, Хамидовић Нусрета, Јанићијевић Радомира, којим сведоцима је суд «у целости поклатио веру», јер да није постојао ниједан разлог због којег би ови сведоци били мотивисани да не говоре истину, а уз то да је исказ оштећеног Суља поткрепљен и медицинском документацијом и мишљењем лекара вештака, па суд узима за утврђено да је Суљу нанели повреду која се огледа у прелому седмог ребра на левој страни грудног коша са прекидом континуитета горње ивице и тог његовог предњег крајка, те да је тако окр. Милић извршио дело у питању на штету оштећеног

Суља. Уз ту повреду, како стоји у разлозима пресуде, суд узима за утврђено и оно зашта окривљени Милић није оптужен – да је Суљо бесомучно тучен по свим деловима тела од окр. Милића, да му је окр. Милић псовао турску мајку, да је Суља хватао за тестис и стезао па да се Суљо онесвешћивао, да је Суља везао за радијатор, да је Суљу неки полицајац при враћању у затвор стављао пиштољ у уста и претио му смрћу стрељањем ако о свему томе неком буде говорио. Оваква оцена исказа оштећеног Суља од стране првостепеног суда је произвољна, а каква је валидност медицинске документације и какви су искази вештака лекара када се тиче повреде код оштећеног Суља о томе овде не би указивали, јер је то већ напред истачено. Медицинска документација је, понављамо, невалидна, а саслушани вештак Родољуб Марковић био је некопетантан је и пристрасан. Што се тиче исказа напред поменутих сведока – искази тих сведока су у основи небитни и периферни, јер ниједан од њих није сведочно о томе да је видео, односно да је био очевидац када је и да је окривљени Милић тукао и повредио оштећеног Суља, нити да је Суља вукао за тестис везивао за радијатор и друго. Поред тога, напред поменути сведоци су блиски рођаци или мештани оштећеног Суља, изузев сведока Јанићијевића, па не стоји закључивање суда да ти сведоци нису имали разлога да криво сведоче. На неверодостојност укупног казивања оштећеног Суља показује и то да је он упорно тврдио да је тучен 24.06.1994. године и у исто време уз окр. Милића и од стране Стефановића и Недића, а ови су ослобођени од оптужбе због алибија. Дакле, не може се за један догађај у једном делу Суљу веровати, а у другом делу неверовати. То што су Стефановић и Недић ослобођени, правилно је, али је морао бити ослобођен и окр. Милић да је суд првенствено и правилно оценио исказ оштећеног Суља да је недоследан био кроз цео поступак од пријаве па до завршетка суђења.

Даље, првостепени суд у изреци и у образложењу пресуде (страна 10. ст.3. одоздо) узима да су оштећени Мустафа и Суљо због начина поступања окривљеног Милића према њима и због задобијених повреда трпели (у изреци психички бол), а у образложењу да су трпели и физички и психички бол **значајног интензитета**, што је међусобно противуречно. Поред тога, питање **интензитета бола** (било којег или оба) **чињенично је а не правно питање**, па је питање интензитета бола или болова ваљало утврђивати путем саслушања вештака одговарајуће струке и тако утврдити интензитет болова или бола ако су исти постојали. Будући да суд тако није поступио онда је у погледу те одлучне чињенице закључивање првостепеног суда произвољно, а разлози суда у погледу те чињенице нејасни, неприхватљиви и произвољни. Затим, у разлозима ожалбене пресуде за оштећеног Суља суд не узима постојање физичких и психичких болова повезано за трпљење од тешке повреде већ да су физички и психички болови код Суља последица и тога што је Суљо везиван за радијатор у ходнику СУП-а, да му је пређено од неког полицајца док је враћан у затвор, да је био изложен дуготрајној тортури. Дакле, и за нешто зашто окр. Милић није ни оптужен нити за такве радње пресудом оглашен кривим,

што је погрешно. Интензитет физичког и психичког бола морао би се ценити само према тешкој телесној повреди, ако је исте код Суља било, јер је само за ту последицу оптужен и осуђен, а никако за неко рефузно стање за које је окривљени Милић није ни оптужен, ни оглашен кривим, заправо окр. Милић, у инкриминацији радње бића дела у питању није наведено да је он Суља већина за радијатор, хватао за тестис, да је тучен по ногама, да је он претно оштећеном Суљу при повратку у затвор и др.

И на крају - а полазећи од свега напред што је у жалби нетачено и указано, а посебно с обзиром на невалидност медицинске документације о повредама оштећених, с обзиром на некомпетентност вештака у погледу карактера и постојања повреда код оштећених, да суд није саслушао вештаке на околност интензитета постојања физичког и психичког бола код оштећених, недоследности представљања догађаја кроз цео поступак од стране оштећених - жалба налази да је првостепена пресуда погрешна и незаконита и да би, у ожалбеном делу, морала бити укинута, што се жалбом и **предлаже**. Паламо да је окривљени Милић морао бити ослобођен од оптужбе за дела у питању, с обзиром да он дела није починио, требало је његову одбрану прихватити када је тврдио да оштећеног Мустафу и не познаје, а камоли да је истог у поступку ислеђивања тукао; да оштећеног Суља познаје али да његов случај око ору није водио, јер је у то време био само приправник а не овлашћено лице вођење овог поступка, да је поступак СУП-а водио Горан Росић у случају Суља и да је он код Горана био само приправник и да је у поступку у случају оштећеног Суља извршио само једну радњу - одузео оружје и муницију заједно са Гораном, при претресу у Суљовом селу на дан 21.06.1994. године у којој прилици ту и није био оштећени Суљо.

Надамо се, а са свих у жалби истачених разлога, да ће другостепени суд ову жалбу уважити и усвојити предлог ове жалбе да се првостепена пресуда у ожалбеном делу **УКИНЕ**.

У Краљеву, дана 28.10.2005. године.

Познато, 31. 7. 2005 у 2 примерака
 Прешто на пошти Краљево
 Датум 14.3.2005 дана 28. 7. 2005
 Циљеног достављено са тивара суд
 Сваки екземпляр морати - постојије такође
 - примљено приликом без такође.
 Придржано предности (исполн, адмис. одлук, одлук, одлук)

АДВОКАТ
 СПАСОЈЕВИЋ Н. БОКО
 Ул. Олге Милошевић 08
 КРАЉЕВО
 Тел 034 24-089
 Помоћник окривљеног,
 Бокко Спасојевић, адв. III
 Краљева

34
 12

K.br. 75/02

OKRUŽNOM SUDU U NOVOM PAZARU
ZA
VRHOVNI SUD SRBIJE

Nezadovoljan presudom Okružnog suda u Novom Pazaru K.br. 75/02 od 20.05.2005. godine, punomoćnik oštećenog kao tužioca Muratović Sulja iz sela Žitnić, po punomoćju koje prilaže, advokat Aleksandar Cvejić iz Beograda, Molerova 17, blagovremeno izjavljuje sledeću

Ž A L B U

- zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja

O b r a z l o ž e n j e :

Napadnutom presudom, na osnovu člana 355.tač.3 ZKP oslobodeni su od optužbe da su kao saizvršioči počinili krivično delo *Iznudivanje iskaza* iz člana 65.st.2 KZRS, na štetu oštećenog kao tužioca, okrivljeni Stefanović Radoslav i Nedić Mile, radnici MUP Srbije. U smislu člana 206. ZKP, oštećeni je radi ostvarivanja imovinskopravnog zahteva upućen na parnicu.

U obrazloženju oslobadajuće presude, prvostepeni sud, između ostalog, navodi da je odbrana okrivljenih potvrđena iskazima svedoka Milijanović Radoja, Belopavlović Dragiše, Jovanović Slava i Nedeljковиć Gradimira, koji su "potvrdili da se opt. Stefanović dana 24.06.2005. godine, kada je izvršeno delo

dan, inače, potpuno proizvoljno prvostepeni sud uzima kao vreme izvršenja krivičnog dela, jasno je da je ovo delo izvršavano u kontinuitetu, počevši od dana 21.06.1994. godine, kada je i po sopstvenom priznanju ovaj okrivljeni obavljao informativni razgovor sa oštećenim. U vezi ovog informativnog razgovora, treba istaći da je i u tom pogledu odbrana okrivljenog neuverljiva, jer je prosto neverovatno da zamenik načelnika SUP Novi Pazar u tom periodu, sa osumnjičenim koji je priveden zbog prijave da je, navodno, pucao iz automatske puške na svog rodaka, uzgred, takode Muslimana, obavlja informativni razgovor koji više liči na politički govor uz citate "bisera" narodne mudrosti o skidanju glava i četnicima, kao da je osumnjičeni priveden zbog svog političkog delovanja, a ne zbog ugrožavanja sigurnosti drugog lica. Istovremeno, ovom prilikom punomoćnik oštećenog kao tužioca ističe i da se okrivljenom Stefanoviću nije moglo verovati i zbog činjenice da je prilikom davanja ličnih podataka o sebi "zaboravio" da ukaže sudu da je protiv njega vođen krivični postupak za delo iz čl. 195 KZRS, što se vidi iz izvoda iz KE.

Prihvatajući nekritički iskaze svedoka odbrane i, naročito, ne dajući razloge za neprihvatanje iskaza svedoka optužbe, prvostepeni sud je počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368.st.1, tač.11 ZKP.

Istovremeno, činjenično stanje je pogrešno utvrđeno, u smislu člana 370 ZKP, obzirom da je pogrešno utvrđena odlučna činjenica koja se odnosi na vreme i način izvršenja dela, što je dovelo do oslobadajuće presude u odnosu na okrivljenog Stefanović Radoslava.

U pogledu okrivljenog Nedić Mila, prvostepeni sud nalazi da njegov alibi "potvrđuje svedok Rajović Miloje, policajac PS Sjenica, koji je istakao da je 1994.godine sa okr. Nedićem radio na terenu u selu Vapa i da su kritičnog dana po potvrdi oduzeli oružje od Asotić Ćemala i Metović Redža i da je potpis na potvrdi o privremenom oduzimanju oružja od Asotić Ćemala njegov svojeručni potpis." Ovde nije jasno da li svedok priznaje potpis za svoj, ili tvrdi da je to potpis okr. Nedića. Na ovu okolnost pročitana je i depeša OUP Sjenica od 24.06.1994. godine u kojoj stoji da su istog dana u selu Vapa od Asotić Ćemala i Metović Redža oduzete puške.

Međutim, prema stanovištu punomoćnika oštećenog kao tužioca, iskaz ovog svedoka i navedena potvrda nemaju snagu neospornog alibija, obzirom da se odnose isključivo na 24.06.1994. godine, bez navođenja tačnog vremena koje je okrivljeni Nedić navodno proveo na zadatku u selu Vapa. Uzgred, ovo selo se nalazi na pola sata lagane vožnje od Novog Pazara, tako da je sasvim izvodljivo da okr. Nedić svrati u prostorije SUP Novi Pazar radi dodatnih aktivnosti na prikupljanju oružja. U pogledu verodostojnosti odbrane okrivljenog Nedića slikovito govori i njegov iskaz pred istražnim sudijom gde doslovno stoji da je isti "za sve ovo vreme bio uspešan u poslu i prikupio oko

1500 cevi i sve na jedan ljudski i fer način, a često i uz kafu.." iako je notorna činjenica da toliko krivičnih prijava nije podneto za sve vreme ratnih sukoba u okruženju na celoj teritoriji Republike Srbije.

Pored toga, na okolnost potvrde navoda iz odbrane okrivljenog svedok Rajović, sa kojim je, navodno, okrivljeni Nedić radio kritičnog dana, nije uopšte predložen od strane branioca okrivljenog prilikom prigovora protiv optužnice, već šest drugih svedoka, od kojih je jedan sada okrivljen u ovom predmetu, drugi svedok Rosić Goran za koga čak i prvostepeni sud nalazi da je pristrasan (drugim rečima da laže pred sudom), dok se svedok Rajović pronalazi tek naknadno, kad je stvar već otišla predaleko.

S druge strane činjenica da je okr. Nedić lovac kao i oštećeni Muratović ne isključuje automatski okrivljenog od sumnje da je počinio krivično delo, već, pre govori u prilog verziji događaja iznetoj od strane oštećenog, koji nema razloga da za teško delo protiv njega prijavljuje lice koje ga je predložilo za nagradu - "zlatnu plaketu lovačkog društva".

Konačno, sve nejasnoće oko motiva za prijavljivanje baš ovog okrivljenog mogle su biti otklonjene suočenjem okrivljenog sa oštećenim, ali je neizvođenjem ovog dokaza činjenično stanje neminovno pogrešno i nepotpuno utvrđeno.

Uz sve gore izneto, punomoćnik oštećenog kao tužioca nalazi za potrebno da u ovoj žalbi ukaže i na činjenicu da se do kvalitetnije presude u prvostepenom postupku objektivno i nije moglo doći, obzirom da je postupak vođen pred većem koje je dozvolilo sebi da, istom presudom, okrivljenom Karličić Miliću, za dva krivična dela iznuđivanja iskaza počinjena prema dvojici šezdesetogodišnjaka, izrekne kaznu oko minimuma predviđenog za ovo delo, precenjujući, pri tom, do krajnjih granica, olakšavajuće okolnosti, a ne nalazeći nijednu otežavajuću okolnost na strani okrivljenog!

Imajući u vidu sve navode ove žalbe, punomoćnik oštećenog kao tužioca predlaže da Vrhovni Sud Srbije, kao drugostepeni zakaže i održi pretres, u smislu člana 377 ZKP, na koji pozvati okrivljene, oštećenog kao tužioca i punomoćnika, a na kome izvesti dokaz suočavanjem okrivljenih i oštećenog, kao i da po održavanju istog preinači prvostepenu presudu u smislu navoda ove žalbe i ogłosi okrivljene Stefanović Radoslava i Nedić Mila krivim i kazni po zakonu.

Ukoliko veće tog suda ne nade za potrebno da održi pretres, punomoćnik oštećenog kao tužioca traži da sud održi javnu sednicu na koju pozvati okrivljene Nedić Mila i Stefanović Radoslava sa braniocima, oštećenog Muratović Sulja i punomoćnika, kao i da nakon iste donese odluku kojom se

IZJAVA izvanrednog Obiteljnog suda u Novom Pazaru K.br. 75/03 od 20.05.1994. godine - presudom vrata pravoštepenim sudu na ponovno suđenje.

T. Hergnath
20.05.2005. godine

PUNOMOĆNIK OŠTEĆENOG

ADVOKAT
Aleksandar R. Čučić
BEGRAD, BOLENIKA 13

[Faint, mostly illegible text, likely a list of names or addresses]

[Handwritten signature]

- 2. 05. 01. 05
- 009. 630000000
- 006. 630000000
- 008. 630000000
- 009. 630000000

Република Србија
ОПШТИНСКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
КТ бр. 751/06
Дана 17.03.2009. год.
Нови Пазар
ЈМ/ЕК

5211
ПРИМЉЕНО
17 03 2009
1439
М

ОПШТИНСКОМ СУДУ

ЗА

ОКРУЖНИ СУД

НОВИ ПАЗАР

На пресуду Општинског суда у Новом Пазару К бр. 696/06 од 06.02.2009. године, у кривичном предмету против окривљеног КАРЛИЧИЋ МИЛИЋА из Новог Пазара због два крив. дела изнуђивање исказа из чл. 136. ст. 2. у вези ст. 1. Кривичног законика РС у смислу чл. 46. ст. 2. тач. 4. ЗКП-а, благовремено у законском року изјављујем

ЖАЛБУ

- Због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 1. тач. 11. ЗКП-а
- Због повреде кривичног законика из чл. 369. ст. 2. ЗКП-а
- Због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из чл. 370. ЗКП-а

Првостепеном пресудом оптужени КАРЛИЧИЋ МИЛИЋ из Новог Пазара, применом одредбе чл. 355. ст. 1. тач. 3. ЗКП-а, ослобођен је од оптужбе да је извршио два крив. дела изнуђивања исказа из чл. 136. ст. 2. у вези ст. 1. КЗ РС јер по мишљењу суда није доказано да је оптужени учинио дела за која је оптужен.

Образлажући свој став за доношење ослобађајуће одлуке суд између осталог наводи, да на основу правног става и мишљења која даје и изводи првостепени суд није доказано током главног и јавног претреса својство окривљеног да је поступао као овлашћено службено лице те да се из тих разлога применом наведеног члана ослобађа од оптужбе.

Сматрамо погрешним закључак првостепеног суда када оптуженог Карличић Милића из Новог Пазара применом цитираног законског прописа, ослобађа од кривичне одговорности за крив. дела која му се оптужницом стављају на терет, јер према разлозима побијане пресуде закључује се да је окривљени ослобођен од предметне оптужбе с обзиром да наводно у његовим радњама нема елемената бића предметног крив. дела, мада у образложењу исте пресуде се наводи да се окривљени ослобађа од оптужбе услед недостатка доказа да је починио крив. дело за које се оптужује, а што је у битној супротности у односу на искључивање кривичне одговорности код окривљеног.

Такође сматрамо да је током главног и јавног претреса, као и непосредним саслушањем великог броја сведока у овом кривично правном предмету, неоспорно доказано да је окривљени Карличић Милић како раније тако и за време критичних догађаја предузимао службене радње у својству овлашћеног службеног лица односно оперативног радника и да се тако према странкама и понашао без обзира што је он знао да се налази у својству приправника што указује да је он овлашћен да предузима радње (defakto) па је те радње и предузимао.

При свему томе суд је начинио бројне битне повреде одредаба кривичног поступка тако што уопште није дао разлоге о одлучним чињеницама или су дати разлози потпуно нејасни и у знатној мери противуречни, а сама изрека побијане пресуде је противуречна и датим разлозима, што све укупно чини пресуду нејасном и неразумљивом због чега би исту у целисти ваљало испитати.

Суд уопште није дао ваљане разлоге због чега исказе оштећених Муратовић Суља и Џигал Мустафе као и великог броја саслушаних сведока по овом кривичном предмету није у потпуности прихватио као веродостојне јер је имао разлога за то, с обзиром да је на основу детаљног налаза и мишљења судско-медицинског одбора Медицинског факултета у Београду поменути налаз прихватио у целисти и управо на основу тако утврђеног чињеничног стања је утврђен континуитет повреда које су оштећени критичном приликом задобили, којим се указује на узрочно-последичну везу између описаних радњи, окривљеног и задобијених повреда оштећених.

Првостепени суд само фактографски наводи исказе сведока и поједине доказе који иду у прилог окривљеном тј. у пресуди само приписује записник о главном претресу, а без критичне анализе и међусобног упоређивања и провере тако набројаних доказа, да би потом једноставно само констатовао да је до оваквог чињеничног стања и одлуке дошао на основу правног става, и мишљења суда што је у једном овако озбиљном предмету са тешким последицама по

оптужене, првостепени суд може донети и заснивати свој став и правно мишљење заобилазећи све релевантне доказе током целокупног кривичног поступка, а како је то суд учинио, истовремено је поступио противно одредбама законика о кривичном поступку и тиме учинио битну повреду одредаба кривичног поступка, услед чега првостепена пресуда не може бити прихватљива.

Да је првостепени суд све доказе ценио сваки појединачно и у вези са осталим доказима, сигурно је да би утврдио да је окривљени Карличић Милић извршио крив. дела која му се оптужницом ОЈТ-а Нови Пазар ставља на терет, међутим погрешно утврђено чињенично стање, уз битне повреде одредаба кривичног поступка, првостепени суд је погрешно применио материјално право када је применом одредбе чл. 355. ст. 1. тач. 3. окривљеног Карличић Милића из Новог Пазара ослободио оптужбе услед недостатка доказа.

ПРЕДЛАЖЕМ

Да Окружни суд у Новом Пазару побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног КАРЛИЧИЋ МИЛИЋА огласити кривим због извршених крив. дела и казнити по закону, односно да побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни претрес и одлуку.

ЗАМЕНИК ЈАВНОГ ТУЖИОЦА,
Јован Милановић

Бр. 74-VII/94
3. 7. 1994. године
НОВИ ПАЗАР

ОКРУЖНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Н О В И П А З А Р

Vašim dopisom tražili ste da vam dostavim podatke za **MURATOVIĆ SULJA** pa vas obaveštavam.

Imenovani je priveden u pritvor 22.06.1994.god. u 15,00 čas. a predhodno je vođen kod lekara što je konstatovano u zatvorskoj lekarskoj knjizi, prilikom prijema nije imao primedbi na postupanje radnika SUP-a. Dana 24.06.1994.godine u 12,15 časova radnici SUP-a N.Pazar su ga preuzeli iz zatvora i istog dana u 15,00 časova je vraćen u zatvor.

Obzirom da je u međuvremenu stiglo rešenje Istražnog sudije Okružnog suda Kv.br.75/94 od 24.06.1994.god. kojim mu se ukida pritvor, imenovani je odmah pušten iz zatvora.

У П Р А В Н И К
О П Ш Т И Н С К О Г З А Т В О Р А
Zoran Milosavljević

Дана 22.06.1994 године, овлашћено службено лице СУП-а Н. Позар је у службеним просторијама СУП-а Н. Позар од лица: **МУРАТОВИЋ СУЛА** од оца Бајра и мајке Гуретке рођене Гуневић, рођен 06.11.1935 године. у с. Житниће где и живи, ожевен, отац шесторо деце, по занимању пољопривредник, не осуђиван и не кажњаван узео следећу :

И З Ј А В У

Пред радницима СУП-а Н. Позар овом приликом могу да кажем све што је мени познато ома аутоматске пушке које је дана 21.06.1994 године одузета од мене као и у вези веће количине муниције.

Аутоматску пушку сам набавио у току 1992 године. у Бостару. Наиме, те године сам био код свог брата Јекимца у Бостару у госте. Након два дана сам показао пушку и са собом сам имао своју торбу у којој сам носио личне ствари. Када сам ишао на аутобуској станици пришао ми је **ИН** човек који ми је понудио да ми прода аутоматску пушку, питао сам за цену и рекао ми је да је цена 1.000DM.

Одмах сам пристао и узео пушку. За пушку ми је дао два оклида са шестдесет комада метака. Пушку сам ставио у своју торбу, ушао у аутобус до Сарајева, из Сарајева аутобусом до Сјенице. Пушку сам одатле донео кући, до Сих је склонио од куће због евентуалног претреса однос а м је у трку око 300 метара од куће и ту је скривао. Искрено сам је добро скривао од оца и мајке јер је у једну минутку пуцао од оца и мајке.

Пушку сам користио 1992 године када је било пуцања у земљи те сам једном приликом испалио четири метке из ње. Разлог што сам оцалио је тај што је касно те ноћи код оца наишао Камчи Муратовић из Житниће са трактором те сам без посебног разлога испалио те меткове.

Разлог што сам купио пушку је тај што су скоро сви по нешто од оружја имали а и причало се да ће нас напасти "Београдци" и "Аркановци".

Нико од мојих укућана није знао за ту пушку осим Камчи Муратовића који видео код мене исте вечери када сам пуцао.

Што се тиче пушкарнице које тражите од мене могу рећи да ми око тога није познато нити је то тачно.

Што се тиче војне СДА у Житнићу нисам био укључен јер су нас "Броје"- првамакала, истерали са скупа СДА и Муратовићи су са нама у завођи.

Садржај ове изјаве ми је наплас прочитан, све из новинарног пријављивања за своје те ову изјаву као такву сасвим добровољно потписујем.

ИЗЈАВУ ДАО:

Јубомир Гатаје

ИЗЈАВУ УЗЕО:
[Signature]

12.06.1994 26
v 33
Дана 22.06.1994 године, овлашћено службено лице СУП-а Н. Позар је у службеним просторијама СУП-а Н. Позар од лица: МУРАТОВИЋ СУЛА од оца Бајра и мајке Муратке рођене Гучевић, рођен 06.11.1935 године, у с. Житниће где и живи, ожевен, отац шесторо деце, по занимању пољопривредник, не осуђиван и не кажњаван узео следећу :

ИЗЈАВУ

Пред галицијима СУП-а Н. Позар овом приликом могу да кажем све што је мени познато око аутоматске пушке које је дана 21.06.1994 године одузета од мене као и у вези веће количине муниције.

Аутоматску пушку сам добио у току 1992 године, у Ростару. Наиме, те године сам био код свог брата Јехмега у Ростару у госте. Након два дана сам позвао кући и са собом сам имао своју торбу у којој сам носио личне ствари. Када сам ишао на аутобуској станици наишао ми је један човек који ми је понудио да ми прода аутоматску пушку, питао сам за цену и човек ми је дао да је цена 1.000DM.

Одмах сам прихватио и узео пушку. Уз пушку ми је дао два оквира са шестдесет комада метака. Пушку сам ставио у своју торбу, ушао у аутобус до Сарајева, из Сарајева аутобусам до Сјенице.

Пушку сам одатле донео кући, до куће је склонило од куће због електричне претресе одишао је у трес око 200 метара од куће и ту је скривао. Понајвише сам је добро скривао од оца и мајке јер је у једну минутку пуцао од пута и др.

Пушку сам користио 1992 године када је било пуцања у земљи те сам једном приликом испалио четири метка из ње.

Разлог што сам испалио је тај што је касно те ноћи код оца наишао Камчи Муратовић из Житниће са трактором те сам без посебног разлога испалио те меткове.

Разлог што сам купио пушку је тај што су скоро сви по нешто од оружја имали а и причало се да ће нас нападнути "Боголеовци" и "Аркановци".

Нико од мојих укућана није знао за ту пушку осим Камчи Муратовића који видео код мене исте вечери када сам пуцао.

Што се тиче пушкарнице коју тражите од мене могу рећи да ми око тога није познато нити је то тачно.

Што се тиче војне СДА у Житнићу нисам био укључен јер су нас "Бројеви" прваг маха, истерали са скупа СДА и Муратовићи су са нама у завођи.

Садржај ове изјаве ми је на шас прочитан, све из наведеног признајем за своје те ову изјаву као такву сасвим добровољно потписујем.

ИЗЈАВУ ДАО:

Јузовић Милош

ИЗЈАВУ УЗЕО:

ПРИМЛА,
Јунија Совет
24.06.94

18.01.2002 АС
V28

КУ 472/94'

МУПРЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
СУП-а НОВИ ПАЗАР
Бр. 472 /94
Дана: 23.06.1994 године.
НОВИ ПАЗАР

ОКРУЖНОМ ЈАВНОМ ТУЖИОЦУ
НОВИ ПАЗАР

На основу чл. 151 став 6 Закона о кривичном поступку, достављено вам:

1. Кривичну пријаву против: Муратовић Суле из с. Китница,
Општина Сјеница, због учињеног дела из чл. 53/3 Закона
о оружју и муницији.
2. Извештај о учиниоцу,

ПРИЛОГ: кр. пријава са извештајем,
потврда о одузетим предметима,
решење о одређивању притвора,
изјава.

и. НАЧЕЛНИК СЕКРЕТАРИЈАТА
М. Раковац
С. М. М.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО
УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
Секретаријат у Новом Београду
Број: _____
Дана: 23.06 1994 године.
Нови Београд

34

Овлашћено службено лице МУП-а Републике Србије - Секретаријата у Н. Београду
на основу чл. 196. став 1. и 3. у вези чл. 191. став 2 тачка
4-13 Закона о кривичном поступку доноси

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ ПРИТВОР ПРОТИВ МУРАТОВИЋ (Блајро) СУ-А
из С. Златица ул. _____ бр. _____
због постојања основане сумње да је извршио кривично дело из чл. 33/3
Закона о оружју и муницији из чл. _____ КЗ _____

Образложење

Постојк основана сумња да је овде притворени извршио кривично дело из чл. 33/3 Закона о оружју и муницији.
Обзиром да се у конкретном случају ради о кривичном делу, тежи облику, и обзиром на друштвену опасност дела, против истог се морала применити ова мера јер би у противном (ако би се налазио на слободи), у мноштву сине извршио тог вођења кривичног поступка, утицајем на сведоке, поштомаче, као и евентуалним уништењем трагова кривичног дела.
Дана 21.06.1994 године, код притвореног је пронађена и одузета једна аутоматска пушка са два оквира и 30 комада метка кали. 7,62мм.
Осим наведеног постоји основана сумња да притворени поседује и М-153, популарније "Барад".
Обзиром на изнато решење је као у диспозитиву овог решења.

ПРАВНА ПОРУКА:

Против овог решења притвореник може изјавити жалбу Већу _____ суда у Н. Београду најкасније у року од 24 часа, од часа пријема решења. Жалба не задржава извршење решења. Решење примио _____ дана 23.06. 1994 г. у _____ час.
Дабора Мурадовић
О мом лидеву слободе обавестити чланове моје породице:

_____ из Н. Београда
Ул. _____ бр. _____

ОВЛАШЋЕНО СЛУЖБЕНО ЛИЦЕ

SANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA

36300 Novi Pazar, Osmana Dikića 2, P. Fah: 146, Tel/Fax +381 20 / 29 312, E-mail: sanodbor@EUnet.yu

Dana 25.05.01 u Novom Pazaru

OKRUŽNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU
Novi Pazar

KRIVIČNA PRIJAVA

- za krivično delo teške telesne povrede iz čl. 53 st. 2 KZS.
- za krivično delo teške telesne povrede iz čl. 53 st. 1 KZS.
- za krivično delo iznuđivanje iskaza iz čl. 65 st. 1 i 2 KZS.
- za krivično delo zlostava u službi iz čl. 66 KZS.

PROTIV:

1. Karličića Milića pripadnika novopazarskog MUP-a
2. Aničić N., pripadnika novopazarskog MUP-a
3. N.N. -načelnik (opisan kao žuti) -

ZBOG TOGA ŠTO SU:

Kao službena lica u svojstvu inspektora li drugo službeno lice SUP-a u Novom Pazaru dana 9. maja 1994. u prostorijama MUP-a u Novom Pazaru tukli oštećenog Džigal Mustafu iz Sjenice ulica Kralja Petra Prvog bb, nanoseći mu teške telesne povrede, zlostavljajući ga u službi, nameri iznuđivanja iskaza u vezi oružja, čime su izvršili krivična dela iz čl. 53. st 1 i 2 KZS, čl. 65 st. 1 i 2 KZS i čl. 66 KZS.

S toga Sandžacki odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Novom Pazaru

PREDLAŽE:

Da Okružno javno tužilaštvo u Novom Pazaru protiv okrivljenih podnese Okružnom sudu u Novom Pazaru zahtev za sprovođenje istrage, ili neposrednu optužnicu, sa predlogom:

- da se pozovu okrivljeni Karličić Milić, Aničić, N.N. i u tom svojstvu ispituju,

- da se pozove oštećeni Džigal Mustafa iz Sjenice ulica Kralja Petra Prvog bb i u tom svojstvu ispita,

- da se saslušaju kao svedoci:

1. Nailović Sabahudin iz Novog Pazara, III Sandžačka proleterska brigada br. 66 - električar

2. Džemail Suljević iz Sjenice ul. Maršala Tita br. 1.

3. Tahirović Fehim iz Sjenice - Ahmeta Abdagića bb -fotograf

4. Fijuljanin Faruk iz Sjenice - Milorada Jovanovića bb -stomatolog

- da se izvrši uvid u priloženu medicinsku dokumentaciju, fotografije i drugi materijal sa kojim se raspolaže,

- da se sprovede veštačenje preko odgovarajućeg veštaka u pogledu težine telesnih povreda kod oštećenog i načina nanošenja takvih povreda,

- da se prikupe i drugi dokazi za koje oceni tužilaštvo i sud u pogledu utvrđivanja činjeničnog stanja.

Da sud, nakon podignute optužnice i sprovedenog postupka, okrivljene oglasi krivim za izvršeno krivično delo i osudi ih na primernu kaznu po zakonu, vodeći pri tom računa o težini i posledicama nanetih povreda i društvenoj opasnosti dela izvršioca, kako bi izrečena kazna imala individualnu i generalnu prevenciju.

Oštećeni se obratio za pomoć Sandžačkom odboru za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Novom Pazaru, opisujući ceo slučaj i podnoseći niz dokumenata kojim dokazuje svoje nevolje, uz napomenu da zbog pretnji novim posledicama od okrivljenih, kao i političkim prilikama koje su vladale u vreme izvršenja krivičnog dela, nije smeo sam da podnosi krivičnu prijavu, pa to umesto njega, a na osnovu dokumentacije koju je oštećeni dostavio ovom Odboru, čini ovom prilikom Odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Novom Pazaru.

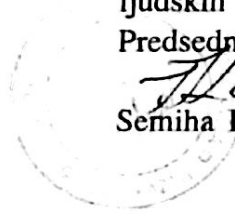
U prilogu:

- Lekarsko uvjerenje, otpusna lista
- Fotografija
- članci iz novina
- prijeteće pismo (u rukopisu)

PODNOŠILAC KRIV. PRIJAVE:

Sandžački odbor za zaštitu
ljudskih prava i sloboda
Predsednik Odbora

Semiha Kačar
Semiha Kačar

i
a

i
e
J
i.

g
n
i.

u

u

io

še
on
sti

b i
till
og

Advokat
Mehmed HOT
36300 Novi Pazar
28. Novembar 48.
i Fax 080-311-777
Mob. 063-607-312
E-mail: emeshot@ptt.yu

28/01

18.01.2002 26

37

OKRUŽNOM TUŽILAŠTVU

NOVI PAZAR

PREDMET: Dostava punomoćja za zastupanje oštećenog Džigal Mustafe iz Sjenice i predlog dokaza uz krivičnu prijavu podnetu protiv okrivljenog Karličić Milića radnika SUP-a u Novom Pazaru i drugih.

Na zahtev oštećenog Džigal Mustafe iz Sjenice Sandžački odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Novom Pazaru podneo je tome tužilaštvu krivičnu prijavu dana 25. 5. 2001. godine protiv okrivljenog Karličić Milića i drugih, za krivično delo iznudjivanje iskaza iz čl. 65 st. 2 u vezi st. 1 KZ i druga krivična dela navedena u krivičnoj prijavi. Uz prijavu su podneti i dokazi, kao što su: lekarsko uverenje oštećenog i njegova izjava.

Na inicijativu Jugoslovenskog komiteta za zaštitu ljudskih prava u Beogradu i Sandžačkog odbora za ljudska prava u Novom Pazaru, od strane oštećenog Džigal Mustafe angažovan sam za njegovog punomoćnika da ga u ovom predmetu zastupam do okončanja postupka. Ovo punomoćje za zastupanje oštećenog dostavljam u prilogu.

Istovremeno predlažem da se u fazi istrage prikupe i sledeći dokazi:

1. Da se izvrši uvid u izjavu oštećenog Džigal Mustafe u prilogu, kao i da se u tom svojstvu sasluša u fazi istrage,
2. Da se izvrši uvid u kopiju fotografije oštećenog kada je ležao teško povredjen i uvijen u ovčju kožu,
3. Da se izvrši uvid u preteća pisma oštećenom koja je dobijao od nepoznatih lica u prilogu,
4. Da su u svojstvu svedoka saslušaju sledeća lica:

- Beširović Rabija, domaćica iz Novog Pazara, Nišićka 17, od koje je prvo zatražio pomoć oštećeni nakon povredjivanja,

- Nailović Sabahudin zv. Bake i njegova supruga Emina iz Novog Pazara, III-će Sandžačke proletherske brigade bb, kod kojih je oštećeni prenoćio prvu noć nakon povredjivanja, koji će se izjasniti u kakvom je stanju bio oštećeni i na druge okolnosti u vezi povredjivanja,

- Suljović Džemail iz Sjenice, M. Tita 1, Kugić Fahrudin iz Sjenice, 29. Novembra bb i Karišik Harun i Camil iz sela Trijebinja, koji su kao predstavnici stranke SDA posetili povredjenog Džigal Mustavu u njegovoj kući narednog dana nakon njegovog povredjivanja, koji će se izjasniti u kakvom je stanju bio oštećeni,

- Daglar Muradija, Specijalista interne medicine i Ćatović Fuad, lekari Doma zdravlja u Sjenici, koja su prvi pregledali oštećenog nakon njegovog povredjivanja, a koji su kvalifikovani da se izjasne o vrsti i težini povreda koje oštećeni imao.

5. Da se, nakon saslušanja napred pomenutih svedoka, na bazi njihovih iskaza i lekarskog uverenja koje se nalazi u spisima, a ovom prilikom se dostavlja kopija istog, angažuje za veštaka jedan od hirurga koji bi se izjasnio o vrsti i težini povreda koje je zadobio oštećeni od strani okrivljenih, ili okrivljenog.

Smatram da su priloženi i predloženi dokazi dovoljni za podizanje zahteva za sprovođenje istrage protiv Karličić Milića radnika SUP-a u Novom Pazaru za krivična dela za koja je prijavljen, a drugi dokazi potrebni za optuženje mogu se prikupiti samo u sprovedenoj istrazi, koju bi sproveo istražni sudija Okružnog suda u Novom Pazaru po zahtevu toga tužilaštva.

Po rečima oštećenog u vreme kada je zadobio teške telesne povrede, lekarima je bilo zabranjeno da takve slučajeve, koje je tukla policija, evidentiraju u javnim knjigama koje vode, tako da je besmisleno tražiti izveštaje u tom pravcu od Doma zdravlja u Sjenici, jer se takav izveštaj ne može dobiti. Međutim, teške telesne povrede se mogu dokazivati i drugim dokazima, što je i tom tužilaštvu poznato, kao i da čitav niz povreda koje se pojedinačno mogu kvalifikovati kao lake, mogu se kvalifikovati kao jedna teška, što je opšte poznato u praksi veštačenja telesnih povreda.

Gradjani i organi nove vlasti su zainteresovani da se kako ovaj, tako i drugi slučajevi batinjanja i iznudjivanja iskaza koji su se dogadjali u tom periodu što potpunije rasvetle, kako bi krivci odgovarali za izvršena dela, a gradjani se zaštitili od sličnih pojava u budućnosti. Sa tog razloga, kao zastupnik oštećenih za koje sam priložio punomoćja, apelujem da to tužilaštvo bude na visini svog zadatka i preduzme radnje na koje ovlašćeno kao državni organ.

U Novom Pazaru,
18. januar 2002. god.

Punomoćnik oštećenog,
Mehmed Hoti, adv.

9. maj 1994. godine, Sjenica

U prostorije MUP-a u Novom Pazaru po ponovnom pozivu javio se Džigal Mustafa (62) iz sela Trijebine (SO Sjenica), predsjednik Mjesnog odbora SDA za ovo selo.

Tom prilikom je ispitivan i tučen od 8 ujutru do 17 sati. Tučen je po cijelom tijelu palicama, pesnicama, nogama. Zbog zadobijenih povreda 11.05. se javio u sjeničku bolnicu gdje je zadržan u internom odjeljenju sve do 16.05. kada je upućen na Hiruško odjeljenje bolnice u Novom Pazaru.

(Napomena: U svojoj izjavi Džigal između ostalog kaže: "Stigao sam u Novi Pazar u ponedjeljak (9. maja o. g.) po pozivu iz novopazarskog MUP-a. Pita me jedan u MUP-u: jesi li ti gazda Mustafa Džigal? Jesam, kažem. Čekao sam petnaest minuta. Kaže on meni: Mustafa, znaš li ti zbog čega smo mi tebe ovdje pozvali? Ne znam, odgovorih mu, ja nemam zbog čega ste me pozvali, već samo голу dušu da vam dadnem. Ja da sam imao to oružje ne bih dozvolio da se ovoliko ljudi izživljavaju na mene. Kaže on meni, zove se Krličić podignuvši se sa stolice-imaćeš, imaćeš tursku ti majku tvoju..., a onda mi reče da se sazujem, obuću i čarape. Reče mi da skinem kaput. Te ja skidoh i kaput. - Penji se na tu stolicu. (pokazuje nam kako je čučnuo na koljena na stolicu da bi lakše mogli da ga tuku policijskim palicama po tabanima). Vidite braćo i djeco draga, nama Muslimanima nema medeta. Glava mi je bila ovako uza zid. Upozorava me jedan od njih - da ne naslanjam glavu na zid, govoreći: Majku ti tursku - ti još ne znaš gdje si došao. Psovali su me, bili me po tabanima onom palicom, po glavi i leđima. Krivio sam se od bolova. Jedan od njih koji me najviše tukao stavljao mi je onu palicu u usta, nije pravo nego stranom. Vještačke vilice sam bio skinuo i sakrio u džep. Pao sam dole prebijen i ponižen. Odjednom, čujem, neko mi reče - diži se odatle. Ja sam se digao. Neko mi je nasuo vode, iza mene, jedan metar. - Gazi ovdje, reče mi. Ja sam gazio. Čistio sam noge jedno pet minuta.- Pridi ovamo, kaže mi policajac. Ja sam prišao. Udario me nekoliko puta onom palicom po leđima i glavi. Kad me je udario sa zemljom me je sastavio. Bio me je i po rukama desetak puta, ja sam turio ruke među noge. On me saleteo pa opet po leđima, u grudi me bio i bio boksovima. Posmuo sam da padnem, on me dočekaog nogom. Uhvatio me ovdje za jaknu i rekao mi: rok ti je dva minuta da se obučeš, a ja ne mogu da sastavim ruke ni prste od batina. Ne mogu da uzmem čarape i da ih navučem na noge. Obuo sam jednu nogu nekako, šuteo, vode mi nisu dali, a nisam ni jeo ni pio dva dana i dvije noći, koliko se moj babo digao iz groba. Nemam dijete, sve će te prekupati, neću reći da nešto starih cijevi kod nekog nebih našao. Mene su djeca davno otišla u svijet, samo sam sa ženom i jednom djevojčicom malom, unukom ovog mi sina. Oni meni opet: - Kako nemaš tursku ti majku, pa me složi po lubini. Dočeka me drugi krvnik sa palicom i boksovima. Na uši nisam čuo ništa, dobio sam upalu uha. Opet su nastavili da me biju. Drao sam se kao kurjak. Oni se umore bijući me, dođu drugi koji ih odmijene. Tako do dvanaest sati. Zapamtiću do groba dvaespeticu, sobu gdje su me tukli. Tu sobu poznaju i drugi ljudi sa Pešteri koji su jeli ćutke. Kad je bilo dva sata posle podne, došao je onaj glavni, kada je hteo da napusti i rekao mi: - Čiča, otidi dolje kod onija, da te nebi ovdje tražili. Ja sam majko moja sašao, svukao se niz one stepenice sa trećeg sprata. šuteo sam dolje i šuteo, kad je bilo pola četiri, došao je Aničić i pozvao me ozgor preko onih stražara. I ja sam se odvukao gore kao prebijena kučka, ne mogu na noge na na ruke uz one stepenice. Muka moja. Ušao sam opet u dvaespeticu. Pitao me Aničić: - Jesi li se smislio za oružje? Ja njemu opet ono isto - nemam oružje. Oni opet nastaviše da me biju. I batine su bile sve do devet naveče. U devet je došao jedan žuti. On mi je rekao da je on načelnik, mlad čovjek, i on me pita za pušku. Ja mu kažem da je nemam. Gradio sam kuće, nisam kupovao puške ni jedna vrata nema a ako ureba da će mi valjda dati tu pušku da branim državu. On meni kaže - ti ne begenišeš ovu državu, hoćeš neku drugu. Ja

mu rekoh: da je to neko ogriješio dušu ko vam je rekao da ja imam oružje. On mi se nakostriješi i zaprijeti mi ovim riječima: Daćeš i svaki onaj metak kao i oružje koje si kupio za sinove. Koliko imaš sinova, pitao me? Ja njemu odgovorih, imam četiri. Pita me gdje su ti dvojica? Rekoh mu da su dvojica u Sarajevu a dvojica su mi radili u sjeničku Poštu, ovaj mlađi ode u Njemačku, dok ovaj drugi uzeo malo odmora kako su me ovi isprebijali. Vodi me do ljekara odkako ste me vi isprebijali. Riječ dvije, on meni kaže: mamu ti pa me utišti pod batinu, čini mi se ni nebesa me ne mogu sastaviti. Vidite kakav sam ja bogalj, starac sam, da sam u mladim godinama ne bih ja ovdje ni došao. Jer, jedanput duša ispada, a hiljadama jok. A mene je duša hiljadama, ispadala, ispadala...

Pustili su me onako jadnog i poniženog iz MUP-a, poručujući mi da im se ponovo javim iduće sedmice i da ću ja progovoriti kako treba. Ja sam izašao odatle i krenuo ulicom, ne znam ni kuda. Odnekud je naišao neki taksista, ne znam ko je. Sjećam se da sam mu rekao: vodi me na Hadžet kod džamije, dako nađem neke moje rođake na teravije. Djeca mi pofaljavaše gore, snaha mi i žena, sin... Kad je vidio šta je je bilo samnom onaj taksista nije htio da mi naplati vožnju. Otišao sam kod Jusufa Beširovića, on me uveo u kuću, zavili su mi ruke u so, crni luk, javio sam sinu da sam tu kod njega. On je zovnuo njegovog pašenoga, tako da su došli kolima, te me uzo gore. Cijelu noć vala niko nije ni zaspao, mijenjali su mi onaj luk i slane krpe po nogama, grudima i leđima, po čitavom tijelu. Posle sam otišao kući gdje su klali neku jagnjad i jarad te me uvijali u te kože, a onda me moji odvedoše u bolnicu te sam ležao pet-šest dana. Ljekari mi rekoše: ne smijemo više da te zadržavamo, od ovih bolesti mi ne liječimo adžo- Mustafa, već od drugih bolesti. Evo, napisali su mi uput ovdje da ostanem u novopazarsku bolnicu, doveo me Džemail Suljević i moj sin. Rekoše mi da odnesem sve to što imam od dokumenata kod hirurga i da mi izdaju to ljekarsko uvjerenje. Ubijen sam, ali nemam loma, inekcoje sam kao i infuziju primao u Sjenicu. Krvario sam na obadvije nužde dva-tri dana, da izvinite kao moj evlat, teško mi je bilo. Jedno veče sam gotovo umro. Došao je ljekar tu i dao mi nešto te sam popio te me drop malo uminuo. Eto, to sam doživio u mojih šezdeset i nekoliko godina. Nikad nisam išao kod ljekara, čak ni tabletu nisam popio.

Sin koji je otišao u Sarajevo prije 25 godina prošle godine je poginuo na onu Kosu sjeničku, na Žuču. I moj sinko, sve dok su me tukli pominjali su mi tog sina. Gore je najgori neki Mile Nedić, tuče ljude kao krvnik, od njega zaplati čitava Pešter. Kad me vidio na ulicu, gleda me i maha glavom, kao da mi prijete.

Da li ima ide mjesta za nas, crne Muslimane i da se vrata neke države otvore kako bi nas zaštitili od dušmanske ruke, jer se ne može ovako dalje!? Daj, tražite kumim vas bogom takva vrata i da bežimo, ostadosmo katal, bez roblja (porodice), slobode i zdravlja. Bolje je i onako u Bosni da nas bacaju u Drinu, nego ovako pod batinu i motku. Niti mrem niti živim. Da jedem ne mogu, da spavam ne mogu, da se savijem ne mogu, nemam mira u mozak. Malo postrucnem u kolima, mali mozak igra baš kao da si ga svezao za uzicu pa radi sa lastikom. Ja sam bio 48 sahata uvijen u one kože, kako bi mi izvukle uboj, niko nije mogao ući od smrada tih koža. Svu sam tu muku trpio.

Nisam ja jedini. Mlogo je mladina slomljeno tako i otišlo u crnu zemlju. A eto, koji sam bogalj, i opet mi srce ne prepuče. A valahi i bilahi po hiljadu puta da nije što nije, ja bih skratio sve ove muke.

Ljudi iz Trijebina imaju pozive, ali kad su mene vidjeli kako sam prošao, ne smiju da siđu u MUP. Biju ih gore, natjeravaju da priznaju da imaju to crno oružje. Dobijaju pozive, ali ne smiju da odu, jer znaju šta ih čeka. Stigli su pozivi za Karišike: Ramiza, Haruna, Omera i druge. Rahman Kadušić pobjegao je u Tursku. Svaki ga dan traže kolima. Ada sve zlo i nesreća je ostalo. Ono što je valjalo, otišlo je. Ostali su bogaljevi, starci pred grobom. Dva konja imam i jedno ždrebe, imam deset-dvanaest ovaca, rekoh im - ljudi nemojte me više dirat, uzmite sve to mala što imam, kupite tu pušku, halalosum, ja sam garib, ne mogu ni ovako da živim, žalostan sam i tužan...A oni meni starom kažu:

hoćeš li Titovinu, tebi ne godi ova država, pa mi skatari majku tursku... A pjevaju pa me cipacijelog ulijpiše. Da sam znao šta će radit sa mnom ja bih se obesio. I velim onima koji idu kod tih kaura, bolje vam je i svjetlije da se obesite. Ovog mi Kur'ana (vadi iz džepa minijaturno izdanje Kur'ana) sto puta sam rekao: Nemam pušku sem da se obesim. A oni meni - obesite se.

Šta će Alah dati, kad nemam ništa. Mi smo naše prežalili, prepričali. Pomoći niodkoga nemamo. Vi ne znate šta je muka...

Dolazili su oni iz KEBS-a. Pitaju me: ko ti je dolazio? Ja orao njivu s unukom djeca su radila dolje u Sjenicu, oni ljudi svratili. Ustravljeni smo, jeste da nas je strah, mira nema. Šta radio i ta televizija priča, da poludimo, ništa drugo. Eto, tako je tekla stvar. Da su mogli progunuli bi me, zašto sam ja nešto pričao Kebsovcima kada su me pitali. A oni meni: što oni dođoše baš kod tebe? Velim - put ih nanio kod moje kuće, a drugi ide niz polje, pravo pod kuću moju. Oni svratili kod mene. Žena mi donijela ručak, ova mi mala unučica trči i veli mi: djedo, djedo, neki ljudi došli, zovu te. Ostavih ja onaj ručak i odoh da vidim ko je to došao. Bješe nekoliko ljudi i još dvoje troje pored njih, razgovaraju. Odmah su me pitali - šta se čini ovdje, da li vas je strah? Kažem ja njima, da se ovdje često vrši taktička obuka vojske oko škole čitav puk, razapinju ono oružje, pucaju, ona djeca dolaze kući plačući, strah ih je. Bježala su djeca od tih taktičkih vježbi koje su se izvodile oko naših kuća, ostavljali stoku koju su čuvala. O tome sam im pričao, kako je bilo. A mene jedan iz MUP-a kaže - hoćeš li da ti pustim ono što si pričao. Ja mu velim: sve ono što sam rekao ja ću da vam ponovim. Ja nikad neću pljunut pa lizat, to što sam rekao, neću ni da poreknem. Tada je bio sa Kebsovcima Izet Beširović i Asim Muminović. Mene politika nikad nije zanimala. Ja ne znam ko me cinkario kod mupovaca...

Mene pukla hala da radim, dvadeset vreća žita sam ja poorao i posijao, bez ovog djeteta. Oko tri hektara ledine i strnja što sam ja zaoro. Neka imaju da jedu, jer nailaze gladne godine, nemirne i nesigurne godine. Dva hektara livade sam zasadio crnim i bijelim borom kao smrčom, brezom, ivom i arišem. Sve se to primilo i odraslo, ima ima stigle šume za rogove za kuću. Sve sam to ja radio. Dvije kuće u Sarajevo napravio, dvije u Sjenicu, kuću kupio u Trijebine, staru gradio u Trijebine, djecu zaposlio, danas mi se sve to vraća zlom i čemerom. Vjerujte mi da bih više želio smrt nego ovakav život").

Izjavu daje oštećeni,
Džigal Mustafa iz Trijebinja

Džigal Mustafa

СРПСКА ЧЕТНИЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА "ВОЈВОДА ПАВЛЕ БУРИЊА"

СРПСКА
СВЕТИЧКА
КАНА

НАЈБОЉИ
ЛИЈЕСИ
ТУРЦИНИ
БАЛЈИ
ПОС
БРАТ

ЛАЛО МУСТАФА МУЈО МУЈАДИЊЕ, МИЛУ ТИ МАЈКУ
ЈЕБЕМ. ЈЕБЕМ ТИ СВЕ ТВОЈЕ ТУРСКО ИТО ИМАМ
У ЗЕМЉИ И НИЈА ЗЕМЉИ. СЕРЕН ТИ СЕ У ЦАТИЈУ
КУРАН МЕКУ И МЕДИНУ. ЈЕБЕМ ТИ СВЕ ПО
ФИЛИПАРДУ ПУТА УРАТА БАЛЈО И ТИ НИ НЕК
ФАБАЈ ПОТЕ ТУРЦИН. И ИМАМ КРАБОСТ ЈЕ СЕР
ИО СВОЈИМ БАЛЈОКИМ НОВИТАМЕ ЗА СИ УГРЕМ
ТИ И СВОЈИМ ТУРЦИНИМА У СВОЈИМ ПЛОХОЈ СЕЛ
ПО ИТО ИТО ИРАЖЕМ У СРБИЈИ КАЈ НИ ИТО
СРБИ НЕБАВАРО МАЈКУ ИЛИ ЈЕБЕМ ТУРСКУ И
ЈЕ НАЈИЈА ТУРЦИНИМА ТИМЕ ТУРСКО ИТО У ТУРС
КАЈ ТИСИ СРБИНИ И ИТО ПОВЕРОМ СРПСКИ
ХЛЕБ СЕ СРПСКЕ ЗЕМЉЕ НЕВНИМ У КОЛИЈЕВЦИ
СРБИЈЕ А ЗА ПОЖЕМ СВЕ ДИ СРПСКО ЧЕТНИЧКО
Е НЕЧЕМ БАЛЈО МАЈКУ ИЛИ ЈЕБЕМ ИЗВЕСТИ
ТИСЛИМАНСКУ ТУРСКУ ДОК ЖИВЕ СРБИ А ПОС
НИКО НЕМОЖЕ ИТОКОРИТИ ЦИЈЕЛИ СВЕТИ
А ТЕ МАКО ШИЈТАРА И БАЛЈЕ. МИ
СРБИ ЧЕТНИЦИ НЕЧЕМО ДОЗВОЛИТИ
ЗА ТУРСКО СВИТО ПОВАРЕ ИО НАЈИЈА
СВЕИТО ЗЕМЉИ СРБИЈИ И ЦРНОЈ ГОРИ
СРПСКОЈ ЧЕТНИЧКОЈ ПАРТИ.

Балија Душана ?!

Д/С
О/С

Један на мајку Трорску изградњу
 Бангунску. Знај балија један на мајку
 изградњу Трорску, један на Вјеру Алеха
 КУРАТ Мегути и Меку и све што са
 се гледе на Земљи и у Земљи. Знај
 балија мој долазак Душана Срп
 што ми и твоје балије хоће у Рањкој
 области и тубије на Косову е знајте
 воје 'Орбија Душан и Душе, а ми
 Честитице то нећемо одвајати ни чекати
 свој час као и јошми смо хоће за
 свом Српске Честитице кама Северни
 ти и твоје балије то вине Српске и ошпе
 хоће те ДРЖАВУ - САНЈАК, и српск
 Босну, е пробајте и некајте над
 Часна Душан је Премисет. Пм. ватер

Ви Турци из Дрину и оне менте
 воји Турцима што су вам један мајер
 Српски балијама и Исламу, балије Нејбек
 изградњу Српског народа, назове изрази из

Србије! Чекајте нас - Српски Београдски
 уметану С. Нирошевић и Кочукић или Српски
 Српски Осветник Савоје Војнић ЈАВЧАРИ

VIA
Belgrade
YUGOSLAVIA

ЗА:

ЦИПАН МУСТАФА
СЕЛО ТРЈЕБИНЕ
КОД СЈЕНИЦЕ
РАШКА ОБЛАСТ
СРБИЈА

Упутство:
С турцима

42
Република Србија
ОПШТИНСКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
БРОЈ КТ 290/01
ДАНА 26.07.2001.
НОВИ ПАЗАР

ОКРУЖНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ

Н О В И П А З А Р

Након сазнања да се у вашем тужилаштву води кривични поступак против истих пријављених лица ВРАНИЋ ВЛАДЕ из Сјенице инспектора ОУП-а Сјеница, НЕДИЋ МИЛА из Сјенице инспектора ОУП-а Сјеница и Карличић МИЛИЋА из Новог Пазара инспектора СУП-а Нови Пазар, због кривичног дела противправног лишења слободе из чл.63.ст.3. ст.4. КЗРС учињеног на штету оштећеног Џигал Мустафе из Тријебина СО-е Сјеница, достављам вам кривични предмет Општинског ЈТ Нови Пазар број КТ.290/01 ради вођења јединственог поступка.

М/Л

ЗАМЕНИК ЈАВНОГ ТУЖИОЦА
Олгица Козлов

Олгица Козлов

Зеза: КТ - 28/01

Дана 22.06.1994 године, овлашћено службено лице СУП-а Н. Позар је у службеним просторијама СУП-а Н. Позар од лица: МУРАТОВИЋ СУЛА од оца Бајра и мајке Муратке рођене Гуневић, рођен 06.11.1935 године. у с. Житниће где и живи, ожевен, отац шесторо деце, по занимању пољопривредник, не осуђиван и не кажњаван узео следећу :

И З Ј А В У

Пред радницима СУП-а Н. Позар овом приликом могу да кажем све шта је мени познато око аутоматске пушке које је дана 21.06.1994 године одузета од мене као и у вези веће количине муниције. Аутоматску пушку сам набавио у току 1992 године. у Мостару. Наиме, те године сам био код свог брата Мехмеда у Мостару у госте. Након два дана сам пошоо кући и са собом сам имао своју торбу у којој сам носио личне ствари. Када сам ишао на аутобуској станици пришао ми је један човек који ми је понудио да ми прода аутоматску пушку, цитро сам за цену и рекло ми је да је цена 1.000ДМ.

Одмах сам пристао и узео пушку. Уз пушку ми је дао два оквира са шестлесет комада метка. Пушку сам ставио у своју торбу, улао у аутобус до Сарајева, из Сарајева аутобусом до Сјенице.

Пушку сам одатле донео кући, да бих је склопио од куће због евангелског притреса однео сам је у трње око 200 метара од куће и ту је сакрио. Предложио сам је добро платио од ватре ставивши је у једну унутрашњу руну од ауто и др.

Пушку сам користио 1992 године када је било гужва у земљи те сам једном приликом испалио четири метка из ње.

Разлог што сам опалио је тај што је касно те ноћи кроз село наишао Хамичо Муратовић из Житниће са трактором те сам без посебног разлога испалио те меткове.

Разлог што сам купио пушку је тај што су скоро сви по нешто од оружја имали а и причало се да ће нас напасти "Шешелевци" и "Архановци".

Нико од мојих укућана није знао за ту пушку осим Хамича Муратовића који видео код мене исте исте вечери када сам пуцао.

Што се тиче пушкомитралеза који тражите од мене могу рећи да ми око тога ништа није познато нити је то тачно.

Што се тиче брата СДА у Житнићу нисам био укључен јер су нас "Броње" прва мењале, истерали са скупа СДА и Муратовићи су са њима у завођи.

Садржај ове изјаве ми је напаш прочитан, све из изведеног признајем за своје те ову изјаву као такву сасвим доброволно потписујем.

ИЗЈАВУ ДАО:

Јуџомир Гатакић

ИЗЈАВУ УЗЛО:

[Својеручни потпис]

KRIVIČNA PRIJAVA

Protiv: Službenih lica Odeljenja unutrašnjih poslova Sjenica i Sekretarijata unutrašnjih poslova N. Pazar, i to:
1. Vlada Vranića iz Sjenice, inspektor OUP-a Sjenica.
2. Mila Medića iz Sjenice, inspektor OUP-a Sjenica.
3. Milić Karličića iz N. Pazara, inspektor SUP-a N. Pazar.

Zbog: krivičnog dela PROTIVPRAVNOG LIŠENJA SLOBODE iz čl. 63. st. 3. vezi se st. 4. istog člana Krivičnog Zakona RS.

Osumnjičeni su kao službena lica OUP-a Sjenica i SUP-a N. Pazar, isključivo zloupotrebom svojih službenih ovlašćenja u periodu od 26. 4. 1994. g. do 9. 5. 1994. g. zajednički i dogovorno organizovali protivpravno lišenje slobode oštećenog Džigal Mustafe iz Trijebina, Opština Sjenica, na taj način što su ga najpre pozivali u poslovne prostorije OUP-a Sjenica i tamo ga zadržavali najmanje po 10 sati dnevno, i to počev od 26. 4. 1994. g. do 9. 5. 1994. g. kada je bio uručen da se javi inspektor Karličiću i N. Pazaru, pri čemu je od strane inspektora Vranića i Medića. U Sjenici bio optužen da je u prostorijama Trijebine podelio pun kamion oružja-pušaka, a da je za sebe ostavio jedan trz. Šnajper i jedan trz. Majser, i da je sve to učinio u mestu Brahoviće nedaleko od kuće Toča Avramovića iz Brahoviće na području Trijebine, i zbog toga bio maltretiran, ponižavan i mučen. U trijebinama, a nakon toga i bio pismenim pozivom upućen da se 9. 5. 1994. g. javi inspektor Karličiću u poslovnim prostorijama SUP-a N. Pazar, i da se na najbrutalniji način prebijen od strane inspektora Karličića.

Osumnjičeni Medić je oštećenom pretio da mora priznati nešto što se od njega traži ili će ga on poslati Karličiću u N. Pazaru, gde sigurno mora priznati. Medić ga je ponižavao psovkama: "Nevalja ti država tursku ti majku jebem, ti se zelažeš za neka SDA prava, priznaćeš sve ti ...". i zaista mu je uručio pismeni poziv da se 9. 5. 1994. g. javi Karličiću u N. Pazaru u 8 časova izutra. Oštećeni je bio mučen i jen da se Mediću svakodnevno javlja izutra počev od 26. 4. do okliučno sa 8. 5. 1994. g. i zadržavan je u poslovne prostorije OUP-a Sjenica u proseku po 10 sati dnevno, uz svakodnevno maltretiranje i ponižavanje i iznudjivanje priznanja da sam podelio odnosno da je oštećeni podelio pun kamion oružja i da je dve cevi ostavio za sebe. U Sjenici oštećeni nije fizički bio tučen. Vrenić ga nije psovao osim što je optuživao da poseduje oružje i da je drugima delio oružja i da je on navodno imao nepobitne dokaze.

Dana 9. 5. 1994. g. oštećeni se po pismenom pozivu u Brahoviće javio inspektor Karličiću u N. Pazaru. Ovaj mu je naredio da prizna za sve što se od njega traži jer navodno on ima pouzdana dokazna da je oštećeni imao u to vreme veliko oružje i da se je delio Sira, a da je za sebe ostavio "Šnajper" i "Majser", po jedan komada. Oštećeni nije priznao za nešto što je tražio. Oštećeni je rekao da se dohvatio policijske palice i naredio oštećenom da isruči palicu sa članovima okrenutim na gore i počeo ga snažno, udarati palicom iznad novima ruku. Bolovi su bili nesnošljivi. Ubrzo mu je naredio da slobodno i da kolenima stane na stolicu kako bi tabani nožehimima palicom za udaranje po njima palicom. Udarao je oštećenog po tehanima palicom sve dok oštećeni nije izgubio svest i pao se stolice. U Brahoviće Karličić je oštećenog ponižavao psovkama: "dije. ti se oštedi, namu ti tursku jeben, dok ti dovedem sina, priđće ti bolje".

S vremena na vreme Karličić bi pustio oštećenog da se malo odmori po 5-6 minuta, pa bi ponovo nastavio sa batinanjem i psovkama. Bio ga je i pesnicama u stomak, po slabinama, bodimice palicom u grudni. Mučenje, zlostavljanje, batinanje, ponižavanje sa psovkama i pretnjama trajalo je sve do 21 čas naveče, kad je oštećeni pušten sa obavezom da se sutradan ponovo javi u OUP Sjenica inspektor Pendiću, i sa ozbiljnom pretnjom Karličića da oštećeni nikom ne sme kazati gde je dobio batine i ko ga je tukao.

Važno je istaći da za svo vreme trajanja nezakonitog lišenja slobode oštećenog u vidu njegovog pozivanja i zadržavanja u poslovne prostorije OUP-a Sjenica i SUP-a N. Pazar, uz svirepo postupanje osumnjičenih inspektora sa njim i nanošenje mu teških telesnih povreda u N. Pazaru, gde je zadržavanje trajalo u proseku po 10 sati dnevno, oštećenom nikada nije bilo uručeno pismeno rešenje u skladu sa važećim zakonskim propisima, što ukazuje da su osumnjičeni smišljeno organizovali protivpravno lišenje slobode oštećenog da bi ga mučili, tukli, zlostavljali i ponižavali pod izgovorom da drži i da je posedovao veliko oružje.

Iz ponašanja osumnjičenih inspektora, a naročito iz ponašanja Karličića i Nedića, jasno se vidi da je oštećeni protivpravno lišen slobode u navedenom periodu samo zato što je pripadnik muslimanske nacionalnosti, a protiv oštećenog nije pokrenut krivični postupak zbog optužbi koje su mu stavljane na teret, niti je više pozvan od kako mu je Karličić nasreo teške telesne povrede u N. Pazaru.

U skladnosti sa lišenjem na svirep način, lišavanje slobode od strane osumnjičenih inspektora na protivpravan način, predležu se sledeći DOKAZI:

1. Priznanje osumnjičenih.
2. Saslušanje oštećenog i njegovu suocenje sa osumnjičenim
3. Saslušanje svedoka Kudušić Ismeta iz Trijebina idr. svedo po potrebi.
4. Lekarsko uverenje o teškim telesnim povredama.

Oštećeni predleže; Da Opštinsko javno tužilaštvo ne osnovu ove krivične prijave preduzme neophodne radnje kako bi se osumnjičeni oglasili krivim i kaznili po Zakonu za predstavljeni krivično delo. Oštećeni će naknadno istaći i opredeliti imovinsko-pravni zahtev.

Ova KRIVIČNA PRIJAVA dostavlja se: Republičkom javnom tužiocu u Beogradu, Ministarstvu RS za pravdu i pravosudje i za unutrašnje poslove gospodi Batiću i Miloševiću, Komitetu za zaštitu ljudskih prava u N. Pazaru, Skupštini opštine Sjenica, kako bi se na ovaj način uticalo na opšti slog javno tužilaštva iz Sjenice da postupi po ovoj prijavi jer do sada opštinskim situacijama nije hteo da postupa.

U Sjenici, 11.5.2001.g.
Oštećeni,
Džigal /Huzejr/Mustafa iz Trijebine,
Opština Sjenica.

Troškovi:
-za sastav
6.400,00

Handwritten signature: Huzejr Mustafić

дијалитичка Република Србија
ПУБЛИЧКИ СЕКРЕТАРИЈАТ
ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ
СЕКРЕТАРИЈАТ У

Новом Пазару
КУ број 472/94
25.06. 19 94 год.
НОВИ ПАЗАР

КУ

Број кривичних дела _____
Број учинилаца _____
Износ оштећења _____
Обештећење _____

ОКРУЖНОЈ ЈАВНОМ ТУЖИОЦУ

НОВИ ПАЗАР

На основу члана 151. став 6. Закона о кривичном поступку, подноси се

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

Против:

Муратовић Силва (презиме и име) Брајро (девојачко презиме) (име оца)
Гуратке (име мајке) Гуцовић (девојачко презиме мајке) 06.11.1935 с. Житниће (датум рођења, место, општина)
Сјеница - Србија (СР-САП, држава) 0611935784513 (ЈМБГ) (број л.к.)

издата од _____ (број путне исправе) _____ (издата од)
с. Житниће - Сјеница (пребивалиште-боравиште: место, улица и број) _____ (насеље)
Н. Пазар (општина) _____ (брачно стање) _____ (национална или етничка припадност)
СРЈ (држављанство) _____ (школска спрема) _____ ПОГОНСКИ ВРЛОЖНИК (занимање) _____ (посао који обавља)
(надимак) _____ (лажно презиме и име) _____ (запослен у време пријављивања: назив, седиште, улица и број ПЛ) _____ (регистар. број ПЛ) _____ (оштећено ПЛ: назив седиште и рег. број) _____ (шифра делатности ПЛ) _____ (облик својине)
(оштећено ФЛ: презиме и име, место, улица и број) _____ (ЈМБГ ошт. ФЛ)

лишен слободе - притвор дана 23.06. 19 94 год. у 15¹⁰ сати, правни основ _____
На основу чл. 196 став 1и3 у вези чл. 191 став 2 тачка 1и3 ЗКП-а
датум укидања _____ у _____ сати, спроведен ИС _____
датум _____ у _____ сати, поседује делегатски и други имунитет _____ (да — не)
(осуђиван да — не) _____ (кажњаван да — не)

због постојања основане сумње да је извршио кривично дело:

Из члана 33/3 Закона о оружју и муницији.

Постоји основана сумња да је овде пријављени Муратовић
Суло извршио привично дело из чл. 33/3 Закона о оружју
и муницији.

Наиме, оперативним радом као и извештајима утврђено је да
овде пријављени поседује аутоматску пушку марке ЗЦЗ "М70АВ2"
као и већу количину муниције, обоје незаконито и без дозволе
надлежног органа, а који су му уз потврду и одузети.

Дана 22.06.1994 године са пријављеним је обављен информативни
разговор на околности поседујуће, набавке изведених предмета.
У разговору пријављени изјавио је пушку као и муницију
набавио у току 1991/92 године, у Постару. Наиме, био је код
брата у Постар и како је навео тада кући недалеко од
аутобуске станице у Постару до је од неке ММ лице и понудио
му да продају аутоматску пушку. Цена исте била је 1.000ДМ.
Пријављени је одмах и без каквих-таких понуку и купио
пушку. Исту је ставио у своју путну торбу и на тај начин
је дошао до своје куће.

Тако, пријављени изјавио да ништа није користио набављену пушку
мада се касније сетио да је једном приликом испалио неколико
метака, краћи рафал недалеко од своје куће.

По речима пријављеног пушку је купио из познога како би
брзино породицу "од непаде" јер се тако говорило да ће се
рат проширити и на Н. Пазар., и као други разлог је навео тај
што сви имају по нешто!

Према подацима којима располажемо, пријављени поседује и
пушкомитраљез марке М53"Ларац", мада наводе негире. Интензивно
се ради на прикупљању доказа.

Поред наведеног, пријављени је био активан члан СНА те је
као такав непосредно учествовао у пољски оружја у с. Китнићу
и Дражевићу, такође прикупљамо податке.

У разговору са Хамчом Муратовићем из с. Китниће сазнали смо
је Суло Муратовић испалио рафал из аутоматске пушке негде у
јесен 1992 године. Наиме, како се Хамчо враћао кући дошао преко
из Куће позване са својим трактором испред чега је на пут изашо
пријављени са аутоматском пушком а након пар минута испалио рафал.
Хамчо тако наводи да је Суло испалио рафал јер је у току дана
велика колоне војних возила прошла недалеко од села те да су
Суло Муратовић и још неки, сезани организовали страже.

Те вечери са пријављеним је био и његов рођак Муратовић
(Рамиз) Саит такође из Китниће а који је са собом имао своју
пушку М-48 те му је дана 21.06.1994 године одузета од ОДП-а у с. Н.
Пазар.

Обзиром на изнето мишљења смо да постоји основана сумња да је
пријављени Муратовић извршио кр. дело из чл. 33/3 Закона о оружју
и муницији, те Вам достављамо списе на увид и одлуку.

Постоји основана сумња да је овде пријављени Муратовић
Суло извршио привично дело из чл. 33/3 Закона о оруђу
и муницији.

Наиме, оперативним радом као и проверама утврђено је да
овде пријављени поседује аутоматску пушку марке ЗИЗ "М70АВ2"
као и већу количину муниције, овоје целоготно и без икаквог
надлежног органа, а који су му уз потврду и одузети.

Дана 21.06.1994 године са пријављеним је обављен информативни
разговор на локалности поседујућег, наводећи привечних предлога.
У разговору пријављени је пушку као и муницију
набавио у току 1991/92 године. У Постолу. Наиме, био је код
брата у Постолу и како је казао да је купи негде како су
аутоматске стације у Постолу да је купио негде како и пуцалица
му да продају аутоматску пушку. Како каже био је 1.03.94.
Пријављени је одмах и без икаквог истраживања пуцалицу и пушку
пушку. Како је отворио у своју пушку торбу и како је
је докато до своје куће.

Како, пријављени изрази да није имао ништа користио пушку
мада се касније сетио да је једном приликом нешто неколико
метака, краћи рафал нештоко од своје куће.

По речима пријављеног пуцалица је купио из познате како би
брисно породицу "од напале" јер се тако говорило да се се
рач проширити и на Р. Базар., и као други разлог је казао дај
што сви имају по нешто!"

Према подацима којима располажемо, пријављени поседује и
пушкомитралез марке М53"Ларац", мада наводе негде. Интензивно
се ради на прикупљању доказа.

Поред наведеног, пријављени је био активан члан ОА то је
као такав непосредно учествовао у пољски оруђа у с. Митићу
и Дражевићу, такође прикупљено податке.

У разговору са Хачком Муратовићем из с. Митиће сазнали смо
је Суло Муратовић испалио рафал из аутоматске пушке негде у
јесен 1992 године. Наиме, како се Хачко враћао кући из тог
из Буге познате са својим тројом истрел како је на пут изишао
пријављени са аутоматском пушком а чакон пер мнута испалио
Хачко како наводи да је Суло испалио рафал јер је у току
велика колона војних возила прошла недалеко од села тога су
Суло Муратовић и још неки, сазнали организовали стуже.
Те вечери са пријављеним је био и његов рођак Јур товић
(Рамиз) Савит такође из Митића а који је са собом имао сајеру
пушку М-48 те му је дана 21.06.1994 године одузета од Суло
Н. Пазар.

Обзиром на изнето мишљења смо да постоји основана сумња да је
пријављени Муратовић извршио кр. дело из чл. 33/3 Закона о оруђу
и муницији, те Вам достављамо списак на увид и даљу.

Поред доведеног, од пријављеног је одузет веће количине
лопатке муниције за шта поседује одобрене подложнаг органа,
(лопатку пилику).

Како што је наведено у потврди о одузетим предметима пријављени
је поседовао и 30 комада метака за лопатку пилику код. 19им
специјал е војс није неке производе нити се може купити
по одобрену органа на легалан начин. Муниције је произведена
у талији.

Пријављени на ове одности неопти до је муницију поседују
лопатком муницију, како и под овим условима одбио је да
даде.

ПРИЛОГ: 15

ОЗНАЧЕНО ОДУЗЕНО
Г. Росић

Skupština opštine Tutin

Adresa: Bogoljuba, Čukića 7, 36320 Tutin, telefaks: ++381-20-87-035, E-mail: sotutin@EUnet.yu

IZVEŠTAJ

KOMISIJE ZA ISPITIVANJE I KRŠENJE LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA I ZLOUPOTREBA OVLAŠĆENJA POLICIJE U PERIODU OD 1992. –2000. GOD. I OD 2000. –2002. GOD.

Izveštaj se odnosi na zlostavljane, batinanje, iznuđivanje iskaza, vezivanje za radijatore, saslušavanja po nekoliko dana uzastopno.

Policijska tortura nad stanovnicima bošnjačkog naroda u Sandžaku a posebno u opštini Tutin, ova i ovakva tortura i nasilje prethodnog režima Slobodana Miloševića trajala je preko 10 godina, sa periodima pojačanog ili nešto slabijeg intenziteta. Mnogima lekari nisu smeli da pruže lekarsku pomoć, povređenima od strane policajaca niti da im izdaju lekarska uverenja, pa su svoje rane i uboje, modrice i otko lečili na stari način umotavanjem u sveže ovčije kože.

Građani su davali izjave kod Komisije za kršenje ljudskih prava opštine iz sandžačkog odbora za zaštitu ljudskih prava i sloboda u kojima su iznosili, monstruozne i brutalne postupke policije kao što su prebijanje udarcima pendreka, gumenim i drvenim palicama različite dužine i debljine po rukama, tabanima, leđima, glavi i u predelu bubrega. Svima je traženo da predaju oružje. Neki ga nisu imali pa su morali da ga kupe i predaju da bi izbegli dalje zlostavljanje i torturu. Očit je dokaz da je represija u akciji skupljanja oružja, primenjivana radi demonstracije sile, vlasti i moći a ne radi otkrivanja krivičnih dela, nelagalnog posedovanja oružja, je podatak da protiv onih od kojih je oružje oduzeto nije podnešena ni jedna krivična prijava niti je vođen krivični ili prekršajni postupak. Represija i brutalnost mera policije i njihove zloupotrebe ovlašćenja ogleda se u svakodnevno kršenim i sistematskom mučenju i maltretiranju ljudi koji su pozivani i podvrgavani torturi po dva ili tri dana i pozivani po dvadesetak puta. Neki su od posledica batinjanja oboleli od teških bolesti, neki i umrli a mnogi izbegli u inostranstvo.

Sada ćemo opisati ukratko svaku izjavu pojedinačno koje su date kod Komisije za kršenje ljudskih prava i zloupotreba policije u opštini Tutin.

1. Murat Pepić, selo Draga. U noći između 31.12.2001. god. i 01. 01.2002. god. oko 24 časa došlo je do tuče grupe mladića iz sela Drage sa Denisom Nezovićem. Učesnici u ovom incidentu su : Enes, Esad i Muhedin Pepić iz sela Drage. U tuči nije učestvovao pretučeni Murat Pepić. Neposredno nakon svađe stigla je patrola policije radi intervencije, došlo je do međusovnog koškanja između ovih mladića i patrole. Koškanje je nastavljeno ispred kafića « Pink» kada je i stiglo pojačanje policije. U tom trenutku došlo je do razmene udaraca sa ovom grupom mladića, te je policija tom prilikom ispalila nekloliko hitaca uvis, policajac zvani «Strahinja» prilikom izlaska iz vozila pucao je iz automatske puške.

Nakon pristizanja pojačanja policije policija je savladala Murata Pepića kojeg je nakon toga prema tvrđenju očevidaca udario policajac Sabahudin Kurtović zvani «Beljo» i to koricom pištolja u čelo. Od tog udarca Murat je pao, da bi ga kasnije tukao povređenog i kada nije davao nikakav otpor. Pored Kurtovića pendrekom tukao ga je i policajac Milijan Luković. Ovaj policajac je to činio u navratima tukući ga po svim delovima tela. Tom prilikom ispoljavan je veliki bes policajaca koji su udarajući pendrekom po parkiranim kolima i po prolaznicima i građanima koji su gledali taj incident. Pri tome

je udareno nekoliko građana a posebno se navodi udarac koji je zadat jednoj devojčici od desetak godina. Tom prilikom policajac Luković je poručio prisutnim građanima: « Gledajte kako policija bježi! ». Policajac Hasib Malićević je Murata prebacio do bolnice gde mu je ukazana prva medicinska pomoć.

Vraćajući se prema policijskoj stanici kada je grupa gostiju bila zapanjena ponašanjem policije, policajac Luković je nakon verbalne prepirke sa jednim gostom hotela « 1 maj » izvadio pištolj prema tom gostu te su ga gosti hotela sprečili da ne dođe do tragedije.

2. Zeno Vuslanin, selo Melaje, rođen 17.01.1967. god. 26 jula 1996. god. je odveo Senada, maloletnog sina u Tutin u stanicu policije. Optužen je da poseduje lovačku pušku. » Tu pušku mi nismo imali i nismo mogli da je predamo. Odveli su mene i sina u Koštan polje i tu su vršili prinudu da priznamo da posedujemo pušku. Pošto nismo priznali da posedujemo oružje onda su milicioneri Šehović, Zvonko i Žilo počeli da nas tuku po glavi i telu, mene i maloletnog sina Senada. Ponižavali su nas i neljudski se izživljavali nad nama. Žalio sam se na postupak policije komandiru stanice, Draganu Prekiću ali bez uspeha jer ništa nije preduzeto protiv njih.

3. Šemso Destanović, selo Đerekare je pozivan u stanicu policije u Tutin, traženo mu oružje koje nije imao. Dragan Prekić ga je saslušavao a Kiković ga je tukao, udarao i zlostavljao da prizna da ima oružje da ga ne bi slali u Novi Pazar.

4. Ferhan Mujović, selo Đerekare sproveden je u stanicu policije u Tutin. Sproveli su ga Zvonko Milunović i Sabahudin-Beljo Kurtović i tražili mu pušku koju nije imao. Ispitivao ga je Dragan Prekić, noću posle 22 časa. « Te noći su me tukli u stanici, ja nisam ptrepoznao policajce koji su me tukli ali sigurno Dragan Prekić zna ko me je tukao i zlostavljao. Učesnik je bio i Knez zvani « atomski mrav » koji me je tukao. Onesposobili su me i zdravlje oduzeli. Posle toga doveli su me do nabojskih brda i tako izmrcvarenog izbacili iz kola. Od uboja nisam mogao da odem kući u Đerekare nego sam nekako došao u srlo Naboje kod Halida Pepića. Nedelju i više dana nism mogao da ustanem na noge».

5. Rasim Destanović, selo Đerekare, sproveden je od kuće u stanicu policije u Tutin. Ispitivao ga je inspektor državne bezbednosti Željko Obradović i policajac Zvonko Milunović. Željko ga je ispitivao i tražio od njega da preda pušku sa snajperom koju nije imao. Posle saslušanja pušten je kući i rekao mu da se smisli i da dođe nakon tri dana i preda traženo oružje. Javio se nakon tri dana, ponovo je ispitivan i prisiljavan da donese oružje koje nije imao.

6. Rasim Ahmetović, selo Đerekare, rođen 21. 03 1930. god. Ik br: 42927, izdata od SUP-a Tutin.» Bila je streda, pijaca u Leskovi u proleće 1994. god. Pozvali su me policajci Zvonko Milunović i Šehović, odveli su me u ambulantu kod nekog inspektora Rakonjca. Rakonjac me je pitao imam li oružje kod kuće a ja sam mu rekao da je naišao na starog čoveka koji će mu reći pravu istinu i rekao sam mu da imam jednu pušku od pre II svetskog rata. Naredio je patroli da ode do Đerekara do moje kuće i da mene povedu da im predam pomenutu pušku. To sam i učinio i predao tu pušku sa 4 metka. Odveli su me u Tutin i tražili automatsku pušku koju ja nisam imao. Zatvorili su me u ćeliju, gde sam prenoćio i sutra sam maltretiran od strane inspektora gde je bio prisutan i načelnik SUP-a Avdo Pepić».

7. Nahod Ahmetović, selo Đerekare, Ik br. 41964 SUP Tutin.

8. **Hazbo Ahmetović**, selo Đerekare, nalazi se u inostranstvu. Sinovima Rasima Ahmetovića, Nahodu i Hazbu tražili su automatsku pušku koju nisu imali niti su mogli da je predaju. Zatim su Zvonko Milunović i Šehović tukli pendrekom po rukama, nakon toga je Zvonko rekao: «Šehoviću, a sada ćemo da ih potkivamo». Tešku torturu, ponižavanje i zlostavljanje ovih mladih ljudi koji su sve ovo preživeli u policiji u Tutinu, tako je mladi sin morao da ide u inostranstvo da bi spasio glavu gde se i danas nalazi.

9. **Redžep Destanović**, selo Đerekare. «Tražili su mi oružje i prinuđivali da ga predam. Imao sam jedan pištolj koji sam predao 30.08.1995. god. Posle 20 dana pozvao me je Željko Obradović i tražio od mene automatsku pušku koju nisam imao. Rekao mi je da neću biti miran dok je ne predam. 26.02.1999. god. u Tutinu, posle 12 časova pozvao me je Iso Prenča još sa jednim kojeg ja nisam prepoznao i povelu me u stanicu policije i tražili nanovo automatsku pušku. Tom prilikom su me tukli i zlostavljali oba policajca. Iznudavajući od mene da predam pušku koju nisam imao».

10. **Kenan Fetahović**, Tutin, bez razloga tučen i zlostavljan u lokalu «Kod Zlate» 01. 09. 1995. god od strane Kiković Slaviše, Zvonka Milunovića i grupe policajaca iz Sjenica koji su bili zajedno sa njima u lokalu.

11. **Sead Imamović**, bez razloga tučen i zlostavljan od strane policajca Dupljaka i drugih. Postoji tužba Sudu.

12. **Jaser Tahirović**, rođen 28.02. 19971. god., lk br. 39847, SUP Tutin. Zlostavljan i bijen od strane policajaca Jerenić Mladena i Kiković Slaviše. Gazda nije dozvolio piće policajcima jer su od ranije bili puno dužni. Došla je patrola i pokupila konobare i gazdu sproveli u stanicu policije gde su ih tukli Mladen Jerenić i Slaviša Kiković. Tukli su i konobare Admira Đerleka i Senada Pepića.

13. **Musa Škrijelj**, selo Boroštica, rođen 15.01.1951. god., lk br. 30005, SUP Tutin: Fizički zlostavljan od strane policije sa teritorije Sjenice. Izvršiocu ovih nedjela su Njegoš Vuković, Paunović Dragan i Mile Nedić.», Događaj se zbio 11.11.1994. god. Došla je policija u selo Boroštica i uzeli me od kuće u 5,30 časova. Odveli su me u Buđevo i u Sjenicu gde su me tukli tako da i dan danas osećam posledice od tog saslušavanja «.

14. **Dahilj Škrijelj**, Boroštica, rođen 20.12.1962. god. lk br., 39302 SUP Tutin. Fizički zlostavljan kao i Musa Škrijelj od istih predstavnika policije iz Sjenice, Njegoša Vukovića, Dragana Paunovića i Mila Nedića.

15. **Beka Suljić**, selo Dolovo. Privođen u stanicu policije u Tutinu, zlostavljan i tučen od strane policajaca Sulejmana –Suke Hadžića i Saše Petrovića. Beka je nesposoba čovek tako da nije ni vojsku služio. Mokrio je krv od bića po bubrezima a takođe i stolica mu je bila krvava. Za ovo ma pregled od lekara.

16. **Rahim Hadžibulić**, selo Suvi Do. Dana 29.11. 2000. god. oduzeta su mu junad od strane policije i doterana u Tutin. U Tutinu jedan od policajaca mu je rekao da nađe Rešada Đekića i da će mu on pustiti stoku. Kada je našao Rešada Đekića, on mu je obećao da će mu pustiti zaplenjenu ako mu da 3.000 DM. Dao mu je tražene pare a stoka mu je sutradan puštena uz plaćanje kazne od 300 DM kojom je kažnjen od strane sudije za prekršaje.

17. **Nezir-Ziro Redžović**, selo Pružanj, rođen 20.02.1924. god., lk br. 35474, SUP Tutin. Vršeni pretres bez naloga i bez svedoka od strane građana. Izvršeni pretres cele kuće i pomoćnih zgrada, traženo oružje nije nađeno. Porodica preživela stres od ponašanja policije prema porodici. Pretres je trajao ceo dan. Oduzet jedan pištolj pod dozvolom i vraćen.

18. **Hasan Bačevac**, selo Mitrova. Od strane policije bez ikakvog naloga vršeni pretres kuće u selo Mitrova i bez prisustva građana. Prilikom premetačine stvari su mu oštećene, deca i porodica prestravljeni i doživeli psihički šok, oduzeta mu roba, novac i ništa mu nije vraćeno, optuživan od strane policije kod Suda, neosnovano. Sud ga je oslobodio svih optužbi. Detaljna izjava nalazi se u opštini kod Komisije za kršenje ljudskih prava i slobada i kod sandžčkog Odbora za kršenje ljudskih prava i sloboda u N. Pazaru.

19. **Sabahudin Šabanović**, Tutin, rođen 04.06.1977. god., lk br. 55235, SUP Tutin. U jesen 1995. god. pred video klub «Delfin», bez ikakvog razloga napali su me policajac Slaviša Kiković i još dvojica policajaca iz Sjenice koje su doveli u Tutin da tuku građane. Sve je ovo posmatrao Buro Hot, snimatelj i gazda kluba.

20. **Bakić Hamdija**, selo Devreče. Privođen u Tutinu od strane DB-a, Željka Obradovića i tom prilikom izvršeni pretres kuće bez naloga i svedoka, odveden u Novi Pazar u DB kod inspektora DB-a Čorbića i tamo iznuđivan da prizna da poseduje oružje koje nije imao. Pomenuti Čorbić sa još četvoricom policajaca koje nije on poznao po rukama, nogama i celom telu je tučen. Kada su ga pustili zapretili su mu da nikom ne sme da priča šta mu se desilo. Posle dolaska u Tutin kod sinova morao je da se zavije u presne kože od ovaca da bi ublažio uboj. I dan danas oseća teške posledice po zdravlje od uboja koji je doživeo i preživeo od policije u Novom Pazaru.

21. **Rizvan Avdulović**, selo Smaluća, rođen 07.09.1929. god., lk br. 44353, SUP Tutin. Prekršioc Omer iz Ribarića, radnik resora DB-a u Tutinu sa njim je bio još jedan u uniformi kojeg nije poznao. «Tražili su prvo od mene snajpersku pušku koju ja nisam imao. Zatim su mi tražili talijansku pušku koju ja neznam ni kako izgleda. Nego, kako se mene čini njih je to mnogo manje interesovalo nego ih je zanimao posebno moj odnos prema izborima i glasanju koje je tada trebalo da se održi. Kakav je moj stav prema ovom problemu aja sam im odgovorio: Biće tako kako narod odluči. To se njima nije svidelo pa su hteli naneki način da me zastraše.

22. **Mirsada Ahmetović**.

23. **Fetija Hot**. Napadane su od strane nekog nasilnika koga SUP nije želeo da otkrije, mada je, najverovatnije znao o kome se radi.

24. **Šemsudin Dedeić**. Policija je došla kod njegove kuće u prinudnu naplatu poreza. Drsko i siledžijsko ponašanje policajaca Hot Halila i Igora Radovića koji su pretukli Šemsa Dedeića. Nepoznati čovek naišao je sa kolima BA registracije i doveo ga do bolnice u Tutinu.

25. **Bedro Dedeić**. Uperen pištolj u njega. Ovaj momak je operisan od srca 1993. god. Nakon preživelog psihičkog stresa umro je u 22-oj god. života.

26. **Mahmut Čalaković**, selo Draga. Policija je pretukla ispred kuće.
27. **Hafiz Pepić**, selo Draga. Tučen od strane policije u predelu bubrega i tako mu je povređen bubreg . Od tih povreda već nekoliko godina živi na dijalizi i nesposoban za rad.
28. **Esad Čalaković**, selo Draga. Policija ga je pretukla u selu Špiljani na magistralnom putu bez ikakvog razloga. O ovim slučajevima postoji izveštaj MZ Draga.
29. **Pepić Esad**. Premlaćen od strane policajaca na stanici u Ribariće. Ovo premlaćivanje izvršio je policajac Beljo Kurtović i nije poznato zašto je to uradio kaže se u izveštaju MZ sela Drage.
30. **Musa Pepić**. Premlaćen od strane policije u centru Tuina bez ikakvog razloga.
31. **Mustafa Pepić**. Premlaćen u centru Tutina od strane policije bez ikakvog razloga-izveštaj MZ sela Drage.
32. **Emin Pepić**. Policija ga je tražila kod kuće u selo Draga kada su im ukućani rekli da Emin nije kod kuće oni su kao taoca uzeli Eminovo maloletno dete, stavili u kola i krenuli za Tutin. Od ovog i ovakvog postupka policije porodica je doživela i preživela jak psihički stres i šok.
33. **Ramo Holić**, selo Leskova. Pozvan od strane DB i ispitivan da li ima automatsku pušku i posle ispitivanja pušten. Ovo se desilo u julu 1996. god.
34. **Adem Holić**, selo Leskova. Pozivan od strane DB i ispitivan da li ima automatsku pušku i posle ispitivanja pušten. Ovo se desilo u julu 1996. god.
35. **Azem Holić**. Takođe privođen od strane DB-a u Tutin u julu mesecu 1996. god. i pitan da li ima automatsku pušku i pušten.
36. **Alija Holić.**» Godine 1995. god. moj muž Alija Holić je priveden u policijske stanice u Novom Pazaru i Tutinu u prostorije DB-i. Tada su mu rekli da se javi za dva dana, iako je bio isprebijan i izmaltretiran nije smeo ponovo da se javi već je pobjegao kod prijatelja u Tursku. Tamo je boravio 10 meseci i imao operaciju na očima. Kada je došao iz Turske još je imao zavoj preko očiju. Posle povratka, nakon dva dana stigla je policija i opsadila kuću sa čuvenim komandire i zlikovcem iz Karajukiće bunara, Draganom Paunovićem. Traženo mu je oružje koje on nije imao. Rekao mu je: Ostaviću te da razmisliš dok popijem kafu, a posle ako ne predaš oružje zna se šta te čeka. Alija je ovaj trenutak iskoristio i pobjegao od kuće i sakrio se u jednu napuštenu štalu. Tražili su ga celu noć ali ga nisu našli. Tako je u štali sakriven, proveo celu noć na temperaturi od -15 C. Ovo je samo stoti deo zulumata što je moj muž pretreo od strane policije. Kao posledica svega ovoga , moga muža Aliju ovih dana zadesila je i smrt».
37. **Šefkija Kecap**, selo Šaronje, rođen 30.06.1967. god., ik br. 44873, SUP Tutin. Pretres kuće bez naloga i prisustva građana. Vreme događanja od kraja 1996 do 1999. god.» Pretres su izvršili kako kod

mene kući tako i kod drugih građana sela Šaronja. Policajci koji su nezakonito pretresali građane ovoga sela su Zvonko Milunović i Beljo Kurtović».

38. Šefkija Kecap (svedoči za oca koji je u međuvremenu umro).» U sredu 18.10.1995. god. milicioneri Zvonko Milunović i Beljo Kurtović ušli su u kafu Eleza Tahirovića i odveli mog oca na saslušanje u MK u Leskovi. Od mog oca su tražili oružje koje nije imao a niti ga je kao starog čoveka oružje interesovalo. Zvonko i Beljo su ga udarali pendrekom po rukama da bi ga nagnali da prizna da ima oružje. Potom su ga uveli u salu zadružnog doma i po naređenju Dragana Prekića, komandira policije, Zvonko, Beljo i Slaviša Kiković su ga tukli i udarali nogama po grudima i celom telu. Otac, kao stari čovek teško je podneo sve ovo i posle ovog događaja stalno je bio bolestan i posle nekoliko godina umro je od tih batina.

39. Abit Trtovac, selo Šaronje, rođen 28.04.1935. god. Ik br. 23354, SUP Tutin. Maltretiran i batinjan od strane policije.» Policajac Beljo Kurtović dao mi je poziv da se javim u Leskovu gde sam saslušan od strane Belja, Zvonka Milunovića i Kikovića . Beljo me je psovao i ponižavao a ostali su mi psovali boga i verske praznike. U MK u Leskovi tukli su me Beljo, Zvonko, Kiković i još jedan policajac iz Sjenice koga nisam prepoznao. Svi su me maltretirali a Kiković me je udario palicom po rukama i predelu grudi i po nogi koja me je bolela».

40. Alija Kecap, selo Šaronje, rođen 22.04.1935 god., Ik br. 44720, SUP Tutin. Maltretiran i tučen .» Izjavljujem da je moj sin Mahit maltretiran od strane Zvonka Milunovića i još jednog drugog koga moj sin nije prepoznao. Tražili su mu oružje navodno koje je doneo saratišta iz Hrvatske. Služio je vojsku u Osijeku. Dva puta je bio ranjavan od strane rezerve iste vojske. U Tutinu su mu tražili oružje i bili pendrekom po rukama i celom telu u čemu je prednjačio Zvonko Milunović. Sina sam radi togas morao da sklonim u Nemačku gde se i danas nalazi jer nesme ni sada da dođe kada pomisli na ono što je preživeo».

41. Meho Tafilović, selo Kovače, rođen 30.05. 1938. god. Događaj se desio 02.08.1992. god. u selo Kovače. Prekršioi Nurković Sabahudin i Zoran Janković. « Dana 02.08.1992.god. došla je patrola policije sa pomenutim policajcima pred moju kuću i tražili da li ja držim ubicu u kući a ja sam im rekao: Kakvog ubicu? Radilo se o nekom starijem čoveku koji je poginuo još 1990. god u selu Sebečevo. Onda su me povelili od kuće preko Crkvina za Tutin u stanicu policije. Tukli su me, prvo Beljo Kurtović a onda i Zoran Janković. Psovali su me i udarali po glavi i stomaku. Izbacili su me iz kola i naredili da im dovedem sina za pet minuta. U izjavi je dat i tok događaja ali ja nisam mogao da dobro pročitam jer je dosta nečitko napisano».

42. Husein Jusufović, selo Koniče, rođen 17.10.1944. god. Ik br. 42215, SUP Tutin. Pretres kuće bez naloga i prisustva građana, privođenje i maltretiranje Orhana i Mahita Jusufovića. «Događaj se dogodio septembra meseca 1994. god. dok sam bio odsutan, u Beogradu. Grupa policajaca sa vođom patrole Farukom Košutom izvršila je pretres kuće i tom prilikom mi je uzet pasoš i pištolj pod dozvolom koji mi i dan danas nisu vratili. Opširna izjava se nalazi kod Komisije u opštini i u Novom Pazaru».

43. Fehrat Suljić, selo Dolovo. Događaj se zbilo početkom 1996. god. Rođen 08.02.1965. god., Ik br. 61509, SUP Tutin. Prekršioi Slaviša Kiković, Saša Petrović, Zvonko Milunović i Sulejman Hadžić. Privođen više puta, traženo mu oružje, fizički i psihički maltretiran od strane pomenutih policajaca. Na kraju su mu zapretili da ne sme niko da zna kako je prošao u policiju.

44. Džemail Puhović, selo Jarebice, rođen 24.02.1948. god. Ik br. 7322, SUP Tutin.» Dana 23.08.1995.god. moj rahmetli otac, Adem Puhović otišao je u Leskovu na pijacu da kupi namirnice. Policajci Zvonko, Beljo i terći kome ime ne znam ali su ga zvali « Kostolomac » i uveli ga u MK u

Leskovi, tražili mu oružje koje nikada nije imao. Nemilosrdno su ga tukli a posle tučenja naredili mu da dođe u SUP Tutin. Od zadobijenih batina je umro u nije mogao da ode u bolnicu kod lekara».

45. **Harun Ramović**, selo Suvi Do, rođen 08. 01.1968. god., lk br. 56639, SUP Tutin.» Dgodilo se još 1994. god u Leskovi u sredu oko 10 časova. Došla je kod moje kuće patrola u sastavu Zvonko Milunović, Slaviša Kiković i još jedan, meni nepoznat policajac. Tražili mi na informativni razgovor u Leskovu. Kada sam ušao u njihova kola zatekao sam brata Sokola koji je na putu za Leskovu presretnut i uhapšen. Po dolasku u Leskovu uveli su nas u hodnik MK Leskova i bez ikakvog razloga počeli su da nas tuku pesnicama i nogama na očigled svedoka Salka Alibašića iz Suvog Dola. Ovo zlostavljanje trajalo je oko pola časa».

46. **Soko Puhović**, selo Suvi Do, rođen 01.06.1970. god., lk br. 50244, SUP Tutin. Događaj se zbio u jesen 1994. god. Počinioci Zvonko Milunović, Slaviša Kiković. Isto je prošao kao i Harun Ramović.

47. **Salko Alibašić**, selo Suvi Do, rođen 21.01.1939.god., lk br. 22214, SUP Tutin.» U jesen 1993. god. predveče kod moje kuće u Suvom Dolu došli su policajci sa četiri «Land rovera « i jednim malim autom. Njih je bilo 22-23 koji su bili nama nepoznati, izvršili su neviđen zločin fizičkog i psihičkog maltretiranja nadamnom i još grupu građana. Rekli su nam da je to bila posebna grupa sa Kosova da nas sređuje. Od posledica tih tuča od strane ove policije ni dan danas ne mogu da se oporavim. Ko su ovi policajci i ljudi najverovatnije zna bivši načelnik SUP-a u N. Pazaru, Rakonjac».

48. **Muharem Etemović**, selo Suvi Do, rođen 12.06. 1976. god., lk br. 45794, SUP Tutin. Pretučen od strane iste policije i u isto vreme.

49. **Alija Hadžibulić**, selo Suvi Do, rođen 27.01.1970.god.» U Leskovi , prišao mi je policajac Beljo Kurtović i rekao mi je da pođem sanjim jer sam im potreban. Uveli su me u sobu gde su bili ostali policajci a to su Zvonko Milunović i Slaviša Kiković. Bez ikakvog obrazloženja i ne dajući mi da išta kažem Zvonko mi je naredio da ispružim ruke aja sam to odbio a zatim me je primorao da pružim ruke. Udario me je 10 puta palicom po rukama, dok sam mogao da držim ispružene ruke. Zatim Slaviša Kiković je počeo da me šutira po nogama, stomaku uz psovke, onda su mi rekli da idem kući i da ništa nikom ne pričam jer mi se može dogoditi da prođem još gore od ovoga».

50. **Hazbija Smajović**, selo Suvi Do, rođen 20.04.1940. god., lk br. 32110, SUP Tutin. Prekršioći Obradović Željko, Šehović Velid i Milunović Zvonko. Izjava, detaljna postoji o maltretiranju i fizičkom zlostavljanju kod Komisije opštine Tutin.

51. **Nail Škrijelj**, selo Leskova. Privođen, fizički i psihički zlostavljan. Izjava se nalazi kod sandžačkog Odbora za kršenje ljudskih prava i zlostavljanje u Novom Pazaru.

52. **Ahmetović Zaim**, selo Suvi Do, rođen 07.03.1953. god., lk br. 40087, SUP Tutin. U dva maha zaplenjivana mu je stoka od strane inspekcije, veterinarske i drugih inspekcija. O detaljnom događaju koliko mu je stoke zaplenjeno i poklano nalazi se kod Komisije SO-e Tutin.

53. **Ćamil Ujkanović**, selo Morani, rođen 08.03.1934. god., lk br. 40806, SUP Tutin. Događaj se zbio 1993. god. « 21.09. 1993. god. u 11,45 časova pred mojom kućom u Moranima kirao se policijski kombi iz koga je izašlo 8 naoružanih policajaca i opkolili moju kuću i dmah su mi pretresli kuću tražeći oruđe. Prilikom pretresa pronašli su mi pištolj marke TT 7,62 mm za koju sam imao

dozvolu za nošenje izdatu od SUP-a Tutin , nisu mi ga do danas vratili iako u potvrdi piše da se oružje oduzima privremeno. Pretres je izvršen bez naloga i prisustva građana. Povelili su me u N. Pazar u DB, kod Vlada Ćorbića. Njih nije interesovalo ništa drugo već da budem doušnik što sam ja tvrdo odbio».

54. Jusuf Manić, selo Šaronje, rođen 01.06.1959. god., mat. br. 0106959434002, SUP Tutin. « U aprilu mesecu 1995. god. došla je patrola kod moje kuće u sastavu Zvonko Milunović, Zoran Janković, Slaviša Kiković i još nepoznati policajci iz sjeničke grupe. Tražili su mi oružje, tražili da priznam da sam kopao rovove i čuvao džamiju. Niti sam imao oružje, niti sam kopao rovove a ni čuvao džamiju. Posle nepriznavanja tukli su me po rukama i tabanima».

55. Fadil Kahlimanović, selo Ribariće. Tučen od strane policije 10. 07.1994. god. Rođen je 1966. god. Podaci se nalaze kod sandžačkog odbora za ljudska prava i slobode.

56. Sulejman Čuljević. Kod kuće Sulejmana Čuljevića novembra meseca 1995. god. upala je u kuću vojna policija i policija iz Tutina i odveli mu sina u policiju u Tutin a potom u Rašku gde je tučen i zlostavljan. Podaci dobijeni od sandžačkog Odbora za ljudska prava i slobode.

57. Mirza Makelja iz Šutenovca kod N. Pazara. Događaj se desio na punktu kod Mehovog krša. Policija ga je zlostavljala i na kraju vezala za banderu. Tako vezan proveo je od 20,30 do 01 čas posle ponoći u februaru 1997. god.

58. Demić, stari čovek od 85 god. iz Paljeva . Rezervisti VJ su prebili ovog starca nogama i kundacima puške. Zatim je prebačen u bolnicu u Kraljevo gde je od posledica ovog uboja umro.

59. Dževad Tahirović je 1997. god. pozivan od strane Zeljka Obradovića na informativni razgovor oko kadrovanja u MZ u Đerekare.

60. Bajro Kurtanović iz Arapovića je pretučen od strane policije kod kuće a i porodica mu je uznemiravana i maltretirana. Podaci dobijeni od sandžačkog Odbora za ljudska prava i slobode.

61. Husein i Bajram Avdović privođeni na informativni razgovor u policiju 05. 11 1993. god. Podaci dobijeni od Odbora.

62. Šaban Ramičević iz Jezgrovića priveden 03.05.1999. god. na informativni razgovor.

63. Dževahira Pepić iz Drage. Policija je povelila njenog maloletnog sina dok se ne javi njen muž. Događaj se zbio 1998. god.

64. Bajram Čalaković odbornik SO –e u prvom sazivu, morao je da se seli u Rožaje od neprilika koje je imao od policije. I dan danas ne sme da dođe u Tutin.

65. Selver Dazdarević, sin advokata rahmetli Raifa Dazdarevića, na ulici tučen od strane policajaca iz Sjenice. Majka ga je poslala u Nemačku, kod tetke da bi mu sačuvala život. Ovo se dogodilo 1995. god.

66. U pekari « kod Amka», policija pretukla radnika albance što im nije dao hleb džabe.

67. Mujo Škrijelj iz Boroštrice pobjegao u Sarajevo, BiH, od žuluma policije gde se i danas nalazi.

68. Šemsudin Kučević, hapšen od strane policije i proveo n7 meseci u istražnom zatvoru u Novom Pazaru i Kraljevu gde je prošao kroz najteži tretman 1993. god. Uhapšen u Zubin Potok i odveden u Kosovsku Mitrovicu od strane policije gde je prošao kroz policijski tretman i nakon toga pušten. 1995. god. je nasilno odveden iz prostorija stranke u Tutinu na informativni razgovor u policiju. U kancelariji opštine u martu mesecu 1999. god, komandant užičkog Korpusa upao je u kancelariju predsenika opštine i poslanika Skupštine Republike Srbije sa naoružanim specijalcima do zuba, kojih je bilo oko 15. U kancelariji je fizički napadnut od komandanta užičkog Korpusa Grujice Davidovića. Kao predsednik SO –e Tutun, od 1993. god pa do 2001. god. nije imao putne isprave-pasoš iako je u istom periodu bio narodni poslanik republike Srbije.

69. Jakup Čatović, selo Jarebice, rođen 20.07.1939. god., lk br 31197, SUP Tutin. « U 2000. god policajci iz Tutina na čelu sa Zvonkom Milunovićem su me priveli u stanicu policije i prebili me na mrtvo ime. Pre toga policajac Šehović je došao kod moje kuće i tražio od mene pištolj i pušku. Kada sam rekao da nemam traženo oružje uručili su mi poziv i naredili da se javim u SUP Tutina. Što sam ušao u stanicu milicije MUP-a Tutin, odmah su došli Zvonko i još 5 policajaca sa gas maskama, vezali za radijator i tukli dok im se nije dosadilo. Tražim da se izvršioci nedela kazne po zakonu».

70. Odbojkaška utakmica ženskog odbojkaškog kluba održana 19.02.2000. god. u Sali Gimnazije i Tehničke škole u Tutinu sa početkom u 17 h odigrana je prvenstvena odbojkaška utakmica Druge lige za žene. Utakmica je prijavljena MUP-u u Tutin uredno i na vreme. U sali je bilo 250 gledalaca, koji su što je normalno bučno navijali za domaću ekipu. Navijanje u sali bilo je korektno. Međutim patrola policije koju je predvodio milicionar Zvonko Milunović na opšte zaprepaštenje Uprave kluba i mnogih ljubitelja odbojke sutradan počinje sa privođenjem pojedinih navijača radi saslušanja. Među privođenim su: Ragipović Bahrija, Muminović Raif, Hamzagić Suljo, Dedeić Džemo i mnogi drugi koji su želeli da ostanu po strani i da se ne pominju u ovoj i sličnim izjavama i izveštajima. Posle pregleda, utvrđeno je da nije bilo nikakvih nacionalističkih i šovinističkih ispada. Zašto je vođa patrola podneo lažan izveštaj sa utakmice i zašto je došlo do privođenja navijača, to zna samo milicionar Zvonko Milunović. Izveštaj dobijen od trenera ženskog odbojkaškog kluba «Mladost» iz Tutina Habibović Osmana.

Tragedija ovih ljudi je i tragedija svih nas. Krivce treba dati pravdi jer se na taj način podići ugled demokratiji. Posebno su pitanja MUP-a i Suda. Smatramo da ovaj posao neće biti bezizgledan i koji može i mora imati efekata. Ove istine se moraju potkrepiti i dokazati pred nadležnim Sudom. Da li su primena sile od strane policajaca i kažnjavanje zločinaca je baza za dalji suživot, mir ali i svakodnevno davanje doprinosa protiv rata. Ovi i ovakvi zločini moraju da budu obelodanjeni kod nas, u opštini. Sandžaku, Srbiji i kod Međunarodne zajednice u Evropi i svetu. Moraju se štititi prava pojedinaca od nasilja bilo kojeg, pa makar dolazio i od strane državnih organa. Ovo i ovakvo nasilje treba obelodaniti, zapamtiti, da se više nikad ne ponovi, mada se u poslednjih 80-tak godina na ovim

prostorima slične stvari ponavljaju uzastopno od 1918. tj. terora žandarma države Srba , Hrvata i Slovenaca kao i nasilja oko prikupljanja oružja 50-ih godina koji je vršila udba do Miloševićevog režima od 90-ih godina pa nadalje koji je bio jako drastičan i organizovan.

Danas je posebno sazrela i ekološka svest u mnogim civilizovanim zemljama gde se štite biljke i životinje a ne ljudi.

Svedoci smo da u poslednje vreme prema Hagu idu «velike ribe-ajkule» a da na nama ostaje da se reši problem «pirana» kao neposrednih izvršilaca zločina i tragedija ljudi koji se nalaze na ovom spisku kao i oni što nisu smeli da daju izjavu a prošli su istu tragediju kao i ovi sa spiska .

**U Tutinu,
07.05.2002. god**

**Predsenik Komisije za zloupotrebu u službi
policije i kršenju ljudskih prava i sloboda**

Šahan Fetahović

IZVEŠTAJ

Sa druge redovne sednice Skupštine opštine Sjenica održane 14. 02. 2002. godine sa osvrtom na drugu tačku dnevnog reda koja glasi:

Razmatranje i donošenje odluke da se od Ministarstva unutrašnjih poslova, Ministarstva pravde i lokalne samouprave RS zatraži smena načelnika OUP-a Sjenica i drugih odgovornih lica zbog sistematskog kršenja ljudskih prava i sloboda od strane pojedinih pripadnika OUP-a Sjenica počev od 1992. godine do danas.

I Na sednici Skupštine opštine Sjenica bio je prisutan 31 odbornik a odsutno 8 odbornika.

Od pozvanih gostiju sednici su prisustvovali predstavnici

II NEVLADINIH ORGANIZACIJA

1. Scmiha Kačar – Sandžački odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda.
2. Dragoljub Todorović – Fond za humanitarno pravo Beograd.
3. Dragan Lalošević – Fond za humanitarno pravo iz Beograda
4. Tatjana Pavlović – Križanić – Regionalni rukovodilac programa za ljudska prava Fonda za humanitarno pravo iz Beograda

III POLICIJE

1. Branislav Biorac – načelnik Sekretarijata unutrašnjih poslova Novi Pazar
2. Nikola Luković – načelnik organa unutrašnjih poslova Sjenica

IV MEDIJA

1. Televizija "JEDINSTVO"
2. RTS – saradnik Edib Honić
3. Sandžačke novine

V Sednici je prisustvovao i veliki broj građana, svedoka i žrtava policijskog terora.

Predsedavajući Skupštine Ćamil Ibrović konstatujući da postoji kvorum za rad, otvorio je raspravu po ovoj tački dnevnog reda.

Odbornici iz reda odborničkog kluba SPS-a izjasnili su se da neće učestvovati u raspravi po ovoj tački dnevnog reda. Odbornik SPS-a Miro Vasojević je rekao: "...“ sedećemo prilikom rasprave o drugoj tački dnevnog reda, iz pristojnosti prema građanima koji su nas birali a nećemo učestvovati u radu povodom ove tačke."

U uvodnom izlaganju data je reč Karišik Osmanu iz Sjenice koji je pročitao izveštaj koji je sačinila Skupštinska komisija, o kršenju ljudskih prava građana koji su prošli policijski tretman u policijskim stanicama u Sjenici i Novom Pazaru.

Nakon ovog izlaganja za reč se javio oštećeni **Karišik Rahim** koji je preživljavao ovu torturu:

Ističući da je čekao ovaj dan da iskaže svoju tugu, navodi da je privođen u policijsku stanicu u Sjenici. ...” Pet puta sam privođen u stanicu policije “.... Tukao ga je i maltretirao Mile Nedić ...” dva zuba mi je izbio “... Pravdao se ...” Nemam ja pušku Mile, nemoj da me teraš molim te “... “ nemam i ubi “... Nedić mu je pretio da će ga poslati u Novi Pazar kod Rosića, što je i učinio.

U policijsku stanicu u Novom Pazaru javio se 24. marta. Rosić ga je ispitivao i i primoravao na priznanje. Izvadio je tri pendreka i rekao mu “...” s kojim voliš da te bijem “... Žali se ...” Boli me, rana me boli od njega “... Rosić ga je tukao po rukama i tijelu tražeći priznanje ...” Priznaj biće ti gore nego Mustafi Džigalu “... Uz psovke nastavljeno je tučenje. ...” Rosiću pusti me ako boga znaš nemam je “ ... molio ga je. Nakon ove torture nisu ga više pozivali ali mu je zaprećeno ...” Ako ovo izjaviš de, odeš kod lekara biće ti gore no ovo što ti je bilo “... Iz straha to nije smeo učiniti do ..” danas “.

Nakon njega-za reč se javio **Suljo Muratović**, žrtva policijskog terora:

“ Želja mi je da naglasim da sam bio delegat Skupšine opštine Sjenica dvanest godina. Kad su ovde postavili pitanje kako Suljo Muratović beži dvesta glasova ispred Radomana Jovanovića u srpskoj mesnoj zajednici Štavalj.

A gospodo, došlo je vrijeme da više nemožemo da krijemo, ni da se trpimo, gospodo metak je zlatan. Gospodo kako sam ja zlostavljan. Gospodo ja sam sa izvinjenjem strojen ko vo. Gospodo, meni su ruke polomljene, kosti polomljene, četiri rebra mi polomljena. Bili su me, gnjavili su me, tražili od mene da im kažem ko radi sa oružjem. Odgovarao sam za kamion oružja. Bio sam porotnik u sudu, imao sam imunitet. Odgovarao sam da nisam dao da se glasa Milošević. Jedino selo na Pešteri koje je glasalo je Žitniće.

Stefanović mi je psovao balijsku majku, što nisam glaso Šešelja nego za Miloševića. Gospodo otvoreno sam mu rekao, da mu jebem Šešelja. Nisu mi dali ni vode ni mrve hleba. Odredili su mi pritvor.”

Potom se obratio ..” pobratimu “.. Nikoli Lukoviću (načelniku OUP-a Sjenica) sa rečima :

...” Pobratime, kako imaš obraza da me pogledaš. Sećaš se kad si me molio da ti primim onog koljača Mila Nedića kao vatrogasca. tada si se za hvaljivao meni što smo ga primili. omogućio si mu da se izživljava sa ljudima, i to sa nevinim ljudima. Ljudi, metak je zlatan. Tražio sam ti pobratime. Nemoga da me biješ ovde, nego me posla u Novi Pazar.

Ovde su humanitarne organizacije, hoćemo svi da znamo šta se radilo. Gospodo ja sam upropašten čovek. Lekari nisu smeli da me prime. Doktor Avdo Čeranić nije smeo da me pregleda, rekao je da ako me pregleda nema mu glave na ramenima. Bio sam u Skoplje petnest dana na lečenje. Mene su tukli Karličić, Nedić, Stefanović i još petnest milicionera je bilo oko mene. Dvije i po godine

sam se liječio u Nemačkoj, kad sam se vratio ponovo sam zlostavljan. Dvadeset puta sam pozivan u policiju. Obraćao sam se četiri puta pobratimu Lukoviću da me primi, nijednom me nije primio. Ja sam polomljen, i ovom SUP-u ne verujem. Išao sam četiri pet puta da tračim priznanicu za oduzeto oružje za koje sam imao dozvolu nisam je dobio. I danas plaćam porez na to oružje.

Godine 1997. predao sam pasoš za vizu za put na hadž. Stodvadeset pasoša su vizirali, sem mene. Imam Titovo odlikovanje, imam sto pohvala. “

Na kraju je dodao ...” ne tražim ja smenu drugova, već tražim odgovornost da se dadu na sud, pa otac da je moj.”

Nakon ovoga za reč se javio **Mustafa Džigal**:

“Godine 1994 došli su policajci, orao sam na selo da im dam kamion oružja Došli su Nikola Lukovićovič sa Vladom Vranićom. Rekao sam da nemam. Otkud Vlade kuda to da prođe bog ti selamet dao. Oni su me poslali u salu. Ušli su Mile Nedić i Relja Pendić, 15 dana su me držali u policiji. Pedeset Trijebljana i Dujčana je bilo tu. Kad sam prvi put došao u policiju Nikola mi je rekao imamo mi tebe u vidu. Jel bilo Nile (Nikola Luković) ? Sramota. Rekao sam im da nemam oružje samo možeš mi uzet dušu. Imam šest krava uzmite i njih. Ako treba oružje vi će te nam ga dat da ga ja ne kupujem, ovo je Jugoslavija prijatelju dragi. Decu su mi razagnali. Dva sina su mi u Sarajevo. Slali su mi anonimna pisma sa ucrtanim četničkim kamama. Ja znam da je bog jedan ja za boga znam i neću da lažem.

Pa me spremiste za Pazar. tamo me dočekao Karličić. Naredio mi da se izujem i skinem bundu. Što se čiča ubundo da ga neboli, pokazao mi je gde ću staviti noge, i udaraome po labanima i rukama. U policiji su me držali od 8 sati ujutro do 9 naveče i za svo vreme su me bili. Reko sam što me ne ubijete nego me mrcvarite. Nakon toga su me izbacili polu mrtva pred zgradu policije. Naišao je neki policajac, nije policajac nego taksista i pito me šta je čiča i reko sam ubi me milicija jadan. Pito me imaš li koga ovde? Rekao sam imam povedime na Hadžet. I on me odvezo. Tu mi žena ovog mog rođaka zavijala ruke i noge. Dok su me tukli, pitali su me gde su ti sinovi u kojem su korpusu u Bosni. Ja velim otidi te vidi, vidi kaže majku mu Tursku je.em.

Karličić me je udarao cipelama od čega sam dobio bruh. Ruke su mi bile čitave imodre, crne a noge otečene. Ležao sam 10 dana u bolnici u Sjenici, živeo sam samo od infuzije. Odatle me poslali lekari da se operišem u Novi Pazar. Nisu hteli da me operišu kaže čiča ne možeš da se operišesh bogami star si, bogami propo si nemoš ti to podnijet. Nile, zašta si me spremio dole šta sam kome uradio. Mi smo Jugosloveni, pošten sam čovek prijatelju dragi. Kući sam došo nemogu da idem, snahe me vode među sobom. Liječio sam se ilovačom, zavijao u ovču kožu, jeo med, pio ubojni kamen, jeo hren sa medom. Kad sam došo u Sjenicu da se požalim vi se smijete ti Nile i Rade i Mule moj sinovac, jel bilo Nile neka ti je na sramoru.”

Za reč se javio **Dragoljub Todorović** (Fond za humanitarno pravo Beograd i stalni saradnik Helsinškog odbora za ljudska prava)

“Dosta sam radio o Sandžaku u Fondu za humanitarno pravo i da sam angažovan u nekim akcijama Helsinškog odbora i drugih humanitarnih organizacija u Beogradu, povodom ubistva Čuruvije, nestanka Ivana Stambolića i slučaja Ibarske magistrale.

Nisam mogao da izdržim a da se ne javim za reč. Mene je impresionirao ovaj izveštaj. Ja se dosta bavim advokaturom, dosta znam o torturama za vreme Miloševićevog režima. Od ranije se bavim tim političkim suđenjima, od četrdeset pete pa na ovamo ali moram reći da ovo što sam danas čuo nisam znao, i obećavam da ću u Beogradu na svim mestima na kojim mogu da govorim, a mogu mnogo da govorim svugde, i Fondu i Helsinškom odboru, i u Odboru za oslobađanje Ivana Stanbolića i preko svih medija o današnjem skupu govoriti. Smatram da nisam sve čuo, ali ja ću da iznesem neku analizu, nešto što bi trebalo da se radi.

Prva stvar je ta da se radilo o sakupljanju oružja. Time se bavila Rankovićeva policija, davnih godina 56. da je to osuđeno. I ovde se radilo po istom obrascu. Dalje, jedna strašna stvar, a to je da lekari nisu smeli da ukažu pomoć, da lekari nisu smeli da izdaju lekarska uverenja, da su se ljudi lečili uvijanjem u ovčiju kožu. To je strašno saznanje. Druga strašna stvar je da su mnogi ljudi otišli u inostranstvo, da su umirali, da je došlo do jedne situacije koja je bila nesnošljiva. Ovaj izveštaj počinje od 92. godine, dosta dug period.

Primetio sam da se pominju isti ljudi, Nedić, Rosić, Karličić, Paunović, dakle, to je jedna situacija koja konkretizuje stvar i koja bi mogla da se reši. Branio sam grupu u Novom Pazaru koja je odgovarala i sada odgovara na čisto montiranom procesu. To je jedan proces koji ima takve pravne nedostatke da se o tome nemože govoriti. Govorilo se o ugrožavanju države, koja nije postojala u to vreme. Ljudima je suđeno za ugrožavanje države koja nije postojala. Ona se raspala 91. a njihov proces traje od 93.

Čulo se dosta u Beogradu o Sandžaku, kada se zna o otmici u Štrbce, otmici Bukovica, treniranju strogoće policije i vojske od 92 do polovine 93. To su stvari o kojima se zna, ali ovo što sam danas ovde čuo je zaprepašujuće. To je za mene potpuno novo. Ova dva izlaganja koja sam čuo su mi dovoljna da shvatim da se radi o teškom problemu kršenja ljudskih prava, i da ću ja o ovome informisati sve institucije u koje imam pristup.

Imam jednu informaciju za vas da se radi sporo na raščišćavanju političkih ubistava u Beogradu. Slučaj Čuruvije, Ibarske magistrale, nestanak Ivana Stanbolića. To su opstrukcije pojedinih organa, čak opstrukcije pojedinih ljudi. Grupa nevladinih organizacija u kojij spadaju : Helsinški odbor, Fond za Humanitarno pravo, Jugoslovenski komitet pravnika za ljudska prava, Beogradski odbor za ljudska prava, Centar za antiratnu akciju, Odbor za oslobađanje Ivana Stanbolića pokrenuo je inicijativu, da se ustanovi, da se uvede u naš pravni sistem institucija specijalnog tužioca, koja će imati velika ovlašćenja, koji bi postupao isključivo u tim situacijama, kada redovni pravosudni organi ne postupaju i ne rade. U vezi s tim, danas kad sam ovo čuo ja ću na prvom sastanku koji imamo 20 kao jedan od razloga za uvođenje tog specijalnog tužioca, to će biti samostalan organ kojim ću navesti ovo što sam čuo ovde danas u Sjenici na ovoj sednici.

Mogu da vam kažem da ima problema i u Beogradu, da ima mnogo nerešenih političkih ubistava, ima dosta dokaza o tome koje izvršio ta ubistva. Kao dokaz imaju anketni odbori, imaju materjali u spisima suda za Čuruviju. Imamo skoro jasnu situaciju za ubistvo Pavla Bulatovića, ali još se ne ide u postupak. Hoću da kažem, da nije stvar samo kod vas, ali će ovo verujete biti preneto u svim institucijama, uključujući i gospodina ministra gospodina Batića, kome ću se ja lično obratiti sa izveštajem sa ovog suđenja i sa snažnim opservacijama i konstatacijama. Iz ovog izveštaja je situacija dosta jasna. Jedna stvar je jasna. Pitaću koleginicu iz Sandžačkog odbora da li je neko procesuiran, da li je protiv nekoga podneta krivična prijava, da li je vođena istraga, da li je

neko osuđen. Rekli su da nije niko. To je još jedna dimenzija koja govori o nasilju, zloupotrebi i o drugim političkim razlozima.”

Nakon njega za reč se javila **Semih Kačar** (Sandžački odbor za zaštitu ljudskih sloboda i prava):

“Htela bih da dam jedan analitički osvrt na ono što se dešavalo na ovim prostorima. Želela bih, pred ovim uvaženim skupom, iznijeti dio saznanja do kojih smo došli, baveći se istraživanje stanja ljudskih prava i sloboda u regionu Sandžaka od 1991. do danas. otvaranje ovakvih tema na ovaj način nagovještava jedno bolje i sigurnije vrijeme. Tema je izuzetno složena i zahtijeva opreznost i preciznost. Treba izbjegavati, koliko je to moguće emocionalni pristup, uopštavanje. Zlo kao i počinioци imaju ime.

Mada nisam historičar po struci moram se osvrnuti, imajući u vidu širi kontekst, na ono što se dešavalo na ovom prostoru ranije, a što govori da i ono što se zbivalo u protekloj deceniji nije posebna novina kad je u pitanju Sandžak i policijsko nasilje i progoni. Još ima živih ljudi po Sandžaku koji se sjećaju brutalnih akcija četničkog vojvode Koste Pećanca i njegovih jedinica posjениčkom i tutinskom kraju. Kazivanja o tome se generacijski prenose. Ima takođe dosta svjedoka iz vremena djelovanja četničkog pokreta Draže Mihajlovića, kao i iz poratnih akcija UDBE Aleksandra Rankovića. Posebno su stradala razbacana sandžačka sela, daleko od puteva i javnosti.

Svaka generacija kao da je bila osuđena na još gora ponavljanja istorije, na nova maltretiranja i ponižavanja. Sve je to između ostalog rezultiralo daljim širenjem psihoze straha i masovnim iseljavanjima u Tursku. Mi doista danas, bez preterivanja, predstavljamo ostatak raseljenog naroda. Ni sve ono što se u Sandžaku tragično dešavalo od raspada jugoslovenske državne zajednice 1991. godine nije bilo slučajno. Bio je to kako činjenice neumitno kazuju, zapravo logička spirala zla koje još 1912. godine zadesilo naše djedove i pradjedove. Zato nas istorija pritiska i plaši.

Dugo isticana teza da se u BIH ne može živjeti zajedno, ostavila je posljedice i ovdje. Ako se tamo ne može zajedno, kako onda može u Sandžaku. Pokazalo se ipak da život pobjeđuje šovinizam i balkanske tarabe. Problem koji je akutan i danas je svakako odnos prema muslimanima i islamu u cjelini. Brojne predrasude i stereotipi se teško prevazilaze. Razna novinarska pera, feljtoni o muslimanima bili su prava topovska municija mržnje i širenja netolerancije. Čitave generacije su odgajane u antiislamskom duhu, puni nepovjerenja prema muslimanima. Put prevazilaženja ovih stereotipa na Balkanu, kao i u Evropi biće dug.

Dosta se zna o dramatičnim danima topovsko tenkovskog okruženja gradova i sela, otmicama, ubistvima, hapšenjima i maltretiranjima naročito članova i simpatizera SDA. Sudsko-politički procesi, uvođenje prinudne uprave u Novom Pazaru predstavljaju dio tog složenog, raznovrsnog mozaika. Sve je to rezultiralo novim iseljavanjima, jačanjem psihoze straha i utučenosti. Ono o čemu se malo zna to je sudbina sandžačkog seljaka, anonimnog, prepuštenog sebi i svom udesu, opterećenog istom pričom istom sudbinom koja je zadesila svojedobno njegovog oca i djeda. Mi so pored svih napora, uspjeli da otkrijemo tek djelić tog reljefnog mozaika, ali najveći dio stradanja još nije poznat niti istražen. Jedan od razloga zašto je to tako krije se u činjenici da maltretirani, ponižavani ljudi, nepovjerljivi po prirodi malo o tome govore, naročito onima koji dođu sa strane. Jer ovi dođu i odu a oni ostaju, opet sami sa svojim progoniteljima. Ipak dosta je onih koji su imali hrabrosti i snage da progovore.

Sigurnost se ne stvara za dan za mjesec za godinu. Treba mnogo vremena i mnogo konkretnih dokaza da bi čovek shvatio da je došlo novo vrijeme. Maltretiranje ljudi unosi ne samo strah, već i slama ljudsku dušu unoseći dah sveopšte nesigurnosti i svodeći život na obično vegetiranje i traženje mogućnosti da se ode sa ovog prostora. O tome na svoj način najbolje svjedoče opustjela sandžačka sela, ali u zadnje vrijeme i gradovi. Niko od nevladinih organizacija, pored uloženog napora i terenskih istraživanja, nije uspio da registruje sve slučajeve. Podaci se kreću oko 15.000 lica koja su prošla različite oblike takozvanih informativnih razgovora na kojima se svašta događalo.

Sandžački odbor je još 1993 započeo sa podnošenjem krivičnih prijava o slučajevima drastičnog kršenja ljudskih prava. S tom praksom smo nastavili do danas, i ako još uvijek nadležne sudske instance nisu izvršile svoje obaveze. U matru 1996. godine je dostavljen obiman materijal predsjedniku SRJ Zoranu Liliću na njegov zahtjev i saveznom ministru pravde Momčilu Grubaču 2000. godine.

Sandžački odbor u proteklom periodu vršio je neposredna istraživanja ljudskih prava i to je rezultiralo podnošenjem više krivičnih prijava. Mi smo jednostavno u tom periodu kao i dosada mogli samo da obavještavamo javnost o onome što se dešava mi nismo mogli sprečiti policiju da radi što radi ali smo jednostavno mislili da ćemo apelima, obraćanjima domaćim i međunarodnim institucijama, saradujući sa srodnim institucijama, Fondom za humanitarno pravo, Helsinškim komitetom za ljudska prava u Srbiji i Centra za antiratnu akciju uticali da to zlo bude što manje.

Ostajemo u nadi da dolazi jedno drugo humanije vrijeme. Ono što se dešavalo na ovom prostoru ostavilo je duboke ožiljke u svijesti i dušama ljudi. Put stvaranja povjerenja i sigurnosti biće veoma dug. Nadam se da će mo o ovim problemima raspravljati i pred nadležnim državnim organima, uzdajući se da postoji iskrena spremnost da se prevaziđu svi uočeni problemi i stvori jedan tolerantniji svijet u kome se neće plašiti ljudi zbog imena vere i nacije kojoj pripadaju.

Reč je dobio **Sabit Bibić**, meštalin sela Uglja:

Svoje izlaganje počeo je rečima : ...“ teško mi je da govorim ono šta su radili od nas.”... Nastavlja da su ga po dolasku sa čuvanja stoke odveli u policijsku stanicu u K. Bunarima policajci Mile Nedić i Dragan Paunović.

...” Uveli su me u salu i nakon toga Mile i Dragan su otišli na kafu. Tamo je bio Ševko Bibić i Hukić Elmaz. U saju su ušli dva milicionera Ivica Babić i još jedan policajac Jovanović. Ivica me je udarao tražeći mi pušku i pištolj. Rekao mi je da donesem oružje. Da kupim i donesem. Pitali su me da li sam član SDA. Rekao sam da jesam. Udarao me je po glavi, udario me šamarom i potekla mi je krv iz nosa. Dugo su me tukli, dok nisam pao u nesvijest. Dali su mi vode i ponovo me tukli. Pitao me je koja je ovo država, velim Jugoslavija. Veli nije Turska majku ti tursku jebem. Čuo sam ženu u hodniku, pitala je šta radite od njega žalićemo se Vladi, žalićemo se i ministarstvu. Ovo je Vlada naredila da se radi jebem ti tursku kaljavu rekao je Ivica Babić. Ona je kukala i zapomagala upomoć, svi su u Karajukiću slušali.

Obratio sam se predsedniku Opštine Sjenica Radu Rakonjcu i Mustafi Džigalu. Rekli su mi da predam oružje i Džigal kaže da sam ja bolestan od išijasa. Obratio sam se i Nikoli Lukoviću. Rekao mi je da sednem. Kad sam rekao da sam bolestan, nije me pitao zašto sam bon već naredio da predam

oružje. Javio sam se kod Mila Nedića. Udario mi je šamar i rekao da izađem u hodnik. I nakon malo vremena, ponovo me uveo. Bio sam sav krvav. Video me je na hodnik i saobraćajac Milinković. Pito me šta je to Sabite ? Velim ubi me milicija. Pitam se što me biše, što me onesposobiše. (pokazivao je slike uboja i lekarsko uverenje).

Za reč se javila **Tatjana Pavlović – Križanić** (Regionalni rukovodilac programa za ljudska prava Fond za humanitarno pravo iz Beograda):

“Mi u nevladinim organizacijama vrlo često imamo običaj da kažemo, žrtva trpi i torturu dva puta. Prvi put kada je žrtva zlostavljana, tučena, maltretirana, drugi put kada država odbije da joj pruži krivičnu i građansko-pravnu zaštitu.

Nažalost svedoci smo da su sve žrtve zlostavljane, od 91 do 95 i do 2000 godine i nisu dobile nikakvu državno-pravnu zaštitu. Što posebno zabrinjava, ni policija niti tužilaštvo ni sudstvo nisu preduzeli ništa da se ovi slučajevi procesuiraju i da se krivično pravno gone.

Vi vrlo dobro znate i to se često ponavlja, kada suočavanje sa prošlošću i suočavanje sa zločinima koji su se dogodili nije izvršeno kako treba i kada svi mi nismo u situaciji da vidimo ko su počinioci i da ti počinioci nisu adekvatno kažnjeni, da se onda zloupotrebe i kršenje ljudskih prava ponavljaju pre ili kasnije. Svi mi ovde pre svega u Srbiji bez obzira dali smo pripadnici većinskog ili manjinskih naroda da zahtevamo da vlasti Republičke i Savezne sprovedu adekvatno suočavanje sa zločinima. Sada zataškavaju, da treba da su bitne ekonomske reforme da stignu pare iz inostranstva a da pre svega treba da zaboravimo mučenje i da zločince treba amnestirati.”

Između ostalog dodala je ...” da to radc ljudi odgovorni za teška kršenja ljudskih prava i ti ljudi moraju da budu kažnjeni i ako su bili evidentni dokazi o njihovim zloupotrbama. U zakonu o unutrašnjim poslovima postoji član koji kaže, policajci koji su počinili zloupotrebe moraju da budu suspendovani ako postoji krivična prijava protiv njih. Oni bi trebalo da budu suspendovani čak i ako postoji osnovi sumnje da su izvršili krivičnih dela. Policija nije izvršila čišćenje iz svojih redova. Ministar najavljuje da će do 2004 godine policija biti reformisana, koja policija će biti reformisana, oni policajci koji su kršili ljudska prava će moći sesti u klupe i učiti o ljudskim pravima, verujem teško. Ti ljudi moraju da idu u zatvor za ono što su radili.

Meni je žao što ovde nisu predstavnici tužilaštva i sudova da i oni ovo čuju. Da ih pitamo zašto javni tužiocu nisu poštovali načelo zakonitosti i podnosili krivične prijave kada su imali dokaze za izvršena krivična dela. Ako su se bojali od 92 godine, zašto nisu procesuirali posle 5 oktobra 2000 godine.”

Za reč se javio odbornik **Jašo Aljović**:

Pravdao je svoje izlaganje sa prethodne sednice, da nije branio načelnika Organa unutrašnjih poslova Sjenica, kako mu pripisuju, i ponovo govorio o slučaju pretučenog Jusufa Džankovića u Dugoj Poljani. Ponovo je tražio odgovornost svih prekršioca ljudskih prava od 92 do 2001. godine počev od naredbodavaca do izvršioca.

Sledeći koji se javio za reč je **Branislav Biorac** (Načelnik SUP-a Novi Pazar) :

Pozdravio je odbornike, predstavnike nevladinih organizacija i građane i i dalje nastavio

....” Ja sam načelnik u SUP-u Novi Pazar 28 meseci. U SUP-u Novi Pazar sam od 1972. godine. Period od 1992. godine do danas je period iza nas, period koji trebaju nadležni državni organi ove države daju svoj sud. Svaki događaj po naosob je priča za sebe. I pred Bogom i pred narodom i pred Alahom i pred zakonom i pred ljudima i pred svojom savešću ne smemo prihvatiti jednostrano optužbe ovakve kakve jesu, isto tako ne smemo ih ni odbaciti apriori. Suština jeste to gospoda pravnici znaju posebno gospodin advokat, zna da postoje druge institucije u ovoj državi koliko su oni radili neka izvole i neka procene svaki period pojedinačno, svaki dan pojedinačno, svaki slučaj pojedinačno.”...

U nastavku izlaganja istakao je ...” Ne bih da dajemo paušalne ocene. Ja to ne prihvatam. Uvažavam. Ja sam svoje mišljenje rekao tad kad sam trebao da kažem. Kao neko možda sporedno u celokupnom tom lancu. I u ovom trenutku se ne bih izjašnjavao. Ovde se moraju provesti procesne radnje za svaki ovaj slučaj.”...

Dalje ju ukazao na redovnu pravnu proceduru za ostvarivanje i zaštitu ljudskih i građanskih prava i naveo da svaki prekršaj dobije svoj epilog.

Naveo je i...” Nisam za primenu sile, ni za primenu bilo kakve torture ali sadašnji zakonski propisi policiji daju ovlašćenja članom 22 i 23 zakona o unutrašnjim poslovima, između ostalog da primeni sredstva prinude u određenim situacijama.”....

Na kraju je prisutne upoznao sa trenutnom bezbedonosnom situacijom u svetlu statističkih podataka i pokazatelja.

Za reč se javio jedan od žrtava policijske torture **Numan Avdović** :

U uvodnoj reči je istakao....” Ja sam jedan od prvih građana koji je napisao izjavu i predao je. Možda sam ja jedan od inicijatora koji sam govorio ljudima da daju izjave što su bijeni, maltretirani i mučeni. Još ima 4-5 ljudi u Kamešnici što je bijeno a jedan od njih je umro. I to mlad čovek 53 godine, možda ne samo od batina ali imao je posledice. Drugo ima čovek u Šare, po prezimenu Bašović koji je dobio poziv da donese pušku u Novi Pazar, i evo da kažem načelniku iz Novog Pazara. Vi tada niste bili načelnik. Ne bih želeo da vas uvredim, čovek nije imao pušku i otišao kod komšije šta da radim – ja nemam. Bili su ga i verujte čovek je odlučio da se obesi. To može da posvedoči puno ljudi iz mesne zajednice Duga Poljana.

Obratio bi se gospodinu načelniku Lukoviću ja njega ne poznajem da mi objasni i da li zna a najverovatnije da zna. Iz sela Kamešnica 63 čoveka je pozvano u Novi Pazar, zbog čega nisu pozvani u Sjenicu. Nego su pozvani u službu Državne bezbednosti gde su bijeni, premlaćivani, mučeni.

Obrati bih se i gospodinu Rakonjcu, bivšem predsedniku opštine. Da li ste imali uticaja i moći a poznajete gospodina načelnika da kažete. Jesu li ovo tvoji građani bez obzira što su bili muslimani da kažete: Gospodine načelniče nemoj te biti nevine, vi imate spisak ko ima oružje. Ko je kupio kod ljudi koje ste vi zadužili od vojske, policije. Siguran sam da ima još 500 ljudi su ovako bijeni ali nisu smeli da daju izjavu. Čuo sam od načelnika iz Novog Pazara kada je rekao za neki član zakona da li je bio isti taj zakon 92 godine i sad. Sada se desio taj slučaj u Dugoj Poljani, dešava se i Sjenici ali sada mnogo ređe.

Pitaću načelnika, da li je koji Srbin bijen zbog oružja. Imam podatke da su Srbi zaduživali oružje na revers. Rekao mi je jedan dobar prijatelj da ne nosim pištolj za koji imam dozvolu, kaže, ubiće te i uklepaće ti ga kao da si ti pokušao na njih.”...

Na kraju je istakao ...” Ja moram doć i dati jednu izjavu lično za sebe, čini mi se biće mi lakše. Posvedočiće mi novinar Fijuljanin. Mislim bilo je to 96 godine, ja sam dolazio da to objavi u Sandžačkim novinama, ali on nije smeo.”

Nakon njega za reć se javio **Nikola Luković** (Načelnik OUP-a Sjenica) :

“Hteo bi najpre da kažem da je odeljenje unutrašnjih poslova organizaciona jedinica SUP-a u Novom Pazaru, zbog toga se svi poslovi na nivou sekretarijata zajednički izvršavaju. Gospodu sa strane moraću podsetiti na jedan duži vremenski period da je Sjenica je bila izložena previranjima, čiji se dijapozan kretao od političkih, bezbedonosnih, socijalnih do moralnih vrednosti sa psihozom ratnog stanja. Sada jednu privrednu stagnaciju, imamo prestanak rada svih preduzeća. Uz to svu nezaposlenost, imamo siromaštvo, siromaštvo posebno izraženo kod pripadnika srpske nacionalnosti. Imamo slab kvalitet usluga iz života građana i ono što je najgore imamo homogenizaciju po liniji zapošljavanja, po nacionalnoj pripadnosti.

Nemože 7000 Srba ugroziti 28000 muslimana. Sve je ovo uticalo i utiče na funkcionisanje službe i ono kao takvo opredeljuje našu aktivnost. Građani su u celini zadovoljni od strane službe, da oni osećaju ličnu sigurnost za sebe i svoju imovinu. To ću ja potvrditi. Nemamo otmica, nemamo likvidacija, nemamo teških slučajeva razbojničkih krađa, nemamo razbojništava, nemamo napada na prodavce i nemamo napada na prodavnice. Nemamo napada na lica koja raspolažu sa velikom količinom novca, nemamo obračuna među kriminalcima i ako kriminalaca imamo, nemamo poginulih u saobraćaju, nemamo teških krađa sa velikom materjalnom štetom. Socijalno raslojavanje koje je u toku utiče na povećanje broja prekršilaca zakona. Izneti pokazatelj kojim se meri ukupna efikasnost našeg rada je najefikasniji u zemlji. Vrši se propagandna aktivnost, sa ciljem verovanja u jednu partiju, partiju kao zaštitnika, jedan narod i sada prilikom inicijative o promeni naziva ulica brišu se srpska imena. Čemu vodi ovo. Je li ovo vodi podelama. Mudrost, tolerancija i saradnja potrebnije su nam sada nego ikada.

U početku se kaže: Uz kombinovanu primenu pritisaka, ucena, prebijanja od 1992. godine veliki broj grđana podvrgnut je psihofizičkoj torturi od strane pripadnika MUP-a u Sjenici i Novom Pazaru. Ja vas pitam da li je neko tim građanima zabranio institut sudstva, da podnesu odgovarajuće krivične prijave protiv tih radnika. Sve da vas podsetim na području Sjenice oduzeto je više od hiljadu komada cevi velikog kalibra, čije nabavljanje, držanje i nošenje uopšte nije dozvoljeno. Oduzeta je 31 bomba, oduzeto je 1,5 kg eksploziva, oduzeto 21000 municije različitog kalibra oduzet je i deo vojničke opreme.

Kad sam došao do zaključaka Izvršnog odbora SO-e od 22.01. u kome se kaže: Predlaže se SO-e Sjenica da na svojoj sednici razmotri pitanje kršenja ljudskih prava na području opštine Sjenica i donese odluku i td. i td. Podsetiću na član 33. Zakona o oružju i municiji kaže: ko neovlašćeno nosi, drži, prodaje oružje kazniće se zatvorom od 6 meseci do 3 godine. Ovo je lakši oblik. postoji teži oblik kazne je od 1 do 5 godina. I najteži oblik od 3 godine. Koliko sam ovim samo uskratio ljudima uskratio godina robije na koje su imali prava.

Uloga SUP-a na ovim prostorima u spašavanju mira je nezamenljiva. SUP je bio i ostao faktor stabilnosti na ovim prostorima. U Ustavu RS se kaže : u RS

je slobodno sve što Ustavom i zakonom nije zabranjeno. Ustavom se garantuju nacionalna, politička, ekonomska i druga prava. Pa vas pitam kako je policija mogla da krši ova prava. Kaže se dalje građani su jednaki u pravima i dužnostima. Znaj te dužnost je da se ide u vojsku, dužnost je da se brani zemlja, samo su Srbi išli u vojsku, samo su Srbi bili mobilisani, e tada kad su Srbi bili mobilisani je odgovor otkud Srbima to oružje.

Da li je policija uskratila nekom pravo na privatni život, da li je policija uskratila pravo na nepovredivost pisama i drugih sredstava, da li je uskratila jednako pravo građanima u postupku pred sudom, da li je uskratila pravo na odbranu da uzmete advokata, da li uskratila pravo na slobodu odlučivanja o rađanju dece, da li je uskratila biračko pravo, jeli policija uskratila pravo na slobodu štampe, pravo na javnu kritiku, da li je uskratila pravo na podnošenje predstavki i peticija.

Slobode i prava se ostvaruju, dužnosti se izvršavaju. Da nešto kažem o socijalno-ekonomskim pravima. Da li nekom uskratismo pravo svojine, da li nekom otesmo prodavnice, da li nekom otesmo kuću, uskratismo li pravo na nasleđivanje, uskrati li policija pravo na rad, uskratismo li pravo zaštite na radu, uskratismo li pravo osiguranja i pravo na štrajk. Gospodo policija ne krši prava na zdravu i čistu životnu sredinu. Ne uskratismo pravo na slobodu naučnog i umetničkog stvaranja, uskrati smo li pravo na školovanje, zabrani li policija upotrebu nacionalnih simbola u skladu sa međunarodnim pravilima, zabranismo li nekom prava na očuvanje razvoja, etničke i kulturne posebnosti."

Za reč se javio **Alija Halilagić** (Građanski forum Novog Pazara):

" Ja lično mislim posle diskusije načelnika da ovakva rasprava nema smisla. On je upravo poručio da sa građanima treba razgovarati preko suda. Sve da je to tako onda je on zaslužio, da ga ministar smeni odmah, što po Zakonu nije pohapsio 1000 ljudi i smestio ih u zatvor. Bolje bi im bilo u zatvor, nego preživljavati torturu u MUP-u. Nečinjenje ništa da se spreči kršenje ljudskih prava je prikrivanje krivičnog dela i činjenje krivičnog dela. Znači svako ko je odgovoran i kriv treba da odgovara."...

Na kraju svog izlaganja istakao je da ..." Nijedan kriminalac nije uhapšen, ako ih nehapsi, onda ih štiti."

Za reč se zatim javio predsednik odborničkog kluba Koalicije Liste za Sandžak dr **Sulejman Ugljanin, Fahrudin Fijuljanin** :

" Ja ću samo da kažem da će ovakvih skupština biti više, ovakve prirode. Iz jednog razloga što smo na današnjoj skupštini gotovo svih učesnika koji su uzeli učešće u toj raspravi od svih izjava videli da tu nije samo Ministarstvo unutrašnjih poslova i rad MUP-a u pitanju. Postavlja se pitanje za rad ostalih državnih organa prvenstveno pravosudnih. Ja bih samo da zamolim gospodu načelnike MUP-a iz Novog Pazara i Sjenice, da ljudima koji imaju primedbe na rad policije da omoguće da ljudi daju izjave i da ljudi dobiju dokument da su oni i toga i toga dana u toliko i toliko sati prijavili neku zloupotrebu službenog ovlašćenja i položaja pripadnika MUP-a. Ja vam moram reći da za ovih deset godina dosad nijedan čovek koji je otišao da uloži svoj protest kod organa MUP-a u Sjenici, Tutitnu takav akt nije izdat. Ja se pitam zašto? Ako nema izjava da su ljudi batinani da su date izjave u SUP-u prilikom isleđivanja, iznuđivanja iskaza znači nema ni tog dela. Plašim se da vi ne ćete moći pomoći jednoj

demokratizaciji države i društva, ako takve bitne činjenice za rad svih institucija pa i lokalne samouprave vi nedozvolite. U celoj današnjoj diskusiji postoji jedna pozitivna stvar a to je da su međunacionalni odnosi na teritoriji Opštine Sjenica dobri. Ni u jednom aktu Komiteta za ljudska prava, UN-a ili OEBS-a ne stoji da je bilo međunacionalnih sukoba na teritoriji Opštine Sjenica. Naprotiv mi imamo primedbi, imamo izjava raznih organizacija koje se odnose na kršenje ljudskih prava upravo od onih koji su zaduženi da čuvaju i obezbeđuju ljudska prava. To se prvenstveno odnosi na organe MUP-a. Sve ove primedbe se odnose na rad organa MUP-a i drugih organa koji su po zakonu bili dužni da poštuju i da čuvaju lični integritet svakog pojedinca.”

Predsedavajući Ćamil Ibrović predložio je tročlanu komisiju za pripremu predloga zaključka o kojem će se skupština izjasniti po ovoj tački dnevnog reda. Komisiju su sačinjavali :

1. Nuhović Nusret, diplomirani pravnik
2. Fijuljanin Fahrudin, doktor stomatologije
3. Šmrković Adnan

Odbornik Nuhović Nusret:

Pozdravio je uvažene goste, odbornike i sve prisutne.

“Danas smo čuli dosta diskusije, dosta smo potrošili vremena na tim diskusijama koje su bile sadržajne. Vidim da se ovo privodi kraju pa ću pokušati da moje izlaganje bude što kraće, da dam osnovne karakteristike današnjeg rada, ponašanje pojedinih predstavnika policije u tom političkom tretmanu kroz koji je prošao i veliki broj građana posebno Bošnjacke nacionalnosti. Otmica je bilo. Pre nego što se osvrnem na to, osvrnuo bih se na diskusiju gospodina predstavnika SUP-a iz Novo Pazara, na njegovu tvrdnju da nije bilo otmica, te na tvrdnju da je ovo sudnica za slušanje jednostranih izjava.

Otmica je bilo. Setimo se otmica Sjeverina i Štrpca. Bilo je nerazjašnjenih slučajeva ubistava i u samom gradu. Slučaj Dacić Haruna. Međutim, ovo nije sednica da bi se sudilo nekom, koje je sve ovo radio, nego da bi se čulo iz duša diskusija ljudi, koji su prošli taj tretman, onakav kakav ste vi imali prilike da čujete.

I ovim bi kazao da Vas je demantovao Vaš kolega iz SUP-a Sjenica, time što je govorio argumente na strani policije, da je zakonito radila. Nije bilo ugrožavanja slobode ljudi i drugih prava na ovom prostoru, što znači da skupština nije bila jednostranačka. Ovde se čula različita mišljenja. Osim toga u prilog tvrdnji stoji i to da smo čuli i diskusije predstavnika za ljudska prava, kao i predstavnika medija, tako da ima i drugih strana koji razmišljaju drugačije.

Ja bih sad vama postavio jedno pitanje:

Ako ste čuli sve ove diskusije, a obećali ste, ako ste čuli da ovde ima svedoka, lekarskih uverenja, da imaju fotografije. Da li će te kao službeno i ovlašćeno lice, kao načelnik SUP-a Novog Pazara podneti krivične prijave protiv njih, na osnovu ovih dokaza koje ste danas imali prilike da čujete. Da li će se sve te krivične prijave naći pred organima gonjenja, nadležnim za utvrđivanjem krivične odgovornosti ljudi koji su počinili ova nedela.

A sada bih prešao na ono što sam hteo ja da kažem. Mnogo smo izjava danas čuli, čuli smo i lice koje iznelo izveštaj o kratkom sadržaju tih izjava i verujte osnovne karakteristike svega ovoga su:

1. U svim slučajevima obično pozivanje je bilo na navodne informativne razgovore od strane predstavnika policije. U većini slučajeva nisu ostavljeni nikakvi pismeni tragovi. Retko da je neko bio pozvan pismenim putem. Pismenih rešenja o zadržavanju, pritvaranju, tuči zapisnika nije bilo. Nijedan od ovih prisutnih to nema.
2. Karakteristika da je u svim motiv o hapšenjima i o ovim svim nedelima bio izgovor oduzimanja oružja, ili iznuđivanja iskaza za navodno kriveno oružje.
3. Svi ljudi su bili tučeni, maltretirani, zlostavljani, batinani od istovetne grupe ljudi. Imamo tačnu identifikacionu grupu od deset imena, koja se ponavlja u svim slučajevima.
4. Svi su na isti način bili maltretirani i tučeni, palica po dlanovima ruku, palica po tabanima nogu itd. Svi su bili na isti način fizički i psihofizički maltretirani. Psovke turske majke, države itd.
5. Karakteristika na koju je ukazao gospodin Nikola Luković je: A to je tačno. Da nije vođen krivični postupak protiv ljudi koji su prošli policijski tretman, od kojih je od prilike hiljadu cevi oduzeto. Ovo je činjenica, ukazuje da je policija radila nezakonito, jer da je radila zakonito, ona bi na osnovu tih podataka vodila krivični postupak. Sudovi i tužilaštva bi odradila svoj deo posla, ljudi bi bili (ko je kriv) kažnjeni, odležali, ali nebi bili bijeni, nebi bili maltretirani. Ali cilj policije nije bio to, nego nezakonit rad. Znači, brutalno maltretiranje, uništavanje dostojanstva ljudi koji pripadaju samo jednom narodu i samo su zato bijeni u tom vremenu.
6. Posledica svih tih progona i tortura je veliko izgnanstvo ljudi u inostranstvo. Velike i teške telesne povrede koje su imali. Ljudi su se liječili sami, jer im nije bila dostupna lekarska pomoć.
7. Lekarima nije bilo dozvoljeno da daju u većini slučajeva nikakva lekarska uverenja. Čak ima slučajeva da lekar Čeranić nije ga primoi kad je čuo da je pretučen u policiji. Neko mu je saopštio iz policije da ne prima takve ljude.

Postavlja se pitanje šta dalje ? Dalje mora biti krivično-pravni progon za sva odgovorna lica i to ona koja su to neposredno izvršila i sva objektivno odgovorna koja su mogla da spreče to izvršenje. A za koje krivično delo ? Za proziv pravno lišavanje slobode na svirep način, uskraćivanje hrane i pića, brutalno maltretiranje, pretučivanje i tako dalje.

Iznuđivanje iskaza na svirep način, način na koji se ovde postupalo i ljudi koji su ovo neposredno izvršavali, je približan način kojim se sada sudi u Međunarodnom sudu u Hagu za pojedine činjenice, samo što ovde nisu nastupile direktno smrtne posledice, ali genocid može da se vrši i u miru. Takav način genocida prihvata i obrađuje krivični zakon Jugoslavije, jer je ovde jedna grupa, jedna pripadnost naroda, jedna grupa ljudi iz jednog naroda, zato što pripadaju toj grupi, pod izgovorom oružja brutalno batinana, mučena i fizički zlostavljana, što znači da nije dovoljno da ovaj materijal prosledimo za krivično pravni progon ovih lica, javnim tužilaštvima i sudovima, već je potrebno da se ova materija prosledi i nekoj međunarodnoj instituciji, koja se bavi isto krivičnim progonom, pa ako ti istražitelji utvrde da nema osnova da ovi ljudi ne odgovaraju kod njih. Onda će oni tako i odgovoriti.

Treba tražiti njihovu odgovornost i u zemlji i van kod nadležnih organa, koji se bave tim krivično-pravnim progonom za krivična dela, koja imaju ovakav karakter kako smo sad ovde naveli.

Da li će biti još ovakvih skupština? Mislim da hoće i da je ovo prva faza u razrešenju ove problematike. Druga, treća i enta faza tek slede “.

Na kraju je istakao ...” da će se ovakve skupštine održavati sve dok policija nebude u funkciji zaštite imovine i građana. A kad će policija da bude u funkciji imovine i građana? Onda kad bude multietnička u ovom gradu. Multietnička će postati, kad nadležni sadašnji organiaadašnjim zakonima (mislim na MUP i Ministarstvo za pravosuđe i lokalnu samoupravu), budu postavljali tamo lica u saradnji sa lokalnom samoupravom.

Tek tada će se uspostaviti multietničnost policije i to na svim nivoima i na mestima koja se tiču operative i na mestima inspektorskih poslova i na mestima koja se tiču rukovodioca službi. Tek tada neće imati potreba kad budu iz naroda izabrani pravi predstavnici koji će raditi i štititi sve poštene građane, bez obzira kojem će narodu pripadati.

I na kraju bih zaključio time da ova skupština nije imala za cilj da osudi ovde nikog, niti da mu izrekne sadašnju presudu nego da prikupi ovu dokumentaciju i da je posledi nadležnim organima države i međunarodne zajednice da povedu istražni postupak za osudu ovih ljudi.”

Za reč se zatim javio **Mirsad Hodžić**,

Na početku izlaganja naveo je ...” Priče su potresne. Ideja nam je bila da čujete svi. Da čuju gospoda iz Odbora za zaštitu ljudskih prava, da čuju načelnici, da ih upoznamo šta se dešavalo. A dešavavalo se mnogo toga, nažalost to se i danas dešava. Poslednjih dana desilo se nekoliko incidenata i mi smo kao Izvršni odbor opštine dobili pritužbe na rad policije i došli na ideju da zakažemo jedan ovakav sastanak.”...

Nastavio je ...” I ja sam jedan od tih koji je preživeo sve ovo. Priče su potresne. I nebih o tome, jer je to duga priča. Ja sam jedan od onih koji je ležao u samici 41 dan i nisam imao ni kožu da se zavijem, ni meda da pojedem. Vezan sam bio za radijator po cio dan.”...

Zatim je odgovorio odborniku SPS-a Vasojeviću, da su 96 godine na izborima dobili vlast (Koalicija Lista za Sandžak), a da su oni prvu skupštinsku sednicu demonstrativno napustili tražeći u Beogradu od tadašnjeg vladajućeg režima uvođenje prinudne uprave. Što im u Sjenici nije uspelo ali nažalost jeste u razvijenijem i bogatijem Novom Pazaru.

Istakao je i da je do tadašnji rezultat vladavine SPS-a, tj. njihove grupe odbornika na hiljade pretučenih lica. Naveo je” Mi smo odlučili, nećemo sa SPS-om participirati u vlasti.”... Obrazlažući ovu odluku između ostalog predočio je i veoma veliki broj predmeta fizički zlostavljanih ljudi. (forografije, lekarska uverenja, izjave) ...” Nemože se raditi sa ovim ljudima, koji su došli na vlast prisilno i nisu bili izabrani od strane naroda.”... ističe i nastavlja ...” Mi želimo da gradimo suživot i mi smo kao vlast to pokazali. Radili smo put u Crvskom, radili smo u Vrapcu, vodovod u Raspoganču, radili smo put za Šušure. Prema onom planu kako je to mesna zajednica predvidela. A ako mislite da trebaju da grade suživot ljudi koji su sve ovo radili (pokazuje predmete oštećenih), meni je to van pameti.”...

Iz svega navedenog predlaže ...” Da donesemo zaključak sa ovog sastanka. Tražimo smenu načelnika Lukovića, ne samo smenu nego da pokrenemo krivični postupak. Jer ne može on kao načelnik da nezna šta mu radi tamo neki Paunović, Pendić i drugi.”... Zahteva ...” Da se traži od Vlade Srbije od Ministarstva pravde, međunarodne zajednice, da se uvede multietnička policija.”... obrazlaže svoj zahtev i navodi da sa tim treba upoznati OEBS i sve relevantne međunarodne faktore. Na kraju prdláže i da se od MUP-a Srbije

zatraži upis polaznika u Policijsku akademiju, sa ovih prostora srazmerno nacionalnoj strukturi stanovništva. Ukazavši na određene probleme koji se u tom pogledu javljaju.

Zatim se za reč javio **Murat Hodžić**,

Nakon što je pozdravio odbornike, goste i sve prisutne obratio se gospodinu Biorcu načelniku MUP-a u Novom Pazaru.

..." Biorcu da odgovorim da nam ne baca prašinu u oči. Kako je on došao da je sve super." I naglasio ..." Prošli put sam se javio, na prošloj skupštini, i rekao : Dok mi ovde pričamo, tamo sigurno nekoga batinaju. To se eto slučajno i potvrdilo. Taj isti Mile Nedić koji je prebačen za nekog vatrogasca, to bi morao gospodin načelnik Biorac da zna, to bi morao i Rade Rakonjac direktor škole da zna, jer je njegovog učenika prebio."

Nastavlja ..." Taj isti Mile Nedić je te učenike prebio, odveo ih u Novi Pazar u zatvor. Tamo su deca. I on kaže sve je super. A neki naši ljudi su mnogo lakomisleni. Da su ovde ljudi iz Novog Pazara, verovatno bi imali primedbi na njegov rad. Kakav je on načelnik kad nezna šta se dešava ovde. Kad taj vatrogasac Mile daje sebi za pravo da bije učenike. Zašto se direktor škole Rade Rakonjac nije oglosio? Zašto su deca u zatvoru ?"...

Zatim se obratio gospodinu Lukoviću, načelniku SUP-a Sjenica rečima

..." I sam je bio kod mene u pretresu. U panciru, u maskirnoj uniformi, sa oklopnim vozilima, u zasedi sa oko stotinu policajaca. Kao da su napali neki puk vojske. Verovatno su računali da ćemo mi da im pružimo otpor, pa da nas pobiju. Srećom nismo. Mene nisu bili ni Nedić ni Luković ni Pendić ni ljudi koji se ovde pominju. Mene su bili ljudi iz Beograda, verovatno znaju što nas nisu oni batinali već oni iz Beograda.

Pominje ovde gospodin Luković 1000 pušaka, 21000 municije, 31 bombu, 1,5 kg eksploziva, nađeno je kod ljudi. Da prihvatimo da je sve ovo tačno. Ja ne sumnjam u ovu njegovu izjavu. Kod mene je oduzeto oko 500 metkova malokalibarske municije, koje sam dobio dok sam zastupao Reprezentaciju Srbije širom Jugoslavije. 1985 godine sam bio pobednik Jugoslavije, Jugoslovenskog kupa. jedini smučar koji je to postigao. Donosio sam automatsku pušku dok sam zastupao teritorijalnu odbranu. Načelnik teritorijalne odbrane general Vukadinović mi je dao pušku. Da sam bio terorista i da sam hteo da ubijam, mogao sam to da uradim i tad."

Dodao je ..." 21000 municije, 1000 pušaka, i da je tačno, koliko hiljada ljudi je pobijeno za 1000 pušaka. 21000 municije, da je i to tačno a nije, mnogo je ljudi imalo oružje pod dozvolom, pa se i to oružje prikazuje ovde."

U daljem izlaganju osvrnuo se probleme u zapošljavanju sa kojim se suočavaju pripadnici Bošnjačke nacionalnosti, posebno kada se radi o državnim ustanovama i institucijama.

Na kraju je i ukazao na činjenicu da su određeni ljudi ..." radili sa gospodinom Lukovićem, koji su prodavali municiju. Prvo su išli od sela do sela, zastrašivali narod, a onda su ti špijuni zašli po mahalama pa su prodavali puške koje je SUP dao po brojevima."... i zatražio njihovu krivičnu odgovornost.

Nakon završene rasprave, od strane Komisije zadužene za izradu predloga zaključka predložen je sledeći

Z A K L J U Č A K

I. Na osnovu prezentiranog izveštaja o policijskoj represiji na ovom području u periodu od 1992. do 2002. godine, kao i neposrednih izjava ljudi koji su prošli policijsku torturu konstatuje se da je u navedenom periodu vršena policijska represija nad građanima Bošnjačke nacionalnosti pod izgovorom da imaju oružje i to batinanjem, nanošenjem teških telesnih povreda, maltretiranjem i drugim psihofizičkim metodama i patnjama.

II. Zbog napred iznetog kompletan materijal sa svim dokazima i izjavama lica nad kojim je vršena policijska represija dostaviti nadležnim organima SRJ i RS radi preduzimanja adekvatnih krivično-pravnih mera protiv svih lica navedenih u izveštaju koja su posredno ili neposredno izvršila krivično delo protivpravnog lišenja slobode na svirep način pod izgovorom da imaju oružje kao i iznuđivanje iskaza. Preduzimanje adekvatnih mera podrazumeva pokretanje i vođenje krivičnog postupka, utvrđivanje krivične odgovornosti kao i izricanje odgovarajućih krivičnih sankcija uključujući i meru bezbednosti zabrana obavljanja poslova i radnih zadataka u Ministarstvu unutrašnjih poslova.

III. Predlaže se Ministarstvu unutrašnjih poslova, Ministarstvu pravde i lokalne samouprave RS da pokrenu postupak za smenu svih lica koja su za navedeni period vršila rukovođenje pojedinim organizacionim jedinicama u OUP-u Sjenica uključujući i smenu načelnika OUP_a Sjenica kao i pokretanje postupka kod nadležnog Republičkog organa za smenu Opštinskog javnog tužioca zbog neizvršavanja Ustavom i Zakonom utvrđenih obaveza tj. zbog nepreduzimanja radnji po službenoj dužnosti krivičnog gonjenja lica koja su vršila represiju nad nedužnim ljudima ovog područja.

IV. Da se od nadležnog Ministarstva unutrašnjih poslova RS zatraži uvođenje multietničnosti u sastavu policije srazmerno nacionalnom sastavu stanovništva na ovom području uz saglasnost i sporazumevanje sa nadležnim organima lokalne samouprave. Napred navedeno podrazumeva i to da se u školama i policijskim akademijama uključe i polaznici iz reda Bošnjačke nacionalnosti po principu srazmernosti nacionalnog sastava stanovništva ovog područja.

V. Konstatuje se da iz dostavljenog materijala koji je predmet razmatranja na sednici Skupštine opštine sledi da ima elementa genocidnog ponašanja neposrednih rukovodilaca i onih koji su vršili navedena krivična dela protiv nedužnog stanovništva i nedužnih ljudi pod izgovorom da imaju oružje te materijal treba dostaviti međunarodnim istražiteljima u Hagu da izvrše ocenu da li ima osnova za njihovo gonjenje pred međunarodnim organima.

Predloženi zaključak je usvojen većinom glasova prisutnih odbornika SO-e Sjenica.

za PREDSEDIK
Skupštine opštine,
Vladimir Hrnjak, dipl. ing. agronomije

- бранилац окр. Милића Карличића, адв. Ђока Спасојевић, који је предложио да другостепени суд жалбу Општинског јавног тужиоца одбије као неосновану и првостепену пресуду у ожалбеном делу потврди, а да он као бранилац и окривљени у смислу чл. 375 ст. 1 ЗКП буду обавештени о седници већа,

- бранилац окр. Радослава Стефановића, адв. Драгиша Добрић из Новог Пазара, са предлогом да другостепени суд одбије жалбу пуномоћника супсидијерног тужиоца и да пресуду Општинског суда у Новом Пазару потврди, или преиначи и одбије оптужбу због застарелости кривичног гоњења.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, поднеском Ктж.бр.797/10 од 25.01.2010. године, изјаснио се да остаје при мишљењу које је дало Окружно јавно тужилаштво у Новом Пазару и предлаже Апелационом суду у Крагујевцу да наведено мишљење прихвати и уважавањем жалбе Општинског јавног тужиоца у Новом Пазару, првостепену пресуду укине.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у смислу одредаба чл. 375 ЗКП, у присуству оштећених као тужилаца: Суља Муратовића и Џигал Мустафе, пуномоћника адв. Александра Цвејића, окр. Милића Карличића и браниоца адв. Ђока Спасојевића, а у одсуству уредно обавештених Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, окр. Радослава Стефановића и његовог браниоца адв. Драгише Добрића. На којој је размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом, па је, по оцени жалбених навода и предлога, те навода и предлога одговора на изјављене жалбе, као и предлога Апелационог јавног тужиоца, нашао:

Жалбе су неосноване.

Првостепена пресуда, као и поступак који јој је претходно, не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка на које Апелациони суд, као другостепени, пази по службеној дужности, у смислу одредаба чл. 380 ст. 1 тач. 1 и 2 ЗКП.

Побијајући првостепену пресуду у жалби Општинског јавног тужиоца се наводи да је првостепени суд начинио бројне битне повреде одредаба кривичног поступка, јер уопште није дао разлоге о одлучним чињеницама, или су дати разлози нејасни и у знатној мери противречни, а сама изрека побијане пресуде да је противречна датим разлозима, што укупно пресуду чини нејасном и неразумљивом.

Апелациони суд је ове жалбене наводе оценио као неосноване, јер је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених доказа, наведених у образложењу побијане пресуде и изнете одбране окр. Карличића, правилно и потпуно

Нови Пазар, не доводи се у сумњу закључак првостепеног суда, јер нико од наведених сведока није потврдио наводе оптужбе оштећеног у погледу поступања окр. Радослава Стефановића као службеног лица, према ошт. Суљу Муратовићу.

Што се тиче жалбених навода у односу на окр. Мила Недића, да је првостепени суд прихватио његов алиби да се 24.06.1994. године целог дана налазио у селу Вапа јер је неспоран и поткрепљен исказима сведока Милоја Рајковића и Владана Врашића, као и депешом ОУП Сјеница, иако се од села Вапа до Новог Пазара више пута у току дана може доћи без угрожавања континуитета рада на терену, суд је оценио као неосноване. Ово са разлога што је првостепени суд ценећи одбрану окр. Недића у склопу наведених доказа, као и исказа оштећеног Суља, извео правилан закључак да истима није доказано да је окр. Миле Недић заједно са окр. Радославом Стефановићем извршио кривично дело изнуђивање исказа у саизвршилаштву из чл. 136 ст. 2 Кривичног законика, за који закључак је дао довољне и јасне разлоге, па је правилно применио кривични закон и окр. Мила Недића ослободио од оптужбе применом одредбе чл. 355 ст. 1 тач. 3 ЗКП.

Као што је већ напред речено, овај суд налази да првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, па ни битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368 ст. 1 тач. 11 ЗКП, на коју се жалбом пуномоћника оштећеног као тужноца указује.

Са изнетих разлога, а на основу чл. 388 ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Нела Глишовић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

На главном претресу у својој одбрани је појаснио да Карличих, Росић и он нису нашли ошт. Муратовића код куће, већ су оставили позив да се јави. Није учествовао у узимању изјаве нити подношења пријаве против Муратовића, додајући да познаје ошт. Џигал Мустафу, али да у премету одузимање оружја од Џигала није учествовао у узимању изјаве и оперативном раду, већ је то учинио Реља Пендић. Дана 24.06.1994. године, радио је у с. Лапа и терену са колегом Рајовић Миланом, и тог дана одузете су пушке од Асотић Ђамила и Метовић Реџепа.

Доказе изведене у току главног претреса суд је у смислу л. 17. и 352. ЗКП-а, ценио појединачно и скупа у међусобној вези, заједно са одбранама оптужених и утврдио следеће чињенично стање:

Оштећени Муратовић Суљо на дан 21.06.1994. године, приведен је у зграду СУП-а у Н.Пазару, због сумње да неовлашћено поседује оружје, након чега му је по обављеном разговору са опт. Стефановић Радосавом и Карличих Милићем, одређен полицијски притвор у трајању од 3 дана, који је издржавао у Окружном затвору у Н.Пазару. Трећег дана притвора 24.06.1994. године, у зграду СУП-а у канцеларију 25 на другом спрату приведен је оштећени Муратовић Суљо и према извештају СУП-а у Н.Пазару, 01-73/94 од 20.07.1994. године, предат на рад оперативном раднику који ради на сузбијању кријумчарења и наркоманиј Карличих Милићу, ради допунског информативног разговора који му је одмах по уласку у канцеларију почео псовати турску мајку и врпећати га, а затим га је бесомучно тукао палицом по свим деловима тела, глави, длановима, табанима и грудном кошу, а затим га ухватио за тестисе стекао их и увијао због чега се ошт. Муратовић Суљо, од болова онесвестио, када се освестио дали су му сока да пије, а онда су га оптужени и непознати полицајци који су се налазили у канцеларији тукли без престанка око три сата, у чему је предњачио опт. Карличих Милић. Пошто му је наређено да коленима стане на столицу оптужени Карличих и присутни полицајци су га ударили по табанима гуменим палицама када га је опт. Карличих у једном моменту пресавио присутни полицајац ударио га је цокулом преко леђа, да би то исто касније учинио и Карличих. За сво време оштећени Муратовић Суљо је молио да престану, а опт. Карличих је захтевао да призна где су пушке, где је оружје, јер неће бити пуштен док не призна, на крају су га тако пребијеног избацили у ВЦ-е и пољивали водом а затим су позвали полицијску патролу да га врати у затвор. У току вожње у колима до затвора један од полицајаца му је ставио пиштољ уста и рекао «Ако о овоме будеш неком причао, доћићу да те стрељам».

Оптужени Карличих Милић и полицајци који су поступали по његовом налогу тукли су оштећеног Муратовић Суља палицама и песницама, као и ногама, снадрћи му том приликом тешку телесну повреду у виду прелома ребра на левој страни грудног коша, са прекидом континуитета горње ивице седмог ребра и то његовог предњег крајка. Истог дана ошт. Муратовић Суљо је пуштен из затвора где га је сачекао његов брат Билал и синовац Муратовић Сенад и одвели га до адвоката Јанићијевић Радомира, а затим у Здравствени центар у Н.Пазару, где му није пружена лекарска помоћ, после тога одвели су га до др. Енеса Маљевца који га је прегледао заједно са рендгенским снимцима, где је констатован прелом ребра, а затим је одведен у кућу бата Муратовић Билала, где су га увијали у овчије коже. Када је чуо да ће га поново звати у полицију побегао је у Скопље, а одатле у Будимпешту и на крају у Немачку, где је у страху од нових тортура остао до 1997. године, када се вратио кући

Наведено чињенично стање суд је утврдио из исказа оштећеног Муратовић Суља, којем је у овом делу у целости поклатио веру, јер је исказ оштећеног логичан и убедљив а поткрепљен је и осталим изведеним доказима и то исказима салушаних сведока, медицинском документацијом, рендгентским снимцима, и налазима и мишљењима лекара вештака.

Овакав закључак суда није доведен у сумњу незнатим одступањима у исказу оштећеног Муратовић Суља, на начин на који је задобио ударце цокулалама у пределу леђа, јер суд сматра да је дуготрајна тортура којој је био изложен и губљење свести због задобијених удараца могу бит узрок ових небитних разлога у том делу исказа.

Исказ оштећеног Муратовић Суља поткрепили су сведоци и то Муратовић Беган, који је истакао да су и њега тукли у згради СУП-а и да су га пустили увече у 21,30 часова, а да је за сво то време оштећени Суљо провео у ходнику везан за радијатор и да је у том положају остао и након одласка овог сведока из зграде СУП-а, чињеницу да је ошт. Муратовић Суљо био везан за радијатор у хиднику СУП-а у Н.Пазару, потврдио је и сведок Ибровић Јонуз, сведок Смајовић Мехмед је у свом исказу навео да су тога дана «изели ћутак» (добили батине) он и Суљо, а да су Суља у канцеларији бр. 25 уводили опт. Карличић и Росић, одакле би се чула галама и да зна да су га тамо тукли и малтретирали.

Сведок Муратовић Сенад, дана 24.06.1994. године, испред затвора сачекао је и прихватио ошт. Суља, који је био испребијан и једва је ходао у друштву адв. Јанићијевић Радомира, одвели су оштећеног у болницу где оштећеном нису указали лекарску помоћ, а одатле су га одвели код др. Енеса Маљевца у приватну лекарску ординацију и затражили лекарску помоћ где је из снимака утврђен прелом ребара и да је том приликом оштећени причао да га је највише тукао «Карло» (надимак опт. Карличић Милића).

Сведок Хамидовић Нусрет, је потврдио чињеницу да је у згради СУП-а испред канцеларије бр. 25, видеи ошт. Суља везаног за радијатор којом приликом му је Суљо рекао да је тако везан провео целу ноћ.

Сведок Јанићијевић Радомир, адвокат којег је за одбрану ошт. Суља ангажовао Суљов брат Билал, у свом исказу је навео да је оштћени Суљо изголедао очано, скоро да је кукао наглас, а сведоку је речено да је Суљо тучен у згради СУП-а, обзиром да је од њега тражено да призна да поседује оружје.

Наведеним сведоцима суд је у целости поклатио веру јер се њихови искази међусобно допуњују, међусобно не противурече и чине једну целину и сагласни су са исказом ошт. Муратовић Суља, апоред тога према мишљењу овог суда не постоји ниједан разлог због којег би сведоци били мотивисани да не говоре истину.

Из медицинске докуменације из исказа др. Енеса Маљевца, и налаза и мишљења др. Родољуба Марковића, специјалисте хирурга утврђена је врста и тежина повреда које је задобио ошт. Муратовић Суљо.

Из ових доказа произашло је да је прелом ребара тешка телесна повреда, а да су остале бројне повреде лаке природе. Стручном сведоку др. Енесу Маљевцу суд је поклатио веру јер је специјалиста рендгенолог, а његов налаз потврђен је налазом др.

Родољуба Марковића, специјалисте за хирургију који је компетентан стручњак за давање оваквог налаза и мишљења, као и мишљења конзилијума лекара здравственог центра Нови Пазар, који је у потпуности прихватио налаз хирурга др. Родољуба Марковића и накнадно урађене радиографије констатовао формирани калус који радилошки одговара старој санираној фрактури VII ребра у дист. делу са леве стране.

У току доказног поступка суд је утврдио да је опт. Карличић извршио кривично дело на штету Џигал Мустафе. Наиме, оштећени Џигал Мустафа више пута је позиван у ОУП Сјеница, где му је речено да се 09.05.1994. године, јавио у СУП Н.Пазар, опт. Карличић Милићу. Оштећени је поступајући по налогу дошао у СУП Н.Пазар, у канцеларију опт. Карличић Милића који му је одмах по уласку рекао да скине бунду, а затим да се примакне до зида да изује ципеле и чарапе и попне се коленима на столицу, а главну одмакне од зида, тада је почео да га удара палицом по табанима, након чега је просуо воду по итисону и наређивао да гази што је оштећени морао да чини уз несносне болове, затим је захтевао да оштећени испружи руке а онда га ударао палицама по рукама и длановима завлачивши му палицу уста, ударао га је коленима у стомак, да би у једном тренеутку задао ударац песницом у главу у пределу десног уха и наставио да га туче све до 9 сати увече. За сво време оптужени је тражио од оштећеног да каже на којем положају му се налазе синови у Сарајеву и где је камион са оружјем. На крају оптужени је позвао два полицајца који су оштећеног изгурали на степенице. Овом приликом ошт. Џигал Мустафа је задобио тешку телесну повреду у виду расцепа леве бубне опне и лаке телесне повреде у виду местимичних крвних подлива са обе стране лица и у пределу ушних шкољки које сежу до дољно виличних зглобова, огуљотине коже и поткожне крвне подливе димензије 5x1cm на задњој страни грудног коша у висини 8 и 9 ребра, два поткожна крвна подлива са предње стране грудног коша у нивоу кућних база, изражене поткожне крвне подливе у пределу дланова који сежу до половине надлактица, јако изражене крвне подливе у пределу табана до скочних зглобова, прелазећи делимично на горњу страну стопала и поткожне крвне подливе у пределу десне седалне регије димензије 4x4 cm. Оштећеном Џигал Мустафи су прву помоћ указали у кући пријатења у Н.пазару, а затим се јавио у Дом здравља у Сјеници, лекарима Мујагић Мурадији, Ћатовић Фуаду и Фијуљанин Фахрудину, а претходно су га код куће као и ошт. Муратовића лечили увијањем у овчијој кожи.

Исказу оштећеног суд је поклатио веру је је логичан и убедљив а поткрепљен је исказима саслушаних сведока, лекарским уверењем, увидом у приложене фотографије, налазом и мишљења вештака .

Исказ оштећеног Џигал Мустафе поткрепљен је исказом сведока Суљовић Џемаила, из којег се утврђује да је обишао Џигал Мустафу и његовој кући и да је видео да је Џигал Мустафа био увијен у кожи, отечен, модар, тешко је дисао, глава му је била увијена. Сведок је накнадно дошао и фотографисао окривљеног, с тим што је приметио да оштећени је могао ни да устане ни да хода.

Сведок Тахировић Фехим, је својој изјави навео да је својој фотографској радњи развио филм и израдио фотографије које је снимно сведок Суљовић Џемаил.

Сведок др. Мујагић Мурадија, рекла је да се оштећени лечио у Дому здравља у Сјеници од 11. до 16.05.1994. године, због повреда за које је оштећени рекао да је задобио

од радика СУП-а, на које околности се изјаснио и сведок др. Ћатовић Фуад, а сведок Фијуљанин Фахрудин је истакао да је Џигал Мустафа био у лошем здравственом стању, да тешко дише а на телу су му биле видљиве модрице.

Суд је након анализе прихватио исказе наведених сведока јер су непристрасни и међусобно непротивурече, сведоци су доследни, изузев одступања у исказу сведока Тахировића, који је у току истраге рекао да је фотографисао оштећеног, а на главном претресу да је израдио фотографије са филма које је други фотографисао, објаснио је ову разлику чињеницом да је оваквих случајева тортуре на Пештери било на стотине и да је много фотографисао и израђивао фотографије са већ снимљених филмова, због чега је дошло до разлике у исказу.

Из налаза вештака др. Родољуба Марковића, хирурга и др. Касима Мишића специјалисте за ОРЛ, утврђено је да је оштећени задобио тешку телесну повреду у виду напредне бубне опне и више лаких телесних повреда. Суд је налазима ових вештака у целиности поклонио веру имајући у виду њихову стручност и дугогодишње радно искуство. Налаз ових вештака потврђен је и налазом конзилијума лекара Здравственог центра у Н.Пазару бр. 481 од 08.03.2005. године, из којег произилази да је при прегледу нађен ожиљак на левој бубној опни (недостатак средњег слоја), што је знак да је раније постојала повреда леве бубне опне која је нанета механичком силом највероватније песницом или отвореном шаком.

Увидом у допис СУП-а у Н.Пазару, начелника управе за заједничке послове утврђује се да је опт. Карличић Милић у периоду од 09.05. до 25.06.1994. године, обављао послове на радном месту сузбијања кријумчарења и наркоманије у Одељењу за сузбијање криминалитета СУП-а Нови Пазар, а уз допис је достављено и решење истог СУП-а из којег произилази да је оптужени Карличић засновао радни однос 01.06.1993. године, у својству приправника, а у ставу првом образложења овог решења наведено је да је оптужени засновао радни однос према важећем Правилнику са статусом овлашћеног службеног лица.

Из исказа сведока Чоловић Спира и Расовац Муамера, утврђено је да су у другој половини 1993. и првој половини 1994. године, као оперативни радници на пословима кријумчарења оружја рдили осумњичени Карличић Милић и Росић. Исказима ових сведока суд је у целиности поклонио веру, јер из дописа СУП-а Нови Пазар бр. 01-73/94 од 20.07.1994. године, произилази да је дана 24.06.1994. године, око 12.00 часова из Општинског затвора у Н.Пазару, приведен Муратовић Суља у просторије СУП-а Нови Пазар, по налогу начелника ОЗСК и предат на рад оперативном раднику који ради на сузбијању кријумчарења и наркоманије Карличић Милићу, што све несумњиво указује на чињеницу да је окривљени Карличић Милић имао својство овлашћеног службеног лица у време извршења наведеног кривичног дела. Исказима сведока Чоловић Спира и Расовац Муамера, суд је у целиности поклонио веру јер су искази ових сведока логични и убедљиви и ничим нису доведени у сумњу, а поткрепљени су и наведеним извештајем СУП-а Нови Пазар. Поред тога, из потврде о привремено одузетим предметима од Муратовић Суља се несумњиво утврђује да су наведени предмети одузети од овлашћеног службеног лица Росић Горана и Карличић Милића.

Код постојања оваквих писмених доказа суд није прихватио веру исказу сведока Горана Росића, да опт. Карличић Милић није вршио предузимање службених радњи и саслушања осумњичених, те да није тукао Муратовић Суља и Џигал Мустафу, јер је исказ овог сведока пристрасан и срачунат да за опт. Карличића издејствује ослобађајућу пресуду, у жељи да помогне колеги са којим је радио у истој канцеларији.

Из изведених доказа проистиче да је опт. Карличић Милић извршио два крив. дела изнуђивање исказа из чл. 65.ст.2. КЗ РС, на штету Муратовић Суља и Џигал Мустафе, на начин, место и време ближе описано у изреци осуђујућег дела ове пресуде.

Несумњиво је утврђено да је оптужени узимао изјаве од оштећених употребом силе која је предузета у намери и изнуђивању исказа да је оптужени поступао у својству службеног лица које у државном органу врши службене дужности (чл.46.ст.1. алинеја а) и да је то чинио према два лица у различито време, према Џигал Мустафи 09.05.1994. године, а према Муратовић Суљу 24.06.1994. године, у оба случаја у згради СУП-а Нови Пазар.

Према схватању овог суда оптужени је је употребио силу, претњу и на недопуштен начин узео изјаве у намери изнуђивања исказа – признања да оптужени поседују оружје, при том вршећи психичко и физичко мучење оштећених значајног интезитета систематским и дуготрајним nanoшењем физичких и психичких патњи, као што су nanoшење тешких телесних повреда, а затим нечовечно поступање везањем окривљених за радијаторе у ходницима зграде СУП-а у Н.Пазару, где је нарочито опт. Муратовић Суља проводио дуже времена у понижавајућем положају изложен у дужем временском периоду погледима лица која су пролазила хидницима СУП-а у Н.Пазару а затим увијањем тестиса и другим нечовечним и нехуманим поступањем према оштећенима проузроковао изузетно тешке последице за окривљене применом тешког насиља што је довело до поремећаја у њиховом породичном и личном животу.

Кривична дела оптужени је извршио са директним умишљајем јер је био свестан да као службено лице у вршењу службе употребљава силу у намери да изнуди исказ од оштећених, што је и хтео, уз примену тешког насиља.

Суд је ценио и одбрану окривљеног да није извршио кривична дела која му се стављају на терет и да није примењивао силу, међутим одбрану окривљеног у овом делу суд није могао прихватити јер је иста противуречна у свим осталим изведеним доказима и иста је противуречна са делом одбране оптуженог који је дао пред истражним судијом, где је истакао да је и у време извршења кривичног дела имао својство овлашћеног службеног лица, обављајући послове на сузбијању кријумчарења и наркоманије, што је потразумевало и откривање извршиоца кривичних дела.

За извршено кривично дело окривљени је кривично одговоран јер суд у току поступка није нашао ниједну чињеницу, нити околност која би довела у сумњу или пак искључивала кривичну одговорност окривљеног.

За извршено кривично дело суд је окривљеног огласио кривим и изрекао му за свако дело казну затвора у трајању по једне године и два месеца, а затим у смислу чл. 48. ОКЗ оптуженог осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године.

сматрајући да је оваква казна адекватна тежини и друштвеној опасности извршеног кривичног дела степену кривичне одговорности окривљеног и да се оваквом казном у конкретном случају у потпуности може постићи кривично правна заштита и сврха кажњавања приписана чл. 5. и 33. ОКЗ.

Приликом одмеравања врсте и висине казне суд је имао у виду све околности прописане чл. 41. ОКЗ, које утиче на врсту и висину казне, па је на страни окривљеног нашао да до сада није осуђиван, да је ожењен, отац двоје деце, због чега је окривљеном утврдио казну у близини доње границе сматрајући да ће се и на тај начин постићи сврха кажњавања јер није нашао ниједну отежавајућу околност на страни оптуженог.

На основу чл. 196. и 193. ЗКП-а, суд је обавезао оптуженог да на име реалних трошкова крив. поступка плати износ од 12.652 динара, као и 10.000 динара, на име паушала све у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

У односу на оптуженог Стефановић Радослава и Недић Мила, по оптужници ошт. Муратовић Суља, као тужиоца суд је нашао да нема потребе да су оптужени извршили дела за која су оптужени.

Одбрана оптуженог Стефановића поткрепљена је исказима сведока Милијановић Радоја, Белопавловић Драгише, Јовановић Слава и Недељковић Градимира. Наведени сведоци су потврдили али оптуженог Стефановића да се дана 24.06.1994. годне, када је извршено дело на штету Муратовић Суља налазио у Краљевоу на састанку који је заказао начелних тадашњег ЗСУП-а Краљево, док је Недељковић Градмир потврдио да је оптужени Стефановић тих дана био интезивно ангажован на случају фингираног рабојништва Угљанин Назиће.

Суд је овим сведоцима поклатио веру, јер су искази истих лигични и убедљиви чине једну логичну целину, а потврђени су и читањем службених дневника оптуженог.

Алиби опт. Недића потврђује сведок Рајовић Милоје, полицајац Полицијске станице Сјеница, који је истакао даје 1994. годне, са Недићем радио на терену у с. Вапа и да су критичног дана по потврди одузели оружје од Асотић Ђамила и Метовић Реца и да је потпис на потврди о привременом одузимању оружја од Асотића Ђемала његов својеручни потпис.

Поред тога, читањем депеше ОУП-а Сјеница бр. 121 од 24.06.1994. године, утврђено је да су овог дана у с. Вапа од Асотић Ђемала и Метовић Реца одузете пушке, што пристиче из потврде о привремено одузетим предметима од 24.06.1994. године.

Из изведених доказа произилази да оптужени Стефановић и Недић, дана 24.06.1994. године нису били у згради СУП-а Нови Пазар, да је извршена тортура над оштећеним Муратовићем, па нису ни могли извршити кривично дело изнуђивање исказа из чл. 65.ст.2. КЗ РС, за које су оптужени оптужницом оштећеног Муратовић Суља као тужиоца.

Са наведених разлога суд није прихватио исказ ошт. Муратовића у делу у којем је трврдио да су га на дан 24.06.1994. године, тукли и примењивали силу да би изнудили од њега признање и оптужени Стефановић и Недић.

Суд је ценио и остале изведене доказе, али је нашао да нису од битног утицаја за другачије пресуђење.

Имајући у виду напред наведене разлога суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

ОКРУЖНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ,
дана 20.05.2005. године.

Записничар,
Дарвила Ахметовић
ПРАВНА ПОУКА:

Против наведене пресуде може се изјавити жалба Врховном суду РС
Београд, у року од 15 дана од дана пријема оопправка истога,
преко овог суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА,

Изет Суљовић

њихови искази су за суд представљали индицију о задобијеној повреди оштећеног Муратовића.

Поред тога, у погледу повреда које је задобио оштећени Цигал Мустафа суд је из исказа сведока Наиловић Сабахудина, утврдио да је сведок Наиловић непосредно након nanoшења повреда, по позиву Цигал Мустафе, истог превезао својој кући када му је рекао да су га тукли у СУП-у Нови Пазар у вези оружја те да је видео модрице по рукама и табанима, а из исказа сведока Цемаила Суљевића и Фијуљанин Фахрудина да су видели оштећеног Цигал Мустафу у лошем здравственом стању да је имао је модрице по глави, ноге су му биле отечене, био је модар, тешко дисао и глава му је била завијена, није могао сам да устане и хода и да им је рекао да су га тукли у згради СУП-а Нови Пазар. Суљевић га је фотографисао и својим колима пребацио у Дом здравља у Сјеници где је задржан на лечењу а потом упућен у Нови Пазар где га је једанпут и лично возио. А из исказа сведока Тахировић Фехима да је оштећени био обавијен кожама а глава му била завијена повезом те да је имао модрице по рукама и да је о повредама судио на основу слика.

Из исказа сведок Мујагић Мурадије суд је утврдио да је оштећени Цигал Мустафа, дана 11.05.1994.године до 16.05.1994.године примљен на Интерно одељење због повреда нанетих од стране радника МУП-а. Повреде су се односиле на леву страну грудног коша са болном осетљивошћу без прелома коштаних структура и јаким отока и крвних подлива на обе ноге због којих није могао да хода и да су најтипичније повреде биле обостраност отечених стопала док се не сећа повреда на глави, у пределу ушију и ребрима.

А из исказа сведока Ћатовић Фуада да се Цигал Мустафа обратио за лекарску помоћ Дому здравља у Сјеници дана 11.05.1994.године, када га је он први пут видео и прегледао, пацијент се жалио на болове у рукама-шакама, стопалима и другим деловима тела о чему постоји лекарско уверење, у пределу ушне шкољке па га је упутио специјалисти за ухо, грло и нос, навео је да Цигал Мустафа није навео имена лица која су му нанеле повреде.

Из исказа сведока Дрековић Мерсида суд је утврдио да није обавио први преглед Цигал Мустафе већ само контролни преглед када је констатовао да је стање боље и постојање рупе-перфорација бубне опне и да у том тренутку није имао никакву медицинску документацију на име Цигал Мустафе, том приликом је могао константовати да ли се ради о свежој или ранијој повреди а конкретно се радило о свежој повреди и то индиректној механичкој повреди док у близини ушне шкољке није било знакова физичког насиља а да му је ошт. рекао да га је прегледао Ђорђе Јевтовић као и приликом конзилијарног прегледа оштећеног. Током 1994.године је био на специјализацији а специјализацију за ОРЛ је завршио 1996.године

Исказе сведока Дрековић Мерсида, Ћатовић Фуада, Мујагић Мурадије, Наиловић Сабахудина, Тахировић Фехима, Цемаила Суљевића и Фијуљанин Фахрудина суд је, у погледу напред наведених битних чињеница за ову кривичну ствар прихватио, јер су се односили на непосредно опажање здравственог стања оштећеног и у том погледу исти искази су сагласни међусобно као што су сагласни и са писменим доказима-мед.документацијом којом су описане задобијене повреде. У осталом делу исказе сведока Дрековић Мерсида, Тахировић Фехима, Цемаила

Суљевић

25.05.1994. да је прегледао прегледао прегледао

после извршеног извршеног којима његова лево милош вал тога Новог дан поглед на

Суљевић се о повреда милош рен једна ком целу Ме кон на изј ко по зад

фа да ко из сп 16 Ма

Мустафу није никада није видео, те да обзиром на димензије канцеларије бр.25 физички није могуће да у истој стане 10-15 лица.

Исказе ова три сведока суд је прихватио у цитираном делу јер су међусобно сагласни и са осталим прихваћеним доказима чине једну логичну целину. Међутим, сведок Росић је изнео и да према оштећеном Муратовићу није примењена сила, што суд није могао прихватити обзиром да овоме сведоку не морају бити позната сва дешавања у СУП-у Нови Пазар, те да ли су према оштећенима предузете одређене радње.

Из исказа сведока Ракоњац Мирка суд је утврдио да је увидом у своју белешку коју је водио као начелник СУП-а Нови Пазар утврдио да је Стефановић Радослав био службено одсутан због реорганизације СУП-а у Краљеву те да му није познато да је према Цигал Мустафи и Муратовић Суљу примењивана сила. У вези статуса окр.Карличића је навео да је исти примљен у својству приправника 1993.године и да је обављао послове као и сви други приправници без посебних овлашћења на њега се нико није жалио а имао је и своје предпостављене. Истакао је да ошт.Муратовић Суља први пут види пред судом.

Ценећи исказ овог сведока, суд је нашао да је и овај сведок у погледу ангажовања Стефановић Радослава на дан 24.06.1994.год, између осталих исказа, такође потврдио алиби окр. Стефановића, као и чињеницу да је ок.Карличић у критичном периоду био приправник у СУП- Н.Пазар, која истинитост наводи не даје разлог да се његовом исказу не поверује и у осталом делу, тј.да је ош.Муратовића први пут видео пред судом, те да није имао информације о евентуалној употреби силе од стране припадника СУП-а, према Муратовић Суљу и Цигал Мустафи.

У вези крив.дела које се окривљенима Стефановић Радославу и Недић Милу стављају на терет оптужницом ошт.као тужиоца, суд је утврдио да су окривљени Стефановић Радослав и Недић Миле у критичном периоду поступали у својству ОСЛ СУП-а Нови Пазар при чему је Стефановић Радослав током 1994.године обављао и функцију Заменика начелника секретеријата унутршњих послова Нови Пазар, док је Недић Миле у истом периоду био распоређен на пословима сузбијање кријумчарења и наркоманије у оквир којих послова спада и кријумчарење оружјем а те послове је обављао при ОУП-у Сјеница.

На основу крив.пријаве адвоката Радомира Јанићијевић поднете ОЈТ у Н.Пазару дана 01.07.1994.године суд је утврдио да је иста поднета против НН лица да су ошт.Муратовић Суља дана 24.06.1994.године између 12 и 12,30 часова без законских овлашћења и писменог налога узели из затвора, ошт.привели у просторије СУП-а и задржали до 15 часова физички и психички га мучећи, тукући га палицама, рукама и ногама по целом телу скоро три сата да би од њега изнудили признање о поседовању пушко-митраљеза.

У истој крив.пријави није наведено противправно поступање ОСЛ Нови Пазар за предходне дане, већ да је дана 21 и 22. 06.1994.год испитиван и одређен му притвор. Док је из крив.пријаве коју је поднео Мехмед Хот и потписао Муратовић Суљо од 26.02.2002.године утврђено да је иста поднета против Стефановић Радослава, Росић Горана, Карличић Милића и Недић Мила а потом повучена за Росић Горана, а крив.пријава поднета Окружном тужилаштву од

ст
М
Мзб
у
п
л2.
н
ид
о
с
п
д
п
2
к
тс
с
Г
Г
Г
с
Г

Г

који је суд такође прихватио обзиром на сагласност исказа овог сведока са напред наведеним исказима Милијановић Радоја, Белопавловић Драгише и Јовановић Слава и писменим доказима у вези статуса окр. Милића Карличића.

Из исказа сведок Недељковић Градимира, суд је утврдио да је током 1994.године пријављен случај разбојништва Угљанин Назиће у ком предмету је поступао док је обављао послове на сузбијању привредног криминалитета истог дана је обављен разговор са 7-8 оштећених којима је присуствовао Стефановић Радослав координишући рад заједно са Жељком Милановићем командиром полицијске станице и да су тог дана имали појачан интензитет рада то је поткрепљено и писменим доказима увидом у крив.пријаву СУП-а КУ 478/94 од 24.06.94.године против Угљанин Назиће и исказом сведока и решењем о одређивању притвора истој, па је суд овај исказ прихватио у целости и утврдио ангажовање окр.Стефановића у овом случају, дана 22. и 23.06.1994.год.

Окр.Стефановић Радослав је у својој одбрани за дан 24.06.1994.године истакао да је из службених разлога боравио у Краљеву на радном састанку а потом и у вези поправке фотокопир апарата. Одбрана окр.Стефановића поткрепљена је исказима сведока Милијановић Радоја, Белопавловић Драгише, Јовановић Слава и Недељковић Градимира. Наведени сведоци су потврдили да је окр.Стефановић дана 24.06.1994.године присуствовао радном састанку у Краљеву где се задржао и након окончања састанка ради поправке фотокопир апарата све до 16 часова. Док у вези евентуал но предузетих радњи дана 21. и 22.06.1994.године Недељковић Градимира је потврдио да је окр.Стефановић тих да на био интензивно ангажован у случају фингираног разбојништва Угљанин Назиће, па није ни могао предузети радње које му се оптужницом ошт.као тужиоца стављају на терет, а уз то убедљивост ових доказа је поткрепљена читањем службених дневника окривљеног Стефановић Радовлава, на основу чега је суд стекао мишљење да је одбрана окривљеног Стефановића основана.

Из наведених разлога суд није прихватио исказ ошт.Муратовић Суља у делу у којем је тврдио да су га дана 24.06.1994.године тукли и примењивали силу окр.Стефановић и Недић да би од њега изнудили исказ, а недоказивање навода оштећеног везано за овај дан је оставило сумњу у тачност исказа оштећеног и у погледу осталих навода из његовог исказа у прилог чему је и налаз и мишљење Судско медицинског одбора у коме су код ошт.Муратовић Суља константоване лаке телесне повреде док из његовог исказа произилази да је задобио тешке телесне повреде што такође није доказано, те различито навођење лица која су према њему извршила кривично дело у поднетим крив. пријавама, па из свих тих разлога ошт.као тужилац није доказао да су окр.Стефановић Радослав и Недић Миле према њему извршили крив.дело изнуђивање исказа у саизвршилаштву из чл.136.ст2.Кривичног законика Републике Србије.

Нашавши да окривљени Недић није могао дана 24.06.1994.год. бити истовремено и у Новом Пазару и Сјеници као што ни Стефановић Радослав није могао истовремено бити у Новом Пазару и у Краљеву те да није доказано да је дана 21.и 22.06.1994.год поступао у предмету Муратовић Суља, суд је мишљења да није доказан навод оптужнице оштећеног Муратовић Суља да су исти у саизвршилаштву од њега изнуђивали исказ, па их је у смислу одредбе чл.355.ст.1.тач.3.ЗКП-а ослободио од оптужбе.

лица, јер је тај исказ оценио као пристрасан у жељи да помогне колеги с којим је радио у истој канцеларији.

Међутим, супротно тим наводима, Врховни суд налази да је првостепени суд, на основу претходно наведених доказа, за сада извео преурањен закључак. Наиме, из наведеног дописа начелника Управе за заједничке послове СУП-а у Новом Пазару и приложеног решења о пријему оптуженог у радни, однос, погрешно првостепени суд изводи закључак, да ти докази јасно указују да је оптужени у критично време, имао својство овлашћеног лица. Напротив, из тих доказа јасно произилази да је оптужени у критично време примљен у радни однос, на радно место обављања послова и задатка на сузбијању кријумчарења и наркоманије, али у својству приправника и да му то својство траје 12 месеци од 01. јуна 1993. године, тачније до 01. децембра 1994. године, до када најкасније мора положити приправнички испит, и да се програм и датум полагања тог испита утврђују посебним решењем. То решење донето је 01. јуна 1994. године и њиме је одређено време полагања испита за 29. јун 1994. године. Оптужени, након успешног испита добија уверење о положеном испиту под бројем 04 број 152-1848/94 од 29. августа 1994. године, а 03. новембра 1994. године, добио је и службену легитимацију број 1763, с којом је овлашћен да предузима службене радње у складу са законом.

Даље, првостепени суд је дао разлоге о одлучној чињеници (да је оптужени у критично време имао својство овлашћеног лица), супротно стању ствари у списма, тј. наведеним решењима и уверењем о положеном стручном испиту оптуженог, тек након којег је исти добио службену легитимацију на основу које има овлашћење да предузима службене радње.

Околност да је у наведеном решењу о пријему оптуженог у радни однос, у првом ставу образложења истог наведено, да је оптужени примљен у радни однос на радно место наведено у диспозитиву, под редним бројем 15/1, 15.2/11, са статусом ОСЛ, (тј. овлашћено службеног лица) које је прописано Правилником о систематизацији радних места МУП-а 0,9 страна пов. број 4591/92 од 31. децембра 1992. године, на који се позива првостепени суд, као на доказ који јасно указује да је оптужени примљен у радни однос на радно место у статусу овлашћеног службеног лица, нема значај који се том доказу даје у образложењу побијане пресуде. Ово, због тога, што је обавезујући део тог решења само његов диспозитив (изрека), из кога јасно произилази да је оптужени примљен у радни однос на наведене послове и задатке, тј. на радном месту у статусу приправника, док не положи у одређеном року стручни – приправнички испит за то радно место које, према наведеном Правилнику, је прописано да радник који ради на том месту, после испуњења прописаних услова, има статус овлашћеног лица, али не да тај статус има приправник, како првостепени суд у конкретном случају погрешно изводи закључак. Другим речима, на основу претходно наведених материјалних

доказа несумњиво произилази да је оптужени, у критично време, имао статус приправника за радно место овлашћеног службеног лица и да је тај статус овлашћеног службеног лица добио тек по положеном стручном испиту за радно место, односно по добијању службене легитимације са овлашћењима службеног овлашћеног лица.

Основано се жалбама указује на погрешну оцену исказа сведока Чоловић Спира и Расовац Муамера, на основу којих је првостепени суд такође извео закључак да је оптужени у критично време имао статус овлашћеног лица будући да су: "као оперативни радници на пословима кријумчарења оружја радили осумњичени Карличић Милић и Росић Горан", и да на истинитост њихових исказа указује и потврда о привремено одузетим предметима од Муратовић Суље који су потписали Ристовић Горан и оптужени Карличић Милић. Основаност ових навода жалби произилази, пре свега, из чињенице да из исказа тих сведока несумњиво произилази да су они потврдили неспорну чињеницу да су као оперативни радници на пословима кријумчарења оружја радили Горан Ристић и оптужени Карличић Милић, али не произилази закључак првостепеног суда да су они изјавили да је оптужени имао статус службеног овлашћеног лица. Наиме, наведени сведоци се нису, изјаснили на питање да ли су, у критично време, Горан Ристић и оптужени Карличић имали статус овлашћеног службеног лица, јер је само један од њих имао тај статус, што је првостепени суд пропустио да разјасни, иако су оба радили послове и задатке радног места сузбијање кријумчарења и наркоманије, али није разјашњено у ком својству, тј. да ли је сведок Ристић већ имао статус овлашћеног службеног лица за то радно место, и да ли се оптужени Карличић тек припремао (у својству приправника) за то радно место. Када се повежу претходно наведени материјални докази и искази наведених сведока у погледу статуса оптуженог у критично време, онда и потврда о одузимању предмета од Муратовић Суље коју су потписали Ристић Горан и оптужени Карличић, такође нема значај који јој првостепени суд даје, тј. да је оптужени већ тада имао својство овлашћеног службеног лица. Другим речима, првостепени суд у наведеној потврди даје својство које она нема иако је опште познато, због чега нема потребе посебног доказивања, да таква потврда не конституише статус оптуженог у службено овлашћено лице, већ решење наведеног органа којим се он распоређује на послове и задатке тј. радно место које извршиоцу даје статус овлашћеног службеног лица.

Даље, основано се жалбом указује на пропуст првостепеног суда да ваљано оцени исказ сведока Ристић Горана. Наиме, првостепени суд је пропустио да исказ наведеног сведока размотри и оцени у вези са осталим изведеним доказима, нарочито материјалним доказима и одбраном оптуженог из којих јасно произилази да су дати разлози противречни тим доказима а који се односе на статус оптуженог у критично време. Када се тај исказ повеже са тим доказима онда његов исказ указује на уверљивост истог, а не пристрасност како то првостепени суд погрешно оцењује. При томе, у конкретном случају, треба ценити неспорне чињенице да је

ИСТРАЖНИ СУДИЈА ОКРУЖНОГ СУДА у Новом Пазару, Ибрахим Делимеџа, са записничарем Исмаилом Жунићем, у крив. предмету против осумњиченог Краличић Милића из Н.Пазара, због два крив. дела изнуђивање исказа из чл.65 ст.2 КЗ РС, решавајући о захтеву за спровођење истраге окружног јавног тужилаштва у Новом Пазару КТ-бр.28/01 и 14/02 од 27.об. 2002.године, донео је дана 09.07. 2002.године

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ СПРОВЕДЕ ИСТРАГА ПРОТИВ:

Карличић Милића, из Н.Пазара, Ул.С.Немање Д/10, рођен 01. 11. 1966.године, у селу Брџица, СО Сјеница, од оца Милоја и мајке Горе, рођ. Спасојевић, Србин, држављанин СРЈ, ожењен, отац двоје деце, овлашћени радник СУП-а Н.Пазар,

ЗБОГ ОСНОВАНЕ СУМЊЕ

Да је као инспектор СУП-а у Н.Пазару у вршењу службе употребио силу на недопуштен начин у намери да од других изнуди изјаве о личном поседовању ватреног оружја или сазнањима да друга лица исто поседују или набављајуоружје, и то:

1. Дана 24. об. 1994.године према Муратовић Суљу из села Житниће код Сјенице, који је у СУП Н.Пазар из Општинског затвора у Новом Пазару, где се налазио у притвору по решењу истог СУП-а, уз поднету крив. пријаву против њега КУ.бр.472/94 од 22. об. 1994.године, због крив. дела неовлашћено набављање, држање и ношење ватреног оружја из чл.33 ст.2 ЗОМ-а РС, приведен у 12 сати, до 15 сати са неколико за сада непознатих униформисаних полицајаца употребио физичку силу, на тај начин што су га по свим деловима тела тукли службеним палицама и песницама, наносећи му поред осталих и тешку телесну повреду у виду прелома три ребра ближе описату у извештају лекара специјалисте ДР Енеса Маџевца из Н.Пазара од 25.об. 1994.године,

2. 09. 05. 1994.године, у својој канцеларији бр.25 у СУП-у Н.Пазар, на исти начин као под тачком 1., са више за сада непознатих полицајаца тукли оштећеног Џигал Мустафу из с.Тријебина СО Сјеница, који је приступио по писменом позиву, ударајући га палицама по табанима, леђима, глави и другим деловима тела, наносећи му лаке телесне повреде у виду нагвечења грудног коша, обе шаке и оба стопала, многобројне крвне подливе у пределу дланова обе шаке и табана оба стопала и тешку телесну повреду у виду расцепа леве бубне опне, ближе описати у уверњу о здравственом стању Дома здравља у Сјеници бр.62 од 24. 05. 1994.године и налазима лекара хирурга и оториноларинголога од 14. 01. и 31. 01. 2002.године,

те сеу оштећени због оваквог начина поступања и задобијених телесних повреда трпели физички и психички бол значајног интензитета,

чине би извршио два кривична дела изнуђивање
исказа из чл.65 ст.2 КЗ РС.

О б р а з л о ж е њ е

ОЈТ-ц у Н.Пазару поднео је овом суду захтев
за спровођење истраге КТ-бр.28/01 и 14/02 дана 27. об.
2002.године, против осумњиченог Карличић Милића из Н.Пазара,
због два рив. дела изнуђивање исказа из чл.65 ст.2 КЗ
РС.

Истражни судија је саслушао осумњиченог
који је у потпуности негирао наводе из захтева за спровођење-
истраге, дакле истакао је да није извршио крив. дела
за која се тражи спровођење истраге противу њега.

Докази прикупљени у списима предмета указују
на основу сумњу да је осумњичени извршио кривична дела
за која се тражи спровођење истраге, па је захтев за
спровођење истраге као основан и усвојен и одлучено је
да се спроведе истрага.

Са изнетих разлога, а на основу чл.243
ЗКП-а, одлучено је као у изреци овога решења.

ОКРУЖНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ
Дана 09. 07. 2002.године.

Записничар,
Исмаил Жунџ

ПРАВНА ПОУКА:

Против овог решења може се изјавити жалба
у року од 3 дана од дана пријема истог Већу ОКружног суда
Нови Пазар.

Истражни судија,
Ибрахим Делимеђац

У ИМЕ НАРОДА

ОКРУЖНИ СУД У НОВОМ ПАЗАРУ, у већу састављеном од судија: Изета Суљовића, председника већа, Верице Васојевић и судија поротника: Богућанин Спахо, Арсенијевић Радун Куртовић Џанко, уз учешће записничара Дарвиле Ахметовић, у крив. предмету опт. Карличкић Милића, због крив. дела изнуђивање исказа из чл. 65.ст.2. КЗ РС, кога заступа Спасојевић Ђоко, адв. из Краљева, по оптужници ОЈТ-а у Н.Пазару Кт.бр. 28/01 и 14/02 од 02.12.2003. године, а коју је на главном претресу заступала Славица Јовановић ЗОЈТ Нови Пазар, и окривљених Стефановић Радосава из Новог Пазара, којег заступа адв. Добрић Драгиша, из Н.Пазара, и Недић Мила, из Сјенице, кога заступа Козлов Игор, адв. из Н.Пазара, због крив. дела изнуђивање исказа из чл. 65.ст.2. КЗ РС, а по оптужници оштећеног Муратовић Суља, коју су на главном претресу заступали адвокати Ђукић Верољуб из Новог Сада и Црнишанин Енес, адв. из Н.Пазара, извршених на штету Муратовић Суља из с. Житнића код Сјенице, и Џигал Мустафе из с. Тријебина код Сјенице, након одржаног главног и јавног претреса дана 19.05.2005. године, донео је дана 20.05.2005. године, и јавно објавио

ПРЕСУДУ

I

Оптужени Карличкић Милић, зв. «Карло», рођ. 01.11.1966. године, у с. Брњици, Општина Сјеница, од оца Милоје и мајке Горе, рођ. Спасојевић, Србин, држављанин СЦГ, дипл.правник, ожењен, отац двоје деце, неосуђиван, са станом у Н.Пазару ул. Стевана Немање Д/10,

крив је:

Што је у својству овлашћеног службеног лица на задацима и пословима сузбијање кријумчарења и наркоманије у Одељењу за сузбијање криминалитета СУП-а Н.Пазар, у вршењу службе, употребно физичку силу и претњу на недопуштен начин супротно чл. 98. Правилника о начину вршења послова службе јавне безбедности, који регулише услове и начин употребе физичке силе и гумене палице у намери да од лица према којима је поступио изнуди изјаве о личном поседовању ватреног оружја или сазнања за друга лица која поседују или набављају оружје и на тај начин према њима вршио тешко насиље, кроз нанете бројне лаке и тешке телесне повреде и то:

1. Дана 09.05.,1994. године, у својој канцеларији бр. 25. СУП Н.Пазар, у којој је приступио по писменом позиву Џигал Мустафа, рођ. 1932. године, земљорадник из с. Тријебине СО-е Сјеница, захтевао да сазује ципеле и чарапе, да коленима стане на столицу, а затим га он и за сада два до три непозната униформисана полицајца која су поступала по његовом налогу палицама ударали по табанима, истим палицама по рукама ногама и стомаку, а песницама у пределу главе наносећи му тешку телесну повреду у виду

расцепа леве бубне опне и лаке телесне повреде у виду местимичних поткожних крвних подлива, са обе стране лица и у пределу ушних шкољки који сежу до доњо виличних зглобова, огуљотине коже и поткожне крвне подливе димензије 5цмx1цм, на задњој страни грудног коша, у висини 8 и 9 ребра, два коткожна крвна подлива са предње стране грудног коша у нивоу кућних база, изражене поткожне крвне подливе у пределу дланова који сежу до половине подлактица, јако изражене крвне подливе у пределу табана доскочних зглобова прелазећи делимично на горњу страну стопала и поткожне крвне подливе у пределу десне седалне регије, димензије 4цм x 4цм, ближе описатих у уверењу о здравственом стању Дома здравља у Сјеници бр. 62 од 24.05.1994. године, и налазу оториноларинголога Здравственог центра у Н.Пазару од 14.01.2002. године.

2. дана 24.06.1994. године, према Муратовић Суљо, рођ. 1935. године, земљораднику из с. Житниће СО-е Сјеница, који је у СУП Н.Пазар, из Општинског затвора у Н.Пазару, где се налазио у притвору по решењу истог СУП-а, уз поднету кривичну пријаву против њега Ку.бр.472/94 од 22.06.1994. године, због крив. дела неовлашћено набављање држање и ношење ватреног оружја из чл. 33.ст.3. Закона о оружју и муницији РС, приведен у 12,00 сати, па све до 15,00 сати, са неколико за сада непознатих полицајаца који су поступали по његовом налогу тукли службеним палицама и песницама, наносећи му тешку телесну повреду у вису прелома седмог ребра на левој страни грудног коша, са прекидом континуитета горње ивице седмог ребра и то његовог предњег краја ближе описату у извештају лекара специјалисте др. Енеса Маљевца из Н.Пазара, од 25.06.1994. године,

те су оштећени Муратовић Суљо и Џигал Мустафа, због оваког начина поступања и задобијених телесних повреда трпели психички бол значајног интензитета,

чиме је извршио крив. дело изнуђивање исказа из чл. 65.ст.2. КЗ РС,

па му суд применом напред наведених законских одредби и чл. 5. 33,38.,41.,42. и 43. ОКЗ, најпре утврђује појединачне казне затвора за извршена крив. дела у трајању од по једне године и два месеца,

за овим суд оптуженог Карличич Милића, за оба кривична дела напред наведена извршена у стицају у смислу чл. 48. ОКЗ,

О С У Ћ У Ј Е

На јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године.

У смислу 206. ЗКП-а, оштећени Џигал Мустафа и Муратовић Суљо, ради остваривања имовинскоправног захтева упућују се на парницу.

У смислу чл. 193. и 196. ЗКП-а, обавезује се оптужени Карличич Милић, да на име реалних трошкова кривичног поступка плати 12.652,00 динара, као и 10.000 динара, на име паушала Окружном суду у Н.Пазару, у року од 15 дана по правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

II

Оптужени Стефановић Радослав, рођен 23.09.1952. године, у Н.Пазару, од оца Живка и мајке Анице, рођ. Вукићевић, Србин, држављанин СЦГ, ожењен, отац двоје деце, дипл.правник, неосуђиван, са станом у Н.Пазару, ул. С.Немање зграда Д улаз 17 и

Оптужени Недић Миле, рођ. 27.08.1955. године, у Сјеници, од оца Никодина и мајке Новке, рођ. Маринковић, Србин, држављанин СЦГ, са високом стручном спремом, ожењен, отац двоје деце, неосуђиван, са станом у Сјеници, ул. Милорада Јовановића бр. 12/4,

у смислу чл. 355.тач.3. ЗКП-а

ОСЛОБАЂАЈУ СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да су дана 21. јуна 1994. године, кад се оштећени Муратовић Суљо, јавио по позиву у просторије СУП-а у Н.Пазару, око 9,00 часова, оптужени Стефановић Радослав започео испитивање оштећеног Суља, тражећи од њега да призна поседовање пушкомитрољеза зв. «Шарац», као и другог оружја, које оштећени није поседовао, те пошто је оштећени негирао поседовање траженог оружја по наредби Стефановића оштећени је везиван лисицама за радијатор у ходнику СУП-а, да би тако везан проводио по неколико сати, а након тога поново увођен у канцеларију оптуженог Стефановића и на исту околност испитиван, све до 19,00 часова тога дана када је везан за радијатор у ходнику СУП-а, где је у тако крајњем понижавајућем положају преноћио.

Наредног дана 22. јуна 1994. године, око 08,00 часова, поново је оптужени Стефановић Радослав, започео испитивање оштећеног Муратовић Суља, упућујући му погрдне псовке и увредљиве речи, да има букову главу, да се није правилно заклео, да је лукав, да је командант за целу Пештер, да му је станка СДА донела цео камион оружја које је он наводно поделио грађанима, да је организовао становништво да не гласају за Милошевића, а кад му је Суљо рекао да је Милошевић једино у његовом селу, да је он био председник изборне комисије, добио, опсовао му балијску мајку, говорећи «Зашто нисте гласали за Шешела, него за Милошевића», а тада је телефоном позвао опт. Недић Мила, у Сјеници, онда дао слушалицу оштећеном Суљу, преко којег му је Недић Миле рекао «предај оружје Суљо, јер ако ти ја дођем нећеш имати главе на раменима». Оштећени је убеђивао Стефановића да не поседује оружје које се од њега тражи, па је молио да га пусти како би негде купио то оружје и донео, али је Стефановић то одбио говорећи «Од сада све што ти се буде догодило, да знаш то ти је од мене», а након тога му решењем одредио притвор у трајању од 3 дана, а затим

дана 24. јуна 1994. године, око 13,15 часова, оштећени Муратовић Суљо, је из затвора доведен у просторије СУП-а у Н.Пазару, у канцеларији бр. 25, по налогу опт. Стефановића, где су га чекали окривљени Стефановић Радослав, Недић Миле и Карличић Милић, (према којем се води посебан поступак), као и десетак полицајаца, након чега су одмах почели да туку оштећеног, сва три поменута лица песницама и ногама у пределу груди и тестиса, а по њиховој наредби и присутни полицајци су га тукли по рукама и свим другим деловима тела, након чега се ошт. Суљо онесвестио, а када се освестио није могао да реагује ни огама ни рукама. Сва три окривљена су изнуђивала исказ оштећеног да

поседује оружје које он није имао. После тога, постављен је коленима на једну столицу где га је карлички држао да не падне оптужени наставили да га туку. Тада је од једног од оптужених добио ударац ципелом у слабински део тела када су му поломљена три ребра са прекидом континуитета седмог ребра у делу предњег краја, а четврто напрело. Из СУП-а је извучен у поподневним часовима и полицијским колима пребачен у затвор, одакле је одмах отпуштен јер затвор није смео да га држи тако овређеног, плашећи се да оштећени Муратовић Суљо не подлегне повредама.

Дакле на тај начин окривљени се у својству овлашћених службених лица СУП-а у Н.Пазару и Сјеници, употребом физичке силе и претње са недопуштеним средствима и на недопуштен начин, а све у намери да изнуде исказ од оштећеног Муратовић Суља да поседује оружје које није поседовао, а такво изнуђивање је праћено тешким насиљем и вређањем у трајању од пуна три дана као и тешким телесним повредама,

чиме би као саизвршиоци извршили крив. дело изнуђивање исказа из чл. 65.ст.2. КЗ РС.

У смислу чл. 206. ЗКП-а, оште. Муратовић Суљо ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на посебну парницу.

Образложење

ОЈТ у Н.Пазару, подигло је оптужницу Кт.бр. 28/01 и 14/02 од 02.12.2002. године, против Карличкић Милића из Н.Пазара, због крив. дела изнуђивање исказа из чл. 65.ст.2. КЗ РС. При поднетој оптужници ЗОЈТ-а Славица Јовановић је остала при наводима подигнуте оптужнице до завршетка главног претреса.

Оштећени Муратовић Суљо поднео је оптужницу против Стефановић Радослава и Недић Мила, К.бр. 54/03 од 15.08.2003. године, због крив. дела изнуђивање исказа из чл. 65.ст.2. КЗ РС извршеног у саизвршилаштву и при поднетој оптужници пуномоћници оштећеног Ђукић Верољуб адв. из Новог Сада и Црнишанин Енес, адв. из Н.Пазара, као пуномоћници оштећеног остали су до краја главног претреса.

Оштећени Муратовић Суљо и Џигал Мустафа, придружили су се кривичном гоњењу против окривљеног и истакли имовинскоправни захтев чију висину нису прецизирали до завршења главног претреса.

Оптужени Карличкић Милић је у својој одбрани на записнику пред истражним судијом истакао да је 01.06.1993. године, примљен у СУП Н.Пазара, у својству приправника и да му је тај приправнички стаж трајао до краја јуна 1994. године и да је био на радном месту овлашћеног радника СУП-а Нови Пазар, на сузбијању наркоманије и кријумчарења, што је подразумевало и откривање извршилаца који су се бавили продајом и држањем оружја и муниције на илегалан начин, а да је имао својство овлашћеног радника СУП-а Нови Пазар од 01. јуна 1993. године, а да је на реферату за сузбијање кријумчарења заједно са њим радио Росић Горан и Недић Миле и да су њих тројица

ОКРУЖНОМ СУДУ
-Истражном судији-

НОВИ ПАЗАР

Уз доставу кривичне пријаве Муратовић Суља из села Житниће СО-е Сјеница, са извештајем лекара специјалисте др. Енеса Маљевца из Новог Пазара од 25.08.1994.године, крив.пријаве СУП-а Нови Пазар Ку.бр. 472/94 од 23.06.1994.године, поднета против Муратовић Суља због крив.дела из чл. 33.ст.3. Закона о оружју и муницији РС, потврде о привремено одузетом оружју од Муратовић Суља од 21.06.1994.године, допис Општинског затвора Нови Пазар бр. 74-VII/94 од 13.07.1994.године, кривичне пријаве Цигал Мустафе из села Тријебине код Сјенице, са фото копијама отпусне листе Интерног одељења Дома здравља у Сјеници мат.бр. 194 од 16.05.1994.године на име Цигал Мустафе, уверење о здравственом стању истог Дома здравља бр. 62 од 24.05.1994.године на име истог лица и налазом и мишљењем лекара хирурга др. Синана Маровца од 14.01.2002.године и оториноларинголога др. Касима Мушића од 31.01.2002. године, у смислу чл. 46.ст.2.тач.2., чл. 241. и 242. ЗКП-а, подносим

ЗАХТЕВ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИСТРАГЕ

ПРОТИВ:

КАРЛИЧИЋ МИЛИЋА, звани "Карло", инспектор СУП-а Нови Пазар, рођен 01.11.1966.године, од оца Милоја, у селу Брињца код Сјенице, Србин, држављанин СРЈ, дипл.правник, ожењен, отац двоје деце, настањен у Новом Пазару.

ЗБОГ ОСНОВАНЕ СУМЊЕ:

да је као инспектор СУП-а у Новом Пазару у вршењу службе употребио силу на недопуштен начин у намери да од других изнуди изјаве о личном поседовању ватреног оружја или сазнањима да друга лица исто поседују или набављају оружје, и то:

1. дана 24.06.1994.године, према Муратовић Суљу из села Житниће код Сјенице, који је у СУП Нови Пазар из Општинског затвора у Новом Пазару, где се налазио у притвору по решењу истог СУП-а уз поднету крив.пријаву против њега КУ.бр. 472/94 од 22.06.1994.године, због крив.дела

неовлашћено набављање, држање и ношење ватреног оружја из чл.33.ст.2. Закона о оружју и муницији РС, приведен у 12,00 сати, до 15,00 сати са неколико за сада непознатих униформисаних полицајаца употребио физичку силу, на тај начин што су га по свим деловима тела тукли службеним палицама и песницама наносећи му поред осталих и тешку телесну повреду у виду прелома три ребра, ближе описату у извештају лекара специјалисте др. Енеса Маљевца из Новог Пазара од 25.06.1994.године,

2. 09.05.1994.године, у својој канцеларији бр. 25, у СУП-у Нови Пазар, на исти начин као под тачком један, са више за сада непознатих полицајаца тукли оштећеног Цигал Мустафу из села Тријебина СО-е Сјеница, који је приступио по писменом позиву, ударајући га палицама по табанима, леђима, глави и другим деловима тела наносећи му лаке телесне повреде у виду нагњечења грудног коша, обе шакe и оба стопала, многобројне крвне подливе у пределу дланова обе шакe и табана оба стопала и тешку телесну повреду у виду расцепа леве бубне опне, ближе описатих у уверењу о здравственом стању Дома здравља у Сјеници бр. 62 од 24.05.1994.године и налазима лекара хирурга и оториноларинголога од 14.01.2002.године и 31.01.2002. године,

те су оштећени због оваквог начина поступања и задобијених телесних повреда трпели физички и психички бол значајног интензитета,

чиме би извршио два кривдела изнуђивање исказа из чл. 65.ст.2. КЗ РС, те зато

ПРЕДЛАЖЕМ

Да по прихватању овог захтева саслушате:

1. Карличић Милића, у својству окривљеног.
2. Оштећеног Муратовић Суља, село Житниће, СО-е Сјеница и Цигал Мустафу Сјеница, ул. Краља Петра првог бб.
3. Сведоке: Бејетовић Џемка, Нови Пазар ул. Кеј скопских жртава бб, Ибровић Јонуза, село Камешница, хамидовић Нусрета, Мујовић Меда, Смајовић Мехмеда, сви из села Дражевићи, Муратовић Сеада, Нови Пазар ул. Својибор бб, Муратовић Бегана, село Житниће, Зукорлић Сефка, пензионисаног полицајца ул. Ослобођења, др. Енеса Маљевца, ул. Ослобођења бб, др. Ђеранић Авда медицински центра Нови Пазар, Наиловић Сабахудина Нови Пазар, ул. Треће санџачке пролетерске бригаде бр. 66, Суљевић Џемаила, ул. Маршала Тита бр.1, Тахировић Фехима, ул. Ахмета Аблагиха бб, Фијуљанин Фарука, ул. Милорада Јовановића бб, Даглар Мурадију и Ђатовић Фуада обоје лекари Дома здравља у Сјеници, сви из Сјенице, Бешировић Рабију, Нови Пазар ул. Никшићка 17.

4. Да се обави вишетачење телесних повреда оштећених ангажовањем вештака одговарајућих специјалности.

Од СУП-а у Новом Пазару, за окривљеног прибавити извод из
КЕ.

Спровести и друге истражне радње за којима се током поступка
укаже потреба.

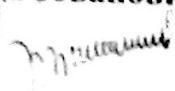
О предузимању сваке истражне радње потребно је да
благовремено будемо обавештени ради нашег присуства.

РАЗЛОЗИ

На основу кривичних пријава и писмених прилога уз исте се
формира основана сумња да је окривљени Карличић у својству службеног
лица СУП-а Нови Пазар у вршењу службе употребио физичку силу на
недопуштен начин у намери изнуђивања исказа од оштећених у погледу
поседовања оружја или сазнањима да такво оружје поседују или набављају
друга лица па је конкретно такве радње предузео према оштећеним
Муратовић Суљу и Цигал Мустафи у време наведено у захтеву при чему су
исти задобили тешке телесне повреде. Због ових повреда и начина поступања
према њима од стране окривљеног и више полицајаца које је ангажовао исти
су трпели психички и физички бол значајног интензитета. У прилог реченом
стоје детаљне изјаве оштећених и лекарска документација о задобијеним
телесним повредама.

Захтев као основан достављам суду на даљи поступак у коме би
се прибавили сви докази неопходни за доношење правилне одлуке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА,
Славница Јовановић

ANDŽAČKI ODBOR ZA ZAŠTITU LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA

36300 Novi Pazar, Osmana Đikića 2, P. Fah: 146, Tel/Fax +381 20 / 29 312, E-mail: sanodbor@EUnet.yu

OKRUŽNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU

NOVI PAZAR

OŠTEĆENI: MURATOVIĆ SULJO iz sela Žitnića opština Sjenica.

OKRIVLJENI: STEVANOVIĆ RADOSLAV,
ROSIĆ GORAN I
KARLIČIĆ MILIĆ, svi radnici SUP-a u Novom Pazaru i
NEDIĆ MILE, radnik SUP-a u Sjenici.

KRIVIČNA PRIJAVA

- za krivično delo iznudjivanje iskaza iz čl. 65 st. 2 u vezi st. 1 KZS.

Na zahtev oštećenog Muratović Sulja Žitnića opština Sjenica, Sandžacki odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Novom Pazaru podnosi ovu krivičnu prijavu protiv okrivljenih Stevanović Radoslava, Rosić Gorana i Karličić Milića, svi radnici SUP-a u Novom Pazaru, i Nedić Mila, radnika SUP-a u Sjenici, čije će bliže generalije biti uzete u daljem postupku,

ZBOG TOGA ŠTO SU:

Oko 21. marta 1994. godine u prostorijama SUP-a u Novom Pazaru, gde se oštećeni javio po pozivu koji mu je uručen u SUP-u u Sjenici, u svojstvu službenih lica, u vršenju službe, uz vezivanje ruku na leđima i tako ga vezali za radijator, gde su ga u takvom položaju držali dva dana bez hrane i vode, upotrebu sile, premlaćivanja, pretnji i uvreda, iznudjivali iskaz od oštećenog Muratović Sulja da prizna posedovanje nelegalno nabavljenog oružja, koje oštećeni nije imao, niti je kod njega pronadjeno, a imao je pušku po dozvoli koja mu je oduzeta, da li imaju oružje druga lica iz sela, čega je komandant, da je formirao i obučavao paravojne formacije, psujući mu balijsku majku, upućujući mu i druge uvredljive reči, tako što su oštećenog naizmenično tukli pendrekom manjim i većim po dlanovima i do lakata ruku položenim na stolu, pesnicama i nogama po grudima, stomaku u predelu bubrega, a onda ga položili na stomak, podigli mu noge i pendrecima ga tukli po tabanima nogu, bacali po kancelariji, sve dok se oštećeni nije onesvestio od bolova, polivali ga vodom da bi ga otreznili, jer su se uplašili da ne podlegne od batina, ponižavajući ga i vredjajući na razne načine, držali ga u pritvogu tako izmrcvarenog 3. dana, a kada je otpušten, sa advokatom Janičijević Radomirom se javio kod Dr. Maljevac Enesa, koji je utvrdio da su oštećenom polomljena tri rebra, a četvrto naprslo, kao i da su mu povredjeni bubrezi, ali mu je rekao da može da mu izda nalaz samo ako hoće da ga koristi u inostranstvu, a odatle sa istim advokatom otišao na hiruško odelenje gde je advokat tražio da oštećenog pregleda konzilijum lekara, ali je Dr. Čeranić Avdo rekao: "ako sumnjate u mene" - otvorio nam vrata i odbio da mu pruži lekarsku pomoć i izda lekarsko uverenje, nakon čega je uspeo da dodje do kuće, gde se uvijao u sveže ovčje kože, a zatim nastavio lečenje u Skoplju,

dakle, iznudjivali iskaz od oštećenog, koje iznudjivanje je praćeno teškim nasiljem, ponižavanjem i torturom, što je kod oštećenog ostavilo trajne posledice na njegovo fizičko i psihičko zdravlje, čime su kao saizvršiooci izvršili krivično delo iznudjivanje iskaza iz čl. 65 st. 2 u vezi st. 1 KZS.

S toga podnosilac krivične prijave P R E D L A Ž E:

Da Okružno javno tužilaštvo u Novom Pazaru protiv okrivljenih podigne zahtev za sprovođenje istrage pred Okružnim sudom u Novom Pazaru, sa predlogom da se pozovu i u tom svojstvu ispitaju okrivljeni, kao i sasluša oštećeni na okolnosti navoda iz ove krivične prijave, kao i svedoka:

Muratović Begana iz sela Žitnića,
Janićijević Radomir, advokat iz Novog Pazara.
Dr. Maljevac Enes iz Novog Pazara, Oslobođenja bb,
Dr. Ćeranić Avdo, hirurg Med. centra u Novom Pazaru, kao i desetak drugih svedoka koje će navesti oštećeni prilikom njegovog saslušanja.

U koliko Okružno tužilaštvo u Novom Pazaru ne bude donelo odluku po ovoj krivičnoj prijavi u roku od 30. dana, obratićemo se za intervenciju Republičkom javnom tužilaštvu Republike Srbije, a u koliko to tužilaštvo bude odbacilo ovu krivičnu prijavu tražimo da se akt o odbaćaju dostavi ovom Odboru i lično oštećenom, kako bi oštećeni imao mogućnosti da preuzme krivično gonjenje protiv okrivljenih.

Podnosilac krivične prijave napominje da u vreme nastanka događaja svim lekarima sa područja Sandžaka je bilo zabranjeno da izdaju lekarska uverenja licima koja su tučena od radnika SUP-a, tako da medicinsku dokumentaciju zbog toga nisu u mogućnosti da prilože, a razlog što do sada nisu podneli krivičnu prijavu je strah od novih posledica od lica koja su ih ranije tukla i maltretirala.

U prilogu se dostavlja pismena izjava oštećenog, koja je uz napred predloženog svedoka, dovoljna za pokretanje postupka.

U Novom Pazaru,
02. februara 2002. god.

- u prilogu kopija izjave oštećenog.

PREDSEDNİK ODBORA,
Kaćar Semiha

Kaćar

Žesce 124 - 14/02

Advokat
Mehmed HOT
 56500 Novi Pazar
 28. Novembar 4B.
 ☎ / Fax 080-811-777
 Mob. ☎ 083-607-818
 E-mail: ameshot@ptt.yu

OKRUŽNOM JAVNOM TUŽILAŠTVU

NOVI PAZAR

PREDMET: Ispravka i preciziranje krivične prijave.

Dana 02. februara 2002. godine, po mojem zahtevu, Sandžački odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Novom Pazaru podneo je tome tužilaštvu krivičnu prijavu protiv

STEVANOVIĆ RADOSLAVA,
 ROSIĆ GORANA,
 KARLIČIĆ MILIĆA, radnika SUP-a u Novom Pazaru i
 NEDIĆ MILA, radnika SUP-a u Sjenici,

za krivično delo iznudjivanje iskaza iz čl. 65 st. 2 u vezi st. 1 KZS.

Prilikom podnošenja krivične prijave došlo je do određenih nepreciznosti i grešaka, koje ovim podneskom želim da ispravim i preciziram, a sastoje se u sledećem:

Protiv Rosić Gorana povlačim krivičnu prijavu, jer je došlo do greške u njegovom pominjanju, jer me on nije tukao.

Dana 21. juna 1994. godine /a ne 21. marta kako je u prijavi navedeno/, ja sam se po pozivu javio u prostorije SUP-a u Novom Pazaru. Toga dana oko 09. časova je počelo moje ispitivanje od strane Stevanović Radoslava koji je zahtevao da priznam da posedujem puškomitraloz zv "šarac", koji ja nisam posedovao, niti sam o tome bilo šta znao. Saslušanje je trajalo po 15. minuta, a onda bi me izveli iz njegove kancelarije i vezivali u hodniku za radijator, gde bi proveo po 2 - 3 sata. Tako naizmenično ispitivanje od strane Stevanovića i vozivanje za radijator trajalo je sve do 19 časova toga dana. Posle 19 časova zavezan sam za radijator u hodniku, gde sam pored radijatora tako vezan prenoćio.

Narednog dana 22. juna 1994. godine oko 08 časova ponovo je započelo ispitivanje od strane Stevanovića, koji me je maltretirao tako što mi je upućivao razne psovke i pogrdne reči, da imam bukovu glavu, da se nisam pravilno zakleo, da sam lukav, da sam ja komadant za celu Pešter, da mi je stranka SDA donela kamion oružja koje sam ja navodno podelio gradjanima, da sam organizovao stanovništvo da ne glasaju za Miloševića. Kada sam mu ja rekao da je u mojem selu Žitniće Milošević jedino dobio, gde sam ja bio predsednik izborne komisije, nakon provere mojih navoda. Stevanović mi je opsovao balisku majku i rekao "zašto niste glasali Šešelja, a ne Miloševića", nakon čega sam ja opsovao Šešelja. Pozvao je telefonom Mila Nedića u Sjenici, a onda mi dao slušalicu, preko koje mi je Mile Nedić rekao: "Predaj oružje Suljo, jer ako ti ja dodjem nećeš imati glave na ramenima". Ja sam molio Stevanovića da me pusti, kako bi pokušao negde da kupim taj mitraljez, a ako ga ne bi našao, da mi odredi novca koliko hoće, kako bi skinuo ljagu sa mene. Nakon pauze od jednog sata Stevanović mi je rekao da to tako ne može, a da će me pustiti samo ako kažem jedno lice iz sela koje radi sa oružjem, što ja nisam mogao da učinim, jer takvo saznanje nisam imao. Nakon toga Stevanović mi je rekao: "Od sada sve što ti se bude dogadjalo, to ti

je od mene". Pre određivanja pritvora telefonom je zvao lekar Lešević Predrag, koji je govorio da mene dobro poznaje, da je kod mene noćivao, da me dobro poznaje i da vodimo računa da me neko ne bi tukao. Ja sam taj razgovor slušao. Bili su prisutni Stevanović, Karličić i Rosić. Oko 18. časova Stevanović je doneo rešenje o određivanju pritvora u trajanju od 3. dana. Priveden sam u zatvor, gde me je lekar prilikom prijema pregledao. Do tada me niko nije tukao.

Dana 24. juna 1994. godine oko 13,15 časova izveden sam iz zatvora i odveden u kancelariju br. 25 u SUP-u u Novom Pazaru. U toj kancelariji bili su Stevanović Radoslav, Karličić Milić i Nedić Mile, kao i 10-tak milicionera. Rosić Goran nije bio u toj kancelariji. Tada su počeli da me tuku Stevanović, Karličić i Nedić. Oni su me tukli pesnicama i nogama, u predelu grudi i u predelu testisa, a po njihovoj naredbi i prisutni milicionari su me tukli sa pendrecima po rukama i svim drugim delovima tela, tako da sam se ja onesvestio. Pošto sam se osvestio nisam mogao da reagujem ni rukama, niti nogama. Karličić sa još jednim milicionerom me vukao do kupatila, gde su mi kiselili ruke i noge. Ponovo sam uveden u kancelariju br. 25, gde su me stavili na jednu stolicu. Karličić me držao na stolici, jer nisam bio sposoban ni da sedim i u tom trenutku me neko od njih udario s ledja cipelom u predelu slabinskog dela ledja, kada su mi polomljena tri rebra, a četvrto naprslo. Ponovo sam se onesvestio. Osvestio me Karličić zalivajući me sa nekim sokom i govoreći: "Šta ovo bi sa tobom Suljo", našta sam mu ja odgovorio da on to to dobro zna, a on je nastavio rećima: "da je sada da zatneš pištolj i da baciš kamena". Posle toga su me dva lica izvukla niz stepenice i ubacili me u policijsko vozilo, a onda me vratili u samicu u zatvoru oko 15,15 časova. Uneli su me u ovu prostoriju. Odmah nakon 15. minuta neko je otvorio vrata i pozvao me, govoreći da idem kući, ali ja nisam mogao da ustanem i hodam. Jedan stražar se zaplakao i rekao da sam ja upropašćen i da ne želi da on odgovara za to kao raniji stražari, pa je tražio lekara da me pregleda. Mene su brat Bilal, koji je kasnije preminuo, moj sinovac Muratović Sead i advokat Janićijević Radomir čekali ispred zatvora, gde su me preuzeli. Odveli su me na pregled u bolnicu na hirurško odeljenje gde je advokat tražio da me konzilijum lekara pregleda, a dr. Čeranić je rekaoako sumnjate u mene onda tražite drugo i zatvorio nam vrata. To večer su me savijali u neke kože, a narednog dana sam bio na snimanje kod dr. Maljevca, gde je utvrđen prelom rebara i druge povrede, ali nije smio da izda lekarsko uverenje. Dva dana nakon toga ja sam otišao za Skoplje, gde sam se lečio.

Nakon dolaska sa lečenja iz Skoplja narednog dana sam dobio ponovo poziv od Stevanovića da se javim u SUP-e u Novom Pazaru, ali ja više nisam smio da se javljam, već sam otišao za inostranstvo, kako bi izbegao dalje prebijanje.

Da se na okolnosti navoda iz krivične prijave, pored svedoka navedenih u krivičnoj prijavi i sledeći svedoci:

Bejtović Džemko iz Novog Pazara, Kej Skopskih žrtava bb,
Ibrović Jonuz iz sela Kamešnice,
Hamidović Nusret iz sela Draževića,
Mujović Medo iz sela Draževića,
Smajović Mehmed iz sela Draževića i
Muratović Sead iz Novog Pazara, Svojbor bb.

Uvid u krivične prijave podnete od strane advokata Janićijević Radomira od 01. i 23. juli 1994. godine, koje se dostavljaju u kopiji.

Uvid u moj pasoš br. CR 669782, koji ću predati prilikom mojeg saslušanja.

Molim da se ovaj moj podnesak združi krivičnoj prijavi koju je podneo Sandžački odbor za zaštitu ljudskih prava i sloboda u Novom Pazaru od 2. 2. 2002. godine.

U Novom Pazaru, 26. 2. 2002. god.

Oštećeni,
Muratović Suljo

Muratović Suljo